

SREDA, 3. SEPTEMBER 2008

PRESEDUJOČA: Diana WALLIS

Podpredsednica

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 09.00.)

2. Razmere v Gruziji (vloženi predlogi resolucij): glej zapisnik

3. Razvrščanje, označevanje in pakiranje snovi ter zmesi (prilagoditev direktiv 76/768/EGS, 88/378/EGS, 1999/13/ES, 2000/53/ES, 2002/96/ES in 2004/42/ES) – Razvrščanje, označevanje in pakiranje snovi ter zmesi (prilagoditev Uredbe (ES) št. 648/2004) (razprava)

Predsednica. – Prva točka je skupna razprava o

– poročilu Amalie Sartori v imenu odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi in spremembi Direktive 67/548/EGS in Uredbe (ES) št. 1907/2006 (KOM(2007)0355 – C6-0197/2007 – 2007/0121(COD)) (A6-0140/2008),

– o poročilu Amalie Sartori v imenu odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o predlogu Odločbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi direktiv Sveta 76/768/EGS, 88/378/EGS, 1999/13/ES in direktiv 2000/53/ES, 2002/96/ES in 2004/42/ES z namenom prilagoditve Uredbi (ES) ... o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi in spremembi Direktive 67/548/EGS in Uredbe (ES) št. 1907/2006 (KOM(2007)0611 – C6-0347/2007 – 2007/0212(COD)) (A6-0142/2008), in

– poročilu Amalie Sartori v imenu odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 648/2004 z namenom prilagoditve Uredbi (ES) št. ... o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi in spremembi Direktive 67/548/EGS in Uredbe (ES) št. 1907/2006 (KOM(2007)0613 – C6-0349/2007 – 2007/0213(COD)) (A6-0141/2008).

Günter Verheugen, podpredsednik Komisije. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, v imenu svojega kolega gospoda komisarja Dimasa se najprej zahvaljujem poročevalki gospe Sartori za njeno temeljito delo pri tem težavnem predlogu. Njeno trdo delo je omogočilo dogovor s Svetom na prvi obravnavi, nad čemer je Komisija navdušena. Spet se ukvarjamo s kemikalijami in varovanjem ljudi ter okolja pred njihovimi potencialno nevarnimi učinki.

Kemikalije niso le evropska težava ali evropski monopol. Proizvaja, prodaja in uporablja se jih po vsem svetu, pri čemer so tveganja, povezana z uporabo kemikalij, enaka ne glede na lokacijo. Zato je razumljivo, da smo si prizadevali za svetovni sistem za opis in oznako teh nevarnih snovi. Zakonodajca, ki jo bomo danes sprejeli, ustvarja podlago za svetovno enotne okoljske, zdravstvene in varnostne podatke v zvezi s potencialno nevarnimi kemikalijami.

Zdravje in varovanje okolja bosta postala pregledna in svetovno primerljiva le, ko bodo v uporabi usklajeni merilni standardi za določanje in označevanje nevarnosti, ki jih predstavljajo kemikalije. Ne smemo podcenjevati gospodarskih prednosti. Evropska podjetja bodo prihranila denar, ker jim ne bo treba oceniti postopkov kemičnega tveganja, ki se uporabljajo v različnih državah glede na različna merila in sisteme. Poklicni uporabniki kemikalij in potrošniki po vsem svetu bodo prav tako imeli koristi od te usklajenosti. Ljudem, ki uporabljajo kemikalije, se ne bo treba več seznanjati s številnimi različnimi sistemi, da bi vedeli, kakšno stopnjo nevarnosti lahko predstavlja kemikalija.

Kompromis, ki ga je predstavila poročevalka, je uravnotežen in zlasti upošteva vprašanja, kot so izvedljivost in jasnost določb. Čeprav je predlogov sprememb, ki so jih predlagali sozakonodajalci, veliko, bistveno ne spreminjajo temeljnega načela ali osnovne strukture prvotnega predloga Komisije. Zato se Komisija lahko strinja s temi predlogi. Tudi med pripravo predloga si je Komisija prizadevala, da bo sedanja visoka raven zaščite človekovega zdravja in okolja ostala nedotaknjena. Zelo sem zadovoljen, da si Parlament in Svet

delita naše temeljne poglede. Tesno, konstruktivno sodelovanje med Parlamentom, Svetom in Komisijo je veliko prispevalo k pogajalskemu procesu in to pomeni, kot sem že povedal, da lahko sprejmemo kompromise, ki jih je predlagala gospa Sartori.

Amalia Sartori, poročevalka. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, kot sem gospoda komisarja že spomnila, smo v zadnjih mesecih večkrat obravnavali vprašanje razvrščanja, označevanja in pakiranja kemičnih snovi in zmesi, sistem, ki je bolj znan po svoji kratici GHS, za katerega sem poročevalka.

Zato bom namesto s ponovno razpravo o tehničnih podrobnostih dokumenta začela z zahvalo svojim kolegom in poročevalcem v senci, s katerimi sem sodelovala pri ustvarjanju konstruktivnega in zelo uspešnega dialoga, ki je temeljil na obširnem sodelovanju in preglednosti. Zlasti se zahvaljujem vsem za podporo in zaupanje vame. To mi je omogočilo dovolj podpore za uspešen izid pri pogajanjih s Svetom in Komisijo.

Prav tako se zahvaljujem pripravljavcem mnenja ustreznih odborov, gospe Laperrouze, v imenu odbora za industrijo, raziskave in energetiko, ter gospodu Schwabu, v imenu odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov, ki sta bila vpletena na podlagi postopka za okrepljeno sodelovanje. Mnenja, ki jih je sprejel ta odbor, so dejansko dopolnila in razširila predlog ter ga naredila bolj učinkovitega in enostavnega za končne uporabnike: s temi imam v mislih potrošnike, podjetja, trgovinska združenja, nadzorne organe in države članice. Naj omenim dobro delo, ki so ga opravili uradniki Parlamenta in člani skupin, ki so nam pomagale, ter tudi predstavnikom Komisije in Sveta.

V zadnjih mesecih smo si vsi prizadevali za čim manjše število predlogov sprememb ter za doseganje konsenza o posebnih kompromisih. Po dveh mesecih tridelne tehnične razprave z drugimi institucijami smo dosegli zadovoljiv kompromisni sveženj s Svetom, ki ga je potrdil odbor stalnih predstavnikov 27. junija in nam bo omogočil, če bo današnje glasovanje uspešno, da ga zaključimo na prvi obravnavi.

S to novo zakonodajo moramo na eni strani ohraniti obveznosti, ki smo jih sprejeli na mednarodni ravni in zato zagotoviti, da bo GHS sistem Združenih narodov glede vsebine v skladu z našo zakonodajo, na drugi strani pa moramo izpolniti sedanje roke, ki nam jih narekuje lastna zakonodaja REACH.

S to novo uredbo nam bo hkrati uspelo uporabnikom teh snovi zagotoviti boljše zaščito ter naša podjetja narediti bolj konkurenčna in učinkovita. V skladu s temi novimi pravili, ki so enaka po vsem svetu, države ne bodo mogle enakega proizvoda označiti kot bolj škodljivega ali manj škodljivega kot v drugih državah. Do zdaj ni bilo tako. To ni le nesmiselno, glede na to, da enaka snov predstavlja enako tveganje ne glede na to, kje se nahaja, ampak je tudi zelo tvegano, kadar te izdelke izvažata ena država v drugo, pri čemer jih na koncu uporabljajo ljudje, ki se ne zavedajo nevarnosti izdelka, ki ga uporabljajo.

Zato menim, da je lahko za uporabnike in delavce v tem sektorju, zlasti v zelo velikem številu malih in srednje velikih podjetij, naš predlog učinkovit odziv za vse naše državljane in vse Evropejce ter za ljudi po vsem svetu.

Anne Laperrouze, pripravljavka mnenja odbora za industrijo, raziskave in energetiko. – (FR) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, najprej čestitam gospe Sartori, naši poročevalki, ter poročevalcem v senci iz drugih skupin. Menim, da je opravljeno delo, čeprav ni bilo enostavno delati z besedilom, ki ima 2 000 strani, prineslo pravi napredek.

Najprej bom govorila v imenu odbora za industrijo, raziskave in energetiko, za katerega sem bila pripravljavka mnenja, potem pa bom govorila v imenu svoje politične skupine.

Odbor za industrijo je sprejel številne predloge sprememb in na kratko bom omenila najpomembnejše.

Položaj malih in srednje velikih podjetij je bilo treba upoštevati: izrazili so zanimanje za to zadevo med pripravljalnimi posvetovanjem Komisije. Od 360 podjetij, pri čemer jih 45 % zaposluje manj kot 250 ljudi, se je odzvalo na to spletno posvetovanje, ki ga je Komisija izvedla med 21. avgustom in 21. oktobrom 2006.

Naš odbor je želel izpostaviti dejstvo, da je poleg zagotavljanja informacij namen GHS tudi varovanje potrošnikov in okolja. Naš odbor je države članice pozval k uvedbi postopka, ki pomaga vsem dobaviteljem, zlasti malim in srednje velikim podjetjem, v določenih sektorjih proizvodnje, da določijo ustrezno razvrščanje, označevanje in pakiranje teh snovi in zmesi.

Naš odbor si je prav tako prizadeval za skladnost z REACH in je zato vložil predloge sprememb v zvezi s količinskim razponom.

Nazadnje je naš odbor zaradi preprečevanja podvojevanja zakonodaje o pakiranju želel vnaprej predvideti možnost sporov glede interpretacije zahtev uredbe, v tem primeru sporov med dobaviteljem in državo članico, ter potrebo po postopku, ki bo zagotavljal usklajeno razvrščanje.

Zdaj bom prešla k svoji vlogi poročevalke v senci za skupino ALDE ter bom izpostavila nekatera vodila našega pristopa.

Dejansko se strinjamo s to pobudo. Globalni pristop je v celoti skladen s cilji učinkovitejšega varovanja zdravja in okolja, pri čemer dopušča trgovino z izdelki.

Glede na to, da gre za globalni sistem, je pomembno, da prihodnje uredbe ne bodo uvedle omejitev za evropska podjetja, ki ne bodo veljala za njihove mednarodne konkurente. Zaželeno bi bilo, da bi bil predlog skladen z REACH glede rokov in pristopa glede na količinski razpon snovi ali glede prilog, zlasti Priloga VI.

Kar zadeva informacije, nameščene na končni proizvod (ker se je Komisija odločila, da vključi tudi poproizvodni segment), morata prevladati kakovost in ustreznost informacije, ne pa količina informacij. Naši skupini se je zdelo pomembno, da prizna obstajanje in vrednost drugih virov informacij, zlasti tistih, ki jih zagotavljajo nevladne organizacije in industrija, ampak tudi pomembnost orodij za komuniciranje, kot je internet. Zaupnost nekaterih informacij mora biti prav tako zaščiten. Na koncu ta zakonodaja ne sme povečati poskusov na živalih.

Zaradi kratkih rokov ter tudi zaradi zapletenosti prilog, so se poslanci odločili, da jih ne bodo spremenili. Cilj tega je bil tudi olajšati pogajanja. To ugodnost si je priboril Parlament. Vendar smo v tem primeru opazili, da ena od prilog predstavlja resne težave v zvezi z neposredno skladnostjo in izvajanjem za zadevne industrije.

Priloga VI je seznam snovi z usklajenim razvrščanjem na evropski ravni. Vendar podoben seznam že obstaja in industrija uporablja ta seznam za razvrščanje in označevanje zmesi. Vendar ko se je zgodil prenos, je bil ta seznam spremenjen in ga bo treba uporabiti takoj, ko bo začel veljati GHS, čeprav je pri tehničnih prilagoditvah časovni okvir za to vsaj 18 mesecev.

Veliko malih in srednje velikih podjetij je zaskrbljenih zaradi te spremembe. Bistveno je, da dosežemo sporazum na prvi obravnavi s Svetom ter prenehamo čim prej objavljati določbe, da bi industriji in uporabnikom omogočili čas za prilagoditev na nov sistem, pri čemer bi začel delovati do konca leta 2008.

Zato Komisijo pozivam, naj predlaga rešitev, ki bo industriji dopuščala dovolj časa, da se uskladi z zahtevami uredbe, brez da bi to nanjo nesorazmerno vplivalo.

Po pogovoru med vsemi tremi stranmi se mi predloženo besedilo zdi dobro, razen težav s prilogo. Izpostavila bom nekaj pomembnih točk. Veliko smo govorili o snoveh z lastnostmi PBT. GHS Združenih narodov jih ne zajema. Evropska komisija je Parlamentu zagotovila, da si bo za njihovo razvrščanje prizadevala pri Združenih narodih. Parlament je prav tako zagotovil umik razdelitve kategorije draženja oči na podkategorije, kar bi nedvomno povečalo število poskusov na živalih brez dodane resnične vrednosti. Prav tako lahko poročamo, da so poskusi na ljudeh za namen te uredbe prepovedani, ter da je GHS Združenih narodov dinamičen proces; iznašli so mehanizem, ki bo v evropskem GHS omogočil upoštevanje sprememb GHS Združenih narodov. Zaupnost je varovana na uravnotežen način.

Skladnost z REACH je zagotovljena in Parlament je sprejel nični prag za inventar in obveščanje, čeprav smo najprej hoteli uvesti prag ene tone za določene kategorije izdelkov. Ta nični prag je bil sprejet, ker so snovi in zmesi, namenjene izključno raziskavam in razvoju, izključene iz področja uporabe.

Menim, da smo delo dobro opravili, in upam na dobro glasovanje ter ustrezno uporabo GHS.

Andreas Schwab, pripravljavec mnenja odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov. – (DE) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, najprej naj povem, da je bil odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov zelo zadovoljen zaradi kompromisa, ki ga je gospa Sartori predstavila v imenu odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. Menimo, da smo s to rešitvijo dosegli zelo dober kompromis in zelo dobro rešitev za kemična podjetja na evropskem notranjem trgu, pri čemer jih večina posluje globalno, in za potrošnike, ter da smo prav tako dosegli zelo dober kompromis za občutljive potrošnike.

To je bilo mogoče le zaradi prijateljskega, neomajnega sodelovanja med poročevalci. Zlasti se zahvaljujem gospe Sartori za način, kako je vodila pogajanja, skupaj s pogovori med vsemi tremi stranmi, saj na koncu ni bilo več dvoma, da je bilo ravno to pomembno za doseganje rešitve, ki je izpolnila pričakovanja vseh.

Zadovoljen sem z izidom, ker iz stališča notranjega trga ter podjetij, zlasti kemičnih podjetij, katerih izkušnja z evropsko ravno glede REACH-a ni bila v celoti pozitivna, menim, da lahko globalno usklajen sistem za razvrščanje in označevanje kemikalij (GHS) kot univerzalno smernico, ki so jo določili Združeni narodi, na evropskem notranjem trgu uporabimo birokratsko zelo nezapleteno ter ga praktično usmerimo. To bo prineslo neposredne konkurenčne prednosti na notranjem evropskem trgu za podjetja, ki so dejavna na tem trgu, ker je usklajeno označevanje pomemben korak naprej v primerjavi z obstoječo uredbo, ki se na nekaterih obrobni območjih še vedno razlikuje.

Gospod komisar, v razpravah z vsemi tremi stranmi smo prav tako na kratko razpravljali o dejstvu, da zakonodaja o prevozu teh potrošniških dobrin še vedno ni bila usklajena in da bi bilo zato dobro razmisliti o tem, ali naj se v prihajajočih mesecih osredotočimo na zakonodajo o prevozu kemikalij.

Drugič, pravilno je bilo, da nismo načenjali prilog, pri čemer podpiram gospo Laperrouze iz skupine zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo, s katero smo prav tako dobro sodelovali, ker nam je ta poteza omogočila, da se razprava ni sprevgla v takšno, kot je bila razprava o REACH. Čeprav je pomenilo, da smo izpustili nekatere posamezne točke, ki bi jih radi izboljšali, je bila to zagotovo pravilna pot.

Kljub temu podpiram željo gospe Laperrouze za uvedbo prehodnih rokov v Prilogi VI za snovi, ki so bile v tej prilogi spremenjene, ker na začetku posvetovanja nismo mogli predvideti, da jih rešitev, za katero smo se odločili, ne bo zajemala. Gospod komisar, zelo bi vam bil hvaležen, če bi to v svojem odgovoru kratko komentirali.

Uporabniki kemičnih potrošniškega blaga praviloma niso seznanjeni s sestavo tega blaga. Zato smo pri razpravljanju o GHS poseben poudarek namenili izvajanju smernic tako, da bi bile uporabne za potrošnike. Čeprav nismo mogli podrobno upoštevati vsakega posameznega člana, smo našli rešitev, vsaj za najbolj pogosto potrošniško blago, kot so pralni praški in detergenti, ki potrošnike ozavešča o količini kemikalij, ki jih vsebujejo ti izdelki, hkrati pa ljudem tudi v prihodnosti omogoča enako uporabo kot do zdaj.

Navedel bom primer: včasih se je pralno sredstvo lahko uporabljalo le v velikih embalažah za več litrov. Vse bolj okolju prijazna tehnologija pri proizvodnji in uporabi teh izdelkov je vse bolj zmanjševala potrebno količino pralnega sredstva, tako da zdaj največja embalaža, ki jo najdemo v kuhinjah, vsebuje 300 ml ali 500 ml.

Nedvomno se je vsebnost kemikalij v teh izdelkih povečala, vendar je za potrošnike to skladno s sedanjo rešitvijo GHS, ker vemo, da ljudje te izdelke uporabljajo vsak dan, zato jih ni bilo treba ponovno razvrstiti.

To zajema vse točke, pomembne za notranji trg. Hvala za vašo pozornost.

Guido Sacconi, v imenu skupine PSE. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, v položaju, kot je ta, kjer se vsi strinjamo, se lahko razprava začne ponavljati. Ker se v celoti strinjam s tem, kar so povedali moji kolegi poslanci, bom izpostavil tri kratke politične točke.

Prva točka je dejansko priznanje vztrajnosti, ki jo je naša poročevalka pokazala od začetka. Od prvih sestankov dalje je pokazala politično odločenost, da dokument zapre na prvi obravnavi, pri čemer nas je k temu skoraj prisilila. Vendar smo bili vsi prepričani, da je to potrebno, če želimo hitro uvesti zakonodajo za zagotavljanje takojšnjega razvrščanja vseh snovi in narediti pravi korak proti strožjim standardom za varovanje zdravja potrošnikov ter, o tej točki se strinjam, zdravja delavcev, ki te snovi uporabljajo v številnih različnih sektorjih, zlasti v bolj zapletenem okviru malih podjetij.

Drugič, izogibali smo se vse večji nevarnosti ponovnega načenjanja starih razprav, ki smo jih zaključili s sprejetjem REACH-a, zaradi česar sem bil zlasti vesel. Menim, da je celo dejstvo, da REACH kot merilo na mednarodni ravni vse bolj uporabljajo druge države, ki ga uporabljajo kot model za prilagajanje lastne zakonodaje, zelo zadovoljivo.

V vsakem primeru je treba določbe v zvezi z razvrščanjem snovi, o katerih bomo pravkar glasovali, prilagoditi in vključiti tako, da bodo skladni z glavno uredbo o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi brez dodajanja novih elementov.

Na koncu to pomeni, kot bodo kolegi poslanci vedeli, da GHS ne bo zadnja rešitev pri vprašanju razvrščanja in označevanja snovi. Veliko se je govorilo o PDT. Ne smemo pozabiti, da gre za trajni postopek. Za zdaj izvajamo to, kar že imamo na voljo, ter razvrščamo snovi, o katerih so ZN že izvedli analizo tveganja. Takoj, ko bomo imeli na voljo nove kategorije tveganja ter rezultate novih študij, bomo ustrezno posodobili GHS, zato je to trajen proces.

Liam Aylward, v imenu skupine UEN. – (GA) Gospod predsednik, okolje in javno zdravje vplivata na vsakega državljan in ta zakonodaja je neposredno povezana z obema. Parlament je glasoval za sprejetje sistema REACH, ki zdaj velja ter varuje zdravje ljudi in okolje pred nevarnostmi kemikalij. Cilj sistema REACH je zagotoviti, da proizvajalci in uvozniki kemikalij registrirajo, razvrstijo ter odobrijo kemikalije. Bistven del sistema je zagotavljanje informacij javnosti z označevanjem teh kemikalij.

To zakonodajo in gospoda komisarja lahko le pohvalim, saj je sistem EU poenotil s sistemom GHS ZN (globalno usklajen sistem ZN za razvrščanje in označevanje kemikalij). Javnost bo o nevarnostih kemikalij obveščena prek piktogramov, ki bodo prikazovali tveganja glede eksplozij, požara, rakavih obolenj in zastrupitve. To bo prineslo prednosti za industrijo, saj bodo države po vsem svetu sprejele sistem GHS. Javnost bo bolj zaupala kemikalijam, ki bodo opremljene z znaki ter jasnimi in dokončnimi oznakami.

Carl Schlyter, v imenu skupine Verts/ALE. – (SV) Veliko govorimo o pobudi za podnebne spremembe, vendar če bi imeli celovit pristop do okolja, bi tudi na tem področju neposredno kopirali zakonodajo ZN. Zdaj odstranjujemo akutno strupenost kategorije pet. Zakaj to počnemo? Zaradi nenavadnega razloga, da bi se sicer povečalo število snovi, ki jih je treba razvrstiti in označiti. Zato razlog nima nobene povezave z okoljskim ali zdravstvenim razmišljanjem. Ne želimo prepisati kategorije pet, ker bi to pomenilo povečanje števila snovi, kljub dejstvu, da je bistvo celotne zadeve skupni globalni standard, ki bi olajšal trgovino in v tem primeru tudi pripomogel okolju ter zagotovil informacije za potrošnike. Boril sem se za ponovno uvedbo akutne strupenosti kategorije pet, vendar mi na žalost ni uspelo.

Še eno področje, na katerem smo zaostajali in na katerem se nam je dejansko uspelo prebiti skupaj s Svetom, je bila preprečitev predloga za zmanjšanje 10 kilogramski prag razvrščanja. Svetu se zahvaljujem za vztrajanje pri svojem stališču. Tudi Komisija je pozitivno prispevala. Če bi bil predlog sprejet, bi to spodkopalo REACH. Pri REACH gre za ocenjevanje kemikalij, ugotavljanje, ali so nevarne, ter za njihovo registracijo. Vendar REACH oceni in registrira le 30 000 najbolj pogosto uporabljenih kemikalij, tistih z največjim obsegom. Z ostalimi 70 000 kemikalijami, ki jih uporabljamo, se bo ukvarjala ta zakonodaja. Zato je zelo dobro, da smo jo obdržali ter da niso bile uvedene nižje meje za razvrščanje kemikalij. Če bi bil predlog sprejet, sistema REACH ne bil nadgradil GHS. Zelo sem vesel, da se to ni zgodilo, in zato lahko to podprem.

Prav tako sem vesel, da nam je uspelo preprečiti nepotrebno delitev na kategorije za poskuse na živalih, na primer poskusi za draženje oči.

S tema dvema zmagama lahko glasujem za sprejetje tega poročila. Vendar poudarjam, da čeprav nam zdaj ni uspelo vključiti zelo nevarnih kemikalij PBT ali prednostnega seznama za ocenjevanje, smo vsaj pridobili besedilo, ki pravi, da bomo to spodbujali na ravni ZN ter da bo vključeno v sistem ZN. Zdaj bi rad videl, da bi Komisija trdo delala za doseg tega cilja, ker je zelo pomemben. Sicer bo naša politika o kemikalijah v celoti propadla. Zelo je pomembno, da se zdaj te snovi hitro vključi v sistem ZN, ker nam na tem področju ni uspelo narediti prvega koraka.

Kaj se torej zgodi s potrošniki? O nevarnostih kemikalij ne bodo tako dobro obveščeni, kot bi lahko bili, in to je obžalovanja vredno. Vendar bodo vsaj dobili zgleden standard in osnovno varstvo, da sami sebe zaščitijo pred nevarnimi kemikalijami. Zato gre na koncu za kompromis, s katerim ni zadovoljen nihče, in morda se ravno to ponavadi zgodi.

Avril Doyle, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, kemikalije so naraven in pomemben del našega okolja. Čeprav ponavadi ne razmišljam o tem, kemikalije uporabljamo vsak dan. Sodobni svet brez njih ne bi mogel delovati. Našo hrano ohranjajo svežo, naša telesa čista, pomagajo našim rastlinam pri rasti, poganjajo naše avtomobile. Če se jih pravilno uporablja in z njimi pravilno ravna, lahko kemikalije omogočijo, da živimo dlje in bolj zdravo.

Ta predlagana uredba, ki dopolnjuje REACH in usklajuje sistem EU za razvrščanje, označevanje in pakiranje snovi ter zmesi z globalno usklajenim sistemom ZN, je razumen in uravnotežen predlog.

Če hočemo izkoriščati kemikalije po razumni ceni, moramo sprejeti tveganja. Zato moramo najti ravnotežje med tveganji in koristi ter nadzorovati tveganja kemikalij z natančnim označevanjem, znanstvenim urejanjem in inovativnimi tehnologijami. Prav tako moramo najti ravnotežje med ustreznim izvajanjem mednarodnih obveznosti Evropske unije, h katerim se je zavezala na svetovnem vrhu o trajnostnem razvoju Ekonomsko-socialnega sveta ZN, ki se je odvijal v Johannesburgu septembra 2002, pri čemer se je treba hkrati izogibati nalaganju nepotrebnih bremen podjetjem z nepraktičnim in prezahtevnim označevanjem.

Zato sem vložila nekaj predlogov sprememb. Menim, da je zlasti pomembno zagotoviti, da razvrščanje izdelkov ne bo privedlo do zmede med potrošniku ali izvajalci zdravstvene oskrbe. Preveč informacij je enako kot nič informacij. Zato sem vložila predlog spremembe o pakiranju izdelkov, na primer izdelkov nenavadnih oblik ali tako majhnih izdelkov, da je nanje nemogoče pritrčiti oznako. V teh primerih je treba podatke o nevarnosti pritrčiti na drug ustrezen način, kot na primer s priveski.

Zahvaljujem se zlasti poročevalki gospe Sartori, ker je podprla moje predloge sprememb ter za dobro opravljeno delo v zvezi s tem poročilom.

Obstoječa pravila o prepoznavanju in sporočanju nevarnih lastnosti kemikalij so si sicer podobna v številnih ozirih, vendar so nekatere razlike še vedno dovolj pomembne, da to privede do različnega razvrščanja, označevanja ter različnih varnostnih listov. Globalno usklajen sistem bo, tako upamo, združil ta različna razvrščanja na učinkovit način. Koristi uporabe kemikalij so veliko večje od tveganj, pri čemer je tako zlasti po uvedbi zakonodaje o registraciji, evalvaciji in avtorizaciji kemikalij, ki jo poznamo kot REACH.

Vsi se moramo zavedati, da lahko kemikalije med prehajanjem skozi različne faze od njihove proizvodnje do njihovega trgovanja, prevoza in uporabe predstavljajo potencialna tveganja za človekovo zdravje ter za okolje. V tem okviru pričakujemo, da bo dogovor med ZN in EU o GHS prinesel izboljšave za človekovo zdravje in varovanje okolja ter da bo tudi omogočil večjo jasnost za podjetja, zlasti tista, ki so vključena v mednarodno trgovino.

Potencialno, vendar obvladljivo tveganje, povezano s kemikalijami, poudarja potrebo po naši zakonodaji o globalno usklajenem pristopu k pakiranju in označevanju kemikalij, in ravno zato sem zadovoljna, da sta se Svet in Parlament 27. junija dogovorila o besedilu, pri čemer še enkrat čestitam naši poročevalki za njeno delo pri tem težavnem, vendar zelo pomembnem dokumentu.

Jens Holm, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Tisti, ki delajo v proizvodnji kemikalij, bodo zlasti močno prizadeti. Po finski študiji je okrog 32 milijonov državljanov EU na svojem delovnem mestu vsak dan izpostavljenih karcinogenim kemikalijam.

Naša dolžnost je, da prepovemo najbolj nevarne kemikalije in izvajamo splošni nadzor nad vsemi kemikalijami. To je bil namen zakonodaje o kemikalijah REACH, o kateri smo se odločali lani. O rezultatu zakonodaje REACH se lahko razpravlja. Sam sem mislil, da je industrija omilila končni izid in nanj vplivala, vendar je vsaj tukaj, najbolj obširna svetovna zakonodaja o kemikalijah.

GHS, globalno usklajen sistem za razvrščanje in označevanje kemikalij, nadaljuje in dopolnjuje REACH. Cilj GHS je, da delavcem in potrošnikom zagotovi informacije o kemikalijah. Cilj je razvrstiti in označiti na tisoče snovi in zmesi, ki nas obkrožajo. GHS je dejansko konvencija ZN, ki jo moramo zdaj izvajati na ravni EU. Ko bo GHS enkrat sprejet, na žalost se to ne bo zgodilo pred letom 2010 za snovi ter pred letom 2015 za zmesi, bo vse kemikalije preprosto prepoznati. Gre za boljšo seznanjenost milijonov delavcev, ki vsak dan prihajajo v stik s kemikalijami, in potrošnikov, ki morajo vedeti, kaj kupujejo. Označevanje bo prav tako pomagalo izboljšati javno zdravje ter okolje.

Industriji bo koristila bolj usklajena zakonodaja, ki bo olajšala mednarodno trgovino. Gre za velik korak naprej in zato v konfederalni skupini evropske združene levice – zelene nordijske levice podpiramo ta kompromis.

Vendar je škoda, ker nismo mogli tako daleč, kot bi lahko šli. Kemikalije PTB, ki so obstojne, bioakumulativne in strupene, ne bodo označene. Namesto tega ta kompromis pomeni, da se bo z vprašanjem PTB ukvarjalo na ravni ZN. To je velika napaka sporazuma. Zakaj se nismo odločili, da bodo imele kemikalije PTB enak status, kot vse ostale, ter bile prav tako označene. Zdaj moramo upati, da bodo druge države izvajale pritisk v zvezi z vprašanjem PTB. Prav tako menim, da bo dolgoročno tako.

Kljub temu gre za zgleden kompromis, ki bo milijonom Evropejcev, delavcev in potrošnikov, zagotovil več informacij o deset tisočih kemikalij okrog nas. To je velika in pomembna odločitev za vse, ki trpijo zaradi raka, alergij ali kožnih bolezni zaradi kemikalij.

Graham Booth, v imenu skupine IND/DEM. – Gospa predsednica, zdaj, ko uredba REACH začne znatno škodovati proizvodni industriji, zlasti manjšim podjetjem, in ko strmo naraščajo poskusi na živalih, s poročilom A6-0140/2008 prihaja še več navodil iz UNESCO o tem, kako naj razvrščamo, označimo in pakiramo rezultate njihove zadnje zamisli.

Ker si enako želijo protidemokratske globalne prevlade, trgovinska in politična elita, ki sestavlja Evropsko unijo, hiti k izvajanju teh navodil, prav tako kot so hiteli pri izvajanju uredbe REACH. Zagotovili so svoje dobre namene, ki bodo za zdaj varovali ali zaslepili njihove tako imenovane zainteresirane strani, vendar ne bodo zadovoljili številnih nezaposlenih, ki se zaradi teh ukrepov že pojavljajo.

Nekaj upoštevanja javnega mnenja se odraža v predlogih sprememb 10, 12, 39 in 42, v katerih zmanjšano število poskusov na živalih v nekaterih okoliščinah postavlja pred spoštovanje zakona. Menim, da je tako zaradi pritiska vplivnih okoljevarstvenih skupin, od katerih je EU odvisna za veliko svoje podpore, pri čemer gre razvrščanje dobrobiti nečloveških primatov nad dobrobit ljudi, kot je izraženo v predlogu spremembe 40, zagotovo predaleč v zvezi z njihovim izginotjem, vendar je v nasilnem in obsesivnem procesu zakonodaje EU karkoli, kar si zasluži pozitiven glas, redkost.

V zvezi z ostalimi ni razloga, da smiselni standardi ne bi prostovoljno sprejele demokratične nacionalne države z neodvisnim pravosodjem in prostim dostopom javnosti do sodnih sistemov. Nadnacionalni ukazi se lahko zdijo enostavna možnost, vendar centraliziran in neodgovoren vpliv, ki ga imajo na direktive, škoduje njim samim ter je tudi njihov poglavitni negativen učinek.

Zahteva iz uvodne izjave 7, da bo ta zakonodaja zagotovila konkurenčno prednost za industrijo ter zlasti, kot dodaja predlog spremembe 1, malim in srednje velikim podjetjem, je preprosto nesmiselna. Kot vedno, bodo korist od propada majhnih konkurentov tudi tokrat imela velika podjetja. Ob manjši konkurenci bodo postali še večji ali odšli v tujino, pri čemer se trgovci ne bodo več klečeplazili pred EU in njenimi smešnimi omejitvami ter bodo med sabo trgovali z znatno večjimi dobički od tistih, ki jih imajo pri trgovanju z nami. Razcveta je konec. Začela se je recesija in pod bremenom uredb EU, kot je A6-0140/2008, naše gospodarstvo propada.

Vsak udeleženelec v tem postopku lahko svojim volivcem v svojem jeziku govori, kar koli hoče, brez da bi se bal, da bo slišal, kaj njegovi kolegi v drugih državah govorijo svojim volivcem. Splošna skupina EU volivcev ne obstaja in ne more obstajati vsaj še stoletje ali dva, ko bodo vsi govorili en jezik, pri čemer bo do takrat demokracija EU šala, celo nesramna in nevarna šala. Vendar so vaše prednosti ogromne. Zakaj bo vam bilo mar za to ali za nore neučinkovite zakone, ki jih stalno sprejemate? In zakaj bi bilo mar meni, saj se bom konec meseca upokojil? Ko sem prebral predlog spremembe 28 sem dojel, zakaj imam dovolj vsega tega nesmisla. Takole pravi: „Pripravek pomeni zmes ali raztopino, sestavljeno iz dveh ali več snovi; zmes in pripravek sta sopomenki.“ Vendar kako bi sploh preživel brez te materinske države, ki nam razlaga takšne stvari, ter kako sem lahko do zrele starosti oseminšestdesetih let preživel jaz, ki sem v svojih otroških letih žvečil svinčeno barvo iz lesenega okvirja moje zibelke? Najbrž je to mojim protitelesom naložilo nekaj dela v času, ko smo še imeli protitelesa.

Propad EU je z vsakim „svinčenim“ ukazom vse bližje. Tega se veselim, vendar obžalujem škodo, ki jo leto za leto delate sedemindvajsetim nekdanjim demokracijam.

Jim Allister (NI). - Gospa predsednica, povsem smiselno se mi zdi, glede na to, da se kemikalije proizvajajo in z njimi trguje globalno, da se opis nevarnosti na njihovem pakiranju ne bi smel razlikovati med državami, saj je to diskriminatorno za potrošnike ter v slabši položaj postavlja tiste, ki natančno opišejo nevarnost.

Vendar opažam, da globalno usklajen sistem zdaj ni zelo globalen. Je bolj razčlenjen kot globalen. Sprašujem se, ali bodo tudi druge države sledile EU pri sprejemu tega sistema ZN ter kakšen bo učinek za podjetja v Evropi, če tega ne storijo.

Pri izvajanju teh ukrepov moramo doseči ravnotežje. Najprej je zelo pomembno, da ne pride do preobsežnega razvrščanja izdelkov, kar bi zmedlo potrošnike in izvajalce zdravstvenih storitev.

Drugič, te mednarodne obveznosti moramo izpolniti tako, da našim podjetjem ne bodo nalagale nepotrebnega bremena. Številna podjetja so izrazila zaskrbljenost zaradi stroškov izvajanja. Prišlo bo do visokih izdatkov na področju informatike in usposabljanja ter pri ponovnem pakiranju, katerih ne smemo podcenjevati, zlasti v primeru majhnih podjetij. Ponovno naj izrazim zaskrbljenost, da lahko mala in srednje velika podjetja postanejo žrtve, zlasti če poslujejo s čezmorskimi državami, pri čemer lahko ti stroški presežejo njihove zmogljivosti.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Gospa predsednica, še vedno se spominjamo razprave o nedavni evropski uredbi o kemikalijah REACH. To je bil eden najzahtevnejših zakonodajnih svežnjevi v tem obdobju. Uredba o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, s katero se zdaj ukvarjamo, delno temelji

na uredbi REACH, ki je pravkar začela veljati, ter jo dopolnjuje. Zato so se predhodno sprožila številna vprašanja.

Želja Komisije po tem, da bi se sporazum dosegel na prvi obravnavi, se je najprej zdela preveč ambiciozna, glede na to, da je Parlament pred tem objavil svoj interes v zvezi z zakonodajo o kemikalijah. Zato lahko le občudujem prepričljivo delo kolegice gospe Sartori v zvezi s tem tehničnim poročilom ter dejstvo, kako se ji je uspelo izogniti skušnjavi prekomernega pregledovanja uredbe in, na primer, vključevanja novih odstavkov ter razvrščanja snovi v priloge, kar bi upočasnilo in celo preprečilo začetek veljavnosti uredbe.

Poročilo, ki smo ga predelali v odborih, bo verjetno dosegel zastavljene cilje za uredbo, zlasti glede usklajevanja in poenostavljanja zakonodaje. GHS in REACH se dopolnjujeta in ne samo olajšujeta delo proizvajalcev in trgovcev kemikalij. Jasno in varno označevanje bo pomenilo povrnitev zaupanja potrošnikov vanje.

Ko se je začelo delo odbora, so bili ljudje zaskrbljeni, da bo uredba GS pomenila, da bo treba številne detergente, na primer, na enak način razvrstiti v skupino jedkih snovi. Na ta način, na primer, bodo sredstva za odmaševanje cevi in pralna sredstva razvrščena enako ter imela enake oznake na pakiranju, pri čemer potrošniki ne bodo mogli razlikovati med nevarnimi izdelki in blažjimi detergenti. Vendar zdaj razvrščanje snovi izraža tudi njihovo dejansko potencialno nevarnost, kot lahko pričakujemo.

Cilj tega sistema, ki kot tak temelji na sporazumu ZN, je, da bi morala pri razvrščanju in označevanju kemikalij ter pri uredbah o prevozu, prodaji in uporabi kemikalij po vsem svetu veljati enaka merila. V skladu s sporazumom bo v celoti delujoč do leta 2008. Še vedno nam je ostalo nekaj mesecev.

Gyula Hegyi (PSE). - Gospa predsednica, z globalno uskladitvijo razvrščanja, označevanja in pakiranja snovi ter zmesi se je treba strinjati, pri čemer bi Evropska unija morala igrati vodilno vlogo pri zaščiti naših državljanov pred nevarnimi kemikalijami. Celotna pobuda prihaja iz Združenih narodov in je zato globalen projekt. Globalno usklajen sistem je obetajoč znak globalnega sodelovanja pri okoljskih vprašanjih. Zato podpiram sprejetje kompromisa o poročilu gospe Sartori.

Vložil sem več kot 20 predlogov sprememb, da se zagotovi ustrezno označevanje in varna uporaba kemikalij. Sedemnajst teh predlogov sprememb je odbor ENVI sprejel. Vendar je isti odbor za okolje prav tako sprejel številne predloge sprememb poročevalke, ki bi oslabilе pravice potrošnikov glede informacij o nevarnostih kemikalij v izdelkih.

S skupino socialdemokratov smo glasovali proti sprejetju teh predlogov, ker so za nas pomembni interesi potrošnikov. Zadovoljen sem, da novi kompromis ne vsebuje teh predlogov sprememb, ki so usmerjeni proti potrošnikom, ter zato predlagam, da ga sprejmemo. Nisem povsem zadovoljen s kompromisom, vendar ne moremo odlašati s sprejetjem uredbe GHS v zakonodajo.

Kot temeljno načelo sprejmimo dejstvo, da podjetja ne bi smela samozavestno poslovati, kadar na trg postavljajo nevarne kemikalije. V zvezi z nevarnostmi morajo potrošniki imeti pravico do vseh potrebnih informacij.

Dejansko je težava v podrobnostih, zato bomo videli, kako se bo GHS obnesel v praksi, kako bo industrija na izdelkih označila nevarnost in ali bodo potrošniki razumeli znake in opozorila. Informacije morajo biti jasne in lahko razumljive. Upam, da bo GHS dobro orodje za predstavitev rezultatov uredbe REACH javnosti, pri čemer bodo potrošniki kemikalijam bolj zaupali, kar bo pomagalo tudi naši industriji.

Moj pomočnik Gergely Simon, ki je na tem in drugih dokumentih veliko delal, bo kmalu zapustil Parlament. Zahvaljujem se mu za njegov prispevek k našemu skupnemu cilju, ki je kemično varnejša Evropa.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, vsi vemo, da se kemikalije proizvajajo in z njimi trguje po celem svetu, pri čemer so nevarnosti in tveganja prav tako globalna. Zato potrebujemo smernice v obliki jasnega razvrščanja in označevanja, ki se bosta uporabljala globalno. Želela bi si, da bi bila Evropska unija gonilna sila za zelo jasno označevanje in odločno varovanje potrošnikov, vendar sem številne govorce tu slišala, da bi EU namesto tega morala to zavirati.

Ta politični dogovor lahko sprejmem, vendar z njim nisem zelo zadovoljna. Uspela nam je pomemben korak proti večji varnosti za ljudi in okolje. Prav tako sem vesela, da nam je klub poročilo odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane v zvezi z mejnimi vrednostmi za označevanje, ki je bilo preveč prijazno do industrije, pri čemer bi morala oznaka vsebovati podatke, ki so se uporabljali pri razvrščanju, uspelo omejiti škodo v pogajanjih s Svetom in Komisijo. Vesela sem, da se za izpolnjevanje zahtev po označevanju ne uporablja

več količinski razpon snovi ter tudi, da za industrijo ne obstajajo več sprejete vrzeli, in da predlagan sistem pozornost usmerja k drugim možnostim, ki bi lahko nadomestile poskuse na živalih.

Vendar si želim izboljšane označevanja obstojnih, bioakumulativnih in strupenih snovi ter ustvarjanja nove kategorije „akutne strupenosti“, ker je to zelo pereče vprašanje, pri katerem bi morali pokazati pripravljenost za ukrepanje. Menim, da smo danes poslali pomembno sporočilo za večjo varnost ljudi in okolja, vendar ne smemo zaspati na lovorikah. Kot kaže, se bomo s to temo v prihodnosti še veliko ukvarjali, saj je še veliko prostora za izboljšave.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Gospa predsednica, obstajajo že globalna pravila o računovodstvu, globalni standardi o preskrbi s hrano v kodeksu prehrane, globalni davčni standardi in konvencije po modelu ZN o dvojnem obdavčenju. Zdaj bomo dobili globalne standarde za označevanje, razvrščanje, pakiranje in količino kemičnih snovi.

Globalna zakonodaja Socialnega in ekonomskega sveta ZN iz leta 2002, splošno usklajen sistem, se zdaj prenaša v zakonodajo Skupnosti.

Vsekakor je globalna usklajenost koristna za vse, za potrošnike, uporabnike, mala in srednje velika podjetja, vendar za temi 2 000 stranmi in postopki, prilogi in seznamami, uredba kaže, da evropska standardizacija ni dovolj za spopad z globalnimi težavami. Globalne težave potrebujejo globalne rešitve, kar pomeni, da ima britanski predsednik vlade Gordon Brown prav: Med ravno ZN in globalno ravno je evropska raven vse bolj zastarela, izrabljena in nazadnje neuporabna.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospe in gospodje, ni več sprejemljivo, da na enotnem evropskem trgu veljajo različne nacionalne zakonodaje o trgovanju, zlasti z nevarnimi snovmi. Poenotenje razvrščanja in označevanja nevarnih kemikalij in zmesi je dobra novica za potrošnike, saj predlagana uskladitev izboljšuje varstvo njihovega zdravja in okolja. Prav tako je dobra novica za konkurenčnost evropske industrije, da bo ta zapletena uredba v zvezi s prevozom, preskrbo in uporabo nevarnih snovi zaradi priporočil ZN veljala v Evropski uniji in tudi v drugih državah po svetu.

Uredba je usklajena z REACH, vendar uvaja tudi razrede in kategorije nevarnosti. Označke bodo vsebovale navodila za uporabo in obvezne grafične simbole ter piktograme, ki jih bodo razumeli ljudje kjerkoli na svetu. Nove zahteve za pakiranje in pritrjevanje bodo zagotovile zaščito pred tem, da bi pakete odprli otroci, ter bodo zagotovile tudi oznake za slepe. Kritiki opozarjajo pred visokimi stroški ponovnega pakiranja, uporabe varnostnih listov in uvedbe novih tehnologij za pakiranje. Vendar sem prepričana, da bodo ti kratkoročni stroški nižji od dolgoročnih prihrankov, povezanih z razveljavitvijo sedanjega različnega označevanja izdelkov, ki je odvisno od ciljne države. Čas izvajanja, ki je predviden med letoma 2010 in 2015, je dovolj uvideven tudi za industrijo.

Zelo cenim, da je Amaliji Sartori uspelo doseči odličen kompromis v Parlamentu ter tudi s Svetom. Po številnih mesecih razprav o določbah predloga Komisije ji je uspelo doseči velik napredek in ravnovesje, pri čemer vas zato pozivam, da predlog sprejmemo jutri na prvi obravnavi. To je primer odličnega dela, ki so ga opravili parlamentarni poročevalci z ekipami Sveta in Komisije.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Gospa predsednica, danes razpravljamo o zelo pomembni uredbi, ki je nastala iz razpravi ter pozneje iz odločitve ZN. V tej razpravi, ki jo je podprlo sprejetje globalno usklajenega sistema razvrščanja in označevanja kemikalij ekonomskega in socialnega sveta, so vse države članice, ne samo ZN, imele zelo dejavno in pomembno vlogo, zlasti Evropska unija ter tudi Komisija. To pomeni, da je sistem, ki je bil potolčen, tudi naš sistem. Zato je dobro, da danes sprejemamo lastno uredbo o uporabi kemikalij, ki bo usklajena s tem sistemom, medtem ko hkrati zagotavljamo in si želimo, da bi bili naši državljani, državljani EU, zaščiteni ter da bi bilo pred posledicami uporabe nevarnih snovi zaščiteno tudi naše okolje, ker naj bi bil cilj te uskladitve, razvrščanje in označevanje nevarnih snovi, izboljšanje ravni varovanja zdravja ter tudi stanja v okolju.

Kemija enako vpliva na ljudi na drugi strani sveta. Ko nekdo kupi izdelek, mu ni treba vedeti, kaj je v njem. Vendar mora vedeti, da kupuje varen izdelek. Proizvajalcem in kupljenim izdelkom je treba zaupati. Pri tem je naša vloga označevanje, ki se še vedno zelo razlikuje. Izdelek, ki je označen kot nevaren v eni državi, je v drugi državi strupen ter v tretji državi škodljiv. Nepredstavljivo je, da gospodarstvo in trgovina s kemičnimi snovmi deluje na ta način. Zato sem vesela, da se lahko strinjam z našim poročilom in današnjo razpravo. Menim, da smo vpleteni v nekaj zelo pomembnega.

Opozorila bom še na zadnjo stvar, in sicer na posledice, povezane s potrebo po zagotavljanju informacij o označevanju. Govorim o informacijah, ki jih morajo poznati vsi tisti, ki zbirajo odpadke. Kemični odpadki, ki so in bodo še naprej zelo pomembni za naše okolje, morajo biti vključeni v tem delu, ki sklene celoten cikel upravljanja s kemičnimi izdelki in snovmi ter posledično z odlaganjem nevarnih odpadkov. Dajmo evropskim državljanom dober izdelek in dajmo jim občutek kemične varnosti.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, odlično delo gospe Sartori je, kot kaže, najboljši zakonodajni izid za posodabljanje in tako zagotavljanje boljših uredb nekaterih vidikov kemične obdelave. Poročilo si zasluži pohvalo ne le zato, ker je v skladu z usklajevalnim programom ZN; zdi se povezan, pri čemer nagovarja potrebe proizvajalcev in potrošnikov ter dejansko tudi okolja, koliko je to objektivno mogoče.

Kot vedno, nekateri moji kolegi niso v celoti zadovoljni. Zdi se mi, da je tako zaradi ideološke radikalizacije v zvezi s tehnološkim in znanstvenim napredkom, ki na prevečkrat pod pretvezo varovanja okolja poskuša preganjati. Naključno povsem iz drugačnih razlogov države zunaj Evropske unije, ne le Kitajska, gospodarstvo postavljajo na prvo mesto, saj dovolijo proizvodnjo, prevoz in shranjevanje kemikalij pod pogoji, ki resno kršijo vse, kar hočemo tukaj ustrezno zaščititi.

Poročilo gospe Sartori je pomemben korak naprej, pri čemer usklajuje razvrščanje snovi ter standarde za označevanje in pakiranje nevarnih snovi ter zmesi. Nedvomno bo to pomagalo izboljšati varnost in preprečiti tveganja za zdravje ter varnost potrošnikov in delavcev ter okolja.

Zdaj lahko države enake snovi razvrstijo zelo različno, glede na različne veljavne sisteme razvrščanja, pri čemer so te razlike lahko tako velike, da predstavljajo tveganje. Snovi, ki so v Evropi razvrščene kot nevarne, so lahko v državah, kot je na primer Kitajska, brez opozoril na njihovih oznakah.

Ta položaj ustvarja nepravilno konkurenčno prednost in predstavlja resno grožnjo potrošnikom povsod po svetu, pri čemer to na žalost zlasti drži, gospe in gospodje, čeprav to pogosto kritizirate, za globalni trg.

Åsa Westlund (PSE). – (SV) Gospa predsednica, preden sem se začela ukvarjati z okoljskimi vprašanji, moram priznati, da je bilo moje znanje o kemikalijah precej omejeno. Vendar ko sem se nekaj naučila, sem postala bolj skeptična glede uporabe tako veliko kemikalij v današnji družbi. Pred kratkim sem na primer brala, da je uporaba kemikalij pri čiščenju v povprečnem gospodinjstvu znatno narasla v moji državi Švedski. Nihče ne pozna dejanskega vpliva, ki ga imajo na naše zdravje. Vemo, da številni otroci, ne le na Švedskem, že zdaj vsako leto pogoltnejo gospodinjske kemikalije, ki so strupene, kljub dejstvu, da so kemikalije danes opremljene z opozorilno oznako, ki opozarja na to.

Zaradi naše današnje odločitve bo to opozorilo na žalost izginilo iz številnih izdelkov. Skupaj z nekaterimi kolegi smo poskušali to spremeniti in zagotoviti, da bi obdržali to označevanje splošnih gospodinjskih izdelkov. Zdaj ne bo tako. To zelo obžalujem, saj pomeni, da se bodo izgubile za potrošnike pomembne informacije.

Kljub temu se strinjam z dejstvom, da EU zdaj dobiva usklajeno zakonodajo o razvrščanju, označevanju in pakiranju, ki bo dopolnila REACH, pri čemer je bila ta zakonodaja sestavljena na podlagi prostovoljnega mednarodnega sistema, ki že obstaja. To olajša zadeve za potrošnike in podjetja. Ko bomo danes sprejeli to odločitev, bo za nacionalno odgovorne organe najbolj pomembno, da prevzamejo odgovornost za zagotavljanje informacij o novem sistemu označevanja podjetjem in v širšem okviru tudi različnim skupinam potrošnikov.

Zato bom izkoristila to priložnost in Komisijo ter gospoda komisarja Verheugna pozvala, naj pojasni, kako in s kakšnim uspehom se to dejansko izvaja, da bomo vedeli, ali evropski potrošniki razumejo, kaj od zdaj naprej pomeni označevanje.

Rovana Plumb (PSE). – (RO) Gospa predsednica, ta predlog uredbe skupaj z drugima dvema uredbama, uredbo o detergentih in odločitvijo za spremembo vertikalne zakonodaje, predstavlja usklajevanje evropske in svetovne zakonodaje o razvrščanju, označevanju in pakiranju kemikalij. Njihovo izvajanje bo imelo koristne učinke na človekovo zdravje, varstvo okolja in kemično industrijo, pri čemer je zelo pomemben razvoj trgovine pod varnimi pogoji in z informacijami za potrošnike.

Izvajanje GHS mora biti povezano z izvajanjem direktive za proizvajalce REACH, pri čemer je v Evropski uniji približno 27 000 proizvajalcev, od katerih je 95 % malih in srednje velikih podjetij, in z razvojem trgovine z državami, ki niso članice EU, pri čemer te predstavljajo 25 % trgovanja Evropske unije. Zahtevam,

da se Komisija ne odreče predlogu za izvajanje nove uredbe med celotnim ciklom upravljanja z izdelki, tudi takrat, ko izdelek postane odpadek.

Poročevalki čestitam za njeno delo.

Edít Herczog (PSE). - (HU) Najlepša hvala, gospa predsednica. Najprej čestitam Komisiji in poročevalcem za konstruktivno razpravo v zvezi s predlogom ZN in načrtom REACH, ki smo ga pred tem sprejeli, pri čemer je ta razprava zagotovila napredek. Največja korist s stališča odbora za notranji trg, potrošnikov in podjetij je standardizirano označevanje. Ne smemo pozabiti, da zaradi označevanja kemične snovi ne bodo varnejše. Varnejša uporaba in boljša izbira potrošnikov zagotavljata večjo varnost, zato je ta osnutek zakonodaje v tem smislu napredek, ki ga je treba podpreti. Na koncu vas opozarjam, da smo izven ZN povezali kot Evropska unija, pri čemer moramo zdaj v sodelovanju z ZN zagotoviti, da bo to zakonodajo sprejel tudi preostali svet. To predlagam zato, da se bodo tudi drugi v svetu zavzemali za zakonodajo v zvezi z industrijo kemikalij, na primer v okviru čezatlantskega ekonomskega sveta in drugih mednarodnih forumov. Najlepša hvala za vašo pozornost.

Alessandro Foglietta (UEN). - (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, čestitam poročevalki gospe Sartori, poročevalcem v senci, Svetu in Komisiji za doseg sporazuma v zvezi s svežnjem o globalnem usklajenem sistemu za razvrščanje in označevanje kemikalij (GHS).

Uspelo nam je doseči zastavljeni cilj, ki je bil čim prej in v skladu z uredbo REACH vzpostaviti in začeti izvajati nov sistem ter hkrati zagotoviti visoko raven varstva človekovega zdravja in okolja ter izpolniti tržne potrebe podjetij, ki lahko zdaj lažje poslujejo na tujih trgih.

Z začetkom veljavnosti sistema GHS bodo podjetja delovala na podlagi enotnega sistema za razvrščanje snovi, usklajenega na mednarodni ravni, ki bo med drugim omogočil lažji dostop do zakonodaje v zvezi s snovmi prek Evropske agencije za kemikalije. S to uredbo, ki določa mednarodna merila za razvrščanje in označevanje nevarnih snovi in zmesi v Evropski uniji, bomo zagotovili, da bodo naša podjetja pripravljena poslovati na svetovnem trgu. Zagotovo bo uredba koristila tudi potrošnikom, ki bodo lažje prepoznali nevarne snovi, kot so strupene, jedke in dražljive snovi.

Sistem označevanja GHS bo s svojimi nezapletenimi enotnimi piktogrami prispeval k prepoznavanju tveganja snovi, vsebovanih v vsakdanjih izdelkih, kot so detergenti in mila. Poleg tega bomo lahko na podlagi sistema GHS, v skladu s katerim je treba za veliko snovi na embalaži zagotoviti varnostne mehanizme, ki onemogočajo uhajanje snovi iz nje, zaščitili naše otroke pred nevarnimi nesrečami doma zaradi naključnega zaužitja strupenih ali jedkih snovi.

Seveda se bodo morala podjetja, zlasti mala in srednje velika, prilagoditi na sistem GHS ter vanj zaupati. Ta sistem bo uvedel sedem novih kategorij tveganja in novo razvrščanje na področju prometnega sistema. Zato smo zlasti zadovoljni s sporazumom, doseženim s Svetom, ki je upošteval zahteve v zvezi s podporo, informacijami in utekanjem, zlasti za mala in srednje velika podjetja.

Sporazum je upošteval tudi soglasje vseh parlamentarnih skupin v zvezi s potrebo po čim večjem zmanjšanju poskusov na živalih in podvajanju teh poskusov. Iz omenjenih razlogov bo moja skupina glasovala za predložen sveženj.

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Komentiral bom izjavo poslanca gospoda Bootha v zvezi z okoljskim gibanjem, ki ne želi zaščititi živali, ampak le ljudi. Zdi se, da tega ni pravilno razumel. Gre za vprašanje razvrščanja. Besedila, na katera se gospod Booth sklicuje, določajo, da ni dovoljeno prirejati kemične zmesi le za namene razvrščanja, da se določen prag ne preseže, ter da ni dovoljeno izvajati obsežne poskuse na živalih le zato, da bi se izognili označevanju. Zaradi tega bi kemične zmesi vsebovale nevarne snovi, vendar druge vrste, ki zato ne bi presegle praga, potrebnega za označevanje. V teh primerih bi se poskusi na živalih izvajali le zato, da bi se izognili označevanju. Zato potrebujemo ta besedila.

Zdravje ljudi in zdravje živali sta povezana. S tem se izognemo poskusom na živalih, medtem ko ljudem zagotovimo ustrezne informacije o kemikalijah, da se lahko pred njimi ustrezno zaščitijo. Mr Booth je to razumel napačno.

PRESEDUJOČA: GOSPA ROURE*Podpredsednica*

Günter Verheugen, *podpredsednik Komisije*. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, ta živahna razprava dokazuje, da obravnavamo pomembno in daljnosežno vprašanje. Menim, da s tem zaključujemo večletno in obsežno zakonodajno delo v zvezi z industrijo kemikalij ter proizvodnjo in uporabo kemikalij v Evropi.

Ob uporabi zelo uporabne prispevke, ki jo je uporabila gospa Breyer, želim pojasniti naslednje. Če se vprašamo, kdo poganja napredek in kdo ga zavira, je v zvezi z zakonodajo o kemikalijah jasno, da je Evropska unija motor napredka v svetu. Nihče drug ni uvedel takšnih predpisov in nihče drug industriji kemikalij ne postavlja takšnih zahtev kot mi. Zato je Komisija prepričana, da v zvezi s horizontalno zakonodajo za ta sektor zdaj potrebujemo nekaj let, da začnemo izvajati, kar smo sprejeli, ter da ne smemo takoj začeti oblikovati drugih večjih projektov. Z utemeljenim razlogom zakonodaja REACH določa obdobja vmesnega pregleda, pri čemer moramo obdobja, ki jih je določil zakonodajalec, dosledno upoštevati. To pomeni, da bo Komisija vedno pravočasno predložila poročila in predloge. V zvezi z glavnimi horizontalnimi pobudami ponavljam, da Komisija v bližnji prihodnosti ne namerava predložiti nadaljnjih predlogov.

Zagotovem vam lahko tudi, da je ta sistem na svetovni ravni učinkovit. Vsi razpoložljivi podatki kažejo, da si v svetu vsi vpleteni zelo prizadevajo izvajati sistem, ki so ga sprejeli Združeni narodi. Na področju dejanskega izvajanja smo zagotovo vodilni. Menim, da je veliko pomembnih držav čakalo na današnjo odločitev, ker želijo svojo zakonodajo in izvajanje uskladiti s tem, kar sprejemamo v Evropski uniji. Pričakujem, da bo zdaj veliko drugih držav končalo te postopke.

Gospod Schwab je izpostavil zelo zanimivo vprašanje v zvezi s tem, ali je treba določiti prehodne roke za ohranitev mejnih vrednosti iz priloge 6, ki so bile črtane zaradi kompromisa med stranema. Komisija ne nasprotuje prehodnim rokam. Osebnostno menim, da so potrebni in ustrezni, vendar niso bili po naključju črtani iz zakonodaje. To je del splošnega kompromisa, pri čemer ob upoštevanju vseh okoliščin menim, da Komisija ne sme dovoliti, da bi zaradi vprašanja prehodnih rokov za nekaj proizvodov kompromis spodletel. Vendar bomo zagotovili, da bodo zahteve zakonodajalcev dosežene na ustrezen način.

Strinjam se s tistimi, ki so izrazili zaskrbljenost glede poskusov na živalih. Upam, da se zaradi te zakonodaje ne bo povečalo število poskusov na živalih. Pomembno je, da se v zvezi s to zakonodajo v celoti prepove poskuse na primatih. Znova odločno poudarjam, da si bo Komisija čim bolj prizadevala omejiti poskuse na živalih. To pomeni, da moremo okrepiti naša prizadevanja v zvezi z iskanjem uveljavljenih metod, ki bi nadomestile poskuse na živalih. Strinjam se z vsemi, ki so v zvezi s tem zaskrbljeni.

Na koncu menim, da bo predložena zakonodaja koristila vsem zadevnim stranem. Zahvaljujem se vsem, ki so prispevali k oblikovanju te zakonodaje.

Amalia Sartori, *poročevalka*. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, zelo sem zadovoljna z današnjo razpravo. Zahvaljujem se vsem kolegom poslancem, ki so danes prispevali k tej razpravi, pri čemer se jim zahvaljujem tudi za njihovo podporo mojemu delu, ki sem ga opravila z njihovo pomočjo ter pomočjo poročevalcev v senci in pripravljavcev mnenja odbora za industrijo, raziskave in energetiko, odbora za notranji ter odbora za varstvo potrošnikov. Zdi se, da je velika večina poslancev, ki so govorili, zadovoljna z rezultati, ki smo jih dosegli.

Strinjam se s stališčem tistega, ki je rekel, da je celo sistem GHS trajni proces, pri čemer je poleg tega tudi delovna metoda, ki smo jo oblikovali. V teh okoliščinah je prav to, pri čemer se zavedamo, da se bo svet še naprej spreminjal in razvijal, zato smo v okviru te uredbe, tako kot v okviru uredbe REACH in drugih, zagotovili poseben in natančen zakonodajni okvir ter dopustili možnost za prihodnje spremembe na podlagi teh meril, čeprav so ta merila vnaprej določena. To sem razumela iz izjave komisarja, ki je govoril pred mano, da je možno le delno podpreti današnjo razpravo.

Zavedamo se, da bomo danes ratificirali uredbo, ki ima široko podporo ter ki bo koristila potrošnikom in delavcem v tem sektorju, ki predstavljajo veliko večino prebivalstva. Vemo, da se bodo ta pravila uporabljala kot okvir ter nesporna in neizpodbitna oporna točka. Ponavljam, svet se nenehno spreminja, kar bo urejala Komisija ob sklicevanju na ta pravila.

Predsednica. – Ta skupna razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo danes.

Pisni izjavi (člen 142)

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Predlog sklepa v zvezi z izvrševanjem globalno usklajenega sistema za razvrščanje in označevanje kemikalij (GHS) je pomemben napredek na področju varstva okolja, potrošnikov, ki bodo imeli večjo možnost izbire, ter podjetij, ki želijo vstopiti na mednarodni trg.

Zaradi usklajene uporabe oznak in enotnega opisa nevarnosti kemikalij se krepi zaupanje potrošnikov v te izdelke ter pospešuje mednarodna trgovina, saj bo lahko industrija uporabljala enake oznake za vse regije izvoza. Poleg tega je usklajen sistem razvrščanja snovi bistven dejavnik za zagotavljanje prostega pretoka blaga na notranjem trgu.

Kljub temu moramo zagotoviti, da se zaradi te uredbe ne bo povečalo število poskusov na vretenčarjih za uskladitev meril razvrščanja, ampak da se bodo poskusi izvajali le, če ne bo na voljo nadomestnih možnosti, ki bi zagotavljale enako kakovost.

Globalno usklajen sistem razvrščanja mora omogočati uporabo metod, ki ne vključujejo poskusov na živalih, tudi če je za njihovo validacijo potreben dolgotrajen in drag birokratski postopek. Ker poskusi na živalih niso bili nikoli uradno validirani, je potrditvev nadomestnih poskusov breme, vendar je treba spodbujati raziskave na tem področju.

Richard Seebler (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Potrošniki v sodobnem svetu vedno pogosteje prihajajo v stik z različnimi snovmi, včasih tudi nevarnimi.

Za varno in zdravju neškodljivo uporabo nekaterih izdelkov, vključno s tistimi, ki jih uporabljamo vsak dan, je treba zagotoviti informacije o snoveh, ki jih ti izdelki vsebujejo. Globalno usklajeni sistem razvrščanja in označevanja kemikalij (GHS), ki je bil leta 2002 razvit v okviru ZN in k razvoju katerega je dejavno prispevala EU, bodo letos začele izvajati vse države članice. Ena od najpomembnejših prednosti tega sistema je uporaba enotnih piktogramov nevarnosti. Tako lahko potrošniki in trgovci takoj ugotovijo, ali izdelek vsebuje nekatere snovi, ki so lahko tudi škodljive. Poleg tega sistem GHS uvaja standardizirane opredelitve, kot je LD 50 (smrtna doza 50), ki jasno navaja tveganje, povezano s snovjo. Skupnost in Evropski parlament sta se zavezala, da bosta čim bolj omejila poskuse na živalih za ocenjevanje snovi.

Poleg tega so bile za organe držav članic določene natančnejše opredelitve in jasnejše smernice. Uspešno izvajanje sistema GHS je pomemben mejnik pri dokončnem oblikovanju evropskega notranjega trga, pri čemer bo koristilo tudi mednarodni trgovini.

4. Homologacija motornih vozil na vodikov pogon (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0201/2008) gospe Anje Weisgerber v imenu odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o homologaciji motornih vozil na vodikov pogon in spremembi direktive 2007/46/ES (COM(2007)0593 – C6-0342/2007 – 2007/0214(COD)).

Günter Verheugen, podpredsednik Komisije. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, znova razpravljamo o avtomobilu prihodnosti, pri čemer je to temo Evropski parlament ta teden že obsežno obravnaval v okviru drugega vprašanja.

Danes razpravljamo o tehnični možnosti, s katero lahko morda rešimo okoljske težave, ki jih povzročajo vozila. Naj ponovim: *morda* lahko prispeva k reševanju težav. Ne vemo, ali je primerna za splošno uporabo, vendar se moramo čim bolj potruditi. To je vse, kar je pomembno.

Vsi se strinjamo, da bo trajnostna mobilnost eden od ključnih izzivov, s katerim se bomo morali spopasti v prihodnjih letih. Ne želimo omejiti pravice evropskih državljanov do mobilnosti posameznika. Vendar je treba to pravico, tj. pravico do vožnje, lastništva in uporabe avtomobila, uveljavljati tako, da ne uničuje našega okolja, kar pomeni, da potrebujemo avtomobile, ki ne škodujejo okolju.

Poleg tega, to ni pomembno in nujno le zaradi položaja okolja, ampak je vedno pomembnejše tudi za gospodarstvo. Običajni motor z notranjim zgorevanjem je zastarel, ker je poraba goriva previsoka. Čim bolj si moramo prizadevati za zmanjšanje porabe fosilnih goriv na vseh področjih.

Pri tem se postavlja vprašanje, ali lahko olajšamo razvoj vozil na vodikov pogon. S tem namenom je Komisija predložila predlog v zvezi s homologacijo motornih vozil na vodikov pogon.

Najprej se zahvaljujem poročevalki gospe Weisgerber za konstruktivno in uspešno delo pri pripravi tega predloga. Vesel sem, da je bil lahko zahvaljujoč njenemu delu sporazum dosežen na prvi obravnavi.

Na tej stopnji ne vemo, katera tehnologija je najustreznejša za trajnostno mobilnost. V časopisih in na televiziji so vsak dan predstavljena nova dognanja. Nekateri zagovarjajo gorivne celice, drugi električne avtomobile, medtem ko tretji omenjajo inovativne visoko zmogljive akumulatorje. Veliko možnosti lahko tekmuje z motorjem na vodikov pogon, zlasti električni motorji in gorivne celice.

Naša naloga je določiti potrebne varnostne predpise za obetajoče tehnologije ter hkrati ohraniti tehnološko nevtralnost. Seveda je vodik ena od teh tehnologij. Vodik lahko nadomesti običajno gorivo ter prispeva k znatnemu zmanjšanju škodljivih učinkov cestnega prometa na okolje. Vendar je treba dodati, da je to smiselno le, če lahko vodik proizvedemo na okolju prijazen način. Če se za proizvodnjo vodika uporablja umazana energija, potem problem le preusmerimo.

S predlagano uredbo bodo motorna vozila na vodikov pogon vključena v evropski sistem za homologacijo. Tako bodo vozila na vodikov pogon obravnavana enako kot običajna vozila, saj bo enotno dovoljenje veljajo v celotni Evropski uniji. Ta postopek pridobivanja dovoljenja je manj okoren in veliko bolj cenovno dostopen. Proizvajalci lahko vse formalnosti uredijo na enem mestu ter s tem prihranijo veliko stroškov. Zato je evropska industrija bolj konkurenčna, pri čemer se zmanjša tudi upravna obremenitev.

Lastnosti vodika se razlikujejo od lastnosti običajnih goriv, kot sta bencin ali dizelsko gorivo, zato je prednostna naloga predloga določiti potrebne varnostne zahteve. Zagotoviti moramo zlasti varno skladiščenje vodika v vozilih. Ta uredba bo zagotovila, da bodo vsa vozila na vodikov pogon na cestah EU tako varna kot običajna vozila. Upam, da se bo s tem povečalo tudi zaupanje javnosti v nepoznane nove tehnologije. Predlog uvaja tudi sistem za prepoznavanje vozil, da jih lahko reševalne službe zlahka prepoznajo.

Tesno sodelovanje med Parlamentom, Svetom in Komisijo je pozitivno vplivalo na izid pogajanj, pri čemer se strinjam s spremembami, ki jih je predlagala vaša poročevalka gospa Weisgerber.

Anja Weisgerber, poročevalka. – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, zaloge fosilnih goriv so omejene. Zaradi vedno večjega povpraševanja cene rastejo, kar lahko opazimo na bencinskih črpalkah vsak dan. Eden od razlogov za rast cen je pričakovanje, da bo v prihodnosti zmanjkalo nafte, zemeljskega plina in premoga. Zato moramo takoj začeti raziskovati tehnologije, ki bi lahko v prihodnosti nadomestile fosilna goriva.

Ena od teh možnosti, ki sicer ni edina, kot je ustrezno poudaril komisar, je vodikova tehnologija. Seveda vozila na vodikov pogon še niso pripravljena za prodajo na trgu, vendar se bo z izvajanjem številnih projektov to spremenilo. Pred kratkim je bil dokončan projekt „avtoceste“, pri čemer je bilo poročilo zelo spodbudno.

Ministri za raziskave EU so februarja vzpostavili dolgoročno javno-zasebno partnerstvo, katerega namen je pripraviti tehnologijo gorivnih celic in vodika za prodajo na trgu med leti 2015 in 2025. V naslednjih nekaj letih naj bi se za ta raziskovalni program namenilo približno 940 milijonov EUR, pri čemer bodo eno polovico prispevali javni organi, drugo pa zasebni vlagatelji.

Kot vidimo, je vse pripravljeno za razvoj vozil na vodikov pogon, ki se bodo lahko prodajali na trgu. Visoke cene gorivnih celic niso ustrezen argument proti vodikovi tehnologiji, saj to velja za vse tehnologije prihodnosti. Prva digitalna kamera z ločljivostjo 0,5 megapiksela je bila razvita pred veliko leti za uporabo v vesolju in je stala približno 10 milijonov EUR, vendar ima zdaj skoraj vsak digitalno kamero.

Sedanja uredba bo zagotovila prve usklajene tehnične predpise za odobritev vozil na vodikov pogon v Evropi. Enotna merila so bistvena za spodbujanje tehnologije in ohranjanje visoke ravni varnosti in varstva okolja.

Zdaj vozila na vodikov pogon niso vključena v sistem za homologacijo ES, zato lahko države članice za to vrsto vozil izdajo le enkratna dovoljenja. Ta dovoljenja izdajajo le nekatere države članice. Zaradi takšnega načina izdajanja dovoljenj se lahko zgodi, da bo vsaka država članica določila svoje pogoje za pridobitev dovoljenja, kar bo oviralo notranji trg. Zaradi tega bodo imeli proizvajalci višje stroške, medtem ko se bodo povečala varnostna tveganja.

Vodik je eden od energetskih nosilcev prihodnosti. Zato je naša naloga, ki jo bomo izpolnili s sprejetjem te uredbe, odobritve vzpostaviti politične okvirne pogoje za uporabe te tehnologije prihodnosti z določitvijo enotnih meril. Veseli me, da smo ne glede na strankarske usmeritve uspeli doseči sporazum na prvi obravnavi ter da je bilo sodelovanje s Svetom in Komisijo uspešno. Zato se za odlično sodelovanje zahvaljujem poročevalcema v senci, gospodu Bulfonu in gospodu Mandersu. Zato smo lahko dosegli sporazum na prvi obravnavi. Osredotočali smo se na vprašanje označevanja vozil na vodikov pogon.

Vozila na vodikov pogon so tako varna kot osebni avtomobili, ki jih poganjata bencin in dizelsko gorivo. V skladu s to uredbo bodo morala vozila na vodikov pogon opraviti enako stroge varnostne preizkuse kot vsa ostala vozila. Vendar je smiselno, da reševalne službe ob prihodu na kraj nesreče vedo, ali imajo opravka z vozilom na vodikov pogon, da lahko upoštevajo določene posebnosti. Vendar se zato vozil na vodikov pogon ne sme obravnavati negativno, ker so, kot sem že omenila, tako varna kot vozila, ki jih poganjajo druga goriva. To je zelo pomembno sporočilo, ki ga želim danes poudariti.

Zato predlagamo, da se pri vozilih na vodikov pogon komponente vodikovega sistema opremijo z nevpadljivimi oznakami. V sodelovanju s Komisijo in Svetom smo še izboljšali besedilo Komisije in izraz „oznaka“ zamenjali z izrazom „identifikacija“, ker se bo dolgoročno ta oznaka lahko in morala zamenjati z elektronsko identifikacijo prek inteligentnega sistema za klic v sili, ki se imenuje „eCall“.

Izpostavljena so bila tudi druga vprašanja. Na koncu bom morda na kratko omenila vprašanje vodikovih črpalk, vendar se zdaj veselim živahne razprave, pri čemer me zanimajo vaši komentarji.

Alojz Peterle, pripravljavec mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varno hrano. – Jaz bi rad čestital kolegici Weisgerberjevi za odlično poročilo in izrazil tudi veselje nad dejstvom, da smo tako hitro dosegli visoko stopnjo soglasja s Svetom. S to uredbo smo prepričljivo na strani nove energetske in okoljske politike, ki bo imela gotovo tudi pozitivne posledice na javno zdravje. Strinjam se s komisarjem, da moramo izkoristiti to priložnost. In ta uredba je ena od otvoritvenih potez, je del odgovora na energetske in okoljske izzive sodobnega časa, pri kateri igra vodik eno od ključnih vlog. Ne pravimo samo vodik, ampak tudi vodik, ne samo individualne države članice, ampak vsa Evropska zveza.

Zelo pomembno je, da bomo sedaj s pravo dinamiko poskrbeli za ves implementacijski kontekst, pri čemer je treba misliti tudi na vse, na kar mislijo naši državljani, začenši z infrastrukturo. V tej izredno zahtevni energetske situaciji je zelo pomembna dinamika razvoja in v tem okviru še posebej vprašanje hitrega razvoja novih tehnologij. Jaz vidim izredno pomembne možnosti te nove tehnologije v tem smislu, da omogoča decentralizirano proizvodnjo vodika in da je možno v povezavi s solarno tehnologijo dejansko zelo razpršiti to proizvodnjo, zmanjšati odvisnost od do sedaj znanih energetskih nosilcev. In tukaj, mislim, da bi lahko Komisija odigrala uspešno vlogo promotorja in pospeševalca razvoja v tej smeri.

Malcolm Harbour, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, zahvaljujem se Anji Weisgerber kot poročevalki odbora in članici moje skupine, ki je dokazala, da obvlada zapletene tehnične dokumente, pri čemer je kot pripravljavka mnenja zelo uspešno sodelovala tudi pri pripravi številnih dokumentov v zvezi z emisijami. Vendar sem vesel, da je zdaj pripravila svoje poročilo, pri čemer ji čestitam za temeljit pristop k tej pomembni nalogi. Vem, kako zahtevno delo je to, saj sem bil poročevalec o splošni direktivi o homologaciji vozil.

Zahvaljujem se tudi Günterju Verheugnu in njegovi ekipi pri Komisiji za hitro in pravočasno pripravo tega pomembnega poročila, s katerim bodo posebne zahteve v zvezi z vozili na vodikov pogon vključene v glavno direktivo o homologaciji. Menim, da to dokazuje, kako pomembno je, da smo končno vzpostavili ta skupni okvir za homologacijo motornih vozil ter da lahko vanj vključimo ta nova dognanja.

V zvezi s tem kot poslanec Evropskega parlamenta, ki je s Komisijo sodeloval v okviru skupine CARS 21, katere namen je bil oblikovati konkurenčno ureditveno strategijo v zvezi z avtomobili za 21. stoletje, poudarjam, kar so povedali že številni kolegi pred mano, da je to predlog 21. stoletja. Vendar je pomembno, da bo s tem predlogom proizvodna industrija, in sicer veliki proizvajalci in podjetja, ki sodelujejo pri razvoju sistemov in komponent za izpopolnitev vozil na vodikov pogon, dobila jasn zakonodajni okvir za delovanje. Ni jim treba čakati na to. To je velika prednost in pomeni, da bomo imeli v Evropi en okvir, kar pomeni, da se lahko ob izpolnjevanju teh zahtev avtomobili prodajajo kjer koli.

Vendar to ni dovolj, pri čemer me veseli, da je Anja v poročilu vključila zahtevo, da si mora Komisija prizadevati, da bodo varnostne zahteve v zvezi z vozili na vodikov pogon postale svetovne zahteve. V svetu ljudje oblikujejo standarde za vozila na vodikov pogon. Zdaj je pravi čas, da svetovna delovna skupina za vozila uvede te standarde, ker moramo začeti tako, kot želimo nadaljevati, pri čemer je treba uvesti svetovne standarde za vozila na vodikov pogon. Hkrati želimo, da bo Evropa vodilna na področju razvoja teh tehnologij, pri čemer lahko dosežemo oboje na podlagi tega predloga.

Wolfgang Bulfon, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, z enotnim postopkom pridobivanja dovoljenja za vozila na vodikov pogon bi odpravili vsaj eno oviro, ki onemogoča razvoj okolju prijaznih oblik mobilnosti. Izvaja se že veliko obetavnih projektov na področju lokalnega javnega prometa, kar pomeni, da bo kmalu mogoče serijsko proizvajati osebna motorna vozila na vodikov

pogon. Vendar je treba razmisliti tudi o načinu pridobivanja vodika. Ali bo končni rezultat v smislu emisij CO₂ pozitiven, je odvisno od načina proizvodnje vodika v prihodnosti. Nima smisla, če pri proizvodnji vodika nastaja več emisij CO₂, kot se jih privarčuje z uporabo vodikovega goriva. Vendar moramo hkrati zagotoviti, da bodo zgrajene ustrezne črpalke, saj je treba polniti tudi vozila na vodikov pogon. To je zlasti izziv za države članice.

Jasne smernice v tem poročilu določajo pravni okvir, ki omogoča nadaljnji razvoj te obetavne tehnologije in veliko drugih inovacij. Predsednik tega parlamenta, gospod Pöttering, je o motornih vozilih na vodikov pogon govoril iz lastnih izkušenj. Njegove izkušnje bi lahko uporabili za ustrezno prilagoditev voznega parka tega parlamenta; to je predlog, ki ga je vredno preučiti.

Na koncu se iskreno zahvaljujem gospe Weisgerber za uspešno sodelovanje pri pripravi tega poročila.

Vladko Todorov Panayotov, v imenu skupine ALDE. – (BG) Vključitev vozil na vodikov pogon v splošni ureditveni okvir Evropske skupnosti je izjemno pomembna, ker veljavni zakonski postopki v zvezi s homologacijo ne zagotavljajo, da so na trg Evropske unije dana vozila enake kakovosti.

S sprejetjem uredbe Evropske unije bi zagotovili, da so vsa vozila na vodikov pogon, dana trg, proizvedena, preizkušena in identificirana v skladu s skupnim standardom ter da so vsaj tako varna kot običajna motorna vozila. Skupna uredba bi zagotovila tudi uskladitev prizadevanj za uvedbo vodikovega goriva na energetsko trajnosten način, tako da bo skupno okoljsko ravnovesje z uvedbo vodikovega goriva za motorna vozila pozitivno. Evropska uredba mora zagotoviti tudi skupne zahteve v zvezi s spremljanjem teh motornih vozil in potrebno infrastrukturo, tj. črpalkami.

S sprejetjem uredbe Evropske unije bi se zagotovila tudi uporaba skupnih standardov na področju proizvodnje in uporabe vozil na vodikov pogon, proizvedenih v tretjih državah, kot so Združene države Amerike in azijska gospodarska skupnost, pri čemer bi ta uredba prispevala tudi k ščitenju evropskih interesov.

Naj poudarim, da bodo v primeru neukrepanja na ravni Evropske unije države članice sprejele različne standarde v zvezi z vozili na vodikov pogon, zaradi česar bodo razmere na skupnem trgu neugodne, pri čemer bodo stroški zaradi masovne proizvodnje nižji, medtem ko bo razvoj vozil odložen.

Države članice morajo zdaj, ko bo za prodajo na trgu Evropske unije zadostovala le ena odobritev za vsako vrsto vozila, odpreti svoje trge za vozila na vodikov pogon. S to odobritvijo se bo pospešila uvedba vozil, ki jih poganja ta okolju prijazna tehnologija, pri čemer bodo prednosti uporabe vozil na vodikov pogon za okolje vidne prej.

Ne nazadnje bo to spodbudilo vlaganje v proizvodnjo vozil na vodikov pogon in materialov za njihovo proizvodnjo ter v njihovo spremljanje, kar bo pospešilo uvedbo vodikove tehnologije v državah Evropske unije.

Leopold Józef Rutowicz, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, komisar, uvedba vozil na vodikov pogon bo vplivala na varstvo okolja in zdravja ter učinek tople grede, pri čemer je glede na pomanjkanje tradicionalnih ogljikovodikovih goriv pomembna tudi s političnega in gospodarskega vidika. Da bodo lahko uvedena, je treba najprej sprejeti direktivo o homologaciji motornih vozil na vodikov pogon. V zvezi z osnutkom direktive in predlogi sprememb imam dve pripombi.

Prvič, v osnutku ni zahteve v zvezi s pregledom navodil za servisiranje in uporabo pri izvajanju homologacije. Vodikova goriva, ki ima visoko energetsko vrednost, je zlasti nevaren izdelek, pri čemer se bodo uporabniki vozil z njim srečali prvič.

Druga pripomba zadeva določitev pregleda eno leto po sprejetju osnutka, da se zagotovijo rezultati v zvezi z njegovim izvajanjem in veljavnimi mednarodnimi normami na tem področju.

Skupina združenje za Evropo narodov podpira sprejetje direktive. Zahvaljujem se gospe Weisgerber za ciljno usmerjeno poročilo.

Jaromír Kohlíček, v imenu skupine GUE/NGL. – (CS) Gospe in gospodje, nad obrazložitvijo sem bil neprijetno presenečen. Vodik omogoča kopičenje energetskih zalog ter znatno znižanje emisij. Vendar direktiva določa razvrščanje v skladu s tradicionalnimi sistemi. To preprosto pomeni, da se vodik uporablja v postopku izgorevanja.

Poleg težave v zvezi z izgorevanjem mešanice metana in vodika, s čimer sem se seznanil ob pisanju diplomske naloge v zvezi z izgorevanjem, bi morali navadni motorji uporabljati urejo, da med izgorevanjem ne bi nastajale škodljive snovi v skladu s standardi za odpravo dušikovih oksidov EURO 5 in 6.

Eden od ciljev Evropske unije je v bližnji prihodnosti razširiti uporabo vodika na področju prevoznitva, pri čemer naj bi se uporaba znatno zvišala do leta 2020. Res je, da je treba zaradi tehničnih težav v zvezi s skladiščenjem vodika in ravnanjem z njim sprejeti jasne in enotne predpise, vključno z označevanjem sistemov, ki so povezani z vodikom. V zvezi s tem se popolnoma strinjam s poročevalko. Prav tako poudarjam, da je v veliko državah parkiranje vozil s tlačnimi posodami v zaprtih prostorih, zlasti podzemnih parkiriščih, prepovedano. Tudi v zvezi s tem je treba zagotoviti preprosto označevanje.

Vodikove gorivne celice so eden od obetavnih poskusnih voznih sistemov vozil. V veliko mestih Evropske unije avtobuse že dolgo poganja ta vir energije. Menim, da bo uredba, o kateri razpravljamo, zagotovila poenotenje osnovnih zahtev za opremo vozil na vodikov pogon. Upam, da bo zagotovila boljši okvir za nadaljnji hiter razvoj in operativno preverjanje različnih komponent vodikovih sistemov vozil. Znatno bo pospešila zlato dejansko uporabo vodikovih celic, vendar se vodik ne sme uporabljati v „tradicionalnih sistemih“, tj. motorjih z notranjim zgorevanjem, saj se mi to ne zdi smiselno. Pod tem pogojem predlagam sprejetje dokumenta v imenu skupine GUE/NGL.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, poročilo gospe Weisgerber je odličen primer, kako se evropska politika prilagaja na spremembe na trgih ter hitro ukrepa, da bi oblikovala proaktivne standarde in pravne podlage za tehnološke inovacije. Svet namerava obravnavati standardizacijo čez nekaj mesecev in v zvezi s tem sprejeti sklepe. V tej razpravi bodo znova pomembna vprašanja, kot so, kako hitro se standardi odzivajo na tehnološki razvoj, kako hitro se zakonodajalci odzivajo na tehnološki razvoj in kako hitro se standardi prilagajajo novim gospodarskim razmeram. Menim, da bo s tem poročilom o homologaciji motornih vozil na vodikov pogon Evropa postala vodilna pri vzpostavljanju enotnega ureditvenega okvira za razvoj motornih vozil na vodikov pogon.

Ustrezno je bilo izpostavljeno, da še ni popolnoma jasno, ali bo uporaba vodika kot goriva za vozila skladna z načelom trajnosti in bo ekološko trajnostna, vendar tega tudi še ni mogoče izključiti. Zato menim, da je to poročilo dobra podlaga za nadaljnje raziskave vodilnih raziskovalnih inštitutov na evropskem notranjem trgu in zlasti vodilna podjetja. To je zlasti pomembno glede na ozadje razprave o politiki glede CO₂ pri vozilih ter željo po večji raznolikosti številnih tehnologij, da bi na koncu lahko zagotovo določili, katero vozilo in katera tehnologija motorjev sta najustreznejša za okolje in ljudi.

Z vidika notranjega trga menim, da moramo podpreti to poročilo, ker se lahko le z uskladitvijo homologacije vozil na vodikov pogon v različnih državah članicah oblikuje resnično integriran notranji trg ter s tem v celoti izkoristijo sinergijski učinki tega trga. Kot je že bilo poudarjeno, mora homologacija v svetu seveda temeljiti na tej osnovi. Upamo, da nam bo to uspelo. Želimo vam veliko uspeha.

Arlene McCarthy (PSE). – Gospa predsednica, zahvaljujem se poročevalki gospe Weisgerber in poročevalcem v senci za pripravo tega poročila ter doseglo uspešnega sporazuma s Svetom in Komisijo, pri čemer jim je uspelo ubraniti prednostne naloge Parlamenta. V času, ko so se cene v Evropi podvojile ter so evropski državljani in ljudje v svetu vedno bolj zaskrbljeni zaradi učinkov podnebnih sprememb, je jasno, da potrebujemo novo upanje za goriva v prihodnosti.

Ta evropska zakonodaja o vozilih na vodikov pogon lahko v bližnji prihodnosti zagotovi podlago za masovno proizvodnjo teh vozil in evropskim voznikom omogoči dejanske nadomestne možnosti. Prodaja vozil na alternativni pogon se je samo v Združenem kraljestvu povečala iz nekaj sto v letu 2000 na več kot 16 000 lani. Prodaja električnih avtomobilov in drugih alternativ se je zelo povečala, vendar za masovno proizvodnjo niso primerni le avtomobili na vodikov pogon. Menim, da bo ta nova zakonodaja spodbudila razvoj teh vozil ter hkrati zagotovila, da bodo zanesljiva in varna. Zaradi te zakonodaje naj bi se masovna proizvodnja vozil v Evropi začela do leta 2015, pri čemer naj bi do leta 2025 bilo 5 % vseh vozil v EU na vodikov pogon.

Od vira energije, ki se bo uporabljal za proizvodnjo vodika, bo odvisno, ali bodo vozila na vodikov pogon koristila okolju. Neposredno lahko prispevajo k zmanjšanju onesnaževanja zraka, ki ga povzroča bencin, ter zmanjšanju naše odvisnosti od nafte, vendar bodo prispevala k reševanju globalnega segrevanja le, če bo vodik proizveden na trajnostno. Zato odločno podpiram predloge sprememb gospe Weisgerber, katerih namen je zagotoviti, da bo vodikovo gorivo proizvedeno trajnostno in, kolikor je mogoče, iz obnovljivih virov energije.

Treba je poudariti, da so lahko vozila na vodikov pogon tako varna kot tista, ki jih poganja bencin, pri čemer morajo v primeru nesreče reševalci vedeti, s katerim vozilom imajo opravka. Zato je gospa Weisgerber zagotovila, da bodo reševalne službe vozila takoj prepoznale. Ta zakonodaja zagotavlja to, kar lahko na močnem notranjem trgu doseže le Evropska unija. Zagotavlja evropski trg blaga s skupnimi pravili in visokimi varnostnimi zahtevami. Le ta trg je sposoben proizvesti vozila na vodikov pogon prihodnosti, pri čemer menim, da je ta zakonodaja, o kateri bomo danes glasovali, ključna za dosego tega cilja.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Predlog Komisije o homologaciji motornih vozil na vodikov pogon je zelo pomemben za reševanje težav v zvezi z iskanjem alternativnih goriv za vozila, varstvom okolja, podnebnimi spremembami in zdravjem ljudi. Opozoriti želim na nekaj zelo pomembnih vprašanj v zvezi z razvojem vozil na vodikov pogon.

Prvič, glavna težava v zvezi z vozili na vodikov pogon ni v sami proizvodnji vozil, ampak v točenju goriva. Zdaj je v Evropi le 40 vodikovih črpalk. Dve takšni črpalki sta na primer v Franciji in ena v Španiji, medtem ko ni nobene v novih državah članicah, ki so k Evropski uniji pristopile leta 2004 in leta 2007. V združenih državah Amerike je samo v zvezni državi Kaliforniji veliko teh črpalk. Zato se strinjam z govornico, da je treba v celotni EU čim prej vzpostaviti mrežo standardiziranih vodikovih črpalk. Brez ustrezne infrastrukture se vozila na vodikov pogon ne bodo uveljavila.

Drugič, vodik je le nosilec energije in ne vir energije, zato je pomembno, da se vodikovo gorivo proizvaja na trajnosten in okolju prijazen način. Bolj dejavno moramo izvajati znanstvene raziskave, ki bi namesto uporabe fosilnih goriv predlagale alternativne metode cepitve vode na vodik in kisik. Ena od teh metod bi lahko bila fotoliza, čeprav so v zvezi s to metodo potrebne še temeljite znanstvene raziskave. Poleg tega bi se lahko vodik zaradi okolju prijazne proizvodnje uporabljal tudi na drugih področjih in ne samo na področju prometa.

Tretjič, strinjam se s predlogom Komisije v zvezi z uporabo mešanice zemeljskega plina in vodika, vendar le kot začasno gorivo in v državah, ki imajo dobro razvito infrastrukturo zemeljskega plina. Prav tako poudarjam, da so Združene države Amerike in Kanada vodilne na področju razvoja in proizvodnje vozil na vodikov pogon, medtem ko ju Japonska dohaja, pri čemer mi ne smemo zaostajati.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, prihodnost je v vozilih na vodikov pogon. Čeprav bo preteklo še nekaj časa, preden se bo ta tehnologija začela široko uporabljati, je kljub temu zelo pomembno, da se predpisi o homologaciji teh vozil uskladijo zdaj.

Glavni namen uredbe, o kateri danes razpravljamo, je uvesti merila EU za homologacijo vozil na vodikov pogon, da se zagotovi ustrezno delovanje trga. Različna merila za homologacijo vozil na vodikov pogon v posameznih državah članicah ovirajo delovanje tega trga, prispevajo k nepotrebnemu zviševanju proizvodnih stroškov, ogrožajo varnost in, česar ne smemo pozabiti, resno ovirajo razvoj vodikove tehnologije v EU. Predvsem moramo to vprašanje obravnavati zato, ker ima vodik poleg biogoriv in električne energije najboljše možnosti, da nadomesti nafto v prometnem sektorju. Vendar je mogoče najpomembnejše, da se ob izgorevanju vodika ne sprošča ogljikov dioksid, ki je še vedno škodljiv za okolje, ampak voda, kar pomeni, da se bodo zaradi tega zmanjšali onesnaževanje zraka in emisije CO₂, za kar si zelo prizadevamo, ne nazadnje tudi v okviru Evropskega parlamenta.

Jasno je, da bo doseganje vseh teh ciljev odvisno od razširjenosti teh tehnologij, kar pa je med drugim odvisno od vzpostavitve omrežja vodikovih črpalk, kot je pravilno poudarila poročevalka, ki ji čestitam za odlično poročilo. Te črpalke je treba v vseh državah članicah zagotoviti istočasno, da bodo imeli vsi evropski potrošniki dostop do njih. Upam tudi, da se bodo vsi proizvajalci vozil odzvali na vedno večje povpraševanje potrošnikov po vozilih na vodikov pogon, zato da bo lahko skupni trg na tem področju deloval ustrezno.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, poročevalka, gospe in gospodje, menim, da ta primer dokazuje, da politika lahko ukrepa, saj se bodo v prihodnosti izdajala homologacijska potrdila za vozila na vodikov pogon, čeprav tehnologija še ni na voljo.

Pogosto razpravljamo o zmanjšanju emisij CO₂ iz vozil, zlasti tovornjakov. To je eden od načinov za zmanjšanje emisij CO₂, vendar je pomembno, da vodik proizvodimo iz obnovljivih virov energije, pri čemer to govorim kot poročevalec v senci odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. To omogoča tudi skladiščenje energije iz obnovljivih virov energije, ki bi jo nato lahko uporabili pri vozilih, pri čemer bi bila to ustrezna usmeritev. Na to se moramo še naprej osredotočiti v prihodnosti.

Vendar je prav tako pomembno, da se vzpostavijo črpalke. Kot vemo, na primer infrastruktura za vozila na stisnjen zemeljski plin še vedno ni ustrezno vzpostavljena. Vozila so na voljo, vendar jih potrošniki ne kupujejo, ker dostop do goriva ni zagotovljen. Na to se moramo osredotočiti v prihodnjih razpravah.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Gospa predsednica, ob tej priložnosti čestitam poročevalki in Komisiji za pobudo, katere namen je poiskati nove pogonske vire za vozila in vire, iz katerih bi lahko pridobivali energijo.

V zvezi s tem je treba poudariti tri pomembne cilje: prvič, zmanjšati našo odvisnost od nafte. Drugič, zmanjšati emisije CO₂. Tretjič, ustaliti in znižati stroške uporabe vozil za voznike, pri čemer je to najpomembnejši cilj.

Menim, da dokument, o katerem razpravljamo, zajema tri področja, ki so: označevanje vozil na vodikov pogon, zahteve v zvezi s črpalkami (njihovo lokacijo in odprtjem) in varno delovanje vozil na vodikov pogon. Ta uredba določa pravni okvir, ki predpisuje, kako moramo to energijo uporabljati, ter zahteve v zvezi z infrastrukturo, pri čemer s tem zagotavlja, da se izpolnijo osnovni predhodni pogoji za razvoj nove tehnologije.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) V prometnem sektorju si je treba stalno prizadevati za uvedbo vozil s pogonom na alternativna goriva na trg, kar prispeva k izboljšanju kakovosti zraka v mestih.

Skupni standardi za odobritev motorjev na vodikov pogon so potrebni, da se zagotovi varna uporaba vodika kot pogonskega goriva vozil. Pri uporabi vodika kot goriva, bodisi v obliki gorivnih celic ali v motorjih z notranjim izgorevanjem, se ne sproščajo emisije ogljikovega dioksida ali toplogredni plini. Homologacija motornih vozil na vodikov pogon temelji na specifikaciji in izpolnjevanju tehničnih zahtev za komponente vodikovega sistema.

Ob upoštevanju lastnosti vodika morajo reševalne službe vozila na vodikov pogon obravnavati drugače. Poudarjam, da morajo države članice vlagati v infrastrukturo za skladiščenje in distribucijo alternativnih goriv, brez katere se število okolju bolj prijaznih vozil ne more znatno povečati.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Gospa predsednica, ker nisem želel prekoračiti časovne omejitve, ki znaša eno minuto, mi ni uspelo izpostaviti pomembne točke v zvezi s prednostjo, ki jo rešitev zagotavlja. Ta prednost je, da s predčasno predložitvijo predlagane rešitve ustvarjamo pogoje za prihodnost. To lahko spodbudi tudi k iskanju novih tehnologij, zato se zahvaljujem komisarju Verheugnu in Komisiji.

Günter Verheugen, podpredsednik Komisije. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, veseli me, da je ta razprava pokazala, da obstaja splošno soglasje: prvič, da lahko z vodikovo tehnologijo rešimo naše težave v zvezi z energijo; drugič, da je vodikova tehnologija lahko zanimiva tudi za cestni promet in tretjič, da je uporaba vodikove tehnologije seveda smiselna le, če je splošni ekološki učinek pozitiven, tj., če je vodik proizveden iz čistih virov energije. To je zelo pomemben rezultat.

Prav tako vas obveščam, da je Komisija posebno pozornost namenila razvoju vodikove tehnologije v okviru sedmega okvirnega programa za raziskave. V okviru skupne tehnološke pobude je bilo za raziskave vodikove tehnologije, vendar ne le za vozila, namenjenih 800 milijonov EUR. Ne želim dajati vtisa, da 800 milijonov EUR namenjamo le za raziskave vodika kot goriva. To je le del projekta, pri čemer je splošni namen projekta ugotoviti, v kolikšni meri lahko vodik dejansko prispeva k znatnemu zmanjšanju emisij CO₂ v družbi.

Tako kot predsednik tega parlamenta, gospod Pöttering, sem imel tudi jaz priložnost voziti vozilo na vodikov pogon. Imel sem vtis, da so bile tehnične težave v zvezi z uporabo vodika v vozilih v splošnem odpravljene. Tehnologija je razvita. Vse je izvedljivo. Kar manjka je infrastruktura, pri čemer je bilo to danes že večkrat omenjeno.

Menim, da bomo morali po sprejetju tega predloga, ki bo spodbudil industrijo, obravnavati vprašanje, ki ga je v tej razpravi izpostavil gospod Bulfon. Gre za vprašanje, ali morajo biti tisti, ki upravljajo velike vozne parke zlasti za lokalni prevoz, vključno s tem parlamentom, nacionalnimi parlamenti, vladami in Evropsko komisijo, dober zgled, ko bo to mogoče, pri čemer morajo s svojimi politikami javnih naročil pospešiti dajanje na trg teh vozil. Zdaj to še ni uresničljivo, vendar je treba preučiti tudi to možnost.

Znova se zahvaljujem poročevalki za odlično opravljeno delo ter vsem govornikom iz skupin in odborov, ki so dokazali, da imamo skupno vizijo o prihodnosti vozil v Evropi.

Anja Weisgerber, poročevalka. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, najlepša hvala za zanimive govore. Zahvaljujem se tudi poročevalcem v senci, Komisiji, predstavnikom Sveta in osebju za odlično sodelovanje, ki je bilo ključno za doseg tega političnega soglasja na prvi obravnavi.

Kot smo lahko ugotovili, je vodik tehnologija prihodnosti. Vodik lahko prispeva k reševanju izzivov v zvezi s podnebnimi spremembami in zmanjševanjem emisij. To je čista alternativa fosilnim gorivom, pri čemer je uporaba vodika kot energetskega nosilca, kot je bilo pojasnjeno, v celoti trajnostna, če je vodik proizveden iz obnovljivih virov energije ali jedrske energije. V tej smeri moramo ukrepati v prihodnjih letih.

Navdušena sem nad zamisljivo popolnoma neškodljivim vodikovim ciklu, pri katerem je vodik proizveden iz obnovljivih virov energije in nato izpari. To je zares zelo zanimivo. Razvoj te tehnologije sem podpirala še preden sem začela delati v Evropskem parlamentu, pri čemer sem se dolgo časa s tem ukvarjala tudi prostovoljno.

Danes smo začrtali ustrezno usmeritev. Zagotovili smo potrebne pogoje za vzpostavitev enotnih predpisov o homologaciji. Pokazali, kako je mogoče oblikovati mednarodni predpis o homologaciji, in določili prihodnjo usmeritev za raziskave in razvoj.

Tehnologija je razvita, kot je pravilno povedal komisar Verheugen. Zdaj moramo obravnavati vprašanja v zvezi z infrastrukturo. Vprašanje v zvezi s črpalkami bo preučevalo javno-zasebno partnerstvo. Mogoče nam bo nato uspelo zagotoviti, da bodo na naših cestah vozila na vodikov pogon, vendar ne le kot prototipi.

Znova se vam zahvaljujem za dobro sodelovanje.

Predsednica. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo danes.

Pisna izjava (člen 142)

Zita Pleštinšká (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Zaloge surovin za proizvodnjo tradicionalnih ogljikovodikovih goriv se stalno zmanjšujejo, zato so raziskave in razvoj novih alternativnih pogonskih sistemov motornih vozil nujni.

V okviru sedmega okvirnega programa EU je bilo za raziskave vodikove tehnologije dodeljenih 800 milijonov EUR. Raziskave so pokazale, da naj bi bil vodik najprimernejša zamenjava za tradicionalna fosilna goriva. Uporaba vodika kot goriva prihodnosti za cestna vozila je rešitev, ki je koristna zlasti za okolje. Pri izogrevanju goriva se ne sproščajo emisije ogljikovih spojin ali toplogredni plini. Prvi testni avtomobili so že bili uspešno preizkušeni v evropskem gospodarskem prostoru.

Da bo lahko notranji trg deloval ter zagotavljal visoko raven varnosti za ljudi in okolje, je treba določiti evropska pravila za konstruiranje motornih vozil na vodikov pogon. Enotna pravila za odobritev v EU so osnovni pogoj za dajanje vozil na vodikov pogon na trg. Uspešna uvedba novih tehnologij je odvisna tudi od pravočasne vzpostavitve ustrezne mreže vodikovih črpalk.

Menim, da bo današnja razprava okrepila zaupanje evropskih potrošnikov v uporabo novih tehnologij na področju industrije motornih vozil ter prispevala k povečanju deleža teh vozil na Evropskem trgu.

Prepričana sem, da lahko le tehnično dobro pripravljena EU uspešno tekmuje z Združenimi državami Amerike, Japonsko in Korejo, ki se že dlje časa ukvarjajo s tem področjem. Ob upoštevanju tega menim, da je ta pobuda zelo pozitivna.

(Seja je bila prekinjena ob 11.15 in se je nadaljevala ob 11.30.)

PRESEDUJOČI: GOSPOD ONESTA

Podpredsednik

5. Izjava predsednika

Predsednik. – V imenu Evropskega parlamenta izražam solidarnost z žrtvami orkana Gustav v Karibskem morju.

V Dominikanski republiki, na Haitiju, Jamajki, Kajmanskih otokih in Kubi je umrlo približno 100 ljudi, medtem ko jih je več tisoč ostalo brez domov. Znova državljani teh državah v razvoju, ki spadajo v skupino držav AKP in s katerimi tesno sodelujemo v okviru kotonovskega sporazuma, trpijo zaradi uničenja, ki ga je v teh regijah povzročila nova naravna nesreča.

Evropska unija pozorno spremlja razmere v prizadetih državah in jim zagotavlja humanitarno pomoč. Evropski parlament bo seveda pozorno spremljal zagotavljanje humanitarne pomoči državam v regiji, zlasti v okviru svojega odbora za razvoj in skupne parlamentarne skupščine AKP-EU.

6. Krepitev vloge mladine v politikah EU – Urgentno sodelovanje pri vračanju pogrešanih otrok (pisne izjave): glej zapisnik

7. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je čas glasovanja.

(Za rezultate glasovanja in druge informacije v zvezi z njim: glej zapisnik.)

7.1. Razvrščanje, označevanje in pakiranje snovi ter zmesi (A6-0140/2008, Amalia Sartori) (glasovanje)

7.2. Razvrščanje, označevanje in pakiranje snovi ter zmesi (prilagoditev direktiv 76/768/EGS, 88/378/EGS, 1999/13/ES, 2000/53/ES, 2002/96/ES in 2004/42/ES) (A6-0142/2008, Amalia Sartori) (glasovanje)

7.3. Razvrščanje, označevanje in pakiranje snovi ter zmesi (prilagoditev uredbe (ES) št. 648/2004) (A6-0140/2008, Amalia Sartori) (glasovanje)

7.4. SL Homologacija motornih vozil na vodikov pogon (A6-0201/2008, Anja Weisgerber) (razprava)

7.5. Razmere v Gruziji (glasovanje)

– Pred glasovanjem o odstavku 19:

Elmar Brok, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, pri oblikovanju te resolucije smo uporabili predhodno besedilo, pri čemer njegova vsebina ne sporoča v celoti, da se je medtem srečal Evropski svet.

Zato predlagam, da se drugi del besedila glasi: „in zato pozdravlja odločitev Evropskega sveta, da napoti“. Naše poročilo se zdaj glasi, da pozivamo Svet, naj to naredi, a je to že storil. Zato bi morali primerno prilagoditi besedilo.

(Parlament se je strinjal, da sprejme ustni predlog spremembe.)

– Pred glasovanjem o resoluciji:

Martin Schulz, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, v moji skupini je včeraj potekala živahna razprava o tej kompromisni resoluciji. V nekaterih osnovnih točkah se razlikuje od besedila, ki smo ga mi kot skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu prvotno prispevali. S tem nikakor ne mislim izraziti dvomov o pogajanjih ali zmanjšati uspešnosti pogajalcev pri doseganju kompromisne resolucije z drugimi skupinami, vendar obstaja element, ki ga ne moremo doseči, pri čemer je v naši resoluciji najpomembnejši.

Čeprav ta element, ki ga bom kmalu navedel, ni več vključen v besedilo, se je naša skupina odločila, da bo glasovala za kompromisno resolucijo, ker menimo, da je pomembno, da Evropski parlament pošlje enotno sporočilo. Vseeno želim tu jasno povedati, da bi zelo radi videli, da se napadalen odnos predsednika Sakašvilija omeji, in tudi, da bi se na začetku konflikta omejil popolnoma neprimeren ...

(Ugovarjanje poslancev na desni in ploskanje poslancev na levi.)

Radi bi videli, da bi bilo dogajanje na začetku vključeno v to resolucijo, da bi postalo jasno, da so prav tisti ljudje, ki zdaj tako glasno ugovarjajo, hkrati tisti, ki hočejo zaostriti konflikte in jih ne omiliti.

(Ploskanje poslancev na levi in ugovarjanje poslancev na desni.)

Predsednik. – Zagotovo razumete, da v tej fazi glasovanja ne nameravam ponovno začeti razprave. Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu je menila, da je vredno razložiti njeno končno glasovanje s to pripombo, pri čemer mislim, da so vsi razumeli, za kaj je šlo. Razprave ni treba ponovno začeti. Zato nadaljujemo z glasovanjem o skupnem predlogu resolucije.

7.6. Skupni referenčni okvir za evropsko pogodbeno pravo (glasovanje)

7.7. Posebno poročilo evropskega varuha človekovih pravic Evropskemu parlamentu po osnutku priporočila Evropski komisiji v pritožbi 3453/2005/GG (A6-0289/2008, Proinsias De Rossa) (glasovanje)

7.8. Enakost med ženskami in moškimi - 2008 (A6-0325/2008, Iratxe García Pérez) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem o predlogu spremembe 5:*

Iratxe García Pérez, poročevalka. – (ES) Gospod predsednik, na seznamu glasovanja moje skupine, skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu, smo predlagali glasovanje za predlog spremembe 5, če bi avtorji predloga spremembe sprejeli, da je to dodatek. V pogovorih, ki smo jih imeli z njimi, niso sprejeli tega predloga; zato smo hoteli, da odstavek ostane tak, kot se je prvotno pojavil v poročilu, pri čemer bomo glasovali proti predlogu spremembe 5, če se ne bomo dogovorili, da je to dodatek.

(Skupina GUE/NGL, avtorica predloga spremembe, se je strinjala.)

7.9. Kloniranje živali za preskrbo s hrano (glasovanje)

(Seja je bila prekinjena ob 11.55 in se je nadaljevala ob 12.00.)

PRESEDUJOČI: GOSPOD PÖTTERING

Predsednik

8. Slavnostna seja – Kostarika

Predsednik. – Bienvenido al Parlamento Europeo, Presidente Arias! Predsednik Republike Kostarika, gospe in gospodje, v imenu Evropskega parlamenta vam izrekam zelo toplo dobrodoščilo, predsednik Arias.

Vaš obisk je mejnik v odnosih med Evropskim parlamentom, Evropsko unijo, Kostariko in Latinsko Ameriko.

Dr. Óscar Arias, predsednik Kostarike ste bili že od leta 1986 do 1990, pri čemer ste bili leta 2006 ponovno izvoljeni za štiriletni mandat. Najbolj ste poznani kot dobitnik Nobelove nagrade za mir, ki ste jo prejeli leta 1987 kot priznanje za obsežno prizadevanje, ki ste ga vložili v iskanje poti do miru v Srednji Ameriki.

Prizadevanje predsednika Ariasa v vlogi mednarodnega posrednika je obrodilo sadove v mirovnem sporazumu iz Esquipulas, ki so ga 7. avgusta 1987 podpisali predsedniki vseh držav Srednje Amerike. Evropska unija je v celoti podprla to prizadevanje.

Predsednik Kostarike je torej vzornik za ljudi po vsem svetu. Nekoč je dejal, da je bistveno imeti vrednote, načela in ideale ter se boriti za njih. Predsednik Arias, temu ste bili predani veliko let, pri čemer so Kostaričani počastili rezultate vašega dela in vas pred dvema letoma ponovno izvolili.

Med govorom na petem srečanju vrha EU-Latinska Amerika in Karibi v Limi v Peruju, ki je potekal maja letos, sem poudaril ustanovitveno pomembnost regionalnega združevanja za 21. stoletje. Kot se je tako jedrnato izrazil Jean Monnet, eden od ustanovnih očetov Evropske unije: „Ne povezujemo držav, ampak združujemo ljudi.“ Predsednik Arias, tudi vi ste predani temu idealu in ste dejavno delali, da bi ga dosegli.

Z vidika Evropskega parlamenta je zaželeno, da se pridružitveni sporazum med Srednjo Ameriko in Evropsko unijo kmalu sklene, kar sem dejal tudi v Limi, pri čemer bi rad dodal to, o čemer smo pravkar podrobno razpravljali na srečanju: kadar kje izbruhne vojna, je na voljo veliko denarja v dolarjih, eurih ali kateri koli valuti, a ko je potrebna podpora za vzpostavitev miroljubnih odnosov, se države pripravajo zaradi veliko manjših zneskov denarja. Miru moramo dati priložnost.

(Ploskanje.)

To je naše današnje sporočilo drugim evropskim institucijam.

Predsednik Arias, naj na koncu povem, da verjamemo, da bosta vi in vaša država še naprej imela ključno vlogo pri uspešnem dokončanju teh pogajanj.

V imenu vseh poslancev Evropskega parlamenta vas ponovno pozdravljam. Upam, da nam bo vaš obisk dal priložnost za krepitev prijateljskih vezi med Evropo, Kostariko in Latinsko Ameriko.

Gospo in gospodje, dovolite mi, da neuradno nekaj dodam: čudovito je, da je tu predsednik Kostarike; zelo prijetno naključje je, pri čemer mi je danes izjemoma dovoljeno omeniti starost nekoga, da evropska komisarka, ki je odgovorna za zunanjo politiko, komisarka Ferrero-Waldner, danes praznuje 60. rojstni dan. To je še en vesel dogodek in dober razlog, da ji zaželimo vse najboljše.

(Ploskanje.)

Óscar Rafael Arias Sánchez, predsednik Republike Kostarike. – (ES) Gospod predsednik, pozdravljam vas v imenu majhne ameriške republike, v kateri si vsak dan slabih 4,5 milijona ljudi upa živeti in sanjati; v kateri je mogoč ideal družbe brez vojske in v kateri bomo kmalu praznovali 110 let demokracije. Pozdravljam vas v imenu majhne ameriške republike, ki je bila v drugi polovici 20. stoletja obkrožena z najgrozljivejšimi diktaturami, medtem ko sama nikoli ni izkusila zatiranja; ki ni hotela biti lutka v hladni vojni in noče uporabljati orožja za doseganje miru. Pozdravljam vas v imenu Republike Kostarike.

Gospod predsednik, gospo in gospodje:

danes imata prednost dva dogodka, ki ju ločujejo stoletja in desetletja, a sta s sedanostjo povezana kot jutranja zora. Prav na današnji dan pred 225 leti se je končala vojna za neodvisnost Združenih držav s podpisom pariškega miru, prvim valom gibanja za neodvisnost po skoraj vsej ameriški celine. Prav tako na današnji dan pred 69 leti se je začela druga svetovna vojna z nemško napovedjo vojne Franciji in Združenemu kraljestvu ter nastajanjem zaveznikov, ki so vključevali velik del Amerike. Te dogodke omenjam, ker na ta oder, simbol stika med različnimi narodi, prihajam z zavedanjem o zgodovinskem bremenu, ki ga nosim na svojih ramenih in ki ga nosite tudi vi iz preteklosti vsakega naroda, ki ga predstavljate. Nismo prišli, da bi vzpostavili odnose med našima celinama, ampak da bi priznali, da ti odnosi obstajajo že dolgo ter da bi jih morali, če bi jih želeli izboljšati, najprej razumeti kot celoto.

Odkrito, kot bi moralo biti med prijatelji, moramo priznati, da naša skupna zgodovina izhaja iz prevlade ene civilizacije nad drugo. Amerika je Evropo spoznala predvsem prek njene moči in ne njenih zamisli. Strah je zaznamoval osvajanje in ogorčenje kolonizacijo. Vseeno moramo občudovati to staro kulturo. Kljub bitkam, ki smo jih bili, ne moremo zanikati, da je Evropa zanetila luč razuma v naši deželi in v nas zbudila zavezanost do najboljših namenov humanosti, namenov, ki se jim nismo odrekli, ko smo dosegli neodvisnost.

Ti razlogi so me v Evropo pripeljali pred 21 leti med mojim prvim mandatom predsednika Kostarike. Takrat sem prišel, da bi prosil za pomoč te močne celine pri iskanju miru v Srednji Ameriki, v kateri se je pet narodov borilo za življenje sredi državljanske vojne. Prelivanje krvi je delilo naše narode in ščuvalo brata proti bratu. V okrutnem poskusu so nas takratne sile uporabile kot poskusne zajčke za izkazovanje svoje moči: pripeljali so orožje, zaradi česar se je umiralo. Število smrtnih žrtev je po nekaterih ocenah doseglo 350 000. To bi bilo sorazmerno enako temu, kot bi v iraški vojni umrlo skoraj štiri milijone državljanov Združenih držav.

Le z doseganjem miru smo lahko zagotovili prihodnost naše regije.

Takrat je bila Evropa odgovor na naše prošnje. Moralna podpora te celine je upravičila naša prizadevanja za iskanje diplomatske rešitve konfliktov, rešitve Srednje Amerike za težave Srednje Amerike. Mednarodna pomoč, ki ste nam jo takrat zagotovili, je bila obsežna in velikodušna, pri čemer je predstavljala pristno željo Evrope, da nam pomaga pri napredku narodov Srednje Amerike.

Zdaj, 21 let pozneje, se vračam v Evropo, pri čemer moram kot Fray Luis de León, ko je prišel na svobodo po štirih letih zapora, začeti z besedami, „kot smo rekli včeraj ...“, ker moramo pri veliko pogledih nadaljevati

tam, kjer smo končali. Odnosi med Evropo in Srednjo Ameriko, ki so bili tako tesni v obdobju vojne, so se ohladili v obdobju miru. Pomoč Evrope za Srednjo Ameriko, ki je bila tako velika v obdobju zatiranja, je postala zmernejša v obdobju svobode. Nikoli si nismo predstavljali, da bomo pozabljeni, ko bomo dosegli mir. Rad bi si mislil, da je zdaj čas, da se pokaže, da bodo prijatelji, ki so nas podpirali v najtemnejšem obdobju, to lahko nadaljevali tudi v lepših časih prav zato, ker zdaj doživljamo lepše čase.

Danes predlagam tri načine ukrepanja, s katerimi bi lahko okrepili vezi in se skupaj borili za doseganje utopij, pri čemer ste nas vi sami naučili, naj jim sledimo: podpis pridružitvenega sporazuma EU-Srednja Amerika, soglasja Kostarike in „Miru z naravo“.

Dobro se zavedam, da v tem parlamentu obstajajo različni pogledi na prosto trgovino. Vendar vem tudi, da so ti pogledi izraženi z visokega vidika tistih, ki imajo srečo, da živijo v razviti državi. Danes vam ponujam pogled z nižjega vidika, z ravnine. Država, kot je moja, ki je ena od najmanjših na svetu, ne more pridelati vsega, kar porabimo. Obsojeni smo na to, da smo moderni Feničani. V dobi globalizacije je dilema, pred katero so postavljene države v razvoju, ostra in preprosta: če ne bomo mogli izvažati vse več blaga in storitev, bomo navsezadnje izvažali vse več ljudi.

Jasno je, da mora Evropa paziti na interese Evropejcev. Jasno je tudi, da interese Evropejcev in katere koli rase na svetu vse bolj določa skupna usoda človeštva. Nobena država ne more brezbrizno živeti naprej, če se onkraj njenih meja širijo lakota, nevednost, nasilje in bolezen. Dokler bodo razlike med našimi narodi tako velike, bo globalna diaspora še naprej na tisoče ljudi popeljala čez oceane, reke in mestna obzidja v iskanju priložnosti, ki jih niso našli v svojih državah.

Pridružitveni sporazum med Srednjo Ameriko in Evropsko unijo, ki je morda prvi sporazum med regijami, ki ga sklepa Evropska unija, je najtesnejša, najjasnejša in najbližja priložnost Evrope, da oživi svojo prisotnost v Latinski Ameriki. Od oblikovanja srednjeameriškega skupnega trga je malo pobud imelo večji potencial za pospeševanje gospodarske rasti v Srednji Ameriki, pri čemer bi se naše institucije modernizirale in bi se zagotovile nove priložnosti za tiste prebivalce Srednje Amerike, ki še vedno živijo v revščini. Evropa bi lahko s sklenitvijo tega sporazuma ponovno prevzela položaj voditeljice, ki ga je izgubila, in zasedla prazen položaj v ospredju bitke za razvoj naše Latinske Amerike. Včeraj smo bili zavezniki za mir, danes smo lahko partnerji v razvoju.

Vendar med Srednjo Ameriko in Evropo še vedno obstajajo velike razlike, ki jih je treba upoštevati. Prva je razlika med našima modeloma združevanja: Evropa mora sprejeti, da se je Srednja Amerika združila na način, ki ga je dovoljeval naš institucionalni razvoj. Zdaj smo najbolj združena regija med državami v razvoju, pri čemer menimo, da ni pošteno, da se nam vsiljujejo pogoji glede našega vključevanja, da bi napredovali v pogajanjih; pogoji, ki jih Srednja Amerika težko izpolnjuje, se poleg tega ne zahtevajo od drugih regij na svetu.

Druga razlika med našima regijama, ki je mogoče tudi najpomembnejša, je razlika v stopnji razvoja: bistveno je, da trgovinski del sporazuma predpisuje neenako obravnavanje v dobro Srednje Amerike in zlasti da se izogne strašni praksi ohranjanja ovir na področjih, na katerih ima primerjalno prednost prav Srednja Amerika. Če dosežemo sporazum na podlagi teh predpostavk, bi Evropa naredila veliko za pomoč prebivalcem Srednje Amerike in tudi Evrope, ker bi lahko Evropa v obdobju mednarodne krize veliko pridobila od gospodarstva, ki se je v zadnjih petih letih razvijalo približno dvakrat hitreje od evropskega gospodarstva.

Evropa lahko prevzame novo vodilno vlogo v državah v razvoju, a mora najprej zagotoviti, da bo ta vodilna vloga resnično koristila razvoju. Goethe je dejal, da ima stara zmota več prijateljev kot nova resnica. Ne moremo vstopiti v novo obdobje mednarodnega sodelovanja, če nosimo breme preteklosti, zlasti breme vojaških izdatkov, ki so sami po sebi resnično žaljivi za skoraj 200 milijonov prebivalcev Latinske Amerike, ki trpijo v revščini. Prišel je čas, da se mednarodna finančna skupnost nauči ločevati pleve od zrnja ter na podlagi dokazov spozna, kateri izdatki bodo izboljšali življenjski standard ljudi in kateri ne.

Ne moremo biti ponosni na dejstvo, da so leta 2007 vojaški izdatki Latinske Amerike znašali 36 milijard dolarjev na območju, na katerem z izjemo Kolumbije zdaj ni oboroženih spopadov. Z denarjem, porabljenim za nakup enega samega letala Sukhoi Su-30k, bi se lahko kupilo 200 000 prenosnikov MIT Media Lab XO za naše študente. Z denarjem, porabljenim za nakup enega samega helikopterja Black Hawk, bi se lahko vsak mesec namenilo 100 dolarjev štipendije za 5 000 mladih v Latinski Ameriki. Razvite države sveta ne smejo s pomočjo in sredstvi podpirati odločitve tistih, ki raje opremljajo svoje vojake kot izobražujejo svoje otroke. Zato, gospe in gospodje, je moja vlada razglasila soglasje Kostarike, pobudo za ustvarjanje mehanizmov za odpis dolga in finančno podporo držav v razvoju, ki več vlagajo v varstvo okolja, izobrazbo, zdravje in

domove za svoje ljudi ter manj v orožje in vojake. Še vedno upam, da bo soglasje Kostarike z vašo podporo nekoč postalo resničnost.

Upam tudi, da bomo lahko sprejeli načrt, ki je tesno povezan s soglasjem: pogodbo o prenosu orožja, ki jo je Kostarika predlagala v Združenih narodih, ki državam prepoveduje prenos orožja v države, k skupinam ali posameznikom, če obstaja zadosten razlog za sum, da se bodo s tem orožjem kršile človekove pravice ali mednarodno pravo. Ne vem, kako dolgo bomo lahko preživeli brez spoznanja, da je uboj veliko ljudi, a vsak dan po malo, prav tako nerazumljiv kot uboj veliko ljudi v enem dnevu. Uničevalna moč 640 milijonov kosov orožja malega kalibra in lahkega orožja na svetu, pri čemer ga je 74 % v rokah civilistov, se je izkazala za bolj smrtonosna od jedrskih bomb ter predstavlja eno od glavnih gibal za negotovost javnosti na nacionalni in mednarodni ravni. Strah pred smrtjo ne sme biti izhodišče za prihodnost naših ljudi. Danes lahko storimo nekaj, da se zagotovi, da se to ne bo zgodilo.

Rad bi omenil le še nekaj, kar je povezano z nasiljem in uničenjem, a ne le ljudi, ampak vseh oblik življenja. Zaradi vsakega gozda, ki ga posekamo, vsake tone ogljikovega dioksida, ki jo spustimo v ozračje, vsake reke, ki jo onesažimo, smo bližje izumrtju naših vrst, pragu, na katerem bomo morali kot pri vходу v Dantejev pekel opustiti vsako upanje. Nočem biti priča vstopu človeštva skozi ta vrata.

Pred 60 leti je imel nekdanji predsednik Kostarike José Figueres vizijo odprave državne vojske in s tem razglasitve miru svetu. Zdaj smo sprejeli odločitev za razglasitev „Miru z naravo“. Zadali smo si cilj, da postanemo nevtralna država glede CO₂ do leta 2021, ko bomo praznovali 200 let neodvisnosti. Lansko leto smo postali država z največ drevesi na prebivalca in na kvadratni kilometer na svetu, saj smo posadili pet milijonov dreves. Leta 2008 bomo posadili še sedem milijonov dreves. Vodimo mednarodno vojno proti globalnemu segrevanju, pri čemer vas danes ponižno prosim, da se nam pridružite.

Globalno segrevanje je omogočilo gojenje oljk na obali Anglije, kar je resnično skrb vzbujajoče za znanstveno skupnost. Za razliko od biblične zgodbe grlica tokrat ne bo prinesla oljčne veje v znak miru, ampak v znak nevarnosti. Danes prosim, da to grlico pošljemo v najbolj oddaljeni kotiček sveta, da se bo lahko vrnila z voljo za spremembo vseh narodov sveta. Le skupaj bomo lahko ustvarili novo zaveznitvo, tokrat ne med Bogom in človekom, ampak med človekom in božjo stvaritvijo.

Gospod predsednik:

veliki argentinski pisatelj Jorge Luis Borges je govoril, da je izgnan Evropejec, pri čemer je mislil na evropsko poreklo velikega deleža prebivalstva naše ameriške celine. Po stoletjih mešanja in izmenjavanja ras je tu najbrž tudi veliko izgnanih Američanov. Izgnala sta nas geografsko dejstvo oceana in zgodovinsko dejstvo nihanja mnenja, ki nas združuje ter oddaljuje glede na okoliščine. Menim, da je čas, da pozabimo na to določeno nihanje v Uniji in sledimo poti, ki so jo vetrovi zarisali pred 180 milijoni let, preden se je na Zemlji pojavila prva razpoka, ko je bila Evropa združena z Ameriko, pri čemer je bilo mogoče priti peš iz Pariza v New York.

Vsi smo pripadniki ene vrste, ki je še vedno zmožna živeti zelo uspešno. Naše sanje so skupna dediščina in naše odločitve vplivajo na življenje drugih, če nam je to všeč ali ne. Mislim, da je to daleč od grožnje, ampak nedvomno čudovita priložnost. Mislim, kot je rekel največji kostariški pesnik Jorge Debravo: „Nadvse čudovito je vedeti, da imamo moč, da oživimo najbolj samotne stvari, ki se jih dotaknemo, da razširimo svoje obzorje in ne vidimo robov, ker vse, kar vidimo, skupaj z nami postane neskončno.“ Ne dvomim, da bomo zmožni uporabiti to neskončno moč v dobro vseh, Evropejcev in Američanov, ter da bomo tesno sledili jutrišnji zvezdi večje pravice in svobode.

(Poslanci so vstali ter glasno in navdušeno ploskali.)

Predsednik. – Predsednik Arias, v imenu Evropskega parlamenta se vam iskreno zahvaljujem za ta odlični in pomembni govor. Z besedami ste izrazili, da vi in vaša država predstavljata demokracijo in svobodo; borite se proti nasilju, terorju in diktaturi. Pravite, da je Kostarika majhna država, pri čemer želim poudariti, da število prebivalstva države ali njeno geografsko območje nista najpomembnejša dejavnika. Štejeta duh države in njen predsednik. Kdor je slišal vaš govor, ve, da predsednik Arias in Kostarika predstavljata svobodo in demokracijo. Zato je Kostarika velika država v svetu.

(Ploskanje.)

Vi ste mož miru; zato ste leta 1987 prejeli Nobelovo nagrado za mir. Vendar se zatem niste upokojili; minilo je 21 let, pri čemer zdaj zagovarjate mir med ljudmi in mir z naravo. Evropski parlament vas bo podprl pri ohranjanju teh načel.

Prav tako iskreno pozdravljam ministra vaše vlade, ki vas spremljata – to sta minister za zunanje zadeve Stagno Ugarte in minister za zunanjo trgovino Ruiz Gutiérrez, ki sta prav tako tu v dvorani skupaj z veliko Kostaričani, ki živijo tu v Bruslju in Belgiji. Ponosni bodite na svojo državo. Ne v nacionalističnem duhu, ker bi bile lahko potem nase ponosne tudi države, v katerih vladata diktatura in nasilje, ampak na svojo državo, Kostariko, ker zagovarjate prave vrednote: demokracijo, svobodo in mir.

Še enkrat najlepša hvala. Muchas gracias, predsednik Arias.

(Ploskanje.)

PRESEDUJOČI: GOSPOD ONESTA

Podpredsednik

9. Čas glasovanja (nadaljevanje)

Predsednik. – Nadaljujemo s časom glasovanja.

9.1. Vpliv trženja in oglaševanja na enakost med ženskami in moškimi (A6-0199/2008, Eva-Britt Svensson) (glasovanje)

10. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

– Razmere v Gruziji (B6-0402/2008)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, glasoval sem za resolucijo, pri čemer se zlasti zahvaljujem gospodu Broku za njegovo prizadevanje pri doseganju širokega soglasja glede resolucije.

Menim, da moramo, čeprav je to bistveno za dialog z Rusijo, zagotoviti, da ne postanemo popolnoma ali zelo odvisni od Rusije na področju energetske politike, ker to resno zmanjšuje naš potencial za organiziranje razprav. Ne sme se pozabiti, da se vojaški odziv Gruzije nanaša na dolgotrajno izzivanje separatističnih sil, ki je nedavno postalo zelo izrazito, pri čemer je Rusija ta samoobrambni ukrep uporabila kot razlog za napad. Vseeno bi morala naša glavna prednostna naloga biti doseganje miroljubne rešitve tega konflikta, pri čemer želim vsem zadevnim stranem, da jim kmalu uspe, da ne bi tudi Krima, Latvije, Litve in Kazahstana doletela usoda Južne Osetije.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Evropski politiki so zdaj prekinili dolgo obdobje tišine in rusko ukrepanje v Gruziji opisujejo kot nesorazmerno. Ne, to je primer zaščite pravic Rusov v drugih državah z vojaškim nasiljem. Nekatere države EU, ki so preprečile možnost Gruzije in Ukrajine, da bi se priključili Natu, so Rusiji omogočile izvajanje njene agresivne politike priključitve ozemelj. Večina držav EU je odvisna od uvoza energije iz Rusije; bojijo se, da ne bi več prejemale plina. To Rusiji omogoča narekovanje njenih pogojev celotni EU na resnično nesorazmeren način. Glasovala sem za resolucijo, čeprav menim, da stališče Komisije in Parlamenta v zvezi s prihodnjimi odnosi z Rusijo ni bilo dovolj natančno opredeljeno.

Miroslav Míkolášik (PPE-DE). – (SK) Menim, da bi morali prekiniti sporazum o liberalizaciji vizumskega sistema, umakniti ruske „mirovne“ enote in jih nadomestiti z mednarodnimi, ter tretjič, prekiniti razprave o partnerstvu in sodelovanju z Rusijo. Mislim tudi, da bi morala Evropa sprejeti enotno in jasno stališče o razmerah v Gruziji ter si ne zatiskati oči pred surovim vmešavanjem Rusije v suverenost in celovitost sosednje države.

Moskva je prekršila mednarodne sporazume, ko so v začetku avgusta njene čete prečkale mejo z Gruzijo, mejo, ki jo je v preteklosti sama priznavala. Ruske čete niso le vstopile na ozemlje Južne Osetije, ampak so prodrle naprej v samo državo.

Odločno obsojam rusko priznanje razglasitve neodvisnosti Abhazije in Južne Osetije. Ne smemo pozabiti, da medtem ko nekateri praznujejo neodvisnost, Gruzija žaluje za nedolžnimi ljudmi, ki so izgubili življenja in domove med invazijo ruskih čet. Prepričan sem, da mora Evropa izvajati pritisk in si kot del mednarodne skupnosti prizadevati za ozemeljsko celovitost Gruzije.

Slovaška republika je upoštevala načelo ozemeljske celovitosti v primeru Kosova in še vedno ne priznava njegove ločitve od Srbije. V istem duhu ne priznavam neodvisnosti gruzijskih regij in Južne Osetije.

Toomas Savi (ALDE). – Gospod predsednik, kot eden od avtorjev predloga resolucije o razmerah v Gruziji sem glasoval za predlog spremembe 1, ki Mednarodni olimpijski komite poziva, naj resno razmisli, ali njegova odločitev, da bodo zimske olimpijske igre leta 2014 potekale v Sočiju, še vedno drži glede na nedavne dogodke v neposredni bližini prihodnjih prizorišč. Zelo neodgovorno bi bilo, če bi Mednarodni olimpijski komite ogrozil življenja športnikov, ki sodelujejo na olimpijskih igrah, z organiziranjem iger v tako nepredvidljivi regiji.

Ni vas treba opozarjati, da je bilo 5. septembra 1972 v Münchnu ubitih 11 športnikov, ki so sodelovali na olimpijskih igrah. Tam sem bil kot zdravnik sovjetske olimpijske ekipe, pri čemer se spominjam vpliva teh tragičnih dogodkov na olimpijski duh. Taki dogodki se nikoli ne smejo ponoviti.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, zelo spoštujem gospoda Schulza, a njegova današnja izjava je bila nesprejemljiva. Danes zgodaj zjutraj je predsednik Medvedev opisal demokratično izvoljenega predsednika Gruzije predsednika Sakašvilija kot „politično truplo“. Celó z demokratičnega vidika bi bilo to nesprejemljivo, a ob upoštevanju, da gospod Medvedev predstavlja režim, ki je dal umoriti predhodnika Sakašvilijevega predhodnika Zvijada Gamsahurdijo ter tudi predsednika Čečenije in ingušetijskega aktivista za človekove pravice, je to skoraj fizična grožnja.

Ne gre za to, ali nam je gospod Sakašvili všeč ali ne; moramo podpreti izvoljenega predstavnika Gruzijcev, ki so postali žrtve imperialističnega dejanja in ki jih poskušajo zadušiti. Zato menim, da je bistveno, da po naši resoluciji, s katero se strinjam, naredimo korak naprej in v Gruzijo pošljemo evropske mirovne čete. Ne potrebujemo pooblastila Združenih narodov ali Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi, saj je Gruzija suveren narod, ki nas je prosil za prisotnost Evrope. Zagotoviti moramo tudi, da lahko ta država preživi in živi v miru, saj lahko ruske čete kot mirovne sile, kar so organizirali Združeni narodi ter Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi, primerjamo s požigalcem, ki postane načelnik gasilcev.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Gospod predsednik, ta resolucija o Gruziji je pomembna, pri čemer sem glasoval zanjo, čeprav menim, da Evropska unija, ki se je zaradi dogodkov v Gruziji soočila s pomembnim preskusom, tega preskusa ni uspešno opravila. Po mojem mnenju ga ni opravila predvsem zato, ker je v zadevo vpletenih nekaj zelo pomembnih nemških interesov, zlasti interesi nemške levice in kanclerja Schröderja. Gospod Schulz jih je danes nedvoumno izrazil.

Evropska unija mora razumeti, da je baltski plinovod mogoče dejansko vzrok izsiljevanja Litve, Latvije, Estonije, Poljske in tudi Belorusije. Znebiti se je treba tega plinovoda, pri čemer se mora Evropska unija kljub svojim izjavam končno zavzeti za enotno energetska politiko, v kateri ni pod nobenimi pogoji prostora za baltski plinovod, čeprav to nasprotuje nekaterim nemškim interesom. Nemci se morajo odločiti, ali oblikujejo združeno Evropsko unijo in so njihove izjave pristne, ali delujejo hinavsko in svoje interese postavljajo pred interese EU.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Gospod predsednik, glasoval sem za resolucijo, pri čemer me rahlo boli srce. Vojna med Rusijo in Gruzijo je izpostavila razlike v reševanju kriz. Gruzija ima različne nerešene težave, vendar se Rusija obnaša v skladu z dolgotrajno tradicijo polazijskih diktatorjev, podlo, izzivajoče in kruto kot v vojni. To ni nevarno le za Ukrajino, ampak tudi za nas.

Naše prednosti so človekove pravice, demokracija, pravna država in svoboda, za katero smo se skupaj trdo borili, da bi jo dosegli, tj. svobodo pred odvisnostjo in vezanostjo. Nujno potrebno je, da te vrednote branimo s skupno zunanjo in varnostno politiko.

Charles Tannock (PPE-DE). – Gospod predsednik, britanska konservativna delegacija je podprla predlog resolucije o Gruziji, ki je bil splošno uravnotežen. Vseeno ugovarjamo odstavku 19, ki poziva k vojaški misiji evropske varnostne in obrambne politike v Gruziji, čeprav ne vidimo ničesar spornega v prisotnosti civilnih opazovalcev EU.

Podobno je odstavek 30, ki trdi, da bi lizbonska pogodba pomagala stališču EU pri obvladovanju te krize, po našem mnenju neutemeljen. Podpiramo ostrejšo skupno zunanjo politiko o varni oskrbi z energijo v okviru skupne zunanje in varnostne politike v zvezi z uvozom ruske nafte ter plina, pri čemer ne vidimo, kako bi lizbonska pogodba lahko pripomogla k obvladovanju te krize. To ni globalna šibkost EU na področju zunanjih zadev, ampak rusko nadlegovanje in revanšizem na južnem Kavkazu.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Vzdržal sem se glasovanja, ker je pritrdilen odgovor na vprašanje: „Ali drži, da so Gruzijci napadli speče mesto z raketometi?“

– **Skupni referenčni okvir za evropsko pogodbeno pravo (B6-0374/2008)**

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, strinjamo se z vprašanjem, ki bi ga gospod Lehne rad zastavil Komisiji. Dejansko mislimo, da bi se morale težave pogodbenega prava v Evropi odzvati na dve ključni potrebi, ki sta tesno povezani. Prva je potreba po jasnosti in enostavnosti, druga po varnosti. Veseli smo, da je poročevalec upošteval odlično delo, ki ga je opravil „Société de législation comparée“, pri čemer upamo, da bo to delo opravljeno z upoštevanjem našega skupnega porekla, rimskega prava. Pravila pogodbene avtonomije, pravila o veljavnosti, odsotnosti soglasja in obveščanja so v naši civilizaciji določena že od antičnih časov. Sklicevati se moramo nanje; na to skupno pravno dediščino naše civilizacije.

Upamo tudi, da bodo zaradi varnosti transakcij kolizijska pravila poenotena pred vsebinskimi pravili. Pogodbe, sklenjene med ljudmi iz različnih krajev, in zlasti težko vprašanje nezavezujoče ponudbe ali enostranske ponudbe, sprejetja, postopkov, časovnega usklajevanja in dokazov se lahko poenotijo, pri čemer ni nujno treba poenotiti vsebinskih pravil naših različnih zakonodaj.

– **Poročilo: Proinsias De Rossa (A6-0289/2008)**

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pred nekaj dnevi so na majhnem otoku blizu Sardinije brez nasilja in v interesu ohranjanja okolja sardinski separatisti razglasili novo republiko s poetičnim imenom, ki se sliši kot polinezijsko ime, „Republika Maluventu“. Izpostaviti želim, da je predsednik že prejel zemljevid, ki sta ga navdihnili zemljevid EU in nedotakljivo načelo samoodločbe narodov. Evropa je vedno podpirala borbe za svobodo z miroljubnimi in demokratičnimi sredstvi. Naj živi boj Sardincev za samoodločbo.

– **Poročilo: Iratxe García Pérez (A6-0325/2008)**

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, glasoval sem proti poročilu gospe García Pérez kljub prepričanju, da so moški in ženske seveda enakopravni in morajo seveda prejeti enako plačilo za enako delo. Še vedno prepogosto pozabljamo, da je enakost spolov eden od nedvomnih dosežkov današnje Evrope, evropskega sveta, zahodnega sveta, pri čemer to načelo nikakor ni uvedeno v nekaterih delih sveta. Tega nikoli ne smemo pozabiti.

Vendar je to le en vidik tega poročila. V poročilu je tudi veliko drugih točk, s katerimi se načelno ne strinjam. Primer je njegova podpora neskončnih volilnih kvot za ženske, kot bi bile ženske nebogljena bitja, ki ne zmorejo same osvojiti delovnih mest z lastnimi sposobnostmi. Naslednji primer je stalna podpora splava: sprašujem se, kaj to počne v tem poročilu.

Zaradi vseh teh razlogov in veliko drugih sem glasoval proti poročilu gospe García Pérez.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Gospod predsednik, zaradi nekega nenavadnega razloga sem danes prekinil večni trend v tem parlamentu s tem, da *nisem* volil proti poročilu odbora za pravice žensk in enakost spolov, ampak sem se glasovanja vzdržal.

V preteklosti sem vedno volil proti tem poročilom, ker so ponavadi polni popolnih neumnosti. Vendar kot poročen oče dveh deklic skušam prebrati vsako besedo teh poročil in uganiti, kaj dejansko pomenijo.

Imam nekatere pomisleke glede odbora, iz katerega to prihaja, pri čemer mislim, da dejansko ne potrebujemo odbora za ženske, če imamo odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve.

V tem poročilu je nekaj fraz, kot je na primer „feminizacija revščine“, kar ne pomeni popolnoma ničesar, a se zdi dobro brigadi za politično korektnost, ki je nekje tam zunaj.

Sprašujem se, kaj bi ta odbor rekel na tiste, ki rušijo stekleni strop: na primer na mamo petih otrok, katere najmlajši otrok ima downov sindrom in katere najstarejša hčerka je morda pet mesecev noseča, kot je morebitna podpredsednica Združenih držav Sarah Palin? Mislim, da odboru ne bi bilo všeč dejstvo, da je zrušila stekleni strop. A glasovanja o tem poročilu sem se vzdržal.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospod predsednik, čeprav podpiram enake pravice, sem glasovala proti resoluciji o enakosti med ženskami in moškimi. Ta resolucija je vključevala nekatere točke, ki so prikrito podpirale splav, pri čemer je kršila načelo subsidiarnosti na tem področju. Zaradi dejstva, da se je predlog

spremembe 2, ki je črtal te točke, na glasovanju zavrnil, je treba zavrniti celotno resolucijo. Sramotno je, da lahko Evropski parlament tako lahkomišelnostno krši osnovna načela, na podlagi katerih deluje Evropska unija.

– Kloniranje živali (B6-0373/2008)

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, glasoval sem proti prepovedi kloniranja. Prepoved kloniranja je napad na svobodo znanstvenega raziskovanja in podjetništva. Omejevanje teh svoboščin ne bo koristilo Evropski uniji, ampak se bo zaradi tega nadaljeval beg znanstvenikov v Združene države Amerike in druge države na svetu, v katerih tovrstnih prepovedi ni. Zaradi prepovedi trgovine s takimi proizvodi bodo nato nastali nadaljnji trgovinski spori v Svetovni trgovinski organizaciji. Tega ne želimo.

Zdravstvena tveganja in druga tveganja kloniranja je treba primerno oceniti v skladu z veljavnimi procesi in postopki, pri čemer je treba rezultate sporočiti javnosti. Evropska agencija za varnost hrane je izvedla znanstveno posvetovanje glede tega vprašanja v prvi polovici letošnjega leta, pri čemer rezultati posvetovanja ne navajajo nobenih razlogov za prepoved kloniranja.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospod predsednik, glasovala sem proti resoluciji o prepovedi kloniranih živali v naši prehranjevalni verigi zaradi pomanjkanja znanstvene natančnosti, ki bi podprla naš pristop v Parlamentu. Ne glede na to, ali gre za zakonodajno glasovanje, resolucijo o parlamentarnem vprašanju ali samoiniciativno poročilo, so odločitve Evropskega parlamenta in plenarna glasovanja resno razvrednoteni, če ne izpolnjujejo meril strokovno pregledanega znanstvenega nadzora. Verodostojnost in celovitost našega dela sta torej upravičeno postavljena pod vprašaj.

– Poročilo: Eva-Britt Svensson (A6-0199/2008)

Ivo Strejček (PPE-DE). – Gospod predsednik, glasoval sem proti poročilu gospe Svensson, pri čemer sem hvaležen za priložnost, da povem zakaj.

Moji razlogi so naslednji. Prvič, noben potrošnik ne ve vsega, prav tako ne zakonodajalec. Zato je oglaševanje tako pomemben del poslovanja in trgovine. Drugič, vsako oglaševanje (žal ali na srečo) mora biti vpadljivo, privlačno, opazno in mora pritegniti pozornost. To je posledica dejstva, da vedno vsaj nekaj proizvajalcev prodaja enak proizvod, pri čemer vsak želi prodati le svoj proizvod. Tretjič, poskus gospe Svensson je pozoren na ta načela in poskuša izboljšati tržne sile z umetnimi zakonodajnimi ukrepi, ki bodo škodovali naravnim tržnim silam ter jih izkrivili, pri čemer te tržne sile izhajajo iz razmerja med ponudbo in povpraševanjem. Zato sem glasoval proti.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, če bi moral povzeti svoje razloge za glasovanje proti poročilu gospe Svensson, bi lahko preprosto rekel, da je po mojem mnenju to poročilo popolnoma nesmiselno. To je že nešteto poročilo, v katerem ta parlament, ki navsezadnje uradno velja za branilca svobode evropskih državljanov, poziva k omejitvi svobode in cenzuri. Resnično izhaja nekaj določil v poročilu gospe Svensson, kot je odstavek 14 o cenzuri, neposredno iz knjige *Fahrenheit 451*, ki prikazuje svet, v katerem so knjige prepovedane in kritična misel zatirana.

V vsakem primeru sem zelo kritičen do Evropskega parlamenta, vendar mora biti pazljiv, da ne postane brezupen predmet posmeha in se spremeni v klon Vrhovnega sovjeta.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, čestitam gospe Svensson. Njeno poročilo je eno od najbolj pokroviteljskih, intervencijskih in politično korektnih besedil celotnega parlamentarnega mandata. Resnično je videti prepričana, da sta oglaševanje in trženje velika zarota, ki že od prvih let otrokove socializacije prispevata k diskriminaciji na podlagi spola, ki krepita trajanje vseživljenjske neenakosti med ženskami in moškimi. Tega si ne izmišljujem: večina tega stavka dobesedno izhaja iz uvodne izjave M v besedilu.

Poročilo seveda zagovarja več zakonodaje in ustanovitev organov, ki bi bili odgovorni zlasti za spremljanje skladnosti z vsemi novimi pravili. Rekel bi „delo za moške“, če ta fraza ne bi bila tako zelo „neobčutljiva na vprašanje spola“. Vrhunec besedila je odstavek 14, ki zagovarja odpravo t. i. „sporočil, ki posredujejo spolne stereotipe“, od učbenikov, igrač, videoigric, interneta do oglasov. To pomeni cenzuro. Ne vem, ali izraz „učbeniki“ vključuje tudi književnost, a če je res tako, lahko takoj začnemo na ulici sežigati Shakespearova dela.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Gospod predsednik, pri tem poročilu sem ponovno glasoval kot ponavadi, to je proti. Pojasniti želim nekaj razlogov za to.

Zelo spoštujem poročevalko gospo Svensson, ki je na tem področju opravila veliko dela in je ena od najodločnejših ženskih vzornic, ki jih ta parlament lahko izpostavi. Vendar so nekatere točke v poročilu, pri čemer so bile nekatere od njih zavrjene, skoraj neverjetne. V odstavku 9 se poziva k miselni policiji na področju spola. Odstavek 13 govori o izpodbijanju tradicionalnih spolnih vlog, medtem ko odstavek 14 govori o nečem, kar se približuje sovraštvu do novih podob v internetu.

Moške in ženske podobe so se v oglaševanju vedno uporabljale. Moške podobe so ponavadi lepše od moje podobe in ženske podobe so ponavadi lepše od na primer nekaterih poslank tega parlamenta. Tako je oglaševanje. Celo Evropska komisija, če si ogledate njeno spletno stran ali katero od reklam, ki jih obeša na svoje stavbe, uporablja podobe moških in žensk, ki so rahlo lepši od običajnih ljudi.

Pisne obrazložitve glasovanja

– Poročilo: Amalia Sartori (A6-0140/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Glasovali smo za poročilo, ker je njegov cilj splošna usklajenost razvrščanja, označevanja in pakiranja kemikalij. To lahko prispeva k varnejšemu ravnanju s kemikalijami, kar dobro vpliva na okolje in zdravje.

Vendar bi radi videli označevanje kemikalij v kategoriji 5.

Te kemikalije se pogosto nahajajo v domovih in so pomemben vzrok zastrupitev pri otrocih.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Leta 1980 se je na mednarodni ravni začela razprava o kemičnih snoveh in vlogi, ki jo imajo v našem življenju, najprej pri Mednarodni organizaciji dela in nato pri Združenih narodih, ki so decembra leta 2002 sprejeli globalno usklajeni sistem za razvrščanje in označevanje kemikalij z revizijo leta 2005.

Te odločitve so vplivale na Skupnost, saj je sprejela več dokumentov.

Zdaj se ukvarjamo le s predlogom uredbe o razvrščanju in označevanju snovi ter zmesi, pri čemer Evropska unija namerava izvajati mednarodna merila, ki jih je sprejel Ekonomski in socialni svet Združenih narodov za razvrščanje in označevanje nevarnih snovi ter zmesi, znan tudi kot globalno usklajeni sistem za razvrščanje in označevanje kemikalij.

Cilj uporabe tega sistema je osredotočenje na zaščito človekovega zdravja in okolja brez omejevanja pretoka snovi ter zmesi, določitev meril razvrščanja in informacij, vključno z zahtevami o označevanju in varnostnih listih. To se nanaša na ohranjanje varnosti pri prevozu nevarnih snovi ter zdravje in varnostne ukrepe za potrošnike, delavce in okolje. Zato smo glasovali za sprejetje teh poročil.

Marian Zlotea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Kemikalije se proizvajajo in z njimi se trguje na svetovni ravni, pri čemer so povsod enako nevarne. Za snovi, ki veljajo za nevarne v eni državi, morda obstaja drugačna ureditev v drugi državi. Zaradi tega se opis enakega izdelka v različnih državah ne sme razlikovati.

Poleg potrebe po podatkih je glavni cilj globalno usklajenega sistema za razvrščanje in označevanje kemikalij varstvo potrošnikov. Nova zakonodaja na področju razvrščanja, označevanja in pakiranja snovi ter zmesi bo omogočila večje varovanje zdravja ljudi in okolja. Menim, da so se dosegli kompromisi, ki vključujejo dobre rešitve za zdravje potrošnikov. Globalno usklajevanje bo koristilo poklicnim uporabnikom kemikalij in potrošnikom po vsem svetu.

Z izvajanjem tega poročila bo zaščita ljudi, ki uporabljajo te nevarne snovi, večja, podjetja bodo učinkovitejša, pri čemer se bo zmanjšalo število nesreč. Uporaba teh nevarnih snovi bo varnejša, pri čemer bodo uporabniki prejeli pravilne, popolne in točne podatke, s čimer se bo zagotovilo večje varstvo potrošnikov.

– Poročila: Amalia Sartori (A6-0140/2008) (A6-0141/2008) (A6-0142/2008)

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Poročila gospe Sartori se ukvarjajo s pomembnimi vprašanji, ki zadevajo vse naše državljane. Proizvodnja in trgovanje s kemikalijami poteka na globalni ravni, pri čemer so enako nevarne, kjer koli se uporabljajo; v skladu s tem je primerno, da se ustrezno uskladita razvrščanje in označevanje nevarnih snovi. Današnji sprejeti sveženj predstavlja razumen kompromis med političnimi skupinami in institucijami, zato sem ga lahko podprl.

– Poročilo: Anja Weisgerber (A6-0201/2008)

Sylwester Chruszcz (NI), v pisni obliki. – (PL) Poročilo legalizira proizvodnjo vozil na vodikov pogon. To je eden od redkih dokumentov, ki zavestno pristopa k vprašanju alternativnih goriv za vozila. Zlasti hvalevredno je, da je to v celoti inovativna tehnologija, ki je popolnoma neškodljiva okolju, saj so zgorevalni plini voda. Nedvomno je dokument navdihnil proizvajalec vozila, ki ga uporablja Hans-Gert Pöttering, a sem namenoma glasoval zanj.

Hanne Dahl (IND/DEM), v pisni obliki. – (DA) Junijsko gibanje ocenjuje gorivne celice, ki uporabljajo vodik kot nosilec energije, ki temelji na obnovljivih virih energije, kot so energija sonca, vetra in valovanja, kot sistem prometa, saj je to čisto gorivo, to pomeni, da ni onesnaževanja z delci in hkrati se lahko gorivo proizvaja iz obnovljivih virov energije. Vendar imajo na splošno vozila na vodikov pogon zelo nizko energetske učinkovitosti, ki znaša 20 % od vira do volana. Električna vozila, ki jih poganjajo litijevi akumulatorji, ki jih nadzira računalnik, imajo veliko višjo stopnjo energetske učinkovitosti, ki znaša od 80 do 90 %. Hkrati bi lahko milijoni akumulatorjev rešili težavo skladiščenja obnovljivih virov energije. Zato bi radi, da Komisija sprejme ukrepe za spodbujanje te nadomestne možnosti.

Proinsias De Rossa (PSE), v pisni obliki. – To poročilo omogoča premoščanje vrzeli notranjega trga za vozila na vodikov pogon, pri čemer upošteva zahteve varstva potrošnikov.

Nujno je, da se vozila na vodikov pogon vključijo v okvir homologacije EU, pri čemer se bodo spodbudili raziskave in razvoj te okolju prijazne tehnologije po vsem notranjem trgu.

Še več, določile so se tehnične specifikacije za zagotovitev zanesljivosti in varnosti komponent vodikovega sistema in vodikovih sistemov ter tudi jasna identifikacija vozil na vodikov pogon z označevanjem, kar bi bilo pomembno v nujnih primerih.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospe Weisgerber. Že dolgo se priznava potencial vodika kot čiste oblike energije, pri čemer se tehnologije na tem področju stalno izboljšujejo. Vseeno je lahko vodikova energija resnično učinkovita kot čist in zelen vir energije, če vodik prihaja iz trajnostnih in v najboljšem primeru obnovljivih virov, pri čemer je to dejstvo vključeno v končno poročilo.

Jörg Leichtfried (PSE), v pisni obliki. – (DE) Glasujem za poročilo gospe Weisgerber o homologaciji vozil na vodikov pogon.

Spodbujanje okolju prijaznih alternativnih goriv v EU je pomemben korak, ki ga je v tem času nedvomno treba podpreti. Vozila na vodikov pogon ustrezajo temu namenu, a zagotoviti morajo visoko stopnjo varnosti in varstva okolja. Da bi se to zagotovilo, so v Evropski uniji nujno potrebni poenoteni pogoji za homologacijo. Brez uredb na ravni EU o razvrščanju vozil na vodikov pogon obstaja tveganje, da bodo enkratna dovoljenja, ki so jih izdale države članice, izkrivila konkurenco in da bodo podjetja ugotovila, da se naložbe v vozila na vodikov pogon ne izplačajo več.

Poenoten sistem homologacije ponuja državljanom zaščito na podlagi uredbe na ravni EU in spodbuja povečanje števila okolju prijaznih vozil, kar je zelo pomembno.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Strinjam se s poročilom Anje Weisgerber o homologaciji motornih vozil na vodikov pogon. Poročilo je pozitiven korak v spodbujanju industrije, da okrepi prizadevanje pri raziskavah in razvoju. Spodbujanje vstopa vozil na vodikov pogon na notranji trg bo znatno prispevalo k doseganju ciljev Evrope na področju podnebnih sprememb. Glasoval sem za priporočila iz tega poročila.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Nedvomno je vodikova energija tehnologija s potencialom v prihodnosti, a nikakor še ni dosegla zrelosti. Ne le, da so stroški nakupa še vedno previsoki za financiranje, ampak sta draga tudi proizvodnja in skladiščenje vodika. Še več, čeprav sami avtomobili ne proizvajajo nobenih škodljivih emisij, še vedno ni jasno, kako se bo vodik proizvajal, da bo potreboval čim manj energije in ne bo proizvajal CO₂.

Naj na koncu dodam, da prav tako še ne vemo, ali bodo vozila, ki jih poganjajo akumulatorji ali gorivne celice, postala pravilo, a v vsakem primeru je pomembno, da podpiramo alternativne tehnologije, da bi zmanjšali svojo odvisnost od fosilnih goriv. V skladu s tem sem glasoval za poročilo gospe Weisgerber.

Eluned Morgan (PSE), v pisni obliki. – Glasovala sem za to poročilo, saj bo to zakonodajno besedilo podlaga za celotno proizvodnjo teh avtomobilov in evropskim voznikom ponudilo resnične nadomestne možnosti v bližnji prihodnosti. To novo zakonodajno besedilo bo pomagalo spodbuditi razvoj teh vozil in zagotovilo,

da so zanesljiva in varna, pri čemer bodo ukrepi, ki jih vključuje to poročilo, zagotovili, da se lahko dosežejo največje mogoče okoljske prednosti vozil na vodikov pogon.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Proizvajanje avtomobilskih motorjev na vodikov pogon zagotavlja razvoj ekoloških prevoznih sredstev v prihodnosti in varovanje javnega zdravja. Da bi bila uporaba vozil na vodikov pogon koristna za okolje, ga je treba proizvajati na trajnosten način, da se vnaprej zagotovi, da bodo vozila povzročala manj hrupa in da bo kakovost zraka boljša.

Ta uredba bo zagotovila, da bodo vodikovi sistemi varni kot konvencionalne pogonske tehnologije, in bo spodbujala industrijo za proizvodnjo tovrstnih vozil. Oblikovati je treba ustrezen okvir, da se pospeši prisotnost vozil z inovativnimi pogonskimi tehnologijami na trgu, da bo industrija vozil pomembno prispevala k čistejši in varnejši prihodnosti.

Ob upoštevanju težav svetovne razsežnosti, ki jih povzročajo podnebne spremembe in pomanjkanje virov energije, bi bilo treba uporabo vozil na vodikov pogon podpirati na mednarodni ravni, zlasti v manj razvitih državah in Združenih državah, da se zagotovi boljša zaščita okolja pred globalnim segrevanjem.

Zato sem glasovala za ta predlog uredbe, ki predstavlja prvi korak na poti k čistejši Evropi.

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. – Glede na sedanje in prihodnje težave v zvezi z gorivi za dizelske motorje vozil je jasno, da je razvoj nadomestnih možnosti nujen. Odobritev posebnih značilnosti na tem področju je odločna napredna rešitev. Povezava med skupno porabo nafte z uporabo motorja pri avtomobilih in vedno večjim številom boleznih dihal ter vedno večje onesnaženje pomenita, da mora biti pri načrtovanju vozil „nove generacije“ vidno upoštevanje teh dejavnikov.

Očitno je vidik proizvodnje vodika z uporabo elektrike zelo skrb vzbujajoč, vključno s tem, kako poiskati energijo za proizvodnjo elektrike. Vendar to poročilo ustrezno usmerja razpravo in industrijo v zvezi z avtomobilom prihodnosti.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), v pisni obliki. – (PL) Splošno potrjeno je, da je vodik za okolje „najčistejše“ in najbolj sprejemljivo gorivo, ker pri njegovem izgorevanju v zraku ali kisiku nastaja le voda.

Razen pomembnih težav, ki so povezane s shranjevanjem vodika in polnjenjem rezervoarjev za gorivo z vodikom, stalno delo raziskovalnih centrov po vsem svetu kaže na to, da je vodik gorivo prihodnosti. Vodik kot gorivo predstavlja okoljsko varen obnovljiv vir energije.

Uvedba meril za homologacijo vozil na vodikov pogon v EU je nujna za pravilno delovanje enotnega trga ter zagotovitev visoke stopnje varnosti in varstva naravnega okolja.

– Razmere v Gruziji (B6-0402/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasujem za to resolucijo in upam, da bo pripomogla k hitremu in mirnemu koncu te tragične krize. Menim, da je treba potrditi dve stališči: po eni strani je načelo nedotakljivosti ozemeljske celovitosti različnih držav neizpodbitno, medtem ko je treba po drugi strani poudariti potrebo po brezpogojnem spoštovanju pravic zadevnih manjšin.

Očitno je po dogodkih na Kosovu glas mednarodne skupnosti šibkejši in veliko manj verodostojen, vendar je treba pospešiti diplomatska prizadevanja, da se bo našla verodostojna in konkretna rešitev. Ampak medtem ko so vlade po svetu zaposlene, moramo nujno ukrepati na področju reševanja vse večje humanitarne krize, ki je povezana s prisotnostjo vse več beguncev. Evropska unija mora ustanoviti delovno skupino za lajšanje trpljenja več sto tisoč ljudi, ki potrebujejo pomoč.

Sodelujem z mednarodno zvezo Unicefa, ki je potrdila, da so razmere resne. Upam, da bo Evropska komisija ukrepala, kot je v drugih primerih.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE), v pisni obliki. – (EL) Poslanci stranke Nova demokracija (ND) so se odločili, da se vzdržijo končnega glasovanja o zadevni resoluciji v zvezi z razmerami v Gruziji. Tako so se odločili, ker je bil končni osnutek resolucije za glasovanje oblikovan tako, da se ni ohranil uravnotežen pomen prejšnjih osnutkov resolucij.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Glasoval bom za to skupno resolucijo, ker je pomembno, da Unija vodstvu Rusije pošlje odločno sporočilo. Vendar zadevna resolucija ne vključuje ustreznih kritik in krivdo za krizo pripisuje vlogi gruzijskega vodstva. Menim, da sedanje vodstvo Gruzije ne deluje v smeri pridružitve Natu v bližnji prihodnosti.

Prav tako želim povedati, da ta kriza krepi potrebo po evropski skupni zunanji in varnostni politiki. Ta element lizbonske strategije je treba uvesti čim prej.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Razmere v Gruziji in v zvezi s tem sprejeta stališča spadajo na področje zunanje politike. Stališče Junijske liste je, da niti Evropski parlament niti katera druga institucija EU ne bi smela dajati izjav o takšnih zadevah, ker se mora zunanja politika uveljavljati na nacionalni ravni, ne v okviru EU.

Evropski parlament izkorišča to priložnost za propagando za močnejšo skupno zunanjo in varnostno politiko ter za izvajanje lizbonske pogodbe, kar je še slabše. Zdaj je že očitno, da imajo različne države članice različna mnenja o vprašanju Gruzije. Tako ni zaželeno, da bi EU svoje mnenje izražala enotno, ker bi bilo to mnenje v nasprotju z mnenji številnih držav članic. Zelo težavna so tudi številna sklicevanja na Nato, ker so nekatere države članice EU, vendar niso članice Nata.

Razmere v Gruziji so zelo resne, zlasti glede na vse civilne žrtve konflikta. Vendar EU ne sme voditi zunanje politike, zato sva glasovala proti tej resoluciji.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Resolucija, ki jo je sprejela večina Parlamenta, medtem ko smo mi glasovali proti njej, je pomemben del protiruske kampanje tistih, ki poskušajo na ta način prikriti svojo veliko odgovornost za slabše mednarodne razmere in si zagotoviti izgovor za svoje tvegano ravnanje.

Med drugimi vidiki je v resoluciji skrito dejstvo, da je izvor sedanjih mednarodnih razmer in razmer na Kavkazu nova tekma v oboroževanju in militarizacija mednarodnih odnosov, za kar se zavzemajo Združene države in Nato (s svojim napadalnim strateškim konceptom in širitvijo do Rusije), postavitve novih oporišč in namestitev orožja Združenih držav v Evropi ter vedno večja militarizacija te celine, nasilje nad Jugoslavijo in njeno razkosanje ter priznanje neodvisnosti srbske pokrajine Kosovo zunaj mednarodnega prava, napadi na Afganistan in Irak ter okupacija teh dveh držav, kar pomeni imperializem (in protislovja med kapitalisti).

Nekateri od tistih ljudi, ki zdaj pozivajo k spoštovanju mednarodnega prava, ozemeljske celovitosti, suverenosti in neodvisnosti držav, so podpirali nasilje nad Jugoslavijo in Irakom. Takšno obnašanje je hinavsko.

Pot do miru in zaščite prihodnosti človeštva vključuje spoštovanje načel iz člena 7(1), (2) in (3) portugalske ustave.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Zadovoljen sem, da je bil predlog spremembe moje skupine uspešen. Prosili smo, naj ruski in gruzijski organi zagotovijo informacije glede mest, na katerih so bile med spopadi odvržene kasetne bombe, da bo odstranjevanje min potekalo hitreje.

Parlament obsoja uporabo sile in meni, da konfliktov na Kavkazu ni mogoče rešiti z nasiljem; čimprejšnje razminiranje bo preprečilo nesreče civilistov v prihodnosti.

Ona Juknevičienė (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za predloga sprememb 2 in 5, ker menim, da želi Rusija z različnimi sredstvi ponovno vzpostaviti ozemeljske meje nekdanje Sovjetske zveze. Rusija je s svojimi dejanji v Gruziji ponovno dokazala, da je pripravljena napasti in zasesti ozemlje suverene države z izgovorom, da ščiti pravice svojih državljanov. Menim, da mora EU v svoji resoluciji jasno pokazati, da so načrti širitve Rusije neutemeljeni, zlasti kar zadeva baltske države.

V zvezi z glasovanjem proti klavzuli 2 odstavka 27 želim povedati, da EU ne more in nima pravice odločiti o tem, ali je Gruzija še vedno v procesu pridruževanja Natu. Navedemo lahko le dejstvo, da je Nato 3. marca 2008 potrdil, da je pridružitve Gruzije tej organizaciji mogoča; vendar je odločitev odvisna od suverene države Gruzije.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Gospe in gospodje, glasoval sem za resolucijo o razmerah v Gruziji. Tako sem se odločil, ne zato ker bi bila ta resolucija popolna; nedvomno bi lahko bila boljše. Glede podpore osnutku resolucije sem bil neodločen.

Moje dvome so tik pred glasovanjem vzbudile besede gospoda Schulza. Povedal je, da obžaluje, da v tej resoluciji ni kritike v zvezi z gruzijskim predsednikom. Ta nenavadna izjava me je prepričala, da bi lahko resolucija bila veliko slabša in bi jo lahko uničil proruski lobi v Evropskem parlamentu. S povedanim je gospod Schulz podcenjeval enotnost Parlamenta v zvezi s krizo na Kavkazu. Zdaj je jasno, da bi bilo boljše, če bi Evropski parlament v zvezi z vprašanjem Gruzije prej sklical izredno zasedanje. Sramota je, da svojega stališča nismo predstavili med sejo Sveta. Sramota je, da svojih predpisov in stališč nismo predstavili, preden so se sestali voditelji držav članic.

Carl Lang in Fernand Le Rachinel (NI), v pisni obliki. – Gospod predsednik, Evropski svet in večina Parlamenta s tem, da odločno zavzameta stališče proti Rusiji in Evropo vključita v reševanje zadevnega konflikta, začnjata proces, ki je tako nevaren kot tisti, ki je povzročil začetek prve svetovne vojne na tej celini.

Ta proces je posledica slabo pripravljenih širitev proti Vzhodu, s čimer smo se približali konfliktnima območjema Balkana in Kavkaza. Kakšne bodo posledice članstva Turčije, ki meji na Irak in Iran? Poleg tega so naše vlade s priznanjem neodvisnosti srbske pokrajine Kosovo nenamerno povzročile težave, kar ne ovira le ozemeljske celovitosti Gruzije, ampak večine evropskih držav, vzhodnih in zahodnih.

Če bi Gruzija postala članica Nata in se pridružila Evropski uniji, delovanje katere ureja lizbonska pogodba, kar bi želeli tudi socialisti, liberalci, PPE in Verts, bi med našimi narodi in Rusijo nastal konflikt.

Bruseljska Evropa pomeni vojno. Zdaj, ko se soočamo z vplivno grožnjo Kitajske in islamistično grožnjo, je bolj kot kadar koli prej čas, da zgradimo drugo Evropo, Evropo suverenih držav, ki jo bodo z Rusijo združevale vezi civilizacije, ki temeljijo na naši grški in krščanski dediščini.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Strinjam se s hitrim ukrepanjem francoskega predsedstva v smislu iskanja rešitve za konflikt med Gruzijo in Rusijo. Vojaško posredovanje Tbilisija v Južni Osetiji je obsojanja vredno, medtem ko so povračilni ukrepi Moskve nesorazmerni in pomenijo jasno kršitev ozemeljske celovitosti Gruzije. Evropski parlament pozivam, naj ruskemu vodstvu jasno sporoči, da so njegovi ukrepi nesprejemljivi. Zato sem glasoval za resolucijo.

Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) Povsem upravičeno je, da se prebivalcem Gruzije zagotovi humanitarna pomoč ter da se obsoja vojaško posredovanje v nesporni regiji in uporabo kasetnih bomb v Rusiji. V zvezi s to resolucijo ne odobravam, da je Gruzija obravnavana na privilegiran način, da poskuša resolucija kaznovati in izolirati Rusijo ter jo obkoliti z državami Nata, da se prizna neodvisnost Abhazije in Južne Osetije.

Veliko sedanjih evropskih držav je nastalo tako, da so se odcepile od druge države, enostransko razglasile neodvisnost in da so jih ostale države priznale. Večina evropskih držav je nastala po letu 1830, zlasti po letih 1918 in 1991. Kosovo je najnovejši tovrsten primer. Nobenega razloga ni, da bi nastanek Kosova označili kot izjemen ali da bi se pretvarjali, da je to zadnja nova država.

Nobena ni zadnja. Dokler obstajajo območja, na katerih večina prebivalcev meni, da je aktualna vlada neuspešna ali da jih celo ogroža in zanje predstavlja tujo prevlado, bodo nastajale nove države. Priznajmo, da prebivalci Abhazije in Južne Osetije ne želijo biti podrejeni Gruziji.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Rusija ni pomembna za EU le kot dobaviteljica energije, ampak tudi kot protiutež ameriškim prizadevanjem za svetovno prevlado. Vloga EU kot posrednika med Gruzijo in Rusijo mora biti zaradi teh razlogov in zato, da ne bo ogrožena njena verodostojnost, nevtralna.

V številnih državah nekdanje Sovjetske zveze je veliko ruskih prebivalcev; primer takšne države je Ukrajina. Na ta način lažje razumemo, zakaj Kremelj meni, da je zlasti odgovoren za te skupine ruskega prebivalstva. EU bi lahko pomagala pri pogajanju glede rešitve, ki bi bila sprejemljiva za vse strani, in si na primer prizadevala za večje pravice ruskih etničnih manjšin v postsovjetskem obdobju, kar bi bilo v skladu s pogosto omenjenimi cilji Evropske unije na področju človekovih pravic. Glede na to zagovarjam stališče, ki je bilo sprejeto na posebnem srečanju na vrhu, in sem proti podrejanju Združenim državam v tem poročilu, zato sem glasoval proti.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Skupna resolucija podpira politiko EU, ki izkorišča krizo na Kavkazu. Na ta način se poskušata pospešiti posredovanje in prisotnost EU v tej ključni regiji. Pod pretvezo vzpostavljanja miru predlaga številne ukrepe, ki ji omogočajo lažjo lastno konsolidacijo in posredovanje na Kavkazu. Resolucija je provokativna, ker vanjo ni vključeno to, da vodstvo EU in Nata obsoja krute napade na Gruzijo ter umore več tisoč civilistov. Ravno nasprotno, v vseh pogledih podpira politiko Gruzije in njen pristop k Natu. Najmanj, kar lahko rečem, je to, da je odcepitev južne Osetije in Abhazije z vidika razkosa Jugoslavije in nedavnega sklepa EU glede Kosova hinavsko dejanje.

V konfliktnih in rivalskih razmerah med EU, Združenimi državami in Rusijo je resolucija Evropskega parlamenta zelo podobna politiki Združenih držav, ker zavzema enostransko stališče proti Rusiji, da bi pridobila boljši pogajalski položaj za del trgov Evrazije in bogate vire.

Zaostrovanje konfliktov in rivalstva zaradi imperialistov ter poskus Rusije, da bi bil njen položaj v imperialistični piramidi boljši, povzročata nove nevarnosti za prebivalce Kavkaza in širšega območja. Ljudje se morajo v teh razmerah pridružiti boju proti imperialistom.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Kot konfederalna skupina Evropske združene levice – Zelene nordijske levice sem glasoval proti resoluciji o razmerah na Kavkazu, ker je kriza v tej resoluciji obravnavana v okviru Busheve politike in preračunljivosti. Najslabši in najbolj provokativen vidik zadevne resolucije je dejstvo, da se izogiba kakršni koli kritiki oportunističnega ravnanja gruzijskega predsednika vlade Sakašvilija, ki je sprožil krizo, da se ne bi zameril svojim ameriškim zaščitnikom. Stališče večine Evropskega parlamenta je v neposrednem nasprotju s stališčem istih političnih sil pred šestimi meseci, ko smo razpravljali o vprašanju Kosova.

Stabilnosti v kavkaški regiji ni mogoče doseči s politiko, ki na prvo mesto postavlja Združene države, ki si zatiskajo oči pred dejanskimi razmerami in ki imajo dvojna merila.

Ioan Mircea Pașcu (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za predlog spremembe 2, ker menim, da je nedopustno spreminjati meje pod pretvezo „skrbi“ za manjšine v sosednjih državah. Prav tako sem glasoval za to, da se omeni, da je bilo Gruziji na vrhu v Bukarešti obljubljen članstvo v Natu in da je na pravi poti zaradi naslednjih razlogov:

- a) to je res: Gruziji je bilo zagotovljeno, da bo postala članica Nata, kar je uradno zapisano v končnem sporočilu vrha Nata v Bukarešti;
- b) vsaj eden od pomembnih evropskih voditeljev je v okviru nedavne vojne z Rusijo rekel, da bo Gruzija postala članica Nata;
- c) EU mora zagotoviti varnost, neodvisnost in ozemeljsko celovitost Gruzije s sporazumom o partnerstvu, sklenjenim med EU in Gruzijo v okviru evropske sosedske politike; če tega ne zmore, ker ni strukturirana za takšne primere, lahko to stori le Nato, ker so skoraj vse članice EU tudi članice Nata.

Béatrice Patrie (PSE), v pisni obliki. – (FR) Čeprav resolucija, ki jo je sprejel Evropski parlament, ni popolna, jo je treba podpreti, ker potrjuje enotnost Evrope v zvezi z resolucijo o razmerah v Gruziji.

Ta zapletene krizne razmere dokazujejo, da mora EU nujno razviti svojo regionalno strategijo za Kavkaz in Rusijo. Zato bi morala EU uveljaviti zamisel o organizaciji mednarodne konference, kot je bila konferenca v Helsinkih, posledica katere je bil OVSE leta 1975.

Zdaj je treba zagotoviti, da upravičeno poročilo v zvezi s pogajanja o okrepitvi partnerstva med EU in Rusijo vključuje informacije v zvezi s potrebo po vzpostavitvi uravnoteženega dialoga z zadevno državo, ki bo obsegal vsa vprašanja, ki so v skupnem interesu, vključno z demokratičnimi vrednotami in energetske razsežnostjo.

V tem smislu je škoda, da Evropski parlament ne odločneje ne poziva k preučitvi naše energetske strategije, ki mora poleg napovedane raznolikosti naših virov oskrbe zagotoviti tudi razvoj obnovljivih virov energije in varčevanje z energijo.

Gilles Savary (PSE), v pisni obliki. – (FR) Glasovanja o resoluciji Evropskega parlamenta o dogodkih v Južni Osetiji in Abhaziji sem se vzdržal, ker je Parlament do enostranske razglasitve neodvisnosti Kosova od Srbije, ki je zdaj urejena in demokratična država, zavzel enostransko in neuravnoteženo stališče.

Parlament ne zagovarja sprejetja resolucije, ki bi bila podobna resoluciji o Kosovu, ki zdaj v imenu istih načel spoštovanja mednarodnega prava in integritete nacionalnih meja od Moskve zahteva priznanje neodvisnosti Osetije in Abhazije. Vsi vemo zakaj: zahodnih držav, ki so hitro priznale enostransko in nezakonito razglasitev neodvisnosti Kosova, nismo želeli kritizirati zaradi zadev, zaradi katerih zdaj upravičeno kritiziramo Rusijo.

Čeprav bi se morale vojaške pobude gruzijske vlade tako kot ruske odločno obsojati ter bi bila potrebna prizadevanja za diplomatski dogovor in mednarodno posredovanje, si Evropska unija ne sme dovoliti, da bi številne „zamrznjene konflikte“ posledic hladne vojne obravnavala z dvojnimi merili.

Varnost naše celine bi bila najbolj ogrožena, če bi Evropska unija zavezništvo zamešala z zvestobo politiki Busheve vlade, ki spodbuja nasilje v tem delu sveta, kar se je drugod že dogajalo.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), v pisni obliki. – Čeprav je v resoluciji izraženih veliko stališč, ki jih lahko podprem, zlasti pristop do končnega statusa Južne Osetije in Abhazije ter poziv ruskim četam, naj se umaknejo iz Gruzije, resolucija vključuje tudi veliko neprimernih elementov.

EU bi lahko imela učinkovito vlogo pri zagotavljanju prisotnosti civilnih opazovalcev in nadzornikov ter humanitarne pomoči. Vendar ne bi smela poskusiti izkoriščati krize Gruzije za svoje namene tako, da poziva k okrepitvi obrambne in varnostne politike EU, namešča nadzornike v okviru evropske varnostne in obrambne politike ali zagovarja zavrnjeno lizbonsko pogodbo. Poleg tega obžalujemo, da so se besede, da „je Gruzija še vedno na pravi poti k priključitvi“ k zvezi Nato, črtale iz različice besedila, o kateri smo glasovali. Zato sem se vzdržal glasovanja o tej resoluciji.

Glenis Willmott (PSE), v pisni obliki. – Laburistična stranka Evropskega parlamenta se strinja s to resolucijo, ki kaže izrazito in nedvomno enotnost držav članic EU v Svetu in Evropskem parlamentu v zvezi s to pomembno zadevo. Žalujemo za tragično preminulimi v tem spopadu in obsojamo nasilna dejanja obeh strani. Podpiramo prizadevanja za trajni mir, zagotovitev humanitarne pomoči žrtvam in obnovo.

Vzdržali smo se glasovanja v zvezi z drugim delom odstavka 27, ker smo prepričani, da je cilj te resolucije reševanje razmer v Gruziji. Z razpravljanjem o prihodnjem članstvu v zunanji organizaciji, kot je Nato, bi se le oddaljili od tega pomembnega vprašanja.

V celoti podpiramo poziv resolucije k zagotovitvi trajne rešitve zadevnega konflikta na podlagi sporazuma v šestih točkah, doseženega s posredovanjem EU, ter pozivamo Rusijo, naj odločno ukrepa, da bo izpolnila dosežene pogoje tega načrta za premirje in tako omogočila ponovna pogajanja o sporazumu o partnerstvu med EU in Rusijo.

Vladimír Železný (IND/DEM), v pisni obliki. – (CS) Glasovanja o resoluciji Evropskega parlamenta o razmerah v Gruziji se nisem vzdržal zato, ker bi dvomil o legitimnosti gruzijskega stališča, ampak ravno nasprotno – ker bi z glasovanjem izkazal podporo neprimernemu in agresivnemu ravnanju Rusije. Kot se je v zadnjem času večkrat zgodilo, so nekateri poslanci evrofederalisti ponovno zlorabili konflikt v Gruziji in z njim povezano resolucijo, da so pozvali k čimprejšnji ratifikaciji lizbonske pogodbe. Zaradi tega neprimernega ravnanja sem se vzdržal glasovanja.

Marian Złotea (PPE-DE), v pisni obliki. – Izredno zasedanje Evropskega sveta 1. septembra je pokazalo in potrdilo, da je EU enotna, kar pomeni napredek v primerjavi z letom 2003, ko so razmere v Iraku spodbudile dvome v zvezi z enotnostjo EU.

Evropa mora še naprej izražati svojo solidarnost in odločnost v zvezi z usklajenostjo Rusije z mednarodnim pravom in merili. Resolucija, o kateri smo danes glasovali, poudarja, da mora partnerstvo med Evropo in Rusijo temeljiti na medsebojnem spoštovanju temeljnih predpisov evropskega sodelovanja.

Rusija še naprej krši nekatere pogoje dogovorov o premirju; takšno ravnanje je treba enotno obsoditi v političnem in gospodarskem smislu, da se spodbudi Rusijo, da bo z gruzijskega ozemlja umaknila vse čete ter zmanjšala število svojih čet v Južni Osetiji in Abhaziji.

Pomembno je takojšnje ukrepanje, da se razseljenim žrtvam tega konflikta zagotovi stalna pomoč. Ti žalostni dogodki, ki jih je povzročila Rusija, se morajo reševati na evropski ravni in na enoten način. Da se zavaruje pred mogočimi podobnimi dogodki v prihodnosti, mora Evropa poiskati nadomestne vire energije ter okrepiti evropsko varnostno in obrambno politiko, kot to določa lizbonska pogodba.

- Evropsko pogodbeno pravo (B6-0374/2008)

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za resolucijo odbora za pravne zadeve. Skupni referenčni okvir bo predstavljal pomemben pravni razvoj, pri čemer še vedno ne vemo, kako bo oblikovan. Zelo pomembno je, da se ta parlament ter vse zainteresirane strani v vseh državah in pravnih sistemih obveščajo o vsem, kar je povezano z nadaljnjim potekom zadev.

- Poročilo: Proinsias De Rossa (A6-0289/2008)

Proinsias De Rossa (PSE), v pisni obliki. – Kljub zapletenemu naslovu to poročilo zadeva pritožbo iz leta 2001 zaradi neustreznega ravnanja Komisije, ko nemška vlada ni pravilno izvajala direktive o delovnem času. Zadeva se je v obliki posebnega poročila evropskega varuha človekovih pravic posredovala Evropskemu parlamentu.

Posredovanje posebnega poročila Evropskemu parlamentu je zadnji vsebinski korak, ki ga lahko naredi varuh človekovih pravic, ko v imenu državljana išče zadovoljiv odgovor. Moje poročilo v imenu odbora za peticije odobrava sklep varuha človekovih pravic, da je Komisija delovala neučinkovito, ko je vlagateljovo peticijo obravnavala skoraj osem let.

Poročilo ne obravnava same vsebine direktive o delovnem času, zato so nekateri nasprotovali predlogu spremembe, s katerim se je poskušala vsebina zadevne direktive razširiti, ker menijo, da je za to poročilo nepomemben.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Poročilo o tem, da je Komisija zavrnila obravnavo pritožbe nemškega doktorja v zvezi s kršitvijo zakonodaje o delovnem času nemške države, poudarja, da na odločitve EU vpliva pripadnost družbenemu sloju. Ko so ogroženi interesi kapitala, se Komisija zelo hitro odzove in prisili države članice k uskladitvi z zakonodajo Skupnosti, vendar ko se pritožujejo delavci, ker se kršijo njihove pravice, Komisija njihove pritožbe prezre.

Provokativni položaj Komisije je naravna posledica protiljudske politike EU, ki spodbuja srednjeveške delovne pogoje za delavski razred, zato da se ohrani donosnost evropskih monopolov. V tem smislu je svet ministrov za zaposlovanje julija lani sprejel predlog spremembe direktive EU o delovnem času. V skladu s tem se koncept delovnega časa deli na dejaven in nedejaven čas (slednji se ne plačuje) ter se delodajalcem zagotavlja pravica, da lahko od delavcev zahtevajo do 13 ur dela na dan, 65 ur na teden, pri čemer se nadure sploh ne plačujejo.

Pravic delavskega razreda in zaposlenih ne zagotavljajo pritožbe Komisije, ampak krepitev ter spodbujanje razrednega boja proti kapitalu in EU, da se ta politika odpravi.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Junjska lista meni, da bi bilo treba delovni čas urediti na nacionalni ravni. S tem poročilom se zato ne bi smel ukvarjati Evropski parlament, čeprav se v zadevnem poročilu uradno obravnava ravnanje Komisije v primeru kršitev.

Načelo subsidiarnosti, ki se hvali ob vsaki slovesni priložnosti, je v tem primeru bistveno. Če večina Evropskega parlamenta posega v podrobnosti, se zgodi ravno nasprotno; državam članicam ni prepuščeno nič. Direktiva o delovnem času je že sama po sebi jasna kršitev načela subsidiarnosti. Države imajo različne poslovne strukture. Nekatere imajo težko predelovalno industrijo, druge lahko industrijo; nekatere se ukvarjajo s turizmom in sezonsko industrijo, pri čemer je tudi javni sektor različno strukturiran. Zato je popolnoma neprimerno in nesmiselno poskušati urediti delovni čas celotne EU. Tisti, ki to zagovarjajo, pravijo, da bomo v nasprotnem primeru v EU imeli težave s socialnim dampingom. To je zelo resna obtožba držav, ki smo jih sprejeli kot članice EU, ki vse izpolnjujejo kopenhavnska merila in jih ureja zakonodaja s pravico do združevanja.

To poročilo je še en poskus EU, da bi posredovala pri vprašanju delovnega časa, ki je v pristojnosti držav članic. Glede na načelo subsidiarnosti sva glasovala proti.

Ian Hughton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Poročilo gospoda De Rosse sem podprl in upam, da bo Komisija v celoti upoštevala priporočila varuha človekovih pravic v zvezi s pravno državo in načelom dobrega upravljanja.

– Poročilo: Iratxe García Pérez (A6-0325/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), v pisni obliki. – S kolegi iz britanske konservativne stranke v celoti podpiram načelo enakosti med ženskami in moškimi. Strinjamo se z nekaterimi vidiki tega poročila: potreba po večjem napredku na področju odpravljanja razlik v plačah med moškimi in ženskami; spodbujanje podjetništva med ženskami; pomembnost politike na nacionalni ravni, ki poskuša spodbujati boljše usklajevanje dela in zasebnega življenja. Kot je dejala ministrica v senci za ženska vprašanja: „Konservativen pristop k enakosti spolov bo temeljil na prepričanju o enakih možnostih ter pravičnem obravnavanju oseb v pravnem, komercialnem, socialnem in političnem smislu“.

Vendar smo zaskrbljeni zaradi nekaterih vidikov zadevnega poročila: poziv k novim pravnim podlagam v zakonodaji EU in zahteva za odločitev o tem, da postane politika „v celoti pristojnost Skupnosti“. Prav tako ne moremo podpreti ustanovitve dragega evropskega inštituta za enakost med spoloma, kot je opredeljen v poročilu; s takšnimi zadevami se morajo ukvarjati države članice.

Zaradi teh razlogov smo se odločili, da se vzdržimo glasovanja o tem poročilu.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za resolucijo Evropskega parlamenta, ki temelji na poročilu španske poslanke García Pérez o enakosti med ženskami in moškimi. Zdaj moramo bolj kot kadar koli prej upoštevati dvojno razsežnost te zadeve: po eni strani je treba zagotoviti enakost na vseh političnih področjih (načelo enakosti spolov), medtem ko je treba po drugi strani uvesti ukrepe, usmerjene v preprečevanje diskriminacije žensk, vključno s kampanjami za večjo ozaveščenost, izmenjavo najboljših praks, dialogom z državljanji in pobudami za javno-zasebno partnerstvo. Pomembne so vse teme: neenako plačilo, sodelovanje pri sprejemanju odločitev, zlasti javnih odločitev, usklajevanje zasebnega življenja in dela ter nasilje nad ženskami. Enakost spolov je pomembna zadeva, za katero je bilo že veliko storjenega, vendar morajo politične sile za napredek tej zadevi nameniti več pozornosti, o njej je treba razpravljati na vseh področjih, tudi na ravni medkulturnega dialoga.

Koenraad Dillen, Carl Lang in Fernand Le Rachinel (NI), v pisni obliki. – (FR) Včasih so naključja srečna ali celo zabavna. Ob tej priložnosti, ki nam jo ponuja to letno poročilo o enakosti med ženskami in moškimi, ki časovno sovпада s francoskim predsedovanjem Evropski uniji, želimo poudariti postransko, ampak zanimivo točko, ki v najslabšem primeru pomeni pomanjkanje obzirnosti, v najboljšem primeru pa vzorno uveljavljanje načela enakosti med ženskami in moškimi, kar pomeni, da diskriminacija med njimi ne sme obstajati.

Pred nekaj dnevi so poslanci Evropskega parlamenta ob začetku predsedovanja gospoda Sarkozyja, ki je bil deležen velike medijske pozornosti, prejeli darila. V torbici za dokumente je bila kravata.

Od 785 poslancev Evropskega parlamenta je približno tretjina žensk. Ali niso tudi one upravičene do majhnega darila ali naj to razumemo kot sporočilo, da morajo tudi ženske nositi kravato?

Še vedno se zdi, da v obsežnih razpravah o vlogi in položaju žensk v političnem življenju nevljudnost prevlada nad vljudnostjo.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Ne moremo glasovati za poročilo o enakosti med ženskami in moškimi – 2008, ker poskuša prepričati ženske, da je zadovoljitev s prožnimi delovnimi razmerji ter zmanjšanjem in komercializacijo kakršnih koli koristi, ki preostanejo delavskemu razredu, nujno zlo, da bi se ženske tako prilagodile politiki EU o usklajevanju družinskih in poklicnih obveznosti.

Poročilo ne vključuje pomembnih ugotovitev v zvezi z razliko v plačilu moških in žensk, kaj šele da bi to razliko odpravilo; namesto tega vključuje spodbude oziroma predlaga razglasitev mednarodnega dneva enakega plačila za ženske in moške. Ukrepi, ki se predlagajo za boj proti spolnim stereotipom in za enako zastopanost obeh spolov pri sprejemanju odločitev, odpravo kakršnega koli nasilja, ki temelji na razlikovanju med spoloma, itd., so ustrezna rešitev, vendar bodo to ostale le želje, dokler bo prisoten glavni vzrok, zaradi katerega so nastale te razmere in ki jih ohranja, tj. kapitalistični sistem, ki povzroča diskriminacijo in neenakost ter zaostreje razmere na teh dveh področjih.

Za resnično enakost je potreben boj za spremembe v zvezi z ravnovesjem moči. Takšna politika je naklonjena delavcem in odpravi strategije EU. Prav tako se je treba boriti proti dobičkarstvu in neodgovornosti delodajalcev. Noben ukrep ne bo učinkovit, če se ne bo okrepilo ljudsko gibanje v vseh državah in če ciljev ne bo mogoče bistveno spremeniti na vseh ravneh, tudi na najvišji.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospe García Pérez o enakosti med ženskami in moškimi – 2008, ker menim, da je zmanjševanje razlik med ženskami in moškimi temeljno za oblikovanje pravičnejše družbe ter tudi odločilen dejavnik za gospodarsko rast, blaginjo in konkurenčnost Evropske unije.

Ponovno želim govoriti o predlogu poročevalke, s katerim se poskuša okrepiti evropska zakonodaja o enakosti spolov. Kljub ukrepom na tem področju ni bilo bistvenega napredka na evropski ravni, zlasti v zvezi z razliko v plačilu med ženskami in moškimi, sodelovanjem žensk pri sprejemanju odločitev, bojem proti nasilju nad ženskami, dostopom do izobraževanja in vseživljenjskega učenja ali celo usklajevanjem poklicnega, družinskega in zasebnega življenja.

Vendar obžalujem, da je bil sprejet predlog spremembe 1, zaradi česar ne bo omenjena potreba Komisije in Sveta po oblikovanju jasne pravne podlage za boj proti vsem oblikam nasilja nad ženskami.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To poročilo poudarja pomembne vidike v zvezi z oblikami diskriminacije v družbi, pri čemer se osredotoča zlasti na področje dela, plačila, revščine, pokojnin in reform. Obravnava tudi vprašanja nasilja nad ženskami in trgovine z ženskami, vprašanja izobraževanja in

usposabljanja, pomanjkanja socialnih storitev ter dostopa do storitev otroškega varstva in varstva vzdrževanih oseb ter spodbujanja spolnega in reproduktivnega zdravja žensk.

Vendar so še vedno prisotna nekatera protislovja, kot na primer pri predlaganih ukrepih na področju zaposlovanja, ko je bil zavržen naš predlog, čeprav je bil sprejet drug predlog, ki štiti za ženske pomembne vidike. Sklicujem se na naslednji predlog, ki je zdaj del končne resolucije EU: „...poziva države članice, naj sprejmejo učinkovite ukrepe za okrepitev pravil v zvezi s socialnim varstvom in zaposlovanjem ter za ustvarjanje delovnih mest z varstvom pravic v različnih sektorjih dejavnosti, pri čemer zagotavljajo dostojne prihodke za delavce (zlasti ženske), pravice do zdravja in varnosti pri delu, socialno zaščito in sindikalno svobodo, s tem pa prispevajo k odpravi diskriminacije med moškimi in ženskami na delovnem mestu“.

Zato smo glasovali za, čeprav nam je žal, da so bili ostali pozitivni predlogi zavrženi.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Junjska lista odločno nasprotuje vsem oblikam diskriminacije. EU je unija vrednot in države članice morajo vse družbene skupine obravnavati na pošten in enak način.

Vendar poročilo vključuje predlog, s katerim se sploh ne strinjamo, tj. da bi Evropski parlament pozval Komisijo in Svet, naj sprejmeta odločitev, da postane politika o preseljevanju in azilu v celoti pristojnost Skupnosti. Te težave mora rešiti zadevna država članica.

Na splošno vključuje poročilo veliko vidikov glede tega, kako naj bi se dosegla enakost. Predlagani ukrepi vključujejo ukrepe politike trga dela, informacijske kampanje, dialog z državljanji, kvote, odpravo razlik v plačilu, ukrepe za boj proti segregaciji dela v izobraževalnem sektorju ter izboljšave materinskih storitev za samozaposlene ženske. Prav tako je v poročilu izraženo strinjanje z ustanovitvijo evropskega inštituta za enakost med spoloma ter poziv institucijam Skupnosti in državam članicam, naj uvedejo mednarodni dan enakega plačila za ženske in moške.

Enakost med moškimi in ženskami mora biti cilj vseh držav članic. Vendar je treba politične ukrepe za doseganje teh ciljev opredeliti na nacionalni ravni. Zaželeno mednarodno usklajevanje mora potekati na svetovni ravni, najboljše v ZN. Zato sva se odločila glasovati proti temu poročilu.

Marian Harkin (ALDE), v pisni obliki. – Na splošno zelo podpiram večino vsebine tega poročila. Vendar imam težave z odstavkom 9. Menim, da je treba v besedilu odstavka 9 pri obravnavanju vprašanja splava navesti potrebo po spoštovanju nacionalnih zakonodajnih postopkov.

Irska je maastrichtski pogodbi priložila protokol v zvezi s to zadevo in poleg tega področje splava ni v pristojnosti EU. Vsaka država članica mora oblikovati svojo zakonodajo na tem področju, zato mora Parlament spoštovati načelo subsidiarnosti. Žal to v besedilu ni jasno opredeljeno.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Poročilo gospe García Perez obravnava veliko pomembnih vprašanj, ki so povezana z enakostjo spolov, socialno pravičnostjo in temeljnimi pravicami. Zadeva, ki povzroča vse večjo zaskrbljenost po Evropi, je trgovina z ljudmi, ki vključuje žrtve iz držav EU in držav, ki niso članice EU. Boj proti tovrstnemu organiziranemu kriminalu zahteva čezmejni in večagencijski pristop, pri čemer je jasno, da mora imeti EU na tem področju ključno vlogo.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Čeprav smo na področju enakosti spolov v Evropi napredovali, enakopravnost še zdaleč ni dosežena. Poročilo poudarja številna področja, na katerih je potrebno ukrepanje Komisije, kot sta kakovost dela in potreba po boljših instrumentih za boj proti nasilju nad ženskami. Prav tako bi podprl poziv, naj države članice nujno ratificirajo konvencijo Sveta Evrope o ukrepih proti trgovini z ljudmi. Glasoval sem za poročilo gospe Iratxe García Pérez „Enakost med ženskami in moškimi – 2008“.

Mairead McGuinness (PPE-DE), v pisni obliki. – Strinjam se s poročilom o enakosti med ženskami in moškimi – 2008 in podpiram večino njegove vsebine.

Vendar sem se končnega glasovanja vzdržala, ker je bil predlog spremembe 2 zavržen. Menim, da je bilo besedilo tega predloga spremembe boljše kot prvoten odstavek.

Eluned Morgan (PSE), v pisni obliki. – Glasovala sem za to poročilo, cilj katerega je boj proti neenakosti spolov. Jasno je, da ženske pri napredovanju na svoji poklicni poti nimajo enakih možnosti kot moški. Zaposlene matere ne bodo nikdar mogle uskladiti družinskega in poklicnega življenja, če se ne bodo uveljavile večje starševske pravice za moške in ženske.

Zato v celoti podpiram pozive k podaljšanju starševskega dopusta in zlasti več spodbud za starševski dopust očetov ter prilagodljive delovne pogoje. Le s tovrstnimi pravicami bomo lahko reševali težave v zvezi z neenakostjo spolov. Ženske ne bodo enakovredne moškim, dokler moški ne bodo prevzeli svojega dela odgovornosti za varstvo otrok in domača opravila, kot to počne moj čudoviti mož. Kuha, nakupuje, nekoliko manj uspešen je pri pospravljanju postelje.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Kot poročevalka v senci skupine PSE v odboru za zaposlovanje in socialne zadeve sem glasovala za to poročilo, ker menim, da je zelo pomembno, kar zadeva predloge za zagotovitev enakega obravnavanja žensk in moških v zvezi s trgom dela. V tem smislu želim poudariti pomembnost odstavka 42 poročila, ki od Komisije in držav članic zahteva vzpostavitev izvedljivih, primerljivih in dosegljivih kazalnikov kakovosti in količine ter tudi statistike spolov za spremljanje uveljavljanja lizbonske strategije na področju gospodarske rasti in zaposlovanja.

Glede na to, da je eden od odločilnih dejavnikov večje zaposljivosti uskladitev poklicnega in družinskega življenja, želim omeniti tudi odstavek 34, v katerem se od Komisije zahteva, da poenoti in razširi najboljše prakse v zvezi z uravnoteženjem poklicnega in zasebnega življenja.

Lydia Schenardi (NI), v pisni obliki. – (FR) Evropski parlament najbrž misli, da imajo poslanci alzheimerjevo bolezen. Vsako leto se ob približno enakem času pojavita dve različni poročili: eno o človekovih pravicah v EU ter drugo o enakosti med moškimi in ženskami.

Vsebina prvega je vsako leto nekoliko drugačna, vendar to ne velja za drugo.

Če ne verjamete, preberite poročilo gospe Kauppi iz leta 2007 ali poročilo gospe Estrela iz leta 2006 o enakosti med moškimi in ženskami. Naštevata iste izzive, ki jih je treba doseči, poročata o prisotnosti istih razlik in predlagata ista priporočila. Ali lahko rečemo, da sprememb ni bilo? Ne, ker se je z zaposlovanjem žensk in njihovim sodelovanjem pri sprejemanju odločitev na lokalni, nacionalni in evropski ravni dosegel napredek.

Vendar se evrokra ti ne strinjamo z napredkom, kot ga opredeljujejo ženski lobiji, zlasti vpliven evropski ženski lobi; ti želijo in zagovarjajo še večjo enakost, še večjo podobnost med ženskami in moškimi, kar je že absurdno.

Ali moramo nadaljevati s to prisiljeno enakost, ki se dosega s prisilnimi, diskriminacijskimi in na manjšine osredotočenimi kvotami?

Menim, da ne. Boj med spoloma ni potreben.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Poročilo gospe García Pérez o enakosti med ženskami in moškimi – 2008 je dobro. Vključuje veliko pomembnih zadev ter priložnost za ženske (in moške), da uskladijo delo z družinskim življenjem; poudarja tudi, kako pomembni so visoki starševski dodatki.

V poročilu je prisotno tudi pretiravanje in ponavljanje nekaterih zadev, ampak to je delno dopustno. Bolj težaven je odstavek 4, ki poskuša oblikovati jasno pravno podlago na ravni EU za boj proti „vsem oblikam nasilja proti ženskam“. S to željo ni ne bi bilo težav, če bi zadevala čezmejno trgovino z ljudmi. Vendar je cilj tega, da postane politika „v celoti pristojnost Skupnosti“ na področju, ki je prvotno nacionalna zadeva, kar je bolj skrb vzbujajoče.

Glasovanja sem se na koncu vzdržal zaradi druge povedi odstavka 6, ki spodbuja uporabo kvot. Tega si na nacionalni ravni ne želim, zlasti ne, če to zaukaže Bruselj.

– **Poročilo: Eva-Britt Svensson (A6-0199/2008)**

Richard James Ashworth (PPE-DE), v pisni obliki. – S kolegi iz britanske konservativne stranke v celoti podpiram načelo enakosti med ženskami in moškimi. Podpiramo temeljno načelo, kot je opredeljeno v odstavku 1 poročila: „poudarja, da je treba ženskam in moškim dati enake možnosti za individualni razvoj ne glede na spol“.

Vendar menimo, da so pristop ter sklepi tega poročila preveč določevalni in strogi. Menimo, da EU ne bi smela imeti večjih pooblastil na tem področju. O takšnih zadevah naj odločajo posamezne države članice.

Zavračamo pristop, kot je opredeljen v uvodni izjavi J: „ker spolni stereotipi v oglaševanju tako odražajo neenako razporeditev moči med spoloma“. Takšne izjave ne podpirajo ustrezne razprave o enakosti. Med

drugim ne moremo podpreti tudi uvodnih izjav F in G. Pozivi k „ničti strpnosti“, ki je omenjena v poročilu, so preveč nejasni, zaradi česar bi lahko bila zakonodaja slaba.

Zaradi teh razlogov smo se odločili glasovati proti zadevnemu poročilu.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospe Svensson o vplivu trženja in oglaševanja na enakost med ženskami in moškimi, ker se strinjam, da je treba oblikovati pravila o ravnanju za oglaševanje, kar velja za vse države članice in zagotavlja spoštovanje načela enakosti med ženskami in moškimi ter preprečuje spolne stereotipe.

Menim, da so oglaševalska in tržna sporočila nevarna za nastanek spolnih stereotipov, spodbujajo omejevanje svobode žensk in moških v njihovih različnih življenjskih razsežnostih in vlogah, kar negativno vpliva na njihovo vlogo v družbi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To poročilo švedske poslanke, gospe Svensson, iz konfederalne skupine Evropske združene levice – Zelene nordijske levice nam je omogočilo zelo pozitivno stališče v zvezi z vplivom trženja in oglaševanja na enakost med ženskami in moškimi.

Kot omenja poročevalka, je resničen namen oglaševanja vplivanje na vse nas – ženske in moške. Seveda na naše odločitve v življenju vplivajo številni dejavniki, vključno z družbenim slojem, ki mu pripadamo, spolom, podobami ter koncepti o spolu in spolnih vlogah, ki smo jim vedno izpostavljeni prek izobraževanja, medijev in oglaševanja.

Zato je pomembno nadaljevati boj proti spolnim stereotipom, ki so kljub različnim programom Skupnosti za spodbujanje enakosti spolov v naši družbi še vedno prisotni.

Poročilo poudarja temeljno vlogo, ki bi jo moral pri razvoju kritičnega mišljenja otrok imeti šolski sistem z vidika podob in medijev na splošno, da bi se preprečili katastrofalni učinki pojavljanja spolnih stereotipov v trženju in oglaševanju.

Vendar so za spodbujanje najboljše prakse v oglaševanju potrebni tudi pozitivni ukrepi, pri čemer so primeri najboljših praks predstavljeni v zdaj sprejeti resoluciji Evropskega parlamenta.

Petru Filip (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Menim, da sem tako, da sem se vzdržal glasovanja, na najboljši način pokazal raznovrstno vsebino zadevnega poročila. Naj se izrazim jasneje – razpravljamo o resnični težavi, na katero smo se odzvali na neustrezen način. Ni dovolj navesti, „da je treba odpraviti predsodke o spolu“.

Menim, da ne gre za vprašanje zagotavljanja nagrade za strokovnjake na področju množičnih medijev in obveščanja javnosti za upoštevanje načel enakosti spolov, kot se svetuje v nekaterih odstavkih v poročilu (odstavka 9 in 27), ampak da moramo oblikovati natančne uredbe in programe Skupnosti, ki bi tovrstne nagrade predstavile kot nesmiselne. Ker so oblike obveščanja javnosti, ki so del vsakdanjega življenja ljudi, večinoma resničnost ter imajo močan in neposreden družbeno-kulturni vpliv, je za to dejavnost potreben enoten in skladen zakonodajni okvir.

Zato številna opisna sklicevanja na zdaj pomembno zadevo (kot je poročilo gospe Svensson) niso prepričljivi argumenti, ne dosegajo ugodnih rezultatov glasovanja ter predlaganih rešitev ne obravnavajo na jasn in koristen način.

Ona Juknevičienė (ALDE), v pisni obliki. – Menim, da je oglaševanje vplivno sredstvo, ki oblikuje identiteto, vrednote, prepričanja in vedenje ter ima pomemben vpliv na obnašanje javnosti. Po drugi strani lahko nenadzorovano oglaševanje negativno vpliva na samopodobo žensk – v primeru oglasov za spolne storitve v časopisih – ter zlasti najstnic in tistih, ki so nagnjene k motnjam hranjenja.

Svoje otroke moramo zaščititi pred škodljivimi vplivi, zato se v tem smislu ne sme podcenjevati vloga šol in izobraževanja. Prav tako podpiram predlog, naj Komisija in države članice oblikujejo pravila o ravnanju za oglaševanje, ki naj temeljijo na načelu enakosti med moškimi in ženskami.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), v pisni obliki. – (FI) V skladu s stališčem naše skupine sem glasovala proti poročilu gospe Svensson.

Tako sem glasovala zato, ker čeprav poročilo o vplivu trženja in oglaševanja na enakost med ženskami in moškimi vključuje veliko dobrih zamisli, ki jih v celoti podpiram, vključno z učenjem otrok, kako v zvezi z mediji uporabiti svoje kritično mišljenje, ter učenjem ljudi, kako se upreti spolnim stereotipom, menim, da

so v poročilu prisotni elementi pretiravanja. Predlogi za oblikovanje pravil na ravni EU in odbor za nadzor, pri katerem se lahko ljudje pritožijo v zvezi s spolnimi stereotipi v oglaševanju in trženju, predstavljajo le način podpiranja politike, ki spodbuja sovražen odnos do EU.

Trženje in oglaševanje predstavljata pomemben del sporočil, ki se posredujejo javnosti, in da bodo izdelki proizvajalcev na trgu konkurenčni, se morajo v oglaševanju seveda uporabiti sredstva, ki pritegnejo pozornost ljudi. Vendar menim, da se morajo pravila trženja in oglaševanja oblikovati na nacionalni ravni ter da se kritičnost glede medijev in upiranje spolnim stereotipom v razumljivih mejah začne z izobraževanjem in vzgojo.

Roselyne Lefrançois (PSE), v pisni obliki. – (FR) Zadovoljna sem, da je bilo to poročilo sprejeto, ker poudarja vlogo trženja in oglaševanja pri pojavu in obstoju spolnih stereotipov ter predlaga številne načine boja proti njim.

Razvoj delovanja za ozaveščanje ljudi se mi na primer zdi koristen ukrep, zlasti v zvezi z otroki, ki predstavljajo zlasti ranljivo skupino. Izpostavljenost spolnim stereotipom od otroštva najbolj prispeva k obstoju vseživljenjske neenakosti med ženskami in moškimi, zato je tako pomembno razvijati kritično mišljenje otrok z vidika podob in medijev na splošno.

Prav tako se strinjam, da je zaradi trženja in oglaševanja vedno več ljudi z motnjami hranjenja ter je zato potrebna večja previdnost pri izbiri vzornic.

Vendar večinske podpore žal ni dobil predlog, cilj katerega je jasna vključitev boja proti spolnim stereotipom v sedanja in prihodnja pravila obnašanja, ki jih morajo delavci v zadevnih sektorjih strogo upoštevati.

Jörg Leichtfried (PSE), v pisni obliki. – (DE) Glasujem za poročilo gospe Svensson o oglaševanju, ki je še vedno diskriminacijsko.

Kljub sprejetim ukrepom proti ostajajo spolni stereotipi pomembno družbeno vprašanje. Zlasti oglasi pogosto spodbujajo stare izrabljene stereotipe o moških in ženskah. Predvsem otroci in mladostniki se poistovetijo z liki iz oglasov in prevzamejo vzorce, ki jih ti predstavljajo. To je treba preprečiti, da se bo lahko mlada generacija bolj praktično soočala z vprašanjem enakosti spolov. Menim, da bi bili posebni izobraževalni programi o spolnih stereotipih dober začetek in da je treba ukrepati predvsem glede spolnih stereotipov v učbenikih.

Skratka, lahko rečemo, da je oglaševanje del vsakdanjika vseh državljanov in mora zato predstavljati dobre vzornike. Poročilo utira pot zastavljenemu cilju.

Astrid Lulling (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) V Parlamentu imamo slabo navado pripravljanja samoiniciativnih poročil o nepomembnih zadevah ter zadevah, ki se dejansko morajo obravnavati s subsidiarnostjo. Drugače povedano, EU se mora izogniti vpletenosti v zadeve, ki spadajo v okvir suverenosti držav članic in se bolje rešujejo na nacionalni ravni.

Večina odbora za pravice žensk in enakost spolov je glasovala za poročilo, ki ni v sprejemljivem stanju.

Izpostaviti moram, da smo dejansko zaskrbljeni zaradi spolnih stereotipov, ki se izražajo v oglaševanju.

Dejansko nasprotujemo oglaševanju spolnih storitev, ki krepi stereotipe o ženskah kot objektih.

Dejansko želimo varovati otroke pred oglasi, ki med drugimi zadevami spodbujajo nasilje in seksizem.

Dejansko se zavedamo pomembnosti etičnega kodeksa in pravil ravnanja, vendar ni naloga Komisije, da navedene zadeve državam članicam predpiše.

Oglaševanje mora spoštovati vrednote, ki so nam dragocene, vendar mu mora biti omogočen tudi obstoj in ohranitev svoje vloge v tržnem gospodarstvu brez najhujšega obtoževanja, kar je vsebina tega poročila.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Predlog resolucije vsebuje številne različne zamisli in želje. Vendar poudarjamo, da Evropski parlament ne more reševati težav na tem področju, pri čemer tudi zakonodaja na ravni EU ni pravi način.

Končno, menimo, da lahko uspemo oglaševanje spolnih storitev v dnevnikih časopisih zatreti z oblikovanjem mnenja in razpravami v državah članicah. Grožnje potrošnikov z bojkotom lahko prisilijo časopise, da zavrnejo takšne oglase in prisilijo hotele, da ne omogočajo pornografskih vsebin. Vendar je to pogojeno z oblikovanjem mnenja od spodaj navzgor. Ne z ukrepi na ravni EU.

Po določeni meri globokega premišljevanja smo glasovali za poročilo v celoti. Vendar poudarjamo, da smo to storili zato, ker menimo, da je veliko vrednot in zahtev, ki jih vsebuje, bistvenih, ampak se mnenja delijo glede načina, s katerim bi jih dosegli.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Strinjam se s poročilom Eva-Britte Svensson o vplivu trženja in oglaševanja na enakost med ženskami in moškimi. Zaradi globalne narave sodobnega oglaševanja je potrebno skupno evropsko prizadevanje za spodbujanje oglaševalcev, da opustijo ustvarjanje spolnih stereotipov. Prakse samourejanja v Združenem kraljestvu so že zelo nepopustljive, pri čemer upam, da so druge države članice pripravljene sprejeti podobne ukrepe. Zato sem glasoval za to poročilo.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Za to poročilo sem glasovala, ker ustrezno določi trenutek za posredovanje, ki je potrebno za zmanjšanje negativnega vpliva trženja in reklam na enakost med ženskami in moškimi; to so prva leta socializacije otroka.

Oblikovanje stereotipov in predsodkov pri zgodnji starosti odločilno prispeva k diskriminaciji spolov z neposrednim vplivom na poudarjanje neenakosti med ženskami in moškimi za vse življenje.

Izbruh informacij med otroki ni mogoče preprečiti. Študija, ki so jo izvedli na začetku tega leta v Romuniji, kaže, da so za oglaševanje najbolj dojemljivi otroci, stari šest let.

Strinjam se glede zamisli o ustanovitvi posebnega oddelka za zadeve, povezane z enakostjo spola, v okviru nacionalnih organov držav članic za spremljanje sredstev javnega obveščanja, vendar je zelo pomembno, da imajo dvojno vlogo: redno in sistematično spremljanje spolnih podob v sredstvih javnega obveščanja in obvezno spremljanje informacijskih sredstev javnega obveščanja. Brez prisile bodo naše pobude nekoristne.

Teresa Riera Madurell (PSE), v pisni obliki. – (ES) Glasovala sem za dobro poročilo o pomembnem vprašanju v zvezi z oglaševanjem in trženjem, ki sta zelo pomembna v smislu, da odločilno vplivata na seksistične stereotipe.

Vse evropske institucije morajo oblikovati mehanizme, da se zagotovi pozitivna uporaba teh instrumentov za spodbujanje enakega obravnavanja moških in žensk ter prikazovanje podobe žensk, ki je v skladu z realnostjo.

Vredno je posebej omeniti zavezanost vseh javnih organov za odpravljanje nasilja nad ženskami in glede vloge, ki jo imata oglaševanje in trženje v tem procesu.

Priznati je treba, da veliko strokovnjakov dela v tej smeri, vendar to poročilo poudarja dejstvo, da je še vedno treba storiti veliko; zato moramo oblikovati mehanizme, ki zagotavljajo, da so usklajeni z zahtevami in da so na voljo sredstva za učinkovit odziv na pritožbe.

Novi Evropski inštitut za enakost spolov mora imeti sredstva za natančno spremljanje podob in jezika ter odpravo nasilnih podob in tistih, ki komaj opazno prikazujejo ženske kot predmete, ki se jih lahko nadzoruje in lasti, zato jih je sprejemljivo obsojati.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Zaradi poročila gospe Svensson je pred glasovanjem prišlo do hudega glavobola. V prvotni obliki je poročilo vsebovalo veliko splošnih posplošitev in, po mojem mnenju, pretiravanj. Neurejeno je prehajalo z sredstev javnega obveščanja na oglaševanje, kodeksa vedenja na predlagano zakonodajo, samourejanja na nove agencije.

Vendar je bilo poročilo, ki se je po vsem glasovanju ohranilo, popolnoma drugačno. Hujša pretiravanja so bila odpravljena, pri čemer se je izpostavila smiselno izražena težava, da oglaševanje včasih, čeprav ne vedno, vključuje karikature in spolne stereotipe. Menim, da nikakor ni sporno izražanje zaskrbljenosti glede vtisa, ki ga dobijo otroci in deklice, zlasti ob podobah zelo suhih žensk. Poročilo je vsebovalo socialdemokratski podton, vendar je težava resnična, ne ideološka. Zato sem na koncu glasoval za poročilo.

Thomas Ulmer (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Glasujem proti temu samoiniciativnemu poročilu, ker preveč posega na področje svobode mnenja in spominja na ukazovalno cenzuro. Vse legitimne in etične zadeve v zvezi z oglaševanjem so že urejene na nacionalni ravni. Poskus nadzorovanja raznolikosti svobode mnenja in svobode v oglaševanju ne spada v pristojnost EU. Na srečo je to le samoiniciativno poročilo.

Anna Záborská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Glasovala sem za sprejetje te resolucije.

Je rezultat sodelovanja odbora za pravice žensk in enakost spolov ter tudi rezultat kompromisov za dosego širše podpore poročila. Cilj tega poročila je bila uporaba zakona za urejanje vseh vidikov življenja, čeprav

vsebuje nekatere osrednje značilnosti. Vendar sem po drugi strani prepričana, da če imamo poslanci Evropskega parlamenta možnost posredovati pri spodbujanju in podpori za skupno dobro, potem nas k temu zavezuje moralna dolžnost. Zavezani smo, da zahtevamo prepoved seksističnih podob, ki ponižujejo dostojanstvo žensk. Del te strategije je tudi zahteva, da mlade vodimo in usmerjamo v zvezi z sredstvi javnega obveščanja.

Poročilo prav tako zadeva varovanje otrok, na katere oglaševanje z nasilnim in spolnim podtonom pomembno vpliva, pri čemer ustvarja nerealne utvare. V vsakem primeru moramo biti pazljivi. Nobena evropska direktiva ne more spremeniti narave moških in žensk. Preden lahko zahtevamo odpravo spolnih stereotipov, morajo sociologi in psihologi opraviti natančno analizo, kako bo to vplivala na prihodnje generacije.

Analize neodvisnih izvedencev pogosto niso objavljene, ker nasprotujejo političnim stališčem. Zakoni narave se ne morejo spremeniti s parlamentarno resolucijo. Nasprotno, če želi Parlament pridobiti spoštovanje, mora upoštevati zakone narave.

Poročilo o vplivu trženja in oglaševanja na enakost med ženskami in moškimi niti približno ni dobro, vendar izpostavi veliko težav, ki bi se jim Parlament raje izognil.

Vladimír Železný (IND/DEM), v pisni obliki. – (CS) Glasoval sem proti poročilu in proti večini predloženih predlogov, ki so na načrtovan in enoten način z uporabo šestih izčrpnih prednostnih področij namenjeni doseganju enakosti med moškimi in ženskami v oglaševanju in obravnavajo način, s katerim oglaševanje podpira in krepi nekatere vrste diskriminacijskega stereotipa, ki negativno vpliva na enakost med ženskami in moškimi.

Glasoval sem proti, ker je to poročilo resna grožnja in, še pomembneje, nevarno posredovanje na področje, na katerem v različnih državah članicah prevladujejo izrazito individualne in različne kulture. Kar se dojemata sramotno ali nesprejemljivo v eni državi, je lahko smešno in zabavno v drugi. Dejansko bi poskus uvedbe vseevropske uredbe o predstavitvi obeh spolov v oglaševanju ustvarila neko vrsto enovito suhoparnega stereotipa. To poročilo vsebuje izčrpne predloge za ukrepe, ki presegajo pristojnosti EU. Države članice imajo organe samourejanja, kot je Svet za oglaševanje, prek katerega nacionalne oglaševalske industrije postopno ustvarjajo in prilagajajo sprejemljive modele za oglaševalske dejavnosti.

Oglaševanje je ob upoštevanju njegovih določenih nacionalnih značilnosti področje, primerno za samourejanje, ki veliko bolj občutljivo izraža nacionalne kulturne tradicije, navade in modele. Teh se nikoli ne sme zamenjati z enotno in enovito zunanjo uredbo, ki lahko bistveno škoduje oglaševanju kot zelo zakonitem in bistvenem sektorju nacionalnih gospodarstev.

- Kloniranje živali (B6-0373/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ta resolucija sledi pomembni razpravi o kloniranju živali za preskrbo s hrano in možnih posledicah na genetsko raznovrstnost živine, varnost hrane, zdravje in dobro počutje živali ter okolje. Jasno je, da v tem kritičnem času še vedno obstaja veliko dvomov in pomanjkanje študij z jasnimi in natančnimi ugotovitvami o njegovih posledicah, s čimer se resno ogroža podoba kmetijske proizvodnje v državah Evropske unije.

Zato se je Evropski parlament na predlog odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja odločil, da pozove Evropsko komisijo, naj predloži predloge o prepovedi kloniranja živali za preskrbo s hrano, vzreje kloniranih živali ali njihovih mladičev, dajanja na trg mesa ali mlečnih izdelkov, pridobljenih iz kloniranih živali ali njihovih mladičev, in uvoz kloniranih živali ali njihovih mladičev ter mesa in mlečnih izdelkov, pridobljenih iz kloniranih živali ali njihovih mladičev.

Predlog se nam zdi na tej stopnji smiseln, pri čemer upošteva previdnostno načelo, zato smo glasovali za.

Petru Filip (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Moj glas „za“, temelji na sledečem načelu in praktičnih razlogih. Najprej, kateri koli način kloniranja, človeški ali živalski, krši krščansko načelo in doktrino, na kateri temelji doktrina Evropske ljudske stranke.

Iz etičnega stališča je še vedno treba razpravljati o spornih zadevah in jih v celoti pojasniti. V zvezi s praktičnimi vidiki še ne moremo natančno določiti vpliva kloniranja.

Poleg tega obstaja tudi vprašanje nezmožnosti nadzora dostopa do teh proizvodov živalskega izvora in njihovega spremljanja po vključitvi v komercialni sistem. Zato menim, da je najboljša odločitev v tem trenutku, da prepovemo kloniranje živali za preskrbo s hrano.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Zaradi znanstvene negotovosti in vpletenih etičnih vprašanj v celoti podpiram pozive, da Komisija pripravi predloge, namenjene prepovedi kloniranja živali za preskrbo s hrano.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Menim, da kloniranje živali za preskrbo s hrano vključuje različna tveganja za človekovo zdravje in dobro počutje živali. Nisem prepričan, da je sprejetje tehnologije te vrste za namene porabe koristno za evropske državljane. Zato sem glasoval za poziv k prepovedi kloniranja živali za preskrbo s hrano.

Mairead McGuinness (PPE-DE), v pisni obliki. – Pozitivno sprejemam razpravo o kloniranju živali. Vzdržala sem se končnega glasovanja o resoluciji o kloniranju živali za preskrbo s hrano, ker sem zaskrbljena glede neposredne prepovedi, kot je predlagana v tej resoluciji.

Do zdaj je bila izpostavljena zaskrbljenost glede posledic kloniranja na dobro počutje živali, kar je treba obravnavati. Vprašanja v zvezi z varnostjo hrane niso bila obravnavana.

Vendar pred odločanjem o prepovedi potrebujemo natančnejše in bolj znanstvene informacije in svetovanje. Zato z zanimanjem pričakujem predlog Komisije na tem področju, ki upošteva priporočila Evropske agencije za varnost hrane in Evropske skupine za etiko v znanosti in novih tehnologijah.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Pred dvanajstimi leti je nova tehnologija, ki se očitno povezuje z visoko stopnjo smrtnosti in znatnim trpljenjem, svet presenetila s kloniranjem ovce Dolly. Komercialni sektor že zadovoljno pričakuje in sanja o „zdravi“ klonirani svinjini, obogateni z maščobnimi kislinami omega 3. Trdijo, da ta krutost do živali prav tako koristi prašičem, ki so zaradi kloniranja domnevno bolj zdravi. Dejansko koristi tudi rejcem, ker so njihove finančne izgube manjše.

Celotna zadeva vznemirljivo spominja na veliko skušnjav in različne skušnjave genske tehnologije, zaradi katere so številni kmetje propadli, ker seme ni bilo ponovno uporabno in si ga niso mogli več privoščiti. Prav tako spominja na nenadno, nenaravno smrt celotnih čred, potem ko so živali jedle gensko spremenjeno krmo.

Dolgoročne posledice radioaktivnega sevanja in genske tehnologije še niso dovolj natančno določene, pri čemer je nemogoče oceniti posledice kloniranja, kaj šele križancev. Kaj bi se zgodilo, če bi se klonirana žival prehranjevala z gensko spremenjeno krmo? Kako bi to vplivalo na ljudi? Za vrati se skriva Frankenstein. Zato sem tokrat glasoval proti.

James Nicholson (PPE-DE), v pisni obliki. – Zdaj je kloniranje živali za preskrbo s hrano pereče vprašanje. Na splošno kloniranju ne nasprotujem v smislu znanstvenega raziskovanja in razvoja vzreje živali. Vendar v smislu dobrega počutja živali in varnosti hrane popolnoma nasprotujem vključitvi kloniranih živali v prehranjevalno verigo.

Raziskave in pretekle izkušnje so dokazale, da so klonirane živali bolj podvržene boleznim, pri čemer je pričakovana življenjska doba nižja. Čeprav ne želim ovirati znanosti, je jasno, da vseh učinkov in posledic kloniranja v smislu dobrega počutja živali in prehrane ljudi ne poznamo v celoti.

Zato je treba uvesti jasna merila in nadzor, da se prepreči vključitev kloniranih živali v prehranjevalno verigo. Ker se zavedam, da je to občutljiva tema, menim, da moramo biti v zvezi s tem previdni in ne smemo tvegati. Kakovost proizvodov, dobro počutje živali in okoljska vprašanja morajo ostati pri proizvodnji hrane naše prednostne naloge.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasujem za resolucijo o kloniranju živali za preskrbo s hrano, ki jo je predložil gospod Parish. Strinjam se z razlogi za predlog in zaskrbljenostjo, ki jo to povzroča.

Res je, da so bili v preteklosti do bolj „revolucionarnih“ izumov nezaupljivi ter da so ti izumi koristili le v srednjeročnem in dolgoročnem smislu; res je tudi, da lahko cilj te resolucije spada v to skupino. Kljub temu moramo resno upoštevati nevarnosti kloniranja živali za preskrbo s hrano: varnost hrane, dobro počutje živali ter genska in zootehnična raznolikost teh živali. Ti vidiki so med seboj jasno povezani. Zato to pobudo podpiram, pri čemer sem prepričan, da bodo sprejeti ukrepi za varovanje zdravja ljudi z ohranjanjem visoke kakovosti hrane, ki jo jemo, ter ukrepi za dobro počutje živali.

Anna Záborská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Glasovala sem za to resolucijo. Potrošnike v državah članicah EU je treba zaščititi pred negativnimi posledicami za njihovo zdravje, ki jih lahko povzročijo proizvodi za

preskrbo s hrano, ki so bili klonirani. Načelo previdnosti se mora ustrezno uporabiti. Parlament poudarja veliko prednosti visoko kakovostnega kmetijstva, ki ga podpiram.

Kljub temu sem presenečena zaradi žalostnega dejstva, da je Parlament glasoval proti kloniranju živali, vendar podpira kloniranje ljudi v raziskovalne namene, ki vključuje poskuse na izvornih celicah človeških zarodkov. Sedmi okvirni program za raziskave že financira projekte za kloniranje ljudi. Človeško življenje preprosto uničujemo za namene raziskav.

Ti poskusi so financirani tudi iz denarja davkoplačevalcev, tudi v državah, v katerih je v skladu z zakonodajo kloniranje zločin. Zdi se, da evropske zakonodajalce bolj skrbi kloniranje živali za preskrbo s hrano kot zaščita ljudi pred znanstvenimi raziskavami.

(Seja je bila prekinjena ob 13.10 in se je nadaljevala ob 15.00.)

PREDSEDUJOČI: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

Podpredsednik

11. Sestava Parlamenta: glej zapisnik

12. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

13. Ocena sankcij EU kot delu dejavnosti in politik EU na področju človekovih pravic (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo Héléne Flautre v imenu odbora za zunanje zadeve o oceni sankcij EU kot delu dejavnosti in politik EU na področju človekovih pravic (2008/2031 (INI))

(A6-0309/2008).

Hélène Flautre, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, ruski minister za zunanje zadeve, gospod Lavrov, je obtožil gospoda Kouchnerja, da ima „bolno domišljijo“, ko je govoril o sankcijah proti Rusiji. Prosili so me, da pripravim to poročilo na podlagi te „domišljije“. Zahvaljujem se Komisiji in Svetu, ki sta bila vedno razpoložljiva in pripravljena pomagati.

Kaj dejansko zadeva današnja razprava o sankcijah? V bistvu zadeva dve stvari. Prva je kritika uporabe sankcij za kaznovanje pokvarjenih podležev na mednarodnem prizorišču, oziroma vseh, ki poskušajo ustaviti moje strateške interese: spolitizirane sankcije z dvojnimi merili. Druga kritika obravnava dejstvo, da sankcije niso učinkovite, zlasti ker imajo nasproten učinek, saj se jim ljudje vedno izognejo, zato se sankcij ne bi smelo uporabljati. Namen tega poročila ni poziv k uporabi več sankcij ali strožjih sankcij ali opustitvi sankcij. Bistveno je, da ugotovimo, pod katerimi pogoji so sankcije učinkovite, pri čemer je cilj tega poročila, da sankcije dejansko preučimo iz vseh vidikov.

Učinkovite glede na kaj? Glede na to, kar poskušamo doseči. V zvezi s kršenjem človekovih pravic ali mednarodnega ali humanitarnega prava si moramo prizadevati za spremembo vedenja tistih, na katere so sankcije usmerjene. To je ključna točka. Sankcije niso kazni ali uporaba neke vrste evropskega kazenskega zakonika za mednarodno uporabo. Sankcije so politično pretkano orodje in zelo zahtevne za izvajanje, pri čemer se z njimi poskuša doseči sprememba v praksah in vedenju.

Čprav je EU zelo nenaklonjena skrajnim sankcijam, zdaj ohranja 31 režimov sankcij proti tretjim državam ali entitetam, predvsem embarge na orožje in ciljno usmerjene sankcije, ki so namenjene čim večjemu učinkovanju na entitete, na vedenje katerih se želi vplivati, in hkrati čim bolj, kot je mogoče, omejiti škodljive humanitarne učinke. Na videz je to nekaj pozitivnega, vendar vam na tej točki ne morem povedati več. EU še naprej ukrepa brez izvedbe kakršne koli celotne ocene učinka. Zato smo zelo nemočni glede ocenjevanja zmožnosti sankcij pri reševanju kriz in spodbujanju človekovih pravic.

Zato je cilj tega poročila prizadevanje za preglednejšo, doslednejšo in zato verodostojnejšo evropsko politiko sankcij.

Prva bistvena naloga je izvedba ocene. Druga je sprejetje stroge metode na podlagi predhodnih študij določenih razmer, v katerih se s sankcijami določi najboljši odziv za doseganje spremembe.

V zadnjih nekaj dneh ste pregledali ukrepe, ki so na voljo EU, da vpliva na ruske organe, na primer. Pozitivna ugotovitev, ki izhaja iz tega, je, da je zadani cilj jasen in ga je možno praktično oceniti. To je v skladu s šestimi točkami dogovora. Tako mora biti v vseh primerih. Pomembno je vključiti jasna merila uspešnosti, ki morajo do konca, kar včasih pomeni več časa, ostati obvezna, ter ustrezne pogoje, ki jih je treba za preklic sankcij izpolnjevati. Zato morajo biti ta merila uspešnosti realna in objektivno izmerljiva.

Čeprav je embargo na orožje, ki velja za Kitajsko po pokolu na Trgu nebeškega miru, upravičen, ne moremo biti presenečeni, če nima nobenih pozitivnih učinkov, saj Evropska unija ni postavila nobenih določenih zahtev za preklic embarga.

Prepogosto je politika sankcij neopredeljena in prilagodljiva, pod vplivom političnih možnosti najbolj vplivnih držav članic ali trgovinske ali geopolitične pomembnosti ciljne entitete. Za verodostojnost politike EU predlagam oblikovanje mreže neodvisnih izvedencev, pristojnih za pomoč Komisiji pri težavnih nalogah, ki jih opravlja v neverjetnih razmerah, ker skoraj nima sredstev za reševanje tega.

Ne razumite napačno. Ne govorim o ukinitvi posebnih pravic Sveta do politične spodbude ali pravico Komisije do pobude; Preprosto govorim o zagotavljanju premišljene odločitve.

Vendar to ni vse. Sankcije so instrument. So eden od številnih instrumentov, pri čemer se sklicujem na prvi dve poročili pododbora za človekove pravice, da je treba razviti izčrpno in celostno politiko; učinkovite sankcije brez strategije o človekovih pravicah za zadevno državo ne morejo obstajati. O sankcijah se mora razpravljati na vseh ravneh, pri čemer se morajo mehanizmi spremljanja, na primer klavzula o človekovih pravicah, upoštevati v celoti.

Vse sankcije proti državi morajo vključevati jasno in s tem politično, vendar tudi dejansko podporo za zagovornike človekovih pravic v državi. To je tudi ena od ključnih točk poročila.

Za konec, to poročilo prav tako upošteva, da vsaka namerna ali trajna škoda okolja povzroči kršitev človekovih pravic, zato jo je treba vključiti med razloge za izvajanje sankcij. Poročilo opozarja, da sankcije EU niso namenjene le tretjim državam, ampak tudi fizičnim in pravnim subjektom, kot so plačanci ali seveda multinacionalke, ki nekaznovano kršijo mednarodno pravo. To pomeni, da to poročilo poskuša odgovoriti na sedanje značilnosti svetovne krize.

Jean-Pierre Jouyet, *predsedujoči Svetu*. – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, najprej se zahvaljujem za delo, ki so ga opravili parlamentarni odbori, zlasti gospa Flautre kot predsednica pododbora za človekove pravice.

To je pomembno delo, predvsem ker je povezava med uporabo omejevalnih ukrepov in človekovimi pravicami pomembno vprašanje, ki je, kot ste navedli, gospa Flautre, pred kratkim ponovno pritegnilo pozornost različnih akterjev na mednarodnem prizorišču. Menim, da je vredno omeniti, da se v okviru skupne zunanje in varnostne politike kot eden od ciljev omejevalnih ukrepov ohranjajo temelji demokracije in pravna država ter spoštovanje človekovih pravic in temeljne svoboščine. Kljub temu je prav, da podvomimo, kot to delamo zdaj in ste vi storili v svojem poročilu, v možni učinek takšnih ukrepov na temeljne pravice tistih posameznikov, za katere veljajo. Gospe in gospodje, zato je Svet pripravil osnutek o omejevalnih ukrepih z naslovom „Osnovna načela o uporabi omejevalnih ukrepov“, ki navaja, da je pozornost usmerjena na, pri čemer citiram, „popolno spoštovanje človekovih pravic in pravne države [...] v celoti v skladu z našimi obveznostmi na podlagi mednarodnega prava“. Zagotovo to zavezanost ohranjamo v središču prednostnih nalog.

Ne smemo pozabiti, da uporaba omejevalnih ukrepov ni omejena na politiko človekovih pravic. Je eno od mnogih orodij na voljo zunanji in varnostni politiki, pri čemer obstajajo poleg obrambe in človekovih pravic drugi cilji, ki zadevajo mirovne misije, krepitev mednarodne varnosti, varovanje temeljnih interesov in krepitev varnosti EU ali preprosto spodbujanje mednarodnega sodelovanja.

Zato morajo biti sankcije, kot ste navedli, del celostnega, izčrpnega pristopa k državi, ki mora vzporedno vključevati politični dialog, spodbude, pogojevanje in druge instrumente zunanje politike, pri čemer sem iz tega vidika zadovoljen, da je poročilo blizu zamisli Sveta, da se morajo vsi instrumenti, vključno z omejevalnimi ukrepi, uporabljati prilagodljivo.

Razumeli boste, da ni preprosto narediti primerjalno analizo pregleda različnih režimov sankcij in upoštevati razmere na področju človekovih pravic v vsaki državi kot edino merilo uspešnosti. Pomembno je, da se v zvezi z režimom omejevalnih ukrepov upoštevajo okoliščine, ali da se pri izvajanju teh ukrepov ne pričakuje, da se bo vse uredilo samodejno.

Pri izvajanju omejevalnih ukrepov kot del boja proti terorizmu so ukrepi namenjeni predvsem preprečevanju terorističnih dejanj in zlasti vsemu, kar bi lahko prispevalo k financiranju teh dejanj. Seznanji so znani in objavljeni, kot tudi ukrepi, do katerih pripeljejo.

Eden od pogojev za nadaljevanje tega sistema temelji na dveh stebrih: prvi je, da morajo biti ti ukrepi verodostojni, kar pomeni, da je treba te sezname posodabljeni previdno, da izražajo realne razmere. Drugi je spoštovanje pravne države ter posledično številnih temeljnih načel: preglednost postopkov, možnost sprožitve pravnega postopka in pravica do obrambe.

Opravičujem se ker nadaljujem, vendar je to aktualno zlasti v tej razpravi, ko moramo dejansko upoštevati sodbo Evropskega sodišča, izrečeno danes, ki od 3. decembra ukinja učinke uredbe Skupnosti o zamrznitvi sredstev pri izvajanju resolucije Varnostnega sveta proti tožnikoma, ker nista mogla izvedeti, zakaj sta bila vključena na teroristični seznam. Izvedeli smo, da Sodišče ni prepovedalo, da Svet ponovno ukrepa z zamrznitvijo sredstev, če vpleteni lahko pridobi informacije, zakaj so bili ti ukrepi izvedeni, takrat, ko se ukrep izvede, ali takoj, ko je mogoče, po sprejetju odločitve.

Prav tako ugotavljamo, da sodba Sodišča določa, da primarnost resolucije Varnostnega Sveta Združenih narodov ni vprašljiva ter da bodo na podlagi tega uredbe spremenjene pred 3. decembrom, o čemer se najprej obvesti Parlament.

Poročilo gospe Flautre natančneje obravnava mehanizme za oceno sankcij, pri čemer poziva Svet k oceni ali oceni učinka politike EU na področju sankcij. Poudarjam, da je Svet to pripravljen storiti, zlasti za zagotovitev, da se izmenjajo izkušnje ter razvijejo najboljše nacionalne prakse za izvajanje omejevalnih ukrepov. Izkušnje, pridobljene pri oblikovanju in izvajanju ukrepov v različnih okoliščinah, se v vsaki razpravi, ki jo imamo v Svetu upoštevajo, pri čemer v Svetu prav tako potekajo temeljite razprave o primernosti, lastnostih in pričakovani učinkovitosti sankcij, ki temeljijo na poročilih predsednikov misij Evropske unije in ugotovitvah, ki jih predložijo države članice.

Zato smo zadovoljni, da so v zvezi z značilnostmi sankcij naša stališča blizu navedenim v poročilu ter da imajo ciljno usmerjene sankcije prednost pred splošnimi sankcijami. Ugotovili smo, da poročilo poziva Svet in Komisijo k uporabi raznovrstnega pristopa, ki bi ga lahko opisali kot pristop nagrajevanja in kaznovanja, za katerega dejansko verjamemo, da je pristop, ki ga je treba izbrati.

Prav tako se strinjamo z analizo v poročilu o pomembnosti mednarodnega sodelovanja, kar krepi verodostojnost. Posebno prednost namenjamo ukrepom v okviru Združenih narodov. Na podlagi resolucij Združenih narodov in ukrepov, sprejetih v Varnostnem Svetu, v Svetu zagotavljamo, da se prilagajamo državam, ki so najbližje Evropski uniji. Prav tako zagotavljamo, da se vprašanje sankcij obravnava v političnih dialogih in posvetovanjih o človekovih pravicah, ki jih izvajamo za številne ciljne države.

Končno, v tem osnutku poročila Evropski parlament izrazi željo za sodelovanje na vseh stopnjah procesa, ki vodijo do oblikovanja, izvajanja in ocene omejevalnih ukrepov. Svet je s tem v celoti seznanjen in je zadovoljen zaradi velikega zanimanja, ki ga Evropski parlament izraža za politiko EU na področju sankcij. Zato se Svet zlasti zavzema za redno obveščanje Parlamenta o dogajanju, ki zadeva to področje.

Za konec, podpiram zavezanost Evropskega parlamenta na tem področju in ga spodbujam, da čim bolj izkoristi parlamentarne stike, ki jih ima s tretjimi državami, za boljše razumevanje režima sankcij Evropske unije in pregled možnosti za usklajeno delovanje pri spodbujanju človekovih pravic. Zato sem tako zadovoljen s poročilom, ki nam ga je gospa Flautre zdaj predstavila.

Benita Ferrero-Waldner, komisarka. – (FR) Gospod predsednik, predsedujoči Svetu, gospa Flautre, gospe in gospodje, Komisija je z zanimanjem prebrala poročilo o izvajanju sankcij in oceni sankcij na področju človekovih pravic. Sankcije so eden od najučinkovitejših instrumentov Evropske unije za spodbujanje spoštovanja človekovih pravic v tretjih državah, pri čemer so se v ta namen izvajale zlasti v Belorusiji, Kitajski, Mjanmaru, Uzbekistanu, nekdanji Jugoslaviji in Zimbabveju, če omenim le nekaj od pomembnejših primerov.

Komisija je zadovoljna, da poteka razprava o izvajanju in oceni tega instrumenta, pomembnega za skupno zunanjo in varnostno politiko. Kot je povedal predsednik, vsaka odločitev za uporabo sankcij v okviru skupne zunanje in varnostne politike se mora, čeprav smo v celoti seznanjeni s tem, da ima politika veliko ciljev, sprejeti po oceni in presoji več ciljnih interesov. Zato se mora izvesti ocena o doslednosti politike sankcij, ne le zaradi stanja na področju človekovih pravic v tretjih državah, ampak tudi zaradi upoštevanja drugih ciljev in meril skupne zunanje in varnostne politike.

Sistematična, enostranska in, lahko bi rekli, samodejna uporaba sankcij proti kateri koli državi, v kateri politiki ne spoštujejo človekovih pravic v celoti, ni zaželena. Evropska unija mora upoštevati učinek na odnose z državami, ki jih sankcije zadevajo, ker so sankcije tudi gospodarske, ne le politične. Kljub temu, da upoštevamo učinek na naše diplomatske odnose, moramo oceniti tudi učinek na mednarodne dejavnosti naših gospodarskih subjektov. Na splošno morajo biti sankcije ciljno usmerjene in zadevati le voditelje zadevnih držav ter izključevati prebivalstvo, ki trpi že zaradi kršenja človekovih pravic. Poleg tega moramo po določitvi sankcij določiti merila za njihov preključ, tj. „strategija umika“ ter hkrati ohraniti manjšo stopnjo prilagodljivosti za primere, v katerih zadevne tretje države izpolnijo večino meril, vendar ne vseh.

Prav tako odločno poudarjam, da namen sankcij ni nadomeščanje sodnih postopkov proti tistim, ki so odgovorni za kršitve človekovih pravic. Ti zločini so v pristojnosti sodišč, vključno Mednarodnega kazenskega sodišča. Vseeno je namen sankcij doseči spremembo politike v tretji državi, na primer za spodbujanje spoštovanja človekovih pravic v pravnem sistemu zadevne države. Zato se z njimi dosega ciljna sprememba, pri čemer se sankcije prekličejo, ko se politike zadevne države spremenijo. Na primer, Evropska unija je uporabila sankcije za nekdanjo Jugoslavijo v podporo Mednarodnemu kazenskemu sodišču.

Menimo, da je pomembno spodbujati spoštovanje človekovih pravic v tretjih državah, pri čemer vedno spremljamo, kaj se v tretjih državah izvaja. V vsakem primeru bi bilo potrebno med vsemi možnimi instrumenti določiti tiste, ki bodo dejansko učinkovitejši. Temeljita analiza uporabe sankcij za spodbujanje politik, ki spoštujejo človekove pravice, se nam posledično zdi koristna politika, pri čemer se vam zahvaljujem, gospa Flautre, ker ste prevzeli pobudo.

Renate Weber, pripravljavka mnenja odbora za razvoj. – Gospod predsednik, kot pripravljavka mnenja odbora za razvoj pri tem poročilu trdim, da mora Evropska unija uporabljati to pomembno orodje zunanje politike modro in preudarno. Ne glede na okoliščine ali vrsto uporabljenih sankcij so vedno mogoči negativni stranski učinki, ki lahko povzročijo obžalovanja vredne razmere.

Trdno verjamem, da je sankcije treba uporabiti le, ko diplomatsko prepričevanje ni uspešno, ter da mora EU za njihovo učinkovitost vedno imeti izčrpno oceno razmer, skladno strategijo in natančno oceno rezultatov. Za ohranjanje verodostojnosti in preprečevanje obtožb glede dvojnih meril mora imeti EU pojasnilo za sprejetje ali zavrnitev sankcij, ki temelji predvsem na podlagi človekovih pravic in argumentih učinkovitosti. Menim, da je bistveno, da Evropska unija z izvajanjem sankcij razkrije svoje prednosti in ne slabosti.

Jas Gawronski, v imenu skupine PPE-DE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v imenu svoje skupine potrjujem, da je naše mnenje v zvezi s poročilom gospe Flautre že izrazil odbor: na splošno se z besedilom strinjamo, zlasti po nekaj spremembah, ter, če lahko rečem, izboljšavah, ki izhajajo iz naših predlogov sprememb, ki jih je gospa Flautre sprejela. Zahvaljujemo se ji za njeno odprtost.

To poročilo dodaja zanimive nove elemente in vsebuje nov pristop k področju (na primer okolje kot zadosten razlog za sprejetje omejevalnih ukrepov). Moja skupina poudarja pomembnost vzpostavitve jasnih pogojev, dosegljivih ciljev in zadostnih referenčnih parametrov pri uporabi sankcij. Za njihovo večjo učinkovitost, sem prav tako poskušal poudariti, da morajo biti čim bolj ciljno usmerjene, kar je malo prej zatrdila tudi komisarka Ferrero-Waldner. Te sankcije ne vključujejo civilistov, ne uvajajo na primer nerazlikovalnih ukrepov, ki bi povzročili izolacijo prebivalstva. Eden od členov poročila navaja, da so sankcije Združenih narodov primernejše od sankcij Evropske unije.

V tej točki je verjetno potrebno pojasnilo, da takšno dajanje prednosti ne preprečuje, da bi Evropska unija sprejela svoje sankcije v določenih primerih, v katerih bi bili ti ukrepi bolj neposredni in enostavnejši za uporabo v smislu časa, specifičnosti in geografske bližine v skladu z načelom subsidiarnosti.

S predlogom spremembe o kompromisu med strankami je zdaj določeno, da morajo tajne službe, skrbniki razvpitih črnih seznamov, o katerih smo tukaj v Parlamentu razpravljali malo prej, v boju proti terorizmu za ustrezno delovanje sistema ukrepati s primerno diskrecijo. Poleg tega se imenujejo tajne službe prav zato, ker morajo delovati tajno, čeprav ne brez možnosti kaznovanja in s kršenjem mednarodnega prava.

Evropska unija mora zagotovo izvesti politično ovrednotenje sankcij. Ukrepi, ki jih izvajamo, morajo imeti pomemben učinek, saj je v nasprotnem primeru treba pregledati same postopke za sankcije. Vendar poročilo predlaga, da se morajo za oceno teh sankcij vzpostaviti mreže neodvisnih izvedencev, kot je v svojem govoru opisala gospa Flautre.

Naša skupina želi, da bi ustrezne rešitve sprejemal Svet, ker je bolj pristojen in ima v zvezi s sistemom, ki ga ne nadzorujejo vlade, več ugleda kot zunanji izvedenci. Ob upoštevanju tega pozivamo, da glasujete proti

novemu predlogu spremembe, ki ga bodo jutri na zasedanju predložile skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze, skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu in Skupina zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo. Ker se na splošno strinjamo z opravljenim delom, gospa predsednica, bo naša skupina glasovala za poročilo gospe Flautre. Poročevalki čestitamo.

Maria-Eleni Koppa, v imenu skupine PSE. – (EL) Gospod predsednik, najprej se zahvaljujem gospe Flautre in ji čestitam za odlično opravljeno delo. Vendar moram hkrati izraziti razočaranje v svojem imenu in imenu svoje skupine, ker je bilo poročilo znatno spremenjeno med glasovanjem o predlogih sprememb v zadevnem odboru.

Sankcije so nadaljnji ukrepi, ki so na voljo, za ščitenje človekovih pravic po svetu. Vendar je bistveno, da dejanske sankcije ne pomenijo kršenja človekovih pravic: ko poskušamo popravljati krivice, ne smemo povzročati še večje krivice.

Prav tako moramo pozornost nameniti bolj ciljno usmerjenim gospodarskim ukrepom, ki spoštujejo mednarodno pravo. Zato pripisujem veliko pomembnost določbi, predlagani v poročilu, o mehanizmu, ki dovoljuje sodni nadzor med izvrševanjem sankcij, ter zamisli poročevalke o oblikovanju mreže izvedencev, ki bodo Svetu sporočali predloge v zvezi z najustreznejšimi omejevalnimi ukrepi.

Nekdanje prakse, kot so embargi na zdravila in druge osnovne potrebščine, v enaki meri prizadenejo prebivalstvo, zlasti otroke. Obsodimo jih lahko le kot nesprejemljive.

Podobno je treba izvajati odločitve pristojnih sodnih institucij. Svet in Komisija morata končno pregledati postopek za uvrščanje na črno listo EU zaradi terorizma, da se spoštujejo temeljne pravice posameznikov ali institucij, uvrščenih na seznam, ter se zaščiti verodostojnost EU kot zagovornice človekovih pravic na svetu.

Zlasti je pomembno, da zagotovimo učinkovitost sankcij in dosežemo skupno razumevanje tega vprašanja z Unijo, pri čemer prav tako zagotovimo sodelovanje z drugimi mednarodnimi organizacijami, kot sta Afriška unija in združenje ASEAN, ki sta pogosto bližje težavnim območjem.

Vendar morajo poleg sprejetja in izvajanja sankcij obstajati posebne določbe za preklic sankcij. Potrebno je stalno spremljanje in določitev pogojev, zato da je cilj sankcij, ki se lahko preklicajo, ko je cilj dosežen, razumljivejši. Takšen pristop poveča učinkovitost sankcij in daje naši politiki verodostojnost.

Končno, izpostavljam, da sem prvotno menila, da se ne sme navajati določenih držav. Vendar zaradi odločitve, da se v besedilu omenijo nekatere države, menim, da je bistveno, da ne pozabimo Palestine. V zvezi z njo je nedoslednost evropske politike zgovorna. V okviru politike se podpira širjenje demokracije v svetu, vendar so se proti palestinski vladi, ki je bila izvoljena na dokazano svobodnih in demokratičnih volitvah, uvedle sankcije EU.

Sankcije niso sredstvo za spreminjanje sveta, vendar so lahko pomembno orodje za prisilo držav, ki kršijo mednarodno pravo in človekove pravice, da spremenijo svojo politiko. Dovolj je, da so sankcije ciljno usmerjene, upravičene in predmet stalnega pregleda in ocene.

Marco Cappato, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zahvaljujem se poročevalki za opravljeno delo. Menim, da je predlog za določitev skladnejših meril za politiko sankcij predložen ob primernem času. Zlasti izpostavljam določen element, ki ga vsebuje odstavek 6 poročila v zvezi z okoljskim zločinom in škodo, v katerem je predlagano, da je ta vrsta prostovoljnega dejanja predmet sankcij. Menim, da je treba ta predlog resno obravnavati.

Glede ostalega je očitna omejitev politike sankcij pogosto njena nedoslednost, vendar je zlasti povezana z omejitvami skupne zunanje in varnostne politike EU: bolj, kot je ta politika vplivna in skladna, in prepričljivejša lahko rečemo, da je uveljavljena, bolj vplivna in skladna bo vrsta sankcij. Naša težava v Evropski uniji je, da smo pogosto premalo odločni. Včasih je zelo težko sprejeti potrebni večstrankarski konsenz med državami članicami za preklic sankcij, da smo nezmožni in nemočni za ukrepanje. Dovolite, da izkoristim priložnost pred francoskim predsedstvom, da vas spomnim, kako jasno je, da za režim, kot je v Mjanmaru, izključitev energije s seznama sankcij naredi navedene sankcije veliko manj učinkovite.

Ostaja tudi vprašanje človekovih pravic in demokracije, ki mora postati prednostna naloga mednarodne politike in zato tudi prednostna naloga politike sankcij. To ne drži, ker se v odstavku 18 in 19 poročila gospe Flautre zastavlja vprašanje, tj. sporazum o sodelovanju, ki vključuje klavzule in pravila, ki zahtevajo

spoštovanje človekovih pravic. Za Evropsko unijo so te klavzule zavezujoče, čeprav se te klavzule sistematično kršijo.

Zato moramo pred obravnavanjem sankcij najprej določiti mehanizme za izvajanje teh klavzul. Ponovno se dogovarjamo z Vietnamom in azijskimi državami. Opredeliti moramo mehanizme, celo postopne mehanizme, da se izognemo sankcijam, pri čemer sem skoraj končala, gospod predsednik, vendar to lahko storimo le, če spoštujemo pravno veljavnost klavzul in pisnih sporazumov, ki jih je EU podpisala.

Konrad Szymański, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, ni naključje, da izraz „sankcije“ v mednarodnem pravu ni opredeljen. To je instrument pritiska, ki ga je težko natančno zajeti. Posledično so poročevalkini visoko zastavljeni predlogi za uskladitev načel o uporabi sankcij še težje dosegljivi. Imajo lahko tudi nasproten učinek.

Sankcije so nujen instrument zunanje politike EU. V smislu širokih pristojnosti EU na področju trgovine in mejne kontrole so zelo pomembne za izvrševanje ciljev na področjih varnosti in zaščite človekovih pravic. Zato so sankcije del možnih instrumentov naše zunanje politike, kar je razlog, da jih uporabljamo na precej prost in včasih neustrezen način. Namesto, da za sankcije veljajo neke vrste stroga pravila, moramo uporabo sankcij, da bo njihov učinek na svetovno politiko učinkovit, prepustiti smotrnemu političnemu ovrednotenju. S tem splošnim zadržkom naša politična skupina poročilo podpira.

Raül Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – (ES) Gospod predsednik, dvojna merila in pomanjkanje posebnih orodij za oceno in spremljanje, ki označujejo zunanjo politiko Evropske unije na področju sankcij, zdaj predstavljajo eno najresnejših groženj za evropsko verodostojnost.

Ob več priložnostih te sankcije ali omejevalni ukrepi, kot se prav tako imenujejo, temeljijo na naklonjenosti in nenaklonjenosti namesto na jasni, skladni in prepričljivi strategiji, katere cilj bi moral biti zagotovitev varnosti Evropske unije, kot je določeno s cilji skupne zunanje in varnostne politike, ter izboljšanje položaja človekovih pravic, temeljnih svoboščin, pravne države in dobrega upravljanja v svetu v skladu s členom 11 Pogodbe o Evropski uniji.

To zahteva, da se ocene in študije učinka sistema sankcij uvedejo takoj, da si zagotovimo politiko, ki je zakonita in učinkovita v smislu sistema sankcij.

To je dejansko cilj poročila gospe Flautre. Podlaga za poročilo, kot se je izoblikovala pri delu pododborna za človekove pravice, je primerno dobra in vsebuje nekaj elementov, za katere menim, da so bistveni. Na primer, vztraja pri dejstvu, da se je Svet s sprejetjem prej navedenih Osnovnih načel o uporabi omejevalnih ukrepov zavezal k njihovem izvajanju kot del celovitega pristopa, ki mora vključevati orodja kot so človekove pravice in demokratične klavzule, sistem splošnih preferenc in razvojne pomoči.

Prav tako poudari poziv, da morata Svet in Evropska unija takoj sprejeti skupno stališče o nadzoru izvažanja orožja, ki bo spremenil Kodeks ravnanja na tem področju v pravno zavezujoč, kot smo v tem Parlamentu v preteklosti že večkrat potrdili.

Vendar nekaterih vidikov, za katere menim, da so ključni, v poročilu ni, pri čemer upam, da jih bomo lahko jutri na zasedanju vključili v razpravo in glasovanje.

Najprej, treba jih je pregledati v zvezi s črnim seznamom za boj proti terorizmu, zato da se spoštujejo človekove pravice in temeljna pravna jamstva tistih, ki so na seznamu.

Drugič, kot je bilo že povedano, podpiram, da Komisija ustanovi mrežo neodvisnih izvedencev, odgovornih, da Svetu ob upoštevanju razmer predložijo najustreznejše omejevalne ukrepe, pripravijo redna poročila o razvoju razmer na podlagi določenih meril in ciljev in, če je ustrezno, predlagajo izboljšave pri uporabi sankcij.

Vittorio Agnoletto, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospe Flautre čestitam za odlično opravljeno delo. Vendar je bilo med glasovanjem vsaj delno neustrezno predstavljeno s strani odbora za zunanje zadeve, kar je povzročilo, da sta se skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu in skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze glasovanja vzdržali, medtem ko so le skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ter skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo podprle znatno spremenjeno besedilo, natančno zato ker je sprejetje več predlogov sprememb, ki so jih vložili, spremenilo politično ravnovesje. Prav tako se spomnim, da je moja skupina, konfederalna skupina evropske združene levice – zelene nordijske levice, proti temu glasovala v odboru.

Kot skupina priznavamo, da trinajst vloženih predlogov sprememb, tudi če so sprejeti, ne more spremeniti političnega tona tega poročila. Zato bo naše končno glasovanje, čeprav bomo glasovali za večino predlogov sprememb, kritično.

Menimo, da morajo mednarodni odnosi temeljiti na dialogu in vzajemnem spoštovanju, čeprav so mnenja različna. Sankcije, kot so te, morajo biti zadnja razpoložljiva možnost držav članic in mednarodnih organizacij, vendar jih poročilo obravnava kot temeljni instrument zunanje politike EU.

Prav tako menimo, da je treba dajati prednost tako imenovanim spodbujevalnim ukrepom. Državo je treba nagraditi, če začne spodbujati in spoštovati človekove pravice, s podpisom posebnih gospodarskih, trgovinskih in finančnih sporazumov. Vendar namesto tega poročilo poudarja negativne ukrepe, ki so presenetljivo vedno uporabljeni proti običajnim osumljencem, kot je Kuba. Ti primeri dokazujejo, kako neustrezna je politika sankcij.

To pomeni, da potrebujemo več sodelovanja in manj enostranskega kaznovanja. Niti Evropska unija nima monopola nad pravicami, kot se kaže z neznosnim načinom, s katerim obravnavamo priseljence in Rome. Morda bi morali sankcionirati sami sebe.

Bastiaan Belder, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, poročevalka meni, da je pomembno, da se v prvem primeru evropska politika sankcij oceni in v drugem primeru ponovno oceni (glejte odstavek 11). Evropsko ukrepanje v obliki sankcij ima dejansko lahko pozitivno vrednost, če resnično izboljša položaj človekovih pravic v zadevni partnerski državi. Zato je za pregled učinkovitosti politike sankcij dejansko pomembna temeljita ocena.

Vendar morata Svet in Komisija začeti z resno razpravo o uporabi politike sankcij. Navsezadnje, kot je že gospa Flautre upravičeno ugotovila, je težavno izvajati učinkovite sankcije brez jasnega okvira. Sprašujem se, ali so enotne sankcije sploh mogoče ob upoštevanju različnih držav članic Unije, pri čemer se v zvezi s tem spomnim Kube in tudi Zimbabveja. Ob upoštevanju možnosti za ponovno oceno politike sankcij, ki jo zagovarja tudi gospa Flautre, je dvomljivo, ali je politika sankcij dejansko tako ustrezen instrument.

To pomeni, da je za izboljšanje varnosti in položaja človekovih pravic v partnerskih državah Unije pomembno, da razmislimo o ustreznem instrumentu. Na primer, ali bi lahko resne kršitve verske svobode na Kitajskem in v Indiji spodbudile Evropsko unijo, da resnično formalno ukrepa? Zdaj je v primeru te vrste ponovni razmislek o evropskem ukrepanju ustrežnejši kot nepremišljena ocena politike sankcij.

Razen tega bom poročilo gospe Flautre podprl pod pogojem, da številni predlogi sprememb ne bodo sprejeti.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, dovolite, da začnem s kritičnimi pripombami. Menim, da je zelo cinično, da se v poročilu o človekovih pravicah večkrat navaja potreba po uporabi številnih določb iz lizbonske pogodbe. Kot nam je znano, je bila pogodba zavrnjena na demokratičnem referendumu na Irskem, pri čemer je bila zavrnjena le na Irskem zato, ker nobena druga država državljanom ni priznala človekovih pravic za izražanje demokratičnega mnenja o tej pogodbi. Poleg tega je lizbonska pogodba le slaba kopija evropske ustave, ki so jo že zavrnilo na referendumih v Franciji in na Nizozemskem. Zato začnimo spoštovati človekove pravice svojih volivcev in končajmo s sistematičnim navajanjem pogodbe, ki je bila zavrnjena in je pravno neveljavna.

Druga kritika je, da je poročilo prenatrpano z dobrimi nameni, vendar je realnost zelo drugačna. Pred kratkim smo videli zaključek olimpijskih iger na Kitajskem, na katerem so vsi naši evropski demokrati pridružili komunističnemu režimu pri ponovitvi dogodka iz nacistične Nemčije leta 1936. V takšnih okoliščinah bi bilo priporočljivo, da nekaj mesecev sramotno molčimo, čeprav priznam, da se poročilo v sedanjih obliki lahko opiše kot zelo uravnoteženo glede na standarde tega parlamenta, pri čemer upravičeno kritizira veliko zadev, kot so razmere na Kubi in v Zimbabveju. Vendar ne posvari glede islamizacije sveta, ki ogroža vse svobode, ki oblikujejo temelj naše družbe.

Končno, nadaljnji ugovor glede zadeve, ki mi je pomembna. V naših evropskih državah, zlasti v moji domovini Belgiji, je vedno več omejujočih zakonov, ki omejujejo svobodo izražanja in celo uvajajo zaporne kazni zaradi mnenj, ki so žaljiva, zlasti v zvezi s priseljivanjem in islamizacijo. Menim, da je to zelo zaskrbljujoč razvoj dogodkov, pri čemer se moramo proti temu neizprosno boriti, vključno ta parlament, ter pri razpravi o človekovih pravicah braniti svobodo izražanja tudi v svojih državah članicah EU.

To so bile tri kritične pripombe glede poročila, ki zaradi preostale vsebine zagotovo ni najslabši, kar smo jih tukaj obravnavali, pri čemer ga bomo podprli, če se jutri ne bodo sprejeli nobeni nesprejemljivi predlogi sprememb.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Jasno je, da so si mnenja glede političnega učinka sankcij zelo različna. Znani so primeri sankcij proti vladajočemu režimu, ki so povzročili trpljenje nedolžnih ljudi ter s tem posredno spodbujali sivo ekonomijo in črni trg. V nekaterih primerih so kršitve človekovih pravic posledica uvrščanja ljudi na črne sezname. Verodostojnost sankcij je dodatno ogrožena zaradi dejstva, da se pri uvedbi teh sankcij uporabljajo dvojna merila, odvisno od strateškega pomena partnerja EU. Najnovejši primer tega je pomanjkanje sankcij EU proti Rusiji, čeprav je Rusija z zavzetjem suverene države Gruzije pod pretvezo zaščite svojih državljanov prekršila pravila mednarodnega prava. Kljub temu so sankcije še vedno eno od orožij EU. Menim, da so sankcije sestavni del skupne zunanje in varnostne politike ter način podpiranja človekovih pravic in demokracije, pri čemer to morajo biti še naprej.

Razumljivo je, da EU poskuša uporabiti metodo „korenčka in palice“, s čimer bi se izognila uvedbi sankcij. Vendar bi bilo treba te sankcije po potrebi uvesti, pri čemer je zelo pomembno, da imajo sankcije večjo in doslednejšo vlogo pri strategiji za varstvo človekovih pravic.

Poročevalka gospa Flautre je omenila embargo na orožje, ki je bil uveden proti Kitajski po pokolu na Trgu nebeškega miru. Nekateri predlagajo preklic embarga, vendar naj vas opozorim, gospe in gospodje, da do zdaj nismo prejeli nobene obrazložitve ali opravičila za pokol na Trgu nebeškega miru, ki je pretresel svobodni svet. Zakaj bi bilo torej treba to sankcijo preklicati? V zvezi z uvedbo sankcij poudarjam, da mora EU tesneje sodelovati z drugimi državami in mednarodnimi organizacijami ter usklajevati svojo politiko in svoje dejavnosti, da bi povečala učinkovitost sankcij.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Gospe in gospodje, sankcije so sestavni del skupne zunanje in varnostne politike Evropske unije v zvezi s podporo spoštovanja človekovih pravic ter ohranitvijo demokracije in suverenosti. Čeprav Evropska unija uporablja številne različne sankcije že skoraj 20 let, do zdaj še ni bila izvedena nobena ocena ali študija učinka politike sankcij EU. Zato podpiram poročilo gospe Héléne Flautre, ki predstavlja pomemben prispevek na tem področju. Poleg tega podpiram tudi številne zaključke iz tega poročila.

Strinjam se, da je bistveno okrepiti strokovno znanje in analitične zmogljivosti Evropske unije v zvezi z oceno sankcij. Ratifikacija lizbonske pogodbe in ustanovitev evropske službe za zunanje zadeve bi to lahko omogočili. Morebitne sankcije morajo biti del globalnega koncepta zunanje politike, kar pomeni, da se ne smejo uporabljati samostojno, ampak ob upoštevanju drugih instrumentov zunanje politike in v sodelovanju z drugimi akterji na mednarodni ravni. Poleg tega morajo sankcije spremljati pozitivni ukrepi ter spodbude v zvezi s podporo človekovih pravic, civilne družbe in demokracije. Za konec poudarjam, da sankcije ne smejo biti povezane s humanitarno pomočjo. Sankcije morajo biti usmerjene proti dejanskim ljudem, na primer v zvezi z omejitvijo njihovega gibanja ali zasego njihovih sredstev, in ne proti žrtvam teh zlonamernih ljudi.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Gospod predsednik, sankcije so pomembno orodje v zunanji politiki. Nedvomno so sankcije bile tiste, ki so prispevale k odpravi apartheida v Južnoafriški republiki. Tudi sam sem zagovornik sankcij, ki so leta 1983 prispevale k moji pomilostitvi in izpustu iz zapora, vendar žal ne za dolgo.

Vendar so sankcije zelo pogosto tudi neuspešne, kot smo lahko videli v primeru Zimbabveja in Kube. Gospodarske sankcije se pogosto uporabljajo za upravičevanje težav, ki so predvsem posledica nesposobne diktatorske vlade.

Vendar obstaja ena oblika sankcij, ki ne omogoča takšne propagande. To je prepoved pristopa k Evropski uniji. Vendar ta prepoved ne sme zajemati le predstavnike najvišjih organov, kot to velja v primeru Belorusije, ampak tudi posameznike na srednji ravni aparata zatiranja in kršenja človekovih pravic. Takrat bodo običajni ljudje uvideli, da sprejeti ukrepi niso usmerjeni proti njim, ampak proti aparatu diktatorske oblasti.

Ģirts Valdis Kristovskis (UEN). – (LV) Zahvaljujem se gospe Flautre, ker je poskušala okrepiti zmogljivost in avtoriteto Evropske unije. Ne dvomim v to, da je treba sankcije uporabiti na prožen način, pri čemer poročevalka hkrati opozarja na nedopustnost dvojnih meril. Pomanjkanje doslednosti ogroža verodostojnost evropskih sankcij in politik. S tem, ko Evropska unija uvaja režim sankcij, ki ga nato sama krši, tako kot je bilo v primeru Roberta Mogabeja, ogroža samo sebe. Evropska unija z državami zunaj EU pogosto ravna drugače. To ima svoje posledice. Nad popustljivim odnosom EU do vprašanja v zvezi z Gruzijo so bili v Rusiji navdušeni. Po mnenju Rusije je vojaško nasilje najboljši instrument varstva človekovih pravic. Po vsem svetu seveda veljajo drugačne vrednote. Šibkost skupne zunanje in varnostne politike je dokaz, da EU vodijo poslovni interesi. S praktičnega vidika je to povsem očitno. Žal se zaradi tega nekatere glavne sile vedno bolj zavedajo, da lahko nekaznovano kršijo mednarodno pravo. Današnja dvojna merila bodo v prihodnosti povzročila še več težav.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Gospod predsednik, sankcije so bile primeren instrument za postopno odpravo najhujših oblik kolonializma in apartheida v Južni Afriki in Južni Rodeziji. V preteklosti so bili nasprotniki sprememb tisti, ki so zavračali sankcije in opozarjali zlasti na negativne posledice teh sankcij. Po drugi strani pa so predstavniki revnih in zatiranih ljudi v teh državah poudarjali, da slabosti, povezane z bojkotom, sprejemajo kot ceno, ki jo je treba plačati za osvoboditev.

Iz trajnega gospodarskega bojkota krutega režima Sadama Huseina v Iraku smo se naučili, da zaradi takšnih bojkotov prebivalci zadevne države včasih postanejo izolirani ter iz strahu pred zunanjim svetom podpirajo svojo vlado. Bojkot vsekakor ne prispeva k uveljavitvi želja zunanjega sveta ob nasprotovanju domačega javnega mnenja, vendar je in še vedno ostaja ustrezen način podpore zatiranega javnega mnenja in boja za izboljšanje razmer v državi. Če bomo to jasno razlikovali, bodo sankcije še naprej koristen instrument v zvezi s spodbujanjem enakosti in demokracije.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Gospod predsednik, hvala za besedo. Menim, da je ocena ukrepov in sankcij Unije, ki so del politik Unije, zelo pomembna na področju človekovih pravic, zlasti ob upoštevanju napetih razmer v Gruziji ter pred tem v Tibetu in celo v Zimbabveju. Zato čestitam gospe Flautre za njeno poročilo. Ta politika sankcij temelji na dobro opredeljenih načelih človekovih pravic in mednarodnega prava, ki so določena v številnih dokumentih ZN in Unije.

Težave se ne pojavljajo na ravni načel, ampak na ravni njihove praktične uporabe, na kateri se soočamo s pomanjkanjem doslednosti, učinkovitosti in ravnovesja. Sistematično izvajanje meril v zvezi s človekovimi pravicami je bistveno za ohranitev verodostojnosti Unije. Ugotavljam pomanjkanje doslednosti, ki je pogosto žrtev vsakodnevnih političnih interesov. Tudi enotne dejavnosti so bistvenega pomena. Nesmiselno je imeti skupna merila, če pri njihovi praktični uporabi obstajajo velika odstopanja med različnim državami članicami. Na primer, EU zagovarja varstvo človekovih pravic v Tibetu, medtem ko ena od držav članic Unije preganja tibetanske begunce. V interesu politične učinkovitosti moramo oblikovati politiko sankcij, ki je pregledna in enotna ter ki ima dobro opredeljene cilje. Poleg enotnih dejavnosti je pomemben tudi hiter ali celo takojšnji odziv. Kot lahko vidimo, se na diplomatskih razpravah posmehujejo iz naše politike sankcij in tudi iz celotne Unije. Vendar so za doseg cilja potrebni pozitivni ukrepi, ki spremljajo vse to prizadevanje in podpirajo zadevno civilno družbo. Hvala za vašo pozornost.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Upam, da bo to poročilo imelo pomembno vlogo pri krepitvi evropske politike o uporabi sankcij Skupnosti.

Menim, da je bistveno zagotoviti večjo skladnost med državami članicami v prihodnosti, in sicer v zvezi s postopkom odločanja o sankcijah in njihovo pravilno uporabo. Če želimo, da bo Evropa močna in spoštovana na mednarodni ravni ter da bodo imele njene dejavnosti, vključno v zvezi s sankcijami, čim večji učinek, je bistveno, da prikažemo veliko solidarnost ter se izognemo uporabi različnih meril.

Bistveno je, da sankcije čim manj vplivajo na prebivalstvo držav, katerih politične regije so predmet sankcij. Ti ljudje so že tako in tako žrtve zatiranih režimov ali pokvarjenih vlad, zato ne smemo dovoliti, da bi zaradi sankcij še bolj trpeli. Veseli me, da je tudi gospa komisarka poudarila ta vidik.

Za konec izpostavljam vprašanje možnosti sankcij. Na začetku tega tedna smo bili soočeni s posebnimi razmerami v zvezi s krizo v Gruziji in stališčem 27 držav članic do Rusije. O izidih ponedeljkovega vrha potekajo živahne razprave, ki so posledica razlike med odločnim in skoraj nasilnim odnosom, ki je bil izražen, ter zadržanostjo v zvezi z uvedbo sankcij.

Dokler je razmere še vedno mogoče izboljšati in dokler se lahko z dialogom prepreči poslabšanje stanja, menim, da morajo biti sankcije zadnja razpoložljiva možnost.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Gospod predsednik, točke, ki so izpostavljene v tem poročilu o vprašanju sankcij, so zelo dobrodošle. Jasno je, da je to vprašanje treba resno preučiti, saj so se sankcije prepogosto izkazale kot neučinkovite, v številnih primerih pa tudi popolnoma nepravilne in škodljive za najšibkejše člane družbe.

Zakaj morajo mavretanski ribiči plačati zaradi tega, ker je v njihovi državi naenkrat prišlo do udara? Kako je to lahko smiselno? Zato je treba pregledati in analizirati koncept sankcij in njihovo uporabo.

Poleg tega se v primeru prepogoste in neskladne uvedbe sankcij, tako kot to počne Evropska unija, zmanjšuje verodostojnost teh sankcij in tudi Evropske unije. Upoštevanje naših lastnih interesov ne sme biti merilo za odločitev o uvedbi sankcij.

Bistveno je, da natančno spremljamo učinkovitost teh ukrepov ter spodbujamo pametne metode sankcioniranja, ki bodo neposredno in osebno vplivale na tiste, ki so odgovorni za kršitve človekovih pravic. Preučujemo sankcije Združenih držav v Severni Koreji in zamrznitev bančnih računov v Macau. Preučujemo primer, ki ni bil deležen prevelike pozornosti javnosti, vendar je bil veliko učinkovitejši od številnih tiskovnih konferenc proti posamezni vladi.

Zato podpiram to poročilo, vendar menim, da morata Komisija in Svet še veliko storiti, da bi učinkovito spremljala, katere sankcije se uvajajo ter zakaj in na kakšen način.

PRESEDUJOČI: GOSPOD COCILOVO

Podpredsednik

Eoin Ryan (UEN). - Gospod predsednik, najprej se zahvaljujem poročevalki in ji zagotavljam, da bomo podprli njeno poročilo.

Evropska unija upravičeno ima na voljo stroge politične in gospodarske instrumente, ki se lahko uporabijo proti režimom po vsem svetu, ki kršijo človekove pravice svojih državljanov. Vendar mora biti Evropska unija pri uvedbi političnih in gospodarskih sankcij zelo previdna.

EU je največja donatorica razvojne pomoči čezmorskim državam, vendar mora v zvezi z uvedbo sankcij ravnati modro in razumno. Učinki sankcij v državah, kot so na primer Zimbabve, Sudan in Burma, so zelo škodili običajnim ljudem v teh državah. Zato moramo zagotoviti, da te sankcije ne vplivajo na najrevnejše in najbolj zatirane prebivalce teh držav, ampak da so usmerjene proti ljudem, ki vodijo te države.

Nekateri poslanci so omenili Kubo. Ne razumem, zakaj smo uvedli sankcije proti Kubi. S Kubo je treba ponovno vzpostaviti zdrave trgovinske odnose, s čimer bi Kuba čez 10 let postala povsem drugačna država, vendar namesto tega izvajamo te nesmiselne sankcije.

Kot sem že povedal, moramo biti previdni pri uvedbi gospodarskih in političnih sankcij, ki morajo biti usmerjene proti voditeljem. S sankcijami lahko vplivamo na njihove finančne zadeve in omejimo njihovo gibanje. Sankcije so lahko zelo koristne, vendar so omejene, zlasti takrat, kadar jih uporabljajo države Evropske unije. Sankcije ZN so veliko močnejše, zato so lahko veliko učinkovitejše.

Podpiram to poročilo, vendar menim, da so sankcije omejene. Sankcije so lahko učinkovite, vendar moramo pri njihovem izvajanju ravnati razumno in modro.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, poročilo, o katerem razpravljamo, pod pretvezo človekovih pravic predlaga učinkovito uporabo nesprejemljivih in nečloveških sankcij in embargov, s katerimi bi državam, državljanom in vladam, ki se upirajo kapitalizmu, vsilili politike EU.

Predlagane sankcije so premeteno usmerjene ter skupaj s financiranjem nevladnih organizacij kot plačancev EU predstavljajo sramotno in očitno posredovanje v notranje zadeve držav. To krši najosnovnejša načela mednarodnega prava, kar ga je še ostalo.

Poročilo v praksi sprejema politiko embarga, ki so ga Združene države uvedle proti Kubi v okviru Helms-Burtonovega zakona, ki med drugim celo od podjetij iz tretjih držav, ki trgujejo z Združenimi državami, zahteva, da upoštevajo uvedene sankcije.

Ta zakon in embargo je velika večina članov ZN na zasedanjih Generalne skupščine večkrat obsodila. To je izvoz nacionalne zakonodaje, kar krši in zanika mednarodna načela ter listino Združenih narodov.

Pozivi Združenim narodom in razprava o človekovih pravicah so le pretveza za nasilno imperialistično politiko EU. To je zelo hinavsko. Zanima nas, zakaj ne sprejmete nobenih ukrepov proti Rusiji. S tem se seveda ne smemo strinjati. Zakaj ne sprejmete nobenih ukrepov proti Kitajski? Tudi s tem se seveda ne smemo strinjati. Razlog za to pomanjkanje ukrepov so gospodarski interesi. Tisti, ki so v poročilu gospoda Agnoletta uvedli klavzulo o človekovih pravicah, so odgovorni za to, da so EU omogočili alibi in pretvezo za njene zločinske politike proti državljanom.

Menimo, da so državljani sami tisti, ki so dovolj sposobni in odgovorni, da rešijo svoje težave. Ne potrebujejo samozvanih zaščitnikov, še najmanj pa EU.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, uporaba sankcij mora postati resničen in učinkovit del zunanje politike EU na področju človekovih pravic. Zaključki iz poročila gospe Flautre so dobronamerni.

Politiko dvojnih meril, ki se je do zdaj uporabljala, je treba spremeniti. Smiselno bi bilo razširiti uporabo klavzule o človekovih pravicah in demokraciji tako, da bi zajemala vse poslovne sporazume med EU in tretjimi državami. Pomembno je hkrati uporabiti politične in gospodarske sankcije, pri čemer so politične sankcije usmerjene zlasti proti sektorjem, ki vladam predstavljajo strateški vir dohodka. Pri uporabi sankcij je treba tudi podpreti civilno družbo in nevladne organizacije v zadevni državi.

Vendar menim, da sprejemanje resolucij ni zadostna rešitev. To najbolj dokazujejo primeri posameznih držav članic, ki so ravnale v skladu z lastnimi posebnimi interesi in s tem kršile solidarnost EU. Brez resnične politične volje držav članic EU bodo te resolucije ostale le na papirju. Stališče organov EU glede dejavnosti Rusije v Gruziji bo merilo za učinkovitost zunanje politike EU. Poudarjanje zadevnih načel in zahtev ni več dovolj, ampak jih je končno treba tudi uporabljati. Prav to je tudi namen poročila gospe Flautre, za kar se ji iskreno zahvaljujem.

Katrin Saks (PSE). - (ET) Po mojem mnenju je merilo uspešnosti ena od najpomembnejših tem v tem poročilu.

Pri uvedbi sankcij moramo tudi določiti merila uspešnosti glede tega, kako, kdaj in pod kakšnimi pogoji se lahko te sankcije prekličejo. Brez takšnih meril uspešnosti so sankcije nesmiselne.

Kot primer vzemimo Andižan. To je bilo prvič, da je režim sankcij vključeval politični mehanizem pozitivnih ukrepov, kar pomeni, da je imel Uzbekistan pred uporabo sankcij na voljo šest mesecev, da bi se odločil, ali bo izpolnil naša merila.

Dobro je, da je bil uporabljen mehanizem pozitivnih ukrepov, vendar morajo tudi za ta mehanizem veljati merila uspešnosti, kajti dokler ne bo dosežen pozitiven napredek v zvezi s pokolom v Andižanu, sankcije ne bodo preklicane.

V zvezi s tem izpostavljam naslednjo pomembno točko iz poročila. In sicer ustanovitev neodvisne skupine strokovnjakov na področju sankcij, ki bi ocenili vrste sankcij in pogoje za njihovo uvedbo.

Upoštevati je treba tudi simbolni pomen sankcij, čemur sem bila priča v Uzbekistanu. To je težko opredeliti. Kljub dejstvu, da sankcije, na primer v zvezi z vizumskim sistemom (uradniki, večinoma tisti, proti katerim je bila ta sankcija uvedena, so odšli) in embargom na orožje (oskrba z orožjem je bila onemogočena), v praksi niso imele velikega učinka, vendar so imele velik simbolni pomen. Takšno mnenje so izrazili vsi državljani Uzbekistana, od taksistov do ministrov.

Toomas Savi (ALDE). - Gospod predsednik, zunanja politika Evropske unije je postavila temelje pozitivne pogojenosti, tj. „metode korenčka“, ki jo je Evropska unija uspešno izvajala v odnosih z državami kandidatkami.

Vendar nagrajevanje za napredek na področju človekovih pravic v državah v razvoju se žal ni vedno izkazalo kot najučinkovitejši ukrep za spodbujanje napredka, saj so se na mednarodni ravni pojavili novi akterji, ki izvajajo politični damping. Na primer, Kitajska se v zvezi s svojo politiko v Afriki ne sklicuje na človekove pravice ali demokracijo. Vendar moramo še naprej vztrajati pri temeljnih vrednotah EU ter po potrebi uporabiti „metodo palice“, s čimer bi pokazali, da bodo morebitnemu neizpolnjevanju osnovnih zahtev sledile resne posledice, pri čemer bi za tretje strani bilo boljše, da se tem posledicam izognejo.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Gospod predsednik, uporaba dvojnih meril v zvezi s kršitvami človekovih pravic je sramotna za EU. Že dalj časa se soočamo z razmerami, v katerih popuščamo državam, ki so kljub diktatorskemu ali delno diktatorskemu režimu bogate ali velike, ter državam, ki kršijo človekove pravice, vendar niso tako pomembne z evropskega vidika ali z vidika poslovnih odnosov z Združenimi državami, pri čemer smo to lahko nazadnje videli v primeru ruskega nasilja nad Gruzijo.

Proti državam, ki kršijo človekove in državljanske pravice ter prezirajo evropska merila na tem področju, je treba uporabljati instrument sankcij še naprej. Vendar ne smemo dovoliti, da se ta instrument razvrednoti, zato ga je treba uporabljati na prožen način. V zvezi s tem ne smemo zavriniti možnosti uvedbe sankcij proti Rusiji zaradi vojne na Kavkazu.

Za konec poudarjam, da me veseli, ker želimo zavestno onesnaževanje okolja priznati kot kršitev človekovih pravic. V zvezi s tem kolegi s Finske, Švedske in iz baltskih držav razpravljajo o morebitnih resnih okoljskih posledicah naložb v plinovod Nord Stream, ki naj bi potekal skozi Baltsko morje.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Gospod predsednik, Evropa potrebuje veliko spremembo, da bi resno upoštevala pravice. Pametne in učinkovite sankcije je treba podpreti s strukturnim in sistematičnim odzivom. Evropa mora biti enotnejša. Kadar sprejemamo odločitve, še vedno prihajajo do izraza nacionalne meje. Poleg tega prihajajo do izraza tudi nostalgija po postkolonializmu in trenutni interesi. Vendar človekove pravice zahtevajo evropsko avtoriteto ter večjo in širšo vključenost. V novi Evropi ne odloča vsak zase. Nova Evropa je enoten organ, pri čemer človekove pravice niso le cilj, ampak sredstvo za doseganje geopolitičnih ciljev.

Ti cilji so preprosti: močno evropsko politično središče, Evropski parlament s pristojnostjo odločanja, skupna odgovornost držav članic v zvezi z diplomatskimi razpravami in varstvom človekovih pravic, pri čemer naj bi Evropska komisija to nalogo usklajevala, bolj politične in manj birokratske delegacije Evropske komisije v tretjih državah, izvajanje pritiska na Svetovno trgovinsko organizacijo v zvezi s preučevanjem demokratičnega dostojanstva njenih članov, spodbujanje enakih organizacijskih struktur, kot jih ima Unija, krepitev dialoga z Afriško unijo, skupnostjo narodov Južne Amerike in drugimi regionalnimi skupinami, izvajanje pritiska v zvezi z reformo Združenih narodov, pri čemer naj bi imela Evropska unija ključno vlogo, ter oblikovanje notranje strategije proti odvisnosti, ki temelji na enotni energetske politiki in dosledni obrambni politiki.

Gospe in gospodje, potrebujemo korenito spremembo politike na področju človekovih pravic.

Vural Öger (PSE). – (DE) Gospod predsednik, današnja razprava o morebitnih sankcijah proti Rusiji zaradi sporov na Kavkazu ponovno dokazuje, kako neodgovorno včasih ravnamo s sankcijami. Legitimnost sankcij kot vsesplošen in nepristranski instrument je sporna, pri čemer ni jasno, kdaj in kako je zagotovljena njihova učinkovitost.

Zelo pomembno je pravilno oceniti učinkovitost sankcij EU. Te sankcije ne smejo biti usmerjene proti napačnim ljudem, zato jih je treba prilagoditi. Te sankcije morajo biti usmerjene proti zatiralnim režimom. Kljub vsemu prizadevanju so merila za oceno še vedno osrednje vprašanje. Kdaj sankcije dejansko prispevajo k spremembi ravnanja? Namesto uvedbe začasnih ukrepov podpiram oblikovanje strategije EU, ki bi prispevala k skladni in trajnostni politiki sankcij. Vendar bi bilo treba v tem parlamentu doseči soglasje glede optimalnih pogojev uporabe teh sankcij. Zaenkrat na področju sankcij nimamo še nobene učinkovite strategije.

Vendar je to poročilo korak v pravo smer. Evropski parlament je trenutno najpomembnejši zagovornik človekovih pravic. Sankcije EU ne smejo biti nasilen politični instrument, ampak morajo ščititi interes državljanov. Sankcije, ki kaznujejo civilno prebivalstvo, imajo nasprotni učinek in ne dosežejo dejanskega cilja.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Sankcije so eden od instrumentov, ki jih lahko Unija uporabi pri izvajanju politike na področju človekovih pravic.

Kljub temu pomanjkanje študije v zvezi z učinkom politike sankcij Evropske unije ovira oceno dejanskih učinkov in učinkovitosti te politike, kar posledično kaže na pomanjkanje preglednosti, skladnosti in celo legitimnosti sankcij Skupnosti.

Brez enotnosti Evropske unije na področju skupne varnostne politike ne moremo uvesti učinkovitih in sistematičnih sankcij Skupnosti. Gospod predsednik, obžalovanja vredno je, da Unija in države članice sankcij niso uporabljale sistematično, zato menim, da je treba oblikovati skladno strategijo za politiko sankcij, s katero bi zagotovili spoštovanje človekovih pravic ter ki bi upoštevala že podpisane sporazume in klavzule, preprečevala uporabo dvojnih meril ter prispevala k povečanju verodostojnosti Unije.

Čestitam gospe Flautre za to poročilo.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Gospod predsednik, v mednarodnem pravu obstaja latinsko načelo, tj. „*par in parem non habet imperium*“. To pomeni, da država ne more obsoditi druge države ali uvesti sankcije proti njej, vendar je vse to preteklost. Mednarodna družba se je z uporabo razuma korenito spremenila. Primitivne sankcije, ki so jih države nekdanje uporabljale druga proti drugi po biblijskem načelu maščevanja iz stare zaveze, tj. „oko za oko, zob za zob“, je nadomestil odličen mehanizem kolektivnih in organiziranih sankcij, pri čemer se na podlagi postopkov odloča o tem, kdo lahko ta mehanizem uporabi ter kdaj in kako. Veseli me, da si Evropska unija prizadeva za izboljšanje mehanizma za uporabo sankcij, ki bi upošteval razmere in stopnjo kršitve.

Poudarjam dve točki. Podpiram modro, pametno in razumno uporabo sankcij, vendar nasprotujem tako imenovanim preventivnim sankcijam. Menim, da preventivne sankcije predstavljajo zlorabo. Drugič, pozivam

k večjemu upoštevanju družbe in naših državljanov, ki jih je treba obvestiti, da sankcije niso primitivna kazen, ampak smiselni in ustrezeni odziv na resno kršitev zakonodaje, ter da prispevajo k varstvu demokracije.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, izpostavljam točko, ki so jo omenili številni poslanci. Sankcije ne smejo biti usmerjene proti napačnim ljudem. Zlasti ne smejo škoditi najrevnejšim ljudem. V zvezi s tem smo že dosegli napredek, vendar si je treba za to prizadevati še naprej. V preteklosti smo večkrat bili priča pokvarjenim režimom, ki zaničujejo človekove pravice ter ki zelo pogosto javna sredstva pretvarjajo v zasebni kapital in ga nato hranijo na bančnih računih, dokler ga nekdo od članov režima ne prevzame in uporabi.

Zato si je treba v skladu s pristopom, ki smo ga vzpostavili v okviru mednarodnega kazenskega sodišča, prizadevati za sodelovanje na mednarodni ravni. V zvezi s tem ima lahko Evropska unija pomembno vlogo, saj mora zagotoviti, da rezultati te politike niso usmerjeni proti napačnim ljudem.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Gospod predsednik, čestitam gospe Flautre za njeno odlično in uravnoteženo poročilo. Izpostavljam tri primere, v katerih Evropska unija uporablja dvojna merila. Prvič, dvojna merila uporabljamo takrat, kadar obravnavamo dve majhni državi, pri čemer nam ena nasprotuje in je sovražna, medtem ko je druga proevropska in prozahodna. Drugič, dvojnimi merili smo lahko priča v odnosih med majhnimi državami in velesilami, kot sta Rusija in Kitajska, kajti v tem primeru imajo pomembno vlogo interesi. Tretjič, dvojna merila ogrožajo našo verodostojnost in upravičenost do tega, da v zvezi s človekovimi pravicami in pravicami manjšin kritiziramo tretje države, medtem ko v nekaterih državah Unije, kot sta na primer dve baltski državi, več sto tisoč ljudi nima državljanstva ali medtem ko ustava ene od velesil Evropske unije še vedno ne priznava regionalnih jezikov. Hvala za vašo pozornost.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Gospod predsednik, tudi jaz izpostavljam dvojna merila in nedoslednost, pri čemer gospo Flautre opozarjam na odstavek 22, ki zadeva posredovanje poročil držav ter zakonitost sankcij ali politike sankcij. Ta parlament se je septembra 2004 odločil, da odpošlje misijo za ugotavljanje dejstev v Vojvodino, v severni del Srbije, kjer iz zgodovinskih razlogov živi veliko Madžarov, Romunov in Nemcev, zato je to območje zelo pomembno v zvezi s človekovimi pravicami in tudi s solidarnostjo. Preučili smo tamkajšnje resne razmere v zvezi s človekovimi pravicami. V skladu s to odločitvijo naj bi pododbor za človekove pravice izvedel preiskavo v zvezi s temi razmerami. Vendar se to tudi po treh letih in pol še ni zgodilo. Zato pozivam pododbor, da v skladu z odločitvijo izvede preiskavo v zvezi s temi resnimi razmerami, kajti le tako bo lahko Parlament opozoril Svet in Komisijo na dejanske razmere ter prevzel vlogo v okviru politike sankcij.

Jean-Pierre Jouyet, predsedujoči Svetu. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, za začetek se odzivam na pripombe gospe Flautre in gospoda Romeve i Ruede ter tistih, ki so poudarjali potrebo po izvedbi ocene sankcij in učinka. Menim, da je to zelo pomembno, pri čemer je Svet tako kot Parlament zaskrbljen glede zmogljivosti sprejemanja odločitev o sankcijah in posodabljanja teh odločitev na podlagi najboljših razpoložljivih informacij. Veljavni ukrepi se vedno znova ocenijo na podlagi ocen učinka, pri čemer si Svet prizadeva, da bi njegove odločitve čim večkrat temeljile na poročilih vodij misije v državi, ki so v najboljšem položaju, da ocenijo učinkovitost teh ukrepov.

Poleg tega je Svet dosegel znaten napredek v zvezi s posvetovanji z lokalnimi in mednarodnimi nevladnimi organizacijami, pri čemer je Parlament danes dokazal, da ima zelo pomembno vlogo pri tej oceni.

Vendar je res tudi to, da so sankcije instrument, ki mora ohraniti svojo politično naravo. Jasno in odgovorno poudarjam, da res potrebujemo strategijo za metodologijo, vendar se pri tem ne smemo omejiti ali dovoliti, da se ta postopek samodejno odvija, zato si bodo naše ocene vedno različne. Ob upoštevanju zelo izpopolnjenega govora gospe Koppe poudarjam, da bodo sankcije še naprej le politični instrument. Vendar sankcije niso edini instrument za spodbujanje človekovih pravic. Poznamo še dva druga instrumenta, ki sicer manj zaznamujeta države, proti katerim sta usmerjena, vendar prav tako predstavljata orodje za spodbujanje človekovih pravic, in sicer so to pogoji, ki jih določata politika širitve v okviru stabilizacijsko-pridružitvenega postopka z Balkanom in sosedska politika, ter klavzule o človekovih pravicah iz vseh sporazumov, ki jih Evropska unija sklepa s tretjimi državami ali skupinami držav ter katerih izvajanje se lahko v primeru kršitev odloži.

Gospe Koppi zagotavljam, da se v zvezi s farmacevtskimi izdelki ne izvaja embargo, ampak sistem nadzora v primerih dvojne uporabe teh izdelkov, pri čemer se v takšnem primeru ne smejo širiti. Svet se strinja z večino poslancev, da sankcije ne smejo vplivati na civilno prebivalstvo.

Tudi gospod Cappato in gospod Gawronski sta izpostavila pomembno vprašanje, ki so ga nato omenili številni drugi govorniki, tj. vprašanje okoljske škode. Okoljska škoda zaenkrat še ni vključena med cilje skupne zunanje in varnostne politike, zato je res, da s tega vidika ni upoštevana, pri čemer bi bilo treba preučiti možnost vključitve okoljske škode v primerih, kadar ogroža mednarodno varnost ali človekove pravice. V zvezi s tem je treba začeti razpravo. Poleg tega poudarjam gospodu Cappatu, da je Evropska unija v omenjenih primerih že uporabila energetske sankcije, in sicer v različnih okoliščinah.

Izpostavljam še nekatere nedavne dogodke, ki so jih omenili številni poslanci. V zvezi z vojno med Rusijo in Gruzijo jasno poudarjam, da sankcije ne morejo doseči svojega cilja, če se bodo zaradi tega prekinili vsi stiki z zadevno državo, tj. Rusijo. Poleg tega moramo preučiti, ali bi bila uvedba sankcij v tem primeru v interesu Gruzije. Vse poslance pozivam, da to preučijo.

Poleg tega izpostavljam vprašanje meril uspešnosti. To vprašanje je omenila gospa Saks. To je zelo pomembno vprašanje, zlasti v zvezi z Uzbekistanom, o čemer sem se tudi sam prepričal, ko sem se v tej državi udeležil konference o Osrednji Aziji in prisotnosti Evropske unije v Osrednji Aziji. Tam sem tudi spoznal gospo Tadjibaeva, nekdanjo politično zapornico, pri čemer upamo, da se bo njeno zdravje izboljšalo in da bo deležna ustrezne nege, vendar sem se poleg tega prepričal, da je z dobro politiko meril uspešnosti mogoče doseči napredek in da si organi prizadevajo za celovitejše izpolnjevanje meril, ki jih določa Evropska unija. Uzbekistan bomo ponovno obiskali oktobra.

Tiste, ki so izpostavili vprašanje v zvezi s Kubo, opozarjam, da so bile sankcije proti Kubi preklicane junija 2008, vendar to še ne pomeni, da lahko prenehamo z natančnim spremljanjem tamkajšnjih razmer v zvezi s človekovimi pravicami.

To so bile točke, ki sem jih želel pojasniti na koncu te zelo temeljite in pestre razprave, ki dokazuje, kako pomembno je sodelovanje Parlamenta.

Benita Ferrero-Waldner, komisarka. – Gospod predsednik, menim, da je to bila zelo koristna razprava, ki je poudarila številna zelo pomembna vprašanja, ki jih moramo upoštevati pri morebitni uvedbi sankcij, kajti sankcije so le eno od orodij naše zunanje politike. Te sankcije je treba po temeljitem razmisleku vedno uporabiti skupaj z vsemi drugimi orodji, vključno z razvojnim delom ali politično in gospodarsko reformo v tretjih državah. Z vsemi temi orodji želimo izpolniti le en cilj, tj. spoštovanje in spodbujanje človekovih pravic.

Poročilo gospe Flautre jasno dokazuje, da moramo še bolj izboljšati ta instrument ter zagotoviti, da je naš sistem sankcij v celoti v skladu z mednarodnim pravom in da ne krši temeljnih človekovih pravic, ki jih vsi zagovarjamo. Menim, da naša sodišča znatno prispevajo k razvoju našega sistema sankcij ter hkrati varujejo temeljna načela, kot sta pravna država in pravični postopek, pri čemer je Sodišče Evropskih skupnosti danes to ponovno dokazalo. Poleg tega menim, da moramo spodbujati človekove pravice in preprečiti, da bi gospodarske ali katere koli druge sankcije škodile širšemu prebivalstvu.

To je zelo pomembno. Zato ponovno poudarjam, da moramo sankcije usmeriti proti tistim, ki so odgovorni za kršitve človekovih pravic, ter se odločiti na primer za zamrznitev bančnih računov ali prepoved izdaje vizumov, kot je povedal gospod Rack, s čimer bi omejili ugodnosti teh voditeljev ali tistih, ki so odgovorni za kršitve človekovih pravic.

Poleg tega so številni poslanci, vključno z gospo Flautre, pozivali k ustrezni oceni sankcij EU ter predlagali oblikovanje posebne metodologije. Mislim, da je delo, ki v zvezi s tem poteka v Svetu in ki ga tudi podpiram, na kratko omenil že gospod Jean-Pierre Jouyet, pri čemer menim, da se moramo na podlagi predhodne ocene nekoliko izboljšati, preden se odločimo za uvedbo sankcij. V zvezi s tem lahko ponovno ponudim storitve naših delegacij, ki delujejo na samem kraju in se zato najbolj zavedajo razmer v posameznih državah, pri čemer so prispevki civilne družbe in organizacij za človekove pravice v teh državah seveda zelo koristni.

V zvezi s skladnostjo poudarjam, da so sankcije pomembno orodje, vendar jih je treba pri našem razvojnem delu dopolniti s proaktivnim pristopom, ki vključuje podporo za institucije za človekove pravice, politično reformo in spodbujanje civilne družbe. Dober primer tega je Burma. Sankcije, ki se tam izvajajo, hkrati zagotavljajo možnost sodelovanja z nevladnimi organizacijami in organizacijami za človekove pravice. Menim, da je to pomemben korak naprej.

Hélène Flautre, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, veseli me, da je bila ta razprava izvedena in da so lahko vsi izrazili svoje mnenje, vključno z gospodom predsedujočim Svetu in gospo komisarko.

Menim, da bo ta razprava prispevala k oblikovanju neke vrste skupne filozofije. Številni poslanci so pozivali k doslednejši in verodostojnejši politiki, ki ne uporablja dvojnih meril, pri čemer se mi zdi, da si je treba v zvezi s temi vprašanji prizadevati še naprej. Pri pisanju tega poročila sem se iz pogovorov z različnimi ljudmi veliko naučila. Resnično menim, da je treba še veliko storiti ter da mora prihodnje delo temeljiti na celoviti in izčrpni oceni trenutne politike sankcij, s čimer bi se izognili spornim vprašanjem, na katera mediji takoj postanejo pozorni, tako kot v primeru Rusije. Zato potrebujemo zelo zanesljivo filozofijo ter soglasje v zvezi z našimi postopki in politiko.

Menim, da za to ni potrebna uporaba tehničnega znanja kot nadomestila za občutljive politične odločitve, ampak da je treba zagotoviti, da občutljive politične odločitve čim bolj temeljijo na objektivnih informacij, pri čemer v zvezi s tem ponovno poudarjam vprašanje omrežja strokovnjakov. Politiko sankcij je treba izvajati v celoti ter pri tem spoštovati to, kar je večina poslancev označila kot „popolnoma objektivna merila uspešnosti“, ki nam omogočajo oceno dejanske učinkovitosti sankcij.

Menim, da zelo napredujemo. Nekatero točko je treba še pojasniti, kar ste najbrž vsi sklepali iz številnih govorov, pri čemer sem se zaradi teh točk tudi vzdržala glasovanja v odboru za zunanje zadeve. Gospe in gospodje, menim, da ne smemo popuščati glede zahtev po celovitem spoštovanju človekovih pravic in mednarodnega prava v zvezi s pripravo črnih seznamov ter uvrščanjem ljudi na te sezname ali črtanjem z njih. Sodba Sodišča Evropskih skupnosti, ki jo je pravkar omenil gospod Jouyet, nas pri tem v celoti podpira.

Gospe in gospodje, pozivam vas, da sprejmete to poročilo, ki sicer ni odlično, vendar je zelo pošteno, na kar smo lahko ponosni, pri čemer bo to poročilo predstavljalo dobro delovno orodje.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 4. septembra 2008.

Pisne izjave (člen 142)

Desislav Chukolov (NI), v pisni obliki. – (BG) Gospod Pöttering, gospa Flautre, v določenem trenutku vaše politične kariere vas je večina že bila v opoziciji. Izkušnje imate s tem, da vršilci dolžnosti z vami ravnajo, kot da ne obstajate, medtem ko jih vi obtožujete kraje in sumljivih poslov. Vendar so v Bolgariji trenutno na oblasti dediči teroristov in fašistov.

To so stranke, ki predstavljajo tristransko koalicijo v Bolgariji, in sicer Bolgarska socialistična stranka (BSP), katere brezbožni člani so bombardirali cerkve, da bi naredili vtis na kominterno, Narodno gibanje Simeona II. (SNM), dediča Borisa III., ki je Bolgarijo vključil v drugo svetovno vojno in bil Hitlerjev privrženec, ter protiustavna muslimanska stranka Gibanje za pravice in svoboščine (MRF), sestavljena iz teroristov, ki so še pred približno dvajsetimi leti razstreljevali vlake, polne mater z otroki.

Ti vršilci dolžnosti so 30. julija 2008 pretepli mojega kolega Dimitarja Stoyanova. Zdravstveni pregled je pokazal, da je od nasilnežev v policijskih uniformah utrpel 34 poškodb.

Ob upoštevanju učinkovite politike EU za uporabo sankcij v primerih resne kršitve človekovih pravic, o čemer govorite v svojem poročilu, odločno pozivam vse poslance tega parlamenta, da izrazijo svoje mnenje o tem dogodku, ki je sramoten za nas vse, in strogo obsodijo vladajočo mafijo v moji državi.

Urszula Gacek (PPE-DE), v pisni obliki. – Kazenski pravosodni sistem storilca kaznuje, odvrta od kaznivih dejanj in prispeva k njegovi resocializaciji. Sankcije imajo na splošno enak namen. Naši kazenski pravosodni sistemi storilce sicer kaznujejo, vendar je uspešnost teh sistemov pri odvrtačanju in resocializaciji sporna. Tudi sankcije imajo pogosto omejen učinek v zvezi z odvrtačanjem in rehabilitacijo držav, ki kršijo mednarodno pravo in človekove pravice.

Raziskave glede učinkovitosti več kot 100 primerov gospodarskih sankcij od prve svetovne vojne so pokazale, da so te sankcije najuspešnejše takrat, kadar so spremembe, ki jih zahtevamo, skromne, kadar velike in močne države ali skupine držav ukrepajo proti šibkejši državi, kadar je ciljna država dejansko odvisna od trgovine z državami, ki uvajajo sankcije, kadar se sankcije uvedejo hitro ter kadar je škoda za tiste, ki uvajajo sankcije, omejena.

Sankcije EU morajo biti natančne in ne smejo biti usmerjene proti napačnim ljudem. Ukrepi, ki jih je treba preučiti, vključujejo zamrznitev finančnih sredstev, prepoved transakcij, omejitve naložb, trgovine s posameznim blagom in gibanja ter omejitve na področju diplomacije, kulture in športa.

Pomembno je, da EU pregleda svojo politiko sankcij, s čimer bi dosegla želene spremembe v državah kršiteljicah in zagotovila lastno verodostojnost.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Evropski parlament, ki se pretvarja, da ima vlogo ZN, trdi, da poskuša vzpostaviti spoštovanje človekovih pravic po vsem svetu. Vendar bi bilo bolje, da najprej uredi svoje zadeve.

V Franciji, Belgiji, Nemčiji in Avstriji je na tisoče državljanov, vključno z akademiki, publicisti, in demokratično izvoljenimi predstavniki, obsojenih, uničenih, odpuščenih, zaprtih ter obtoženih rasizma zaradi kritiziranja priseljevanja, ksenofobije zaradi zagovarjanja zakonite nacionalne prednosti, revizionizma zaradi kritiziranja „uradnih“, vendar spreminjajočih se resnic sodobne zgodovine, ter homofobije zaradi izražanja zakonite prednosti naravnim družinam, ki so edine sposobne imeti otroke.

Žrtve tega političnega in sodnega pregona so tudi odvetniki. V Nemčiji je bila Sylvia Stolz aretirana, ker je na sodišču zagovarjala stališča svoje stranke. V Franciji se je svet pariške odvetniške zbornice osramotil s tem, ko je upokojenemu odvetniku Ericu Delcroixu zavrnil častno članstvo.

Sodniki, kot so Estoup v Versaillesu, Schir v Lyonu in Cotte v Parizu, si prizadevajo za obsežno uporabo teh samovoljnih zakonov ter s tem zanemarjajo vsa načela, ki varujejo svobodo. Vendar najhujše je to, da nekateri od tistih, ki so odgovorni za to zakonodajo, ki uničuje svobodo, sedijo v tem parlamentu. Prav te poslance je treba najprej obsoditi.

Tunne Kelam (PPE-DE), v pisni obliki. – Evropska unija temelji na vrednotah, kot sta demokracija in spoštovanje človekovih pravic. Varstvo in zagovarjanje teh vrednot je bistvo katere koli politike Evropske unije.

Človekove pravice so bile vključene v zunanjo politiko EU. Kljub temu EU prepogosto ni enotnega mnenja, zato se ne more hitro in učinkovito odzvati na množične kršitve človekovih pravic.

Sankcije so del politike na področju človekovih pravic, vendar se ne uporabljajo enakopravno. EU si ne sme zatiskati oči in delati izjem za velike države, kot sta Rusija in Kitajska, ki dejansko trguje s človekovimi pravicami v zameno za gospodarske koristi.

V primerih stalnih kršitev človekovih pravic je treba natančno preučiti gospodarske odnose s tretjimi državami ter se na te kršitve odzvati s sankcijami in zamrznitvijo nadaljnjih pogajanj.

Zato odločno pozivam Komisijo in Svet k odločnemu, enotnemu in močnemu odzivu. Poleg tega pozivam EU k enakopravni uporabi politike na področju človekovih pravic in uvedbi sankcij proti kateri koli državi, za katero so dokazane množične kršitve človekovih pravic.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, zahvaljujem se poročevalki gospe Flautre za uravnoteženo in spoštovanja vredno poročilo, v katerem upravičeno in ustrezno vztraja pri ponovni oceni in raziskavah sankcij EU kot delu širše politike na področju človekovih pravic. Brez informacij na podlagi obsežnih raziskav zaman razpravljamo o učinkovitosti ali neučinkovitosti sankcij.

Sankcije so lahko v okviru politike na področju človekovih pravic pomembne z dveh vidikov. Na eni strani posredujejo pomembno moralno sporočilo Evropske skupnosti v zvezi z vrednotami. Na drugi strani lahko imajo znaten učinek na razvoj ciljne države. Oba vidika sta vsekakor imela pomembno vlogo v primerih, v katerih so bili doseženi dejanski trajni rezultati, na primer pri odpravi politike apartheida v Južni Afriki.

Vendar je očitno tudi to, da zgolj s sankcijami takšnih rezultatov ni mogoče doseči. Trajne spremembe političnih razmer in razmer v zvezi s človekovimi pravicami v posamezni državi zahtevajo usklajeno in celovito uporabo instrumentov politike na področju človekovih pravic. Parlament je že prej poudarjal, kako pomembna je učinkovitejša politika na področju človekovih pravic.

Da bi preprečili trpljenje ljudi, moramo preučiti možnost natančnejših sankcij, usmerjenih zlasti proti voditeljem držav in skupinam, ki kršijo človekove pravice. Zlasti se moramo izogibati omejevalnim ukrepom, ki onemogočajo rast malih in srednjih podjetij.

V zvezi s tem poudarjam vprašanje uporabe meril za uvedbo sankcij. Obžalovanja vredno je, da se sankcije prepogosto ocenjujejo glede na njihovo ustreznost v zvezi s poslovnimi interesi Unije.

14. Razvojni cilji novega tisočletja – Cilj 5: izboljšanje zdravja mater (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka dnevnega reda so izjave Sveta in Komisije o petem razvojnem cilju novega tisočletja: izboljšanje zdravja mater.

Jean-Pierre Jouyet, predsedujoči Svetu. – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, tako kot Evropski parlament tudi Svet pripisuje velik pomen temu, da se do leta 2015 po vsem svetu dosežejo vsi razvojni cilji novega tisočletja, zlasti tisti, ki zadeva zmanjšanje umrljivosti mater za tri četrtine med letoma 1990 in 2015.

V zvezi s tem Evropska unija poudarja, da je za trajni razvoj na tem področju potrebno spoštovanje in spodbujanje pravic žensk in deklet, pri čemer jim je treba zagotoviti dostop do zdravstvenih storitev, zlasti v zvezi s spolnim zdravjem in zaščito pred aidsom. Vse tri institucije EU so jasno poudarile skupno pripravljenost k izboljšanju zdravja mater v državah v razvoju, zlasti prek podpisa evropskega soglasja o razvoju z dne 20. decembra 2005, ki zdravje mater opredeljuje kot eno od prednostnih nalog razvojne politike EU. Na voljo imamo potrebne finančne instrumente za izvajanje tega cilja, zlasti v okviru partnerstva med Evropsko unijo in Afriko v zvezi z razvojnimi cilji novega tisočletja. Kot veste, se na področju zdravja še vedno soočamo z velikimi izzivi. Ti izzivi so bili omenjeni v letnem poročilu Združenih narodov. Zaradi težav med nosečnosti ali rojevanjem, ki jih ni mogoče zdraviti, vsako leto še vedno umre 500 000 žensk. Teh smrti ne moremo preprečiti brez napredka. Zaradi teh vzrokov, povezanih z nosečnostjo, v podsaharski Afriki umre ena od 16 žensk, medtem ko v razvitih državah umre le ena od 3 800 žensk. Zato se je Svet ob upoštevanju obsežnosti teh izzivov in ob upoštevanju teh povsem nesprejemljivih razmer odločil, da pospeši in okrepi svoje prizadevanje. Svet je junija sprejel program ukrepov. Ta program določa nujno podporo EU za doseganje cilja iz leta 2005 v zvezi s splošnim dostopom do reproduktivnega zdravja ter ciljev za leto 2010 v zvezi z reševanjem življenj dodatnih 4 milijonov otrok na leto, od tega 2 milijona otrok v Afriki, ter zagotavljanjem dodatnih 35 milijonov rojstev pod nadzorom usposobljenega zdravstvenega osebja na leto, od tega 13 milijonov rojstev v Afriki. Če želimo do leta 2015 zmanjšati umrljivost mater za tri četrtine, je treba do leta 2010 zagotoviti dodatnih 21 milijonov rojstev pod nadzorom usposobljenega zdravstvenega osebja na leto.

EU bo podprla doseganje cilja v zvezi z zagotavljanjem dostopa do sodobnih kontracepcijskih sredstev za dodatnih 50 milijonov žensk v Afriki do leta 2010 ter splošnega dostopa do načrtovanja družine. Poleg tega program, ki ga je izvajal Svet, določa tudi prispevek EU k premostitvi finančne vrzeli, s čimer bi se ti cilji do leta 2010 dosegli. Po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije finančna vrzel trenutno znaša 13 milijard EUR.

Če Evropska komisija temu verjame, kar nam bo povedala gospa komisarka, moramo za premostitev finančne vrzeli povečati podporo EU za 8 milijard EUR do leta 2010, od tega 6 milijard EUR za Afriko, pri čemer je bistveno, da partnerske države in donatorice prevzamejo vlogo zainteresiranih strani pri obravnavanju izzivov, s katerimi se soočamo.

V zvezi s tem je predsedstvo zato prepričano, da krepitev zdravstvenih sistemov še naprej predstavlja eno od glavnih prednostnih nalog razvojnih ciljev novega tisočletja. V okviru konkretnih ukrepov, ki se načrtujejo, poudarjam skupni dokument o tveganjih za zdravje ljudi, ki ga pripravljata predsedstvo in Komisija, neuradno srečanje razvojnih ministrov, ki bo potekalo od 29. do 30. septembra ter na katerem bodo razpravljali o zaključkih novembrskega zasedanja Sveta in prihodnjih predsedstvih v zvezi s splošnim dostopom do zdravstva, ter pregled poročila Komisije o programu EU za ukrepe, ki ga bo izvedel Svet, da bi obravnaval kritično pomanjkanje delavcev na področju zdravstva v državah v razvoju, pri čemer sem že prej poudaril, kako pomembna je ta naloga.

Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, zagotavljam vam, da si bo Svet še naprej prizadeval za pomoč Evropske unije pri izboljšanju razmer v zvezi z zdravjem mater v državah v razvoju, zlasti v Afriki.

Benita Ferrero-Waldner, komisarka. – Gospod predsednik, v zvezi z osnovno pravico do zdravja najverjetneje obstaja največ razlik na svetu. Tisti, ki so v največji stiski ter ki so izpostavljeni največjemu tveganju zaradi bolezni in predčasne smrti, imajo najslabši dostop do zdravstva ali pa jim je pogosto celo povsem onemogočen. To predstavlja velik izziv za Evropsko unijo in svetovno skupnost kot celoto.

Evropska unija je zelo zavezana k izvajanju razvojnih ciljev novega tisočletja (RCNT), vključno s petim RCNT v zvezi z izboljšanjem zdravja mater, o čemer tudi danes razpravljamo.

Zavedamo se, da je za povečanje finančnih sredstev za spolno in reproduktivno zdravje ter za zdravje na splošno potreben veliko bolj usklajen in večsektorski pristop, ki vključuje tudi druge RCNT. Rezultate na področju zdravstva ni mogoče doseči brez ustreznih naložb v sisteme, ki zagotavljajo boljše zdravje. Zdravstveno politiko je treba vključiti v širše načrtovanje socialnega in gospodarskega razvoja. Države potrebujejo dolgoročno in predvidljivo pomoč zunanjih donatorjev. Donatorji se morajo zavedati jasne povezave med financiranjem in doseganjem rezultatov, pri čemer so nujno potrebni tudi mehanizmi, ki zagotavljajo odgovornost vseh partnerjev v zvezi s kršenjem mednarodnih sporazumov.

Revni ljudje, tj. ženske, moški in otroci, ki živijo v državah v razvoju, se soočajo s številnimi medsebojno povezanimi težavami v zvezi s spolnim in reproduktivnim zdravjem. Te težave med drugim vključujejo virus HIV/aids, spolno prenosljive bolezni, nenačrtovano ali neželjeno nosečnost, težave med nosečnostjo in rojevanjem, pohabljanje ali odstranjevanje spolnih organov, spolno zlorabo, nevarne splave ter rak na materničnem vratu. Te okoliščine so odgovorne za veliko trpljenja in številne predčasne smrti. Te težave so poleg revščine in podrejenega položaja žensk v družbi posledica pomanjkanja dostopa do ustreznih zdravstvenih storitev, informacij ter usposobljenih strokovnjakov in zalog proizvodov v zvezi z reproduktivnim zdravjem.

Zato je bila Evropska komisija pri svojem delu na področju zdravja in razvoja najbolj zaskrbljena glede izboljšanja zdravja mater in zmanjšanja umrljivosti mater. Vendar kljub našemu prizadevanju za izpolnjevanje RCNT na svetovni ravni najbolj zaostajamo v zvezi s petim RCNT, zlasti v Afriki, kot je bilo že povedano. To je zelo resna težava, zlasti zato, ker večina mater umre doma, daleč stran od zdravstvenih storitev, pri čemer takšne smrti pogosto niso zabeležene. Zato je dejansko število smrti mater morda celo še veliko večje od tistega, ki ga navajajo statistični podatki, tj. pol milijona na leto.

S političnega stališča se soočamo še z eno težavo, ki je razlog za zaskrbljenost. To je vedno večja nagnjenost k temu, da se politike v zvezi s spolnim in reproduktivnim zdravjem ter pravicami do tega zdravja v programih zaradi občutljivih vprašanj v zvezi s splavom ne obravnavajo. S tem zanemarjamo neenak položaj ženk v številnih partnerskih državah, v katerih ženske ne odločajo o tem, koliko otrok bodo imele, ali pa so prisiljene v spolne odnose, včasih celo s partnerjem, za katerega je verjetno, da je okužen z virusom HIV. Ne smemo pozabiti številne ženske in dekleta, ki so žrtve posilstva ter ki se poleg poškodb in travme pogosto morajo soočiti še s tem, da jih sorodniki in skupnosti zavrnejo.

Zato v okviru 10. evropskega razvojnega sklada in proračuna Komisije namenjamo neposredno pomoč za izboljšanje zdravja v 31 državah v razvoju. Veliko teh držav se sooča z zelo visoko umrljivostjo mater in zelo šibkimi zdravstvenimi sistemi.

V zvezi s tem je proračunska pomoč za izboljšanje zdravja eden od pomembnih instrumentov za obravnavanje umrljivosti mater. Da bi bila ta pomoč predvidljivejša, Komisija v številnih partnerskih državah uvaja nov način financiranja s tako imenovanimi pogodbami o RCNT, ki bodo omogočile dolgoročno proračunsko pomoč ter prispevale k izboljšanju zdravja in doseganju RCNT. Tako bodo lahko vlade podprle periodične stroške zdravstvenih sistemov, kot so na primer plače delavcev na področju zdravstva. To je ključnega pomena za povečanje dostopa do osnovnega zdravstva, vključno z varno dobavo in napredkom v zvezi s petim RCNT.

Vendar se zavedamo, da naše trenutno prizadevanje za izboljšanje zdravja mater ni zadostno, zato je treba za spremembo trenutnih razmer to prizadevanje okrepiti. Zato je Svet Evropske unije 24. junija 2008 sprejel program EU za ukrepe v zvezi z RCNT, pri čemer so se Komisija in države članice zavezale k povečanju podpore za zdravje prek dodatnih 8 milijard EUR do leta 2010, od tega 6 milijard EUR za Afriko, kar je bilo že omenjeno.

V zvezi s petim RCNT program za ukrepe v zvezi z RCNT omenja dva pomembna cilja, ki jih je potrebno doseči do leta 2010, in sicer je treba zagotoviti dodatnih 21 milijonov rojstev pod nadzorom usposobljenih delavcev na področju zdravstva ter dostop do sodobnih kontracepcijskih sredstev za dodatnih 50 milijonov žensk v Afriki

Da bi to dosegle, morajo Komisija in države članice med seboj sodelovati. Izrazili smo svojo zavezo in si odločno prizadevamo za izboljšanje položaja žensk v revnih državah v zvezi z rojevanjem, ki je zame ena od najnaravnejših stvari na svetu. Kot komisarka za zunanje odnose danes nadomeščam Louisa Michela, pri čemer lahko kot ženska z veseljem povem, da v zvezi s tem vprašanjem čutim veliko solidarnost.

(Ploskanje.)

Filip Kaczmarek, v imenu skupine PPE-DE. – (PL) Gospod predsednik, gospa komisarka, peti razvojni cilj novega tisočletja je zelo pomemben, saj se ne nanaša le na kakovost življenja, ampak tudi na življenje samo, njegov začetek in nadaljevanje. Pomembnost petega razvojnega cilja novega tisočletja je večja, če stroški uspešnega izvajanja v monetarnem smislu niso previsoki. Obstajajo programi in projekti, ki se po svetu že izvajajo in so znatno zmanjšali obporodno umrljivost, stroški teh pa niso bili posebno visoki. Kljub temu je dinamika doseganja petega cilja v nekaterih regijah slaba ali zelo slaba. Ob tem v nekaterih regijah, zlasti podsaharski Afriki, od leta 2000 ni bilo nobenega izboljšanja. To je zelo zaskrbljujoč pojav, saj pomeni, da je izvajanje petega razvojnega cilja novega tisočletja na svetovni ravni ogroženo.

Žal v nekaterih razvitih državah še zmeraj obstaja težnja po ideologizaciji problema in osredotočanju na zelo sporno vprašanje, tj. reproduktivne pravice. To je danes že bilo omenjeno. Vendar so eden od najpomembnejših vzrokov za smrt mater tvegano izvedeni splavi. Zato je smiselno, da bi omejitev števila splavov povzročila upad umrljivosti mater. Zagotovo bi bilo lažje omejiti število splavov, kot povečati število t. i. „varnih“ splavov.

Tako se je težko strinjati s trditvijo, da reproduktivno zdravje mora biti prednostna naloga razvojne politike. To je pomembno, vendar bi prednostna naloga morala ostati boj proti revščini, pri čemer se strinjam s komisarko, izboljševanje položaja žensk in izpolnjevanje obljub razvitih držav. Ta izbira prednostnih nalog je zelo pomembna, saj bi neprimeren izbor lahko povzročil neugodna dejanja. Na primer, v resolucije kot standard vključujemo primer izmenjave izkušenj in najboljše prakse, vendar je ob neprimernem cilju to lahko neučinkovito ali popolnoma nezaželeno.

Prav tako je treba upoštevati, da je nalaganje naših norm in standardov drugim državam ali družbam moralno ambivalentno. Države, ki so deležne naše pomoči, naj v etičnih zadevah odločitve o tem, kaj je dobro in sprejemljivo, sprejemajo same. Mi na primer ne smemo trditi, da je splav dobra rešitev. To bi bilo nedosledno in bi predstavljalo neupravičeno poseganje, in sicer nedosledno, ker bi ob tem, da v Evropi želimo povečati stopnjo rodnosti, spodbujali omejevanje tega v drugih državah, za neupravičeno poseganje pa bi šlo zato, ker nas nihče ni pooblastil za to, da v drugih državah vplivamo na odločitve o etičnih zadevah.

Zato menim, da se moramo osredotočiti na nesporne stvari, saj jih je zelo veliko in smo se o tem vsi strinjali, tj. izobraževanje, krepitev položaja žensk, zaščito materinstva, dobro prehrano, dostop do usposobljene zdravniške pomoči in porodniške oskrbe. Na ta področja se lahko osredotočimo skupaj in tako olajšamo doseganje petega razvojnega cilja novega tisočletja.

Alain Hutchinson, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, gospod predsedujoči Svetu, gospa komisarka, ki ji želim vse najboljše za njen rojstni dan, ne bom se skliceval na besedilo, ki sem vam ga v imenu svoje skupine nameraval prebrati, saj menim, da smo sredi zelo pomembne razprave.

Ker nam ni uspelo izpolniti tega razvojnega cilja novega tisočletja, tj. petega cilja, ki je zelo pomemben, saj zadeva ženske in njihovo trpljenje med nosečnostjo, moramo opustiti zelo hinavski evropski odnos ter analizo, saj vemo, vidimo in smo priča razmeram v Afriki, na njenem ozemlju, v vaseh, na podeželju ter v divjini. Izjava kolega poslanca gospoda Kaczmareka me je vznejevoljila in zato ne bom prebral svojega besedila. Ne moremo trditi, da je splav čudežno sredstvo za rešitev vseh težav žensk, ki morajo roditi. Nikakor ne. Potrebna sredstva moramo nameniti temu, da tem ženskam zagotovimo vse, kar potrebujejo, tj. izobrazbo, primerno načrtovanje družine, kontracepcijo in, kjer je potrebno, prostovoljno prekinitve nosečnosti pod ustreznimi pogoji, vendar za to ne delamo vsega, kar je v naši moči. V Parlamentu je stvari zelo težko jasno določiti, saj nam nekateri v imenu morale in včasih tudi konservativnosti neprestano preperečujejo sprejemanje ustreznih ter učinkovitih ukrepov, ki bi koristili ženskam v zadevnih državah.

Beniamino Donnici, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, prizadevali smo si za skupni predlog resolucije o umrljivosti mater, pri čemer smo upoštevali, da peti cilj, tj. „med letoma 1990 in 2015 za tri četrtine zmanjšati umrljivost mater“, še zdaleč ni dosežen ter zahteva močno in konkretno pobudo mednarodne skupnosti, ki jo Evropa pravic in vrednot lahko le razlaga ter zagotovi.

Priznavamo zagotovitev gospoda Jouyeta in gospe Ferrero, vendar se moramo od besed čimprej preusmeriti v dejanja. Navsezadnje je umrljivost mater z umrljivostjo dojenčkov najpomembnejši kazalec stopnje razvoja človeštva in, kot smo že povedali, nesprejemljivo je, da dandanes ob porodu še zmeraj umre več kot pol milijona žensk na leto.

Kot vemo, večina teh žensk živi v podsaharski Afriki, kjer vsako minuto umre en človek. Kot smo povedali, je v razvitem svetu na 3 700 žensk enakemu tveganju izpostavljena le ena. Te številke so še bolj pretresljive glede na spodbuden napredek, ki so ga v enakem obdobju dosegle nekatere države s srednjimi dohodki v

Vzhodni Aziji, Jugovzhodni Aziji, Severni Ameriki, Latinski Ameriki in Severni Afriki, kar je dokaz, da se te zelo slabe razmere lahko izboljšajo.

Zato menimo, da je ta resolucija pravočasna, jasna in celovita ter opredeljuje strategije, ki lahko obravnavajo te neposredne svetovne zdravstvene razmere ob priznavanju dejstva, da je dostop do ustrezne stopnje zdravstva temeljna človekova pravica.

Končno, upam, da bo dragocen kompromis, ki so ga o tako mučnem vprašanju dosegle skupine, v Parlamentu lahko zagotovil najširše soglasje ter da bo sprejetje resolucije prineslo konkretna dejanja vseh naših institucij in narodov, prav tako kot ustrezne naložbe v infrastrukturo in prevoz, medicinsko opremo, usposabljanje upravljalcev opreme, izobraževanje, varnost ter politike emancipacije žensk, tako da bo do leta 2015 lahko dosežen ta cilj, ki je ključen za civilizacijo.

Ewa Tomaszewska, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, obporodna umrljivost ostaja zelo zaskrbljujoč pojav, ki zaradi zdravstvenih spoznanj ni opravičljiv. V času demografskega upada je izboljševanje zdravja nosečnic še resnejša težava.

Treba je upoštevati, kako resna pohabitev je splav za ženske. Ne smemo dovoliti, da obstaja dvom, in sicer če pristaneš na uboj svojega otroka, boš imel večje možnosti za preživetje. Zmanjšanje obporodne umrljivosti za 75 % do leta 2015 glede na leto 1990 zahteva splošno izboljšanje zdravja žensk ter večjo porabo denarja za zdravstvo in izobraževanje, katerega cilj je preventiva.

Razmere so najslabše v južni in podsaharski Afriki ter tudi v Aziji. Tam letno umre pol milijona žensk zato, ker želijo potomca. V primerih, ko so ženske okužene z virusom HIV in malarijo, poleg nevarnosti za materino zdravje prav tako obstaja nevarnost, da bodo s tem okuženi tudi otroci. Potrebno je poudariti, da je v zvezi s tem negativen dejavnik revščina in zato bi za reševanje te težave morali dodeliti finančna sredstva. Te razmere zelo jasno prikazujejo vrednost medsebojne solidarnosti. Priznavanje zdravja žensk, natančneje zdravja bodočih mater, kot prednostne naloge in mobilizacija mednarodnih sil za izboljšanje zdravstva za nosečnice, je zelo resen izziv.

Kathalijne Maria Buitenweg, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospod predsednik, poslanka sem že devet let in v tem času sem rodila dva otroka. Stara sta dve in skoraj osem let. Nosečnost je zmeraj polna negotovosti, saj se zmeraj sprašuješ, ali se bo otrok rodil popolnoma zdrav, vendar lahko odkrito povem, da se med nobeno nosečnostjo nisem nikoli spraševala o tem, ali jo bom preživela. To je izredno razkošje.

Številke so že bile navedene. V Evropi zaradi vzrokov, povezanih z nosečnostjo, na 3 800 žensk umre manj kot ena, medtem ko je v Afriki ta številka mnogo višja, tj. ena na 16 žensk. V zvezi z državo Niger je bilo omenjeno razmerje ena proti sedem. Eden od razlogov za to so nevarni splavi. Bilo bi mi ljubše, če ti ne bi obstajali, vendar bi to zahtevalo spremembe, kot so zagotavljanje kontracepcije ali zadrževanje moških. Nadaljnja razloga sta pomanjkanje zdravniške pomoči ali zamude pri zagotavljanju take pomoči in preveliko število nosečnosti, ki si v rani mladosti nemudoma sledijo.

Velike razlike med razmerami v Evropi in med mnogimi od teh drugih držav kažejo, da se naložba splača. Samoumevno je, da naložbe v zdravstvo znižujejo umrljivost mater. Vendar v zvezi s tem ni večjih sprememb. Leta 1987 je med nosečnostjo ali porodom umrlo približno pol milijona žensk in ta številka je ostala nespremenjena do leta 2008, kar je zelo nerazveseljivo. Svojega cinizma ne prikrivam. Menim, da je boju proti aidsu namenjene več pozornosti zato, ker zaradi tega umirajo tudi moški. Vendar so besede komisarke Ferrero-Waldner in tudi predsedujočega bile spodbudne, in komisarki se toplo zahvaljujem za njen govor.

Med umrljivostjo mater in samoodločanjem obstaja tesna povezava. Glede na nedavne raziskave bi približno 200 milijonov žensk v državah v razvoju želelo imeti manj otrok, vendar jih polovica nima dostopa do kontracepcijskih sredstev in informacij o spolnosti. Posledica tega je 52 milijonov nezaželenih nosečnosti na leto in zaradi tega moramo biti zaskrbljeni. Po mnenju Kofi Anana je boj proti lakoti in revščini obsojen na propad že na začetku, če mednarodna skupnost ne bo uspela okrepiti pravic žensk. Mi, Evropska unija, smo v pomembnem položaju, da okrepimo poziv k enakim pravicam za ženske po vsem svetu. To želimo, vendar se pravzaprav izmikamo naši pravi odgovornosti.

Zato pozivam k predstavitvi evropske poslanice za pravice žensk. Večina v tem parlamentu je to že pozdravila in prosim za podporo komisarke. To bo vrhunska diplomatka, ki bo zagovarjala stališča EU ter posredovala v primerih nasilja nad ženskami, ki bo Svetu EU in Evropski komisiji predložila predloge in bo odgovarjala

Evropskemu parlamentu. Naša vodilna sila, ki jo potrebujemo je nekdo, ki zagotavlja, da vsi naši predlogi upoštevajo pravice žensk, saj je to zelo bistveno.

Gospod predsednik, ta predlog sem že predložila predstavniku francoskega predsedstva. Zdel se mu je zanimiv. Predsedujočega sprašujem, kako bo v zvezi s tem ukrepal. Predlog imam pri sebi tudi v francoščini in nemščini. Predala mu ga bom in resnično upam, da bo ta poslanica za pravice žensk predstavljena, saj to vodilno silo resnično potrebujemo zato, da uvede dejanske spremembe.

Feleknas Uca, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospod predsedujoči Svetu, trenutne statistike kažejo, da peti RCNT še zdaleč ni dosežen ter da se umrljivost mater v Afriki in Južni Aziji povečuje.

Zaradi nosečnosti in ob porodu letno umre 536 000 žensk. 99 % teh smrti se zgodi v državah v razvoju. V Afriki med 16 ženskami ena umre med nosečnostjo ali porodom. V industrializiranih državah so možnosti za to manjše. Med najpogostejšimi vzroki smrti so krvavitev, infekcije in nezakoniti splavi. Zaradi nevarnih splavov vsako leto umre približno 68 000 žensk in na milijone jih ima doživljenjske posledice ali so kako drugače zdravstveno ogrožene. Pravzaprav je 97 % nevarnih splavov izvedenih v državah v razvoju.

Zaradi nosečnosti ali poroda vsako minuto umre ena ženska na svetu. Imamo priložnost, da to preprečimo in k temu smo moralno zavezani. Ženske v državah v razvoju, zlasti na podeželju, nujno potrebujejo univerzalen dostop do splošnega zdravstva, zdravstvene pomoči ter nasvete o nosečnosti in porodu.

Prav tako pozivam k načrtovanju družine, kar vključuje dostop do učinkovitih kontracepcijskih sredstev in varnih splavov. Izboljšanje reproduktivnega zdravja in odprava kakršne koli diskriminacije žensk sta ključna in zelo pomembna predpogoja, da se do leta 2015 dosežejo razvojni cilji novega tisočletja.

Nils Lundgren, v imenu skupine IND/DEM. – (SV) Gospod predsednik, izjava OZN o razvojnih ciljih novega tisočletja vsekakor zasluži močno podporo nas kot bogatih Evropejcev. Dejstvo, da toliko mladih ljudi na svetu živi v skrajni revščini, da mnogo mladih žensk umre med nosečnostjo in ob porodu, da ob rojstvu umre veliko novorojenčkov, da veliko število ljudi nima dostopa do varne kontracepcije ter jih je mnogo okuženih z virusom HIV/aidsom in nimajo dostopa do protiretrovirusnih zdravil, je tako tragično kot škandalozno.

Razlog za te grozovite razmere ni pomanjkanje virov, tehnologije ali zdravstvenih spoznanj. Vemo, kako lahko rešimo ta vprašanja. To jasno dokazuje dejstvo, da jih je mnogo držav rešilo že pred nekaj časa. Gre za to, da revne države pripravimo do tega, da spremenijo svoje socialne institucije in se s tem razvoj na teh območjih resnično omogoči. V nekaterih državah, kot sta Egipt in Bangladeš, je že prišlo do napredka.

Države članice ZN so se po temeljiti analizi in poglobljenih političnih razpravah zavezale k prizadevanjem za doseganje teh ciljev. Vendar so to globalna vprašanja in spadajo na raven ZN.

Zakaj se pojavljajo tukaj, v EU? Globalna vprašanja je potrebno obravnavati na globalni ravni, v OZN, katere članice so vse države. EU mora obravnavati tista vprašanja, ki so skupna njenim državam članicam, tj. čezmejna vprašanja v Evropi. Evropa lahko in mora zmanjšati revščino ter ob tem umrljivost mater tako, da čimprej odpravi svojo kmetijsko politiko.

Irena Belohorská (NI). – (SK) V Afriki sem tri leta delala kot babica, zato mi ta težava pomeni zelo veliko. Prav tako sem v Svetu Evrope bila poročevalka o materinstvu, v katerem je bilo ugotovljeno, da v državah v razvoju in v Evropi ženskam med nosečnostjo pogosto ni zagotovljeno osnovno varstvo.

Obstaja mnogo konvencij in deklaracij tako ZN kot MOD, ki se nanašajo na pravno varstvo žensk in njihovega zdravja, ki niso spoštovane in pogosto niso ratificirane. V zvezi z osnovno oskrbo v državah v razvoju je zelo šibek celoten sistem zdravstvenega varstva. Le 10 % afriškega prebivalstva ima dostop do storitev zdravstvenega varstva. Umrljivost mater je zato zelo visoka. V Afriki primanjkujejo usposobljeni strokovnjaki in zdravniki, zato AIDS še zmeraj povzroča smrti mater. Kljub ugovarjanju svetovne javnosti se še zmeraj izvaja pohabljanje ženskih spolovil.

V Aziji se težave v zvezi z materinstvom pojavljajo zaradi verskih ovir in družbenih razredov. Tukaj je potrebna celovita naložena podpora za izboljšanje zdravstva, zlasti oskrbe mater in otrok, saj vemo, da je visoka tudi umrljivost otrok. Namesto zastavljanja visokih ciljev predlagamo previdnost in nadziranje virov, ki jih zagotavljamo.

Če ima evropsko financiranje kakšen namen, morajo cilji biti jasni, razumljivi in usmerjeni k manjšemu številu ter bodo uspešni le, če jih bomo temeljito nadzorovali.

Colm Burke (PPE-DE). - Gospod predsednik, v zvezi s petim razvojnim ciljem novega tisočletja (RCNT) o izboljšanju zdravja mater v primerjavi z letom 2000, zlasti v podsaharski Afriki in Južni Aziji, ni bilo nobenega napredka, pred letom 2000 pa napredek sploh ni obstajal.

Svetovni voditelji so septembra 2000 sprejeli Milenijsko deklaracijo Združenih narodov in svoje države zavezali, da bodo do leta 2015 z RCNT zmanjševale skrajno revščino. Številke v zvezi z zdravjem mater, ki je eden od osmih RCNT, so enake tistim izpred 20 let. Vsako leto med nosečnostjo ali rojevanjem umre več kot pol milijona žensk, kar pomeni eno smrt na minuto. 99% teh smrti se zgodi v državah v razvoju. V delih Afrike umrljivost mater pomeni smrt vsake šestnajste. V najmanj razvitih državah je le pri 28 od 100 porodov prisotno usposobljeno osebje. Cilj petega RCNT je med letoma 1990 in 2015 za tri četrtine zmanjšati število žensk, ki umirajo ob porodu.

Svet in Komisijo pozivam, naj pred srečanjem Združenih narodov o RCNT, ki bo potekalo na visoki ravni tega septembra v New Yorku, prednostno obravnavata RCNT in zlasti dosežeta peti RCNT. Kot član delegacije iz odbora za zunanje zadeve Evropskega parlamenta bom konec tega meseca odpotoval na srečanje ZN v New York, kjer bom izpostavil pomembnost tega, da države članice obnovijo svojo zavezo k doseganju RCNT do leta 2015.

Ker smo v zvezi z RCNT že na pol poti je bistveno, da države članice EU do leta 2015 še naprej napredujejo do 0,7 % BND. Glede na znižanje pomoči EU iz 0,41 % BND leta 2006 na 0,38 % leta 2007, kar pomeni zmanjšanje za 1,5 milijona EUR, države članice EU pozivam, naj ne opuščajo finančnih zavez. Tiste, ki pri tem trenutno zaostajajo, morajo povečati svoja prizadevanja. Predsedstvo Sveta pozivam, da prevzame pobudo in naj bo zgled pri zagotavljanju, da bo dostopno primerno predvidljivo financiranje ter da poveča svoja prizadevanja, pri čemer se bodo reševala življenja.

Glenys Kinnock (PSE). - Gospod predsednik, naj se že na začetku zahvalim komisarki za njeno odločno in jasno izjavo, ki je zelo celjena.

Gospod Kaczmarek naj se zaveda, da 19 % smrti mater povzročijo nevarni splavi. Seveda je to nekaj, kar je treba resno obravnavati in ne sme obstajati nobena pretveza, da je to mogoče storiti kako drugače.

V zvezi s pravicami do spolnega reproduktivnega zdravja druga stran trdi, da ima težave z besediščem, ki je uporabljeno v tej resoluciji. Očitno se ne strinjajo z uporabo besedo „pravice“ in „storitve“. Bojim se, da na tisoče žalujočih otrok v državah v razvoju, ki so brez mater ali tisti otroci, katerih matere so umrle od bolečin, ker ni bilo anestezije, ali so izkrevale do smrti, ker ni bilo niti za šivanje, ali pa so umrle, ker ni bilo treh centov za nakup magnezijevega sulfata, ki bi jih rešil pred izkravitvijo, tega izrazja ne bo zelo dobro sprejelo. Povejte jim, da je besedišče, uporabljeno v tej resoluciji, pomembno. Poskušajte jim povedati, da je vse to predrago. Omenjena življenja so dragocena in nobena ženska ne bi smela umreti, medtem ko daje življenje.

Prav tako moramo upoštevati trditve nekaterih ljudi, da imajo ženske v realnosti nizek status in nizko vrednost ter zato stvari ne moremo spremeniti. To je popoln nesmisel. Stvari moramo spremeniti. S sovraštvom do žensk, ki vodi do takega trpljenja in žalovanja, se moramo spopasti.

Prav tako zahtevamo spremembe od predsedstva. Od njega zahtevamo ukrepe glede zavez, ki jih je sprejel v zvezi z RCNT. Besede predsedstva Evropske unije so nam všeč, vendar je potrebna večja dejavnost.

Izpolnitev petega RCNT pomeni vzpostavitev zdravstvenih sistemov in zagotavljanje, da iz finančnega vidika obravnavamo dejstvo, da 40 % žensk po svetu rojeva brez usposobljene pomoči. Od predsedstva pričakujemo, da prevzame to pobudo. Na primer, v Franciji je med letoma 2006 in 2007 pomoč Afriki dejansko upadla. Francija ne sledi svojim zavezam in prepričati se moramo, da bo predsedstvo premislilo o pozivu k ukrepom ter bo sprejelo take zaveze, ki so potrebne pred letom 2010.

Bo predsedstvo navedlo, ali bodo uveljavljene navedene proračunske zaveze? Ali bo izpolnilo to obljubo? Vemo, da obstaja potreba po boju proti umrljivosti mater. Vemo, koliko to stane. Vendar žal vemo tudi to, kakšna je cena, če tega ne storimo.

Toomas Savi (ALDE). - Gospod predsednik, obsodba uporabe kontracepcijskih sredstev in preprečevanje zakonitih splavov je eden od najškodljivejših zločinov, zagrešenih zoper človeštvo, saj nekatera kontracepcijska sredstva prav tako zagotavljajo zaščito pred spolno prenosljivimi boleznimi, kot je virus HIV. Z zadostno spolno izobrazbo prav tako izboljšujejo zdravje mater. Zakoniti splav preprečuje nezaželene nosečnosti z

otroki, ki bi bili obsojeni na revščino, lakoto in bolezni. S tem, da ženskam onemogočamo svobodno odločanje, opuščamo izpolnjevanje razvojnih ciljev novega tisočletja. Da bi izboljšali zdravje mater v državah v razvoju, mora Evropska unija obsoditi prepoved financiranja nevladnih organizacij, ki z državnimi sredstvi v tujini izvajajo ali spodbujajo splave, ki velja v Združenih državah (Global Gag Rule) ter prepoved uporabe kontracepcijskih sredstev, ki jo zagovarjajo nekatere cerkve.

Carlo Casini (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospod predsedujoči Svetu, gospe in gospodje, naša dolžnost je ukrepati, da bodo tako ženske svojo materinsko vlogo lahko izvajale v optimalnih zdravstvenih pogojih. To je jasno. Zato upanje, ki je v tem smislu izraženo v predlogu resolucije, o katerem smo razpravljali, zasluži našo podporo.

Vendar ne morem prikriti nelagodja, ko se v mednarodnih krogih neprimerno uporablja izraz „storitve na področju reproduktivnega zdravja“, in sicer te storitve želimo, vendar ne smemo dovoliti, da to vključuje prostovoljen splav, kar tragično zatiranje človeških bitij že na začetku njihovega obstoja spreminja v storitev socialnega skrbstva.

Ne glede na to, kakšni so vidiki vsakega od nas o legalizaciji splava menim, da moramo v dokumentu o zdravju mater upoštevati, da materinstvo zadeva dva človeka in ne le enega. Zato pozdravljam dejstvo, da kompromisna resolucija vključuje sklicevanje tako na deklaracijo kot na konvencijo o otrokovih pravicah, v katerih se uporablja izraz „otrok“ tudi za nerojene otroke in pozivata k posebnim storitvam tako za mater kot za otroka.

Menim, da je prav, da dokumenti, ki zagotavljajo varno materinstvo, vsebujejo sklicevanja ne le na navedene instrumente, ampak tudi na druge instrumente, ki zagovarjajo življenje. Gre naj za blaginjo, gospodarstvo, socialno in psihološko podporo ter izobrazbo za spoštovanje življenja. Nasprotno tam, kjer je to omejeno in kjer je poudarek le na uporabi kontracepcije, vključno s splavom, ne bomo dosegli zelenih rezultatov.

V Evropi obstajajo države, kot sta Francija in Združeno kraljestvo, kjer ni dvoma, da je kontracepcija veliko bolj razširjena kot v drugih državah, vendar kljub temu glede na uradna poročila število splavov stalno narašča. Kolege poslance pozivam, naj premislijo o teh točkah.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospod predsedujoči Svetu, komisarki se zahvaljujem za njeno zelo odločno izjavo. Res je, da umrljivost mater ponazarja najbolj mučno neenakost med moškimi in ženskami na severu ter jugu. Jasno je, da naši številni kolegi poslanci v tej dvorani tega še vedno ne razumejo. Gospod Casini, vsako leto zanosi 50 milijonov žensk, ker nimajo dostopa do kontracepcijskih sredstev, 42 milijonov od teh žensk nevarno splavi, od katerih jih 80 000 umre. Takšna so dejstva. Večina teh žensk živi v podsaharski Afriki in tako Zahod nima razloga, da bi tem ženskam dajal nasvete.

To je sramota, saj je umrljivost mater mogoče preprečiti s tem, da se jim omogoči dostop do zdravstva ter spolnega in reproduktivnega zdravja. Glede na Svetovno zdravstveno organizacijo stroški zagotavljanja osnovne zdravstvene oskrbe znašajo 34 EUR na leto. To je dosegljivo, če poleg samih držav v razvoju Evropska unija porabi 15 % mednarodne razvojne pomoči za zdravstvo, vključno s spolnim in reproduktivnim zdravjem. Vendar težava nastane ravno pri tem. V zadnjih letih naložbe držav članic v zdravstvo stalno upadajo. Od leta 1994 so se proračuni za načrtovanje družine skoraj prepolovili. Tudi v Evropskem razvojnem skladu so za zdravstvo namenjeni le 4 %, medtem ko je za infrastrukturo in proračunsko podporo namenjenih 30 %. Zato je očitno prišel čas, da besede Sveta in obljube Komisije postanejo jasni projekti, na primer za povezovanje proračunske podpore z jasnimi rezultati glede petega razvojnega cilja novega tisočletja ter reševanjem življenj žensk v Afriki.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Gospod predsednik, zelo bom jasna, in sicer po tem, kar so povedali gospodje na tisti strani Parlamenta, menim, da je težko imeti koherenten govor. To je nekaj, kar me je zelo ganilo tudi kot žensko, saj zadeva mene in druge ženske v tem parlamentu. Navsezadnje ne govorimo o zdravstveni ali finančni težavi, čeprav sem hvaležna za zagotovila glede povišanja financiranja, ampak o socialni težavi. To je težava, ki se nanaša na družbeni odnos do žensk, tj. odnos družbe, ki ženske po svetu še zmeraj obravnava kot drugorazredne državljane.

Če sem odkrita, neverjetno se mi zdi, da sta ta dva poslanca povedala kaj takega, pri čemer se zavedata, da zaradi tega na leto umre pol milijona žensk. To je neverjetno. Nobena ženska si ne želi splava, niti ena. Vendar če nima nobene druge izbire, je treba zagotoviti vsaj to, da se ta izvede varno in zakonito. To je pravica ženske. Ob tem me veseli, da Svet Evrope to podpira. Če te pravice ne bomo priznali, tukaj izkazujemo le neiskreno žalost. Zato vse v tem parlamentu pozivam, naj glasujejo za predloge sprememb, ki obsojajo

prepoved financiranja nevladnih organizacij v Združenih državah, ki z državnimi sredstvi v tujini izvajajo ali spodbujajo splave (Global Gag Rule), in vatikansko prepoved uporabe kondomov, saj, naj kar povem, je to dvoje neposredno odgovorno za milijone smrti in menim, da je v tem parlamentu to treba obsoditi.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, naše politike o zdravju mater v državah v razvoju ne delujejo. To je pokazala današnja razprava, saj v zvezi z zmanjševanjem grozot žensk, ki umirajo med rojevanjem, ni bil dosežen nikakršen napredek. Če na Irskem ženska umre med rojevanjem, pride do burnega odziva in celotne zdravstvene preiskave, saj so taki dogodki redki. To me veseli, vendar je to še zmeraj pretresljivo. To, da v državah v razvoju ena od 16 žensk umre med porodom je zastrašujoč podatek, pri čemer medtem, ko mi na varnem o tem razpravljamo, nosečnice v Afriki in na vaseh vedo, da so njihova življenja ogrožena ter da morda ne bodo živele tako dolgo, da bi rodile otroka ali dejansko skrbele za svoje druge otroke.

Zdravje mater je del celotnega zdravja, kar vključuje dostop do hrane, zato je vprašanje o varnosti preskrbe s hrano pomembno. Ali lahko izpostavim še eno vprašanje, ki doslej še ni bilo omenjeno? Komisarki se zahvaljujem za njene pripombe glede potrebe po usposabljanju zdravstvenih delavcev. Veliko jih je treba usposobiti, vendar, bodimo odkriti, razvite države usposobljene delavce Afriki prevzemajo, da ti skrbijo za nas, in sicer tako v Združenih državah kot v EU, kar moramo priznati. Mi si lahko privoščimo, da jim plačamo, oni pa želijo priti in delati, vendar iz teh držav ropamo usposobljene ljudi. Želim, da v svojih končnih pripombah morda obravnavate tudi to.

V to vprašanje, o katerem razpravljamo, so vpleteni bolečina, trpljenje in smrt. Omenila sem zapuščene otroke. Ravno pred božičem smo v Indiji kot delegati bili priča zelo uporabnemu projektu, ki ga financira EU, v okviru katerega se vaščanke usposabljujejo za pomoč v zvezi z umrljivostjo dojenčkov, saj tam ni usposobljenih zdravnikov in medicinskih sester. Ta zelo majhen projekt je velik uspeh, saj deluje od temeljev navzgor. Morda bi morali tak program uvesti tudi za obravnavanje umrljivosti mater, medtem ko vemo, da potrebujemo vse te zelo usposobljene in izobražene delavce.

Neena Gill (PSE). - Gospod predsednik, veseli me, da v tem parlamentu poteka razprava o petem RCNT, saj v tem trenutku, ko govorim, nekje na svetu umira ženska, ki rojeva. Kot smo slišali, je napredek v zvezi s tem RCNT zanemarljivo majhen, kar je pretresljivo, ter je edini RCNT brez napredka, v nekaterih regijah pa so se razmere celo poslabšale.

Nekateri bi rekli, da je temu vprašanju bilo namenjeno tako malo pozornosti zato, ker zadeva ženske in ker se 99 % smrti zgodi v državah v razvoju. To je eno od največjih vprašanj o socialni neenakosti na svetu in kljub priznavanju osebne zavezanosti komisarke menim, da je EU pri obravnavanju tega vprašanja zelo počasna.

Zato sprašujem Komisijo in Svet, kaj bosta storila v zvezi s tem, da zagotovita povečanje financiranja, ki bo omogočilo, da se ta proračunska postavka ne bo zmanjšala. Če pogledate razdelek 4, kjer prevladujejo kratkoročne krize in naravne nesreče, moramo zagotoviti, da bo to prednostno obravnavano ne le v Uniji, ampak tudi na mednarodni ravni. Komisijo in države članice pozivam, naj z obnovljenim nadzorom preučijo izvajanje teh programov ter tako zagotovijo, da osem programov ne bo ogroženih s slabo kakovostjo storitve, korupcijo in pomanjkanjem odgovornosti, saj program zato v nekaterih državah ni napredoval. Potrebni so dobro premišljeni programi.

Kot je izpostavila gospa McGuinness, smo v Indiji spoznali projekt z zelo majhnim financiranjem, ki zagotavlja mobilne telefone, ter le dvodnevno usposabljanje za povezovalca, ki lahko spozna nevarne znake med nosečnostjo in po njej, vse to pa je v povezavi z izobraževanjem, zelo osnovno stopnjo osebne higiene ter le potrebo po vretju vode, pomenilo razliko med življenjem in smrtjo. Tako v tem letu, ki so ga ZN glede RCNT poimenovali leto dejanj, ne moremo biti več ravnodušni in poskrbeti moramo, da odpravimo tragično ločevanje med bogatim in revnim svetom.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Gospod predsednik, gospa komisarka, z veseljem sem vas poslušala. Vaše predvidevanje se je izkazalo kot pravilno in uveljavili ste konkretne ukrepe. Potrebujemo akcijske načrte, finančno pomoč in oceno rezultatov. To pomeni več dejanj in manj govorov. Prav tako se moramo oddolžiti za izgubljen čas, saj v državah v razvoju zaradi pomanjkanja informacij ter pomanjkanja dostopa do spolnega in reproduktivnega zdravja vsako leto umre na tisoče žensk. Statistika niso le podatki, saj gre za družinske tragedije, otroke, ki postanejo sirote in ljudi, ki umirajo, vendar bi lahko bili rešeni. Ali zaradi premišljevanja o tem, kar vemo, da se po svetu dogaja, ponoči lahko mirno spimo?

Spolno in reproduktivno zdravje morata biti prednostni nalogi. Obžalovanja vredno je, da nekateri spolno in reproduktivno zdravje želijo omejiti le na splav. Vendar je pomembno, da so splavi zakoniti in varni ter pomenijo izjemo, saj je to edini način boja proti nezakonitim splavom. Vse ženske na vseh kontinentih imajo pravico do dostopa do spolnega in reproduktivnega zdravja. Brez te pravice enakost spolov ne obstaja. Komisija in Svet morata sprejeti ustrezne ukrepe.

Françoise Castex (PSE). – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospod predsedujoči Svetu, gospe in gospodje, neuspeh v zvezi s petim RCNT zadeva nas vse, saj zaznamuje naš neuspeh pri napredovanju glede emancipacije žensk po vsem svetu. Strinjamo se, da bi to moral biti naš velik politični cilj, saj se zaradi tega prav tako počutimo zelo krive. Vendar bi prav tako morali imeti pogum in povedati, da je na tisoče žensk tudi žrtev nevednosti, zanemarjanja in napačnih informacij. Zanemarjanja zato, ker bi se večina od 500 000 primerov smrti mater lahko preprečila s preventivo in osnovnim zdravstvom. Razdeljevanje impregniranih mrež proti komarjem bi na primer lahko preprečilo smrtne primere malarije na tisoče žensk. Nevednosti zato, ker je dekletom in ženskam še zmeraj prepogosto onemogočeno pridobivanje osnovne izobrazbe, ki bi jim preprosto omogočila branje ter razumevanje enostavnih zdravstvenih in higienskih priporočil. Nazadnje še napačnih informacij, tj. določene konservativne ideje o veri in tradiciji, zaradi katere so ženske še zmeraj v stanju nesprejemljive odvisnosti, porok, ko so še zelo mlade, nosečnosti, ki si večkrat tesno sledijo, ter tabujev glede ženske kontracepcije. Posledično ukrepamo, in sicer omrežja parlamentarnih predstavnikov za razvijajoče se prebivalstvo Evrope in Afrike sodelujejo v okviru Sklada ZN za demografsko dejavnost. Govorimo v korist zdravja, reprodukcije in ženskega nadzora nad lastno plodnostjo, ob potrebni finančni podpori tega pa moramo spremeniti odnose do žensk ter njihov položaj. To je ključni politični cilj za razvoj vseh teh držav.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Gospa komisarka, čestitam vam za vaše mnenje. Težava glede zdravja mater pripada mnogim težavam. Po eni strani je to sistem zdravstvenega varstva, ki je na splošno povezan z materinstvom. Zdravje, mentalno in psihično stanje ne le mater, ampak tudi otrok, je prav tako odvisno od načina, na katerega se ta dva sistema časovno usklajujeta. Materinstvo je neizogibno povezano z demografskimi težavami vsake države in splošno znano je, da je to resna težava.

Po drugi strani so težave glede zdravja mater vezane na financiranje. Države bi bilo treba pozvati k zagotavljanju zadostnih sredstev za tiste, ki pomoči ne morejo dobiti, ter bi tako zmanjšale smrtnost novih mater in otrok ter omogočile uporabo profilaktikov, saj je vsako življenje dragoceno, sprejeti pa bi morale tudi določbe za največje možno število zdravstvenih storitev in storitev socialnega skrbstva za ženske.

Zaščita materinstva je prav tako odvisna od osebnih prejemkov medicinskega osebja v porodnišnicah. Ta težava obstaja v mnogih državah, vključno z državami Evropske unije, in jo je treba rešiti.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Evropski parlament je pričel z razpravami o spodbudi Komisije za privabljanje visoko usposobljenih strokovnjakov iz tretjih držav na trg dela EU, tj. o t. i. modri karti. Države članice so pozvane, naj ne odvajajo usposobljenih delavcev iz občutljivih sektorjev držav v razvoju, tj. izobraževalne dejavnosti in zdravstva, čeprav nekatere države članice, vključno z Združenim kraljestvom, tega niso pripravljene storiti. Govorimo o uničevanju tega, kar smo dosegli. Če bomo odvajali strokovnjake iz zdravstvenega sektorja, v katerem že tako ali tako primanjkuje osebja, bo zdravje žensk in zdravje vseh članov družbe v celoti ogroženo ter v še slabšem položaju. Predlagam, da zagotovimo, da si pravni akti, ki jih sprejemamo, med seboj ne nasprotujejo ter da so naše politike skladne z našimi načeli.

Proinsias De Rossa (PSE). – Gospod predsednik, v to razpravo posegam najprej zato, da se Svetu zahvalim za junijski akcijski načrt, zlasti pa zato, da pozdravim odločno izjavo komisarke Ferrero-Waldner.

To, da se ta razvojni cilj novega tisočletja ne dosega ter da od leta 2000 in v zadnjih 20 letih nismo napredovali, je pretresljivo ter nesprejemljivo. Umrlo je na milijone žensk in več milijonov otrok je po nepotrebnem osirotelo.

Vemo, kaj smrti povzroča, in vemo, kako to preprečiti. Za to, da jih preprečimo, imamo vire in dejansko tudi znanje, vendar se to ne dogaja. Zakaj? Zakaj nam ne uspeva? Menim, da dovoljujemo tistim, ki se sklicujejo na ugovor vesti oviranje napredka. Te moramo preseči, tj. tiste, ki to vprašanje stalno omejujejo na vprašanje splava in zagotavljanje kondomov. Nerazumljivo je, kako lahko nekdo kondom obravnava kot neke vrste hudoben instrument, ki bega pamet in razum.

Tiste, ki sprejemajo in uveljavljajo odločitve, pozivam, naj prezrejo nasprotnike, ki se sklicujejo na ugovor vesti in nadaljujejo z delom.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - Gospod predsednik, k temu vprašanju, ki ima politične, psihološke, fizične in moralne vidike ter je zato zelo zapleteno, bom dodal nekaj pripomb. Z izjavo gospe Kinnock, da ta stran ne odobrava niti izraza „storitev“, se ne strinjam. Obstaja veliko „storitev“, med katerimi je ena zelo sporna, tj. splav. Menim, da jo poslanci na moji levi želijo prikriti z zelo lepimi besedami, in sicer uporabo izrazov, kot je „reproduktivno zdravje“. Prav tako menim, da poznate mnenje večine iz tiste strani parlamenta, vendar obstaja mnogo drugih „storitev“, ki jih želite izboljšati, uporabiti in podpreti v tolikšni meri, kot je to finančno možno, ter upam, da bo to zmanjšalo število smrti v tistih drugačnih trenutkih, o katerih smo danes razpravljali. Tako ta obtožba ni zelo primerna, čeprav vemo, da obstaja nekaj moralnih težav v zvezi z le eno „storitvijo“.

Catherine Stihler (PSE). - Gospod predsednik, dejstvo, da med porodom, ki je ena od najbolj naravnih stvari na svetu, kot je to opisala komisarka, vsako minuto umre ena ženska, je pretresljivo in sramotno. Prav tako je sramotno dejstvo, da ne dosegamo tega razvojnega cilja novega tisočletja ter na cedilu puščamo najbolj ranljive ženske in otroke na svetu.

Tako francosko predsedstvo kot Komisijo pozivam, naj Parlamentu poročata o odločitvah, ki bodo sprejete v New Yorku in da bosta osebno poskrbela za to, da bo v naslednjih tednih zagotovljena sprememba v zvezi s tem, da bo to kot prednostna naloga na političnem programu uvrščeno višje ne le na ravni držav članic, ampak na mednarodni ravni.

Jean-Pierre Jouyet, predsedujoči Svetu. - (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ne bom ponavljal tega, kar je zelo čustveno povedala že komisarka, čeprav se z njenim prepričanjem glede sramote, s katero se soočamo, strinjam v celoti. Zato je svet razvil akcijski načrt. Res je, da se vključuje zelo pozno, vendar je ta program ambiciozen. Ne bom ga ponovno predstavljal.

Naj bom v zvezi s tem zelo jasen in povem, da bo predsedstvo tam, kjer je vključeno, prednostno obravnavalo spodbujanje in zaščito pravic žensk. Naš program zlasti vključuje pripravo smernic za boj proti nasilju nad ženskami, ki se bodo uporabile kot ukrepi Evropske unije v mednarodnem okolju in konec tega meseca na srečanjih visoke stopnje Združenih narodov o razvojnih potrebah Afrike v okviru razvojnih ciljev novega tisočletja. Prav tako imamo pobudo za ženske in oborožene spopade, katerih cilj je boljše izkoriščanje posebnih položajev žensk tam, kjer Evropska unija izvaja politike zunanjega varovanja in obrambne politike ter kot predsedstvo dajemo pobudo za novo resolucijo v Generalni skupščini združenih narodov z Nizozemsko o nasilju nad ženskami. Ker sem omenil naš nacionalni položaj, čeprav sem tukaj v imenu Sveta, naj povem, da so vse države članice vabljeni, da se pridružijo tej resoluciji v okviru Združenih narodov. Končno bo decembra 2008 za nevladne organizacije potekal forum o položaju žensk.

V zvezi z zdravjem mater ter vsega, kar ste povedali, lahko le delim zavezanost in ogorčenost govorcev, zlasti glede povezave z virusom HIV ter povem, da je EU leta 2007 financirala Svetovni sklad za boj proti aidsu v višini 91 milijonov EUR, kot vodilni dajalec za navedeno leto.

V zvezi s pripombami gospe Kinnock, ki kot predana Evropejka zagotovo ne more zamenjevati predsedstva Sveta z nacionalno državo, saj v nasprotnem primeru ni takšna, kot sem mislil, da je, naj v zvezi s proračunskimi zavezami Evropske unije povem, da bo Francija leta 2008 povečala svoje zneske. Če sem bolj natančen, dodeljen znesek za zdravstvo se je med leti 2006 in 2008 povečal iz 820 milijonov EUR na 930 milijonov EUR. Menim, da v zvezi s tem ni razlogov, da bi se pripravili.

Iz bolj osebne stališča naj povem, da bo glede na to, kar sem slišal na tej razpravi, predsedstvo zelo pozorno preučilo predlog gospe Buitenweg, ki mi ga je predložila, saj se med predsedovanjem resnično želim boriti proti revščini, ki naj se povsod izboljšuje skladno z razmerami žensk ter spoštovanjem pravic žensk. Želim, da se ob sistematični ogroženosti zdravja žensk posreduje ter da imamo v okviru zakonskih in varnih pogojev potrebne vire, tj. vse potrebne vire, da to sramoto končamo, zato ne glede na naša prepričanja ne moremo zavrniti zagotavljanja katerih koli od teh virov.

Zato moramo napredovati, če želimo preprečiti to resnično sramoto v zvezi s položajem žensk, zlasti v najrevnejših državah. Ponavljam, da moramo tako doseči sporazum ne glede na naša prepričanja. Predsedstvo se je odločilo, da bo ukrepalo samo, zlasti v Afriki, pri čemer bo uporabilo vse razpoložljive vire.

Benita Ferrero-Waldner, komisarka. - Gospod predsednik, slišali smo nekaj zelo pomembnih izjav. To je občutljivo vprašanje, v zvezi s katerim obstajajo različni vidiki. Menim, da bi se morali vrniti k akcijskemu programu mednarodne konference o prebivalstvu in razvoju, ki je potekala v Kairu ter jasno navaja spoštovanje nacionalne zakonodaje. Vsekakor nasprotujemo prisilni prekinitvi nosečnosti, neprostovoljni sterilizaciji, detomoru in drugim kršitvam človekovih pravic, ki očitno niso v skladu s politiko.

Hkrati je zelo pomembno razumeti, da je rojstvo otroka zapleteno. Kot je povedala gospa Buitenweg, je to v naših državah razkošno, vendar to ni tako v tistih drugih državah. Zato bi načelo prostovoljne izbire moralo biti vodilo tega akcijskega programa, katerega cilje je zagotoviti splošen dostop do vseh varnih in zanesljivih metod za načrtovanje družine, kar je seveda prednostna naloga, ter do storitev na področju reproduktivnega zdravja, ki so skladne z zakonom.

Cilj naj bo pomoč posameznikom in parom pri njihovem samostojnem odločanju ter doseganju svojih reproduktivnih ciljev, pri čemer jim damo priložnost za uveljavljanje pravice do tega, da imajo otroke po svoji lastni izbiri. To moramo doseči.

Splav se v nobenem primeru ne bo spodbujal kot metoda za načrtovanje družine. Vlade so zavezane k obravnavanju posledic nevarnih splavov na zdravje kot skrbi za javno zdravje, saj se ti izvajajo in slišali smo, koliko žensk zaradi tega umre, ter k zmanjševanju zatekanja k splavom z izboljšanimi storitvami za načrtovanje družine. Zakoniti splav mora biti varen in del celovitih storitev na področju reproduktivnega zdravja. To je najpomembnejše.

Prav tako je res, da bi zdravstveni sistemi morali biti boljši, saj so zdaj slabi, pri čemer jih želimo okrepiti z usposabljanjem večjega števila zdravstvenega osebja in s sistemi zdravstvenega zavarovanja, kar je pobuda francoskega predsedstva.

Drži tudi, da je v zadnjih letih veliko denarja bilo porabljenega na primer za boj proti virusu HIV/aidsu vendar je žal v Afriki vedno več žensk okuženih s tem virusom, tj. vsako četrto dekle, ki je staro med 16 in 24 let, je HIV pozitivno. To je grozno. Komisija se tega zaveda in s svetovnim skladom spodbuja, naj so pobude bolj prilagojene ženskam in v večji meri upoštevajo vidik spola.

Končno bi se vprašanje v zvezi s priseljivanjem lahko obravnavalo nepravilno. Ta t. i. „beg možganov“ je eden od vprašanj, na katerega bo treba odgovarjati pri obravnavanju preseljevanja kot celote. Ima pozitivne in negativne strani, pri čemer moramo najti pravo ravnovesje.

PRESEDUJOČI: GOSPOD DOS SANTOS

Podpredsednik

Predsednik. – Prejel sem šest predlogov resolucij⁽¹⁾, vloženi v skladu s členom 103(2) Poslovnika.

Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisni izjavi (člen 142)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), v pisni obliki. – (RO) EU se je zavezala k doseganju razvojnih ciljev novega tisočletja, kot je zmanjševanje umrljivosti mater za 75 % do leta 2015.

Čprav so države EU na splošno na dobri poti, je na področju zdravja mater zabeležen počasen napredek. Pobude Evropske komisije za dodelitev sredstev za reformo zdravstvenih sistemov, ki bi izboljšala kakovost predporodnih in poporodnih storitev, kot tudi dostop do takih storitev, ter za podporo raziskav na področju reproduktivne medicine in za usposabljanje medicinskega osebja, so primerne za doseganje petega cilja.

Tudi listina o krepitvi izvajanja zdravstvenih sistemov, ki je junija 2008 bila sprejeta v Talinu, predstavlja pomemben napredek. Kljub temu obstajajo razvite države, kot so Francija, Velika Britanija ali Nizozemska, ki imajo zelo nizko umrljivost in za katere je zmanjševanje te za 75 % do leta 2015 težko, saj je spreminjanje počasnejše kot v državah z večjo umrljivostjo. Prav tako še vedno obstajajo nesorazmerja glede napredka, ki je bil dosežen v državah EU ali celo v regijah različnih držav.

Zato sta za doseganje cilja, zastavljenega za leto 2015, potrebna tako hitra posodobitev evropskega zdravstvenega sistema s posebnim poudarkom na raziskavah za izboljšanje predporodnih in poporodnih storitev, kot tudi učinkovitejše sanitarno izobraževanje ter načrtovanje družine.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Evropska unija odločno podpira razvojne cilje novega tisočletja, ki so jih sprejeli Združeni narodi, pri čemer so določili, naj se ti cilji v zvezi z mirom, varnostjo, razvojem, upravljanjem in človekovimi pravicami dosežejo do leta 2015.

Med osmimi cilji naj bo posebna pozornost namenjena izboljšanju zdravja mater, saj več kot pol milijona žensk, zlasti v Afriki in Aziji, umre med nosečnostno ali porodom.

Glavni vzrok za povečanje umrljivosti na svetovni ravni je pomanjkanje usposobljenega osebja, ki materam zagotavlja pomoč tako med nosečnostjo kot med porodom. Te razmere je treba odpraviti z vlaganjem pomembnih sredstev v nerazvite države, in sicer v usposabljanje specializiranega osebja ter v medicinsko opremo.

Cilja Romunije v zvezi z izboljšanjem zdravja mater sta do leta 2015 znižati umrljivost na 10 smrti mater na 100 000 porodov ter zagotoviti splošen dostop do zdravstvenih storitev.

Naravna rast prebivalstva v Romuniji je negativna, umrljivost pa 12-odstotna. S socialno pomočjo in obveščevalnimi programi, storitvami za matere in otroke ter dodatno finančno podporo EU je treba obnoviti rastoč trend stopnje rodnosti, Romunija pa mora ostati v demografski strategiji Evropske unije.

15. Čas za vprašanja (vprašanja Komisiji)

Predsednik. – Naslednja točka dnevnega reda je čas za vprašanja (B6-0457/2008).

Na Komisijo so bila naslovljena naslednja vprašanja.

Prvi del

–

Vprašanje št. 35 predložil **Stavros Arnautakis** (H-0546/08)

Zadeva: Krize v sektorju živil v EU in varstvo evropskih potrošnikov

Ali je Komisija po stalnih krizah v sektorju živil v Evropi sprejela odločitev v zvezi s posebnimi ukrepi za zagotovitev učinkovitega varstva potrošnikov?

Androula Vasiliou, komisarka. – (EL) Gospod predsednik, najprej se zahvaljujem gospodu Arnautakis za njegovo vprašanje o vedno aktualnem vprašanju glede varnosti hrane.

Komisija lahko na več načinov zagotovi, da bodo potrošniki in evropski državljani zavarovani pred možno krizo v sektorju živil. Prvič, Komisija zagotavlja, da so pristojni organi v vseh 27 državah članicah pravočasno ter istočasno opozorjeni prek sistema hitrega obveščanja za živila in krmo (RASFF).

Drugič, urad Komisije za hrano in veterinarstvo izvaja sistematični inšpekcijski nadzor v državah članicah ter v tretjih državah.

Tretjič, Komisija pozorno preuči vse informacije, ki jih prejme od Evropske agencije za varnost hrane, mednarodnih medijev ali drugih virov.

Kjer je potrebno ter zlasti takrat, kadar bi hrana in krma lahko resno ogrozili javno zdravje ter se to tveganje na ravni držav članic ne more obravnavati učinkovito, sprejme potrebne ukrepe na ravni EU.

Na primer takrat, ko je ukrajinsko sončnično olje bilo onesnaženo z mineralnim oljem, je RASFF 23. aprila 2008 prejel obvestilo od pristojnih francoskih organov, ki so ga prejele vse države članice. Komisija je prek RASFF o tem incidentu nemudoma obvestila druge države članice in 10. junija 2008 izdala sklep 2008/433/ES, ki nalaga posebne pogoje, ki zaradi tveganja onesnaženosti z mineralnim oljem urejajo uvoz sončničnega olja, pridelanega v ali dostavljenega iz Ukrajine. Prav tako so bile sprožene preiskave za prostorsko opredelitev vira onesnaženja.

Ob tem sistem sledljivosti, ki je zagotovljen v uredbi (ES) št. 178/2002, ki je bolj poznana kot uredba o določitvi splošnih načel in zahtev živilske zakonodaje, omogoča izvajanje ciljnih, natančnejših umikov proizvodov ali odpadkov, oskrbo potrošnikov in nosilcev živilske dejavnosti z zadostnimi informacijami ter oceno tveganja in izogibanje nepotrebnim motnjam v trgovini.

Komisija prav tako sistematično preverja zmožnost pristojnih inšpekcijskih organov držav članic, da zagotovijo skladnost z živilsko zakonodajo tako v EU kot izven nje.

Urad Komisije za hrano in veterinarstvo je na primer v Maleziji odkril bistvene težave glede skladnosti z zahtevami za izvoz ribiških proizvodov. V EU se je Komisija nemudoma odzvala in prepovedala uvoz rib iz Malezije. To je le eden od mnogih primerov tega, kako Komisija uspešno varuje potrošnika in preprečuje krizo v sektorju živil.

Zato je prepričana, da njena veljavna zakonodaja zagotavlja potrebne mehanizme za učinkovito upravljanje kriz v sektorju živil in učinkovito varovanje potrošnikov.

Vendar hkrati skrbimo za to, da zagotovimo stalno izboljševanje komunikacije in sodelovanja z državami članicami. Na primer, zagotavljamo nove smernice o uporabi RASFF, ki jih bo Komisija kmalu sprejela.

Stavros Arnautakis, avtor. – (EL) Gospa komisarka, hvala za vaše poročilo. Naj povem, da se evropski potrošniki soočajo z izgubo zaupanja. Njihovo zaupanje je bilo omajano.

Zato nam Komisija mora sporočiti, katere ukrepe za obveščanje potrošnikov je treba sprejeti. Morda zelo upravičeno delate vse, kar ste povedali, da boste naredili, in si zato zaslužite čestitke. Vendar smo na primer v Grčiji imeli ukrajinsko sončnično olje, del katerega je uporabilo več kot pol grškega prebivalstva. Kako je potrošnik lahko zavarovan in kakšne ukrepe nameravate sprejeti?

Androula Vassiliou, komisarka. – (EL) Poudarjam, da vedno večje razburjenje, ki ga to vprašanje povzroča, ter opozorila sistema RASFF dokazujejo, da sistem dejansko deluje.

V primeru grškega in ukrajinskega sončničnega olja je bilo 23. aprila 2008 izdano splošno opozorilo v zvezi z onesnaženim sončničnim oljem na trgu EU. Švicarski organi so 5. maja 2008 izdali posebno opozorilo našemu centu v zvezi s tem, da je to sončnično olje že na poti med drugim v Grčijo, Italijo in Turčijo, pri čemer so grški organi že opravili potrebne raziskave, nam začeli posredovati informacije in umaknili izdelke.

Vendar poudarjam, da ne smemo zamešati ukrepov, za katere je pristojna Evropska komisija, z obveznostmi držav članic, saj so to notranje zadeve.

Dejansko me boste vprašali, ali se izvajajo kakršni koli pregledi. Seveda se. Urad za prehrano in veterinarstvo redno obiskuje različne države članice, preverja, ali njihove službe delujejo, ugotavlja kakršne koli pomanjkljivosti in nanje opozarja države članice. Dejansko se to dogaja v Grčiji in v drugih državah.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospa komisarka, EU je opravila odlično delo v svojem sistemu od kmetije do vilice, zato bi morali potrošniki vanj zaupati, vendar me poleg tega zanima tudi zaščita proizvajalcev EU. Ne verjamem, da smo enako natančni glede uvoženih živilskih izdelkov kot smo na notranjem trgu. Na zunanem trgu namreč dovoljujemo nekatere snovi, ki jih znotraj Evropske unije prepovedujemo, pri čemer bomo s tem z novo zakonodajo o fitofarmaceutskih sredstvih v proizvodnji žit še nadaljevali. Gospa komisarka, ali vas lahko prosim, da obravnavate to posebno skrb, saj morda v Evropi uživamo hrano, ki je ni mogoče proizvesti v Evropski uniji.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Zanima me, kaj je kriza s hrano? Ali lahko navzočnost nezdravih živilskih izdelkov na trgu EU pomeni krizo s hrano? Ali lahko v temu primeru govorimo o krizi igrač, saj se prodaja tudi igrače, ki niso v skladu z varnostnimi zahtevami, prav tako kot veliko drugih nevarnih izdelkov. Kako lahko opredelimo krizo s hrano? Ali jo lahko opredelimo kot neomejeno povečevanje cen hrane, ki vpliva na vse potrošnike?

Androula Vassiliou, komisarka. – Naj začnem z drugim vprašanjem, pri čemer poudarjam, da ne moremo reči, da je nastopila kriza s hrano, kadar na trgu najdemo pokvarjen izdelek. Kriza s hrano bi lahko nastopila, če bi dovolili, da ta izdelek prosto kroži v Evropski uniji. Potem bi lahko govorili o krizi, saj bi lahko ogrozili zdravje naših državljanov.

Vendar se s sistemom, ki je v veljavi in ga uporabljamo previdno in natančno, poskušamo izogniti tem krizam. Uspelo nam je, da smo se večkrat (tudi v zadnjem času) izognili krizam s hrano.

V zvezi z nadzorom izdelkov in živil, pridelanih zunaj Evropske unije, moram reči, da zahtevamo, da naši trgovinski partnerji za izdelke, ki jih pridelujejo na svojem notranjem trgu, uporabljajo popolnoma enak nadzor, kot ga uporabljamo mi.

Zato sem na primer omenila Malezijo, kamor smo poslali naš urad za prehrano in veterinarstvo, v katerem so ugotovili, da sistem dejansko ni pravilno deloval, zato smo uvoz rib iz Malezije prepovedali. Enako je bilo v primeru mesa iz Brazilije in večkrat iz Bangladeša.

Zato smo zahtevali, da morajo naši partnerji, če želijo izvažati v Evropsko unijo, spoštovati pravila higiene, ki so v veljavi v EU.

Predsednik. – Vprašanje št. 36 predložila **Bilyana Ilieva Raeva** (H-0548/08)

Zadeva: Cestna varnost

Število mrtvih in ranjenih v prometnih nesrečah je pomembno humanitarno, zdravstveno, ekološko, finančno, socialno in demografsko vprašanje. Poleg tega imajo stroški te tragedije številne negativne posledice na kakovost življenja, trajnostni razvoj in globalno segrevanje.

V zvezi s tem je treba razviti politike, ki bi spodbujale države članice, da njihovo število žrtev prometnih nesreč ne preseže povprečnega števila v EU.

Kako bo Komisija začela bolj odločilne ukrepe, kot je zakonodaja Skupnosti, širitev obstoječih skupnih standardov, zlasti z uvedbo skupnega kazalca EU za prag prometnih nesreč, ki bi ga morale države članice strogo spoštovati?

Kakšne so možnosti Komisije, da preuči možnost razvijanja skupnega pristopa do nadzora, kontrole in sankcij na ozemlju EU? Ali lahko verjamemo, da bo prihodnja skupna politika varnosti v cestnem prometu Evropske unije vodila tudi k skupni politiki za nadzor cest, zaradi česar se bo izboljšala kakovost nadzora in spremljanja varnosti v cestnem prometu.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, ker je gospod Tajani zaradi zasedanja Sveta ministrov zadržan, bom z veseljem odgovoril gospe Raeva, zlasti zato, ker sem področje, ki ga vprašanje zadeva, osebno obravnaval in mi je zelo pri srcu.

Leta 2001 si je Evropska unija določila cilj, da prepolovi število žrtev nesreč v prometnih nesrečah do leta 2010. Ta cilj sta priznala Evropski parlament in Svet. Leta 2003 so ta cilj obravnavali v evropskem akcijskem programu za varnost v cestnem prometu, v katerem je bilo določenih 60 ukrepov, namenjenih spodbujanju udeležencev v cestnem prometu k razumnemu obnašanju, uporabi tehničnega napredka za izboljšanje varnosti vozil, izboljšanju cestne infrastrukture, varnosti prevoza v komercialne namene, obravnavanja žrtev in razvijanju analize o podatkih o nesrečah. Za spremljanje sprememb stanja varnosti v cestnem prometu je Komisija vzpostavila številne kazalnike uspešnosti, in sicer število žrtev na milijon prebivalcev; stopnja uporabe varnostnega pasu in čelade; število in delež ljudi, ki so bili pod vplivom alkohola vključeni v prometnih nesrečah; število in delež ljudi, ki so prekoračili dovoljeno hitrost vožnje.

Na področju zakonodaje Skupnosti moram omeniti novo direktivo v zvezi z vozniki dovoljenji, ki sta jo 20. decembra 2006 sprejela Evropski parlament in Svet. Ta direktiva naj bi izboljšala varnost v cestnem prometu za mlade udeležence v cestnem prometu in svobodo gibanja državljanov v Evropski uniji. Prav tako imamo direktivo o varnosti cestne infrastrukture, ki je bila sprejeta po sporazumu na prvi obravnavi junija 2008. Nato imamo predlog direktive v zvezi z nadzorovanjem prometnih prekrškov, ki ga je leta 2008 predložila Komisija in je predmet pogajanj v Evropskem parlamentu in Svetu.

Komisija prav tako poskuša čim bolj spodbuditi menjavo najboljših praks varnosti v cestnem prometu med državami članicami. V okviru zbiranja predlogov sodeluje pri financiranju kampanj varnosti v cestnem prometu in inovativnih projektov na tem področju, ki vključujejo številne države članice.

Komisija finančno pomoč namenja tudi raziskovalnim načrtom za projekte, ki bodo verjetno izboljšali znanje na določenih področjih in spodbudili prihodnje zakonodajne predloge na zanesljivih znanstvenih podlagah. Projekt DRUID (Vožnja pod vplivom drog, alkohola in zdravil) je en takšen primer, medtem ko boj proti vožnji pod vplivom psihoaktivnih sredstev postaja prednostna naloga v novih državah članicah. Končno, gospa Raeva, se pripravlja nov evropski akcijski program za obdobje 2010–2020. Ta akcijski program bo tema javnega posvetovanja na začetku leta 2009, pri čemer bo Komisija nato izvedla postopek sprejemanja.

To informacijo vam je hotel posredovati gospod Tajani v odgovor na vaše vprašanje.

Bilyana Ilieva Raeva, *avtorica*. – (BG) Gospa komisarka, z veseljem vam čestitam za vaša dosedanja prizadevanja v okviru vaše nedavne izvolitve za komisarko, pristojno za promet v Evropski uniji. Zahvaljujem

se vam torej za predstavitev povzetka z upoštevanjem skupne evropske politike v zvezi z varnostjo v cestnem prometu.

Natančno v tej smeri me zanima naslednje: „Kako se ob obstoju indikatorjev in ob natančnem obstoju resne pobude s strani Evropske komisije v zvezi z varnostjo v cestnem prometu v Evropi zagotavlja nadzor izvajanja teh indikatorjev in na kakšen način se zagotavlja, da se bodo smrtni primeri v Evropi zmanjšali za vsaj 50 %?“ Saj je za državo, kot je Bolgarija, ta indikator previsok. V Evropi zagotovo potrebujemo sankcije v primeru kršitve teh zahtev.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, gospa poslanka, nadzor, kontrola in kazni za prekrške so očitno v pristojnosti držav članic.

Vendar bi vas rad opomnil, da je 21. oktobra 2003 Komisija sprejela priporočila o izvajanju na področju varnosti v cestnem prometu, ki določajo najboljše prakse za nadzorovanje prometnih prekrškov, pri čemer bi zlasti rad omenil, da imamo priložnost, da znotraj evropskega dneva varnosti v cestnem prometu ocenimo vsako državo članico. Ta ocena poudarja rekord nekaterih držav članic in pomanjkljivosti drugih. Verjamem, da je evropski dan varnosti v cestnem prometu odličen način, da pojasnimo zmogljivosti različnih držav članic.

Res je in prav imate, da nismo dosegli zmogljivosti, ki smo si jih želeli. Zaskrbljeni smo glede cilja, da do leta 2010 razpolovimo število žrtev. Mogoče lahko v naslednjem večletnem programu, ki bo vključeval 10-letno obdobje, dodatno povečamo omejitve za države članice.

Prav tako bi, gospod predsednik, rad izkoristil priložnost in vas opomnil, kako pomembno je za nas glasovanje o direktivi, ki nam bo omogočilo, da kaznujemo prekrške, ki so jih motoristi storili v drugih državah članicah in ne le v svoji. Nekaznovanje voznikov, ki ne upoštevajo pravil v državah članicah razen njihove, je zdaj preobsežno, pri čemer menim, da je to dober način, da evropske državljane prepričamo, da se na cesti boljše obnašajo.

Zahvaljujem se za to vprašanje. Vem, da je moj naslednik, gospod Tajani, prav tako zelo zavezan temu vprašanju v zvezi z varnostjo v cestnem prometu, pri čemer vam lahko povem, da bodo vsi vaši predlogi in ukrepi pripomogli k temu, da bomo končali to grozno nadlogo.

Predsednik. – Vprašanje št. 37 se šteje za brezpredmetno zaradi odsotnosti vlagatelja vprašanja.

Drugi del

Vprašanje št. 38 predložil **Emmanouil Angelakas** (H-0525/08)

Zadeva: Informacije in izobraževanje za mlade potrošnike

Dejstvo je, da so mladi in mladoletni potrošniki pomembni del trga blaga in storitev. Mlade potrošnike zasipajo s pogosto zavajajočimi promocijskimi kampanjami, ki promovirajo šolske potrebščine, igre, oblačila, hrano, pijačo, avdiovizualne pripomočke, itd.

Ali namerava Komisija poleg Evropskega rokovnika, ki že deluje, oblikovati vseevropsko kampanjo za obveščanje in izobraževanje mladih ljudi v potrošniških letih v zvezi z vprašanji, ki jih zadevajo in kakšne metode in sredstva bo uporabila za organizacijo takšne pobude? Kakšne metode bo Komisija uporabljala zlasti v zvezi s stanjem za potrošnike za obdelavo podatkov, ki jih je pridobila v zvezi z mladimi ljudmi v potrošniških letih in kako jih bodo pomembne informacije dosegle?

Meglana Kuneva, *komisarka*. – Gospod predsednik, Komisija pozdravlja skrb, ki jih je izrazil poslanec, pri čemer opozarjam na dejstvo, da obstoječi zakoni Skupnosti v zvezi s pravicami potrošnikov že nudijo znatno zaščito mladih ljudi. Cilj direktive o nepoštenih poslovnih praksah podjetij je na primer varstvo potrošnikov, vključno z mladimi ljudmi, pred praksami, ki škodijo njihovim gospodarskim interesom, kot so zavajajoče oglaševanje ali nasilne prakse. Ko se ocenjuje nepravilne poslovne prakse je treba zlasti upoštevati ranljive potrošnike, med drugimi mlajše državljane. Direktiva prav tako vključuje črni seznam poslovnih praks, ki so v EU prepovedane v vseh okoliščinah. V Evropski uniji je v oglaševanju na primer prepovedano neposredno spodbujanje otrok k kupovanju izdelkov.

Komisija bo septembra 2008 začela s komunikacijsko spletno kampanjo v zvezi z direktivo o nepoštenih poslovnih praksah podjetij. To je precej nova direktiva, katere cilj bodo prav tako mladi ljudje. Kampanja bo uporabila posebno spletno stran, vključno z animacijami, ilustracijami in kvizi, da bi na zanimivejši in bolj interaktiven način pojasnila pravila direktive o nepoštenih poslovnih praksah podjetij. Da bi privabili

pozornost potrošnika bodo na številnih ključnih potrošniških spletnih straneh objavljeni napisi in lažni oglasi. Na voljo bodo portali za posebne kategorije potrošnikov, kot so mladi ljudje, virtualne skupnosti, glasbene spletne strani in blogi. Informacije bodo po internetu krožile en mesec in čeprav je težko predvideti kako dolgo bodo ti podatki objavljeni na partnerskih spletnih straneh, pričakujemo, da bodo informacije na spletu na voljo vsaj nekaj mesecev.

Ustvarjena spletna stran o direktivi o nepoštenih poslovnih praksah podjetij bo potrošnikom dostopna za nedoločeno obdobje. Zdaj namerava Komisija začeti posebno vseevropsko kampanjo za obveščanje in izobraževanje mladih potrošnikov. Vendar poleg Evropskega rokovnika razvija tudi spletno orodje za izobraževanje potrošnikov, in sicer Dolceta, ki vključuje modul poučevanja za učitelje v osnovnih in srednjih šolah.

V zvezi s pregledom stanja potrošnikov se na sedanji stopnji podatki med različnimi skupinami potrošnikov ne razlikujejo. V pregledu stanja ni mogoče podrobno obravnavati vse trge ali vse različne vrste potrošnikov. Vendar bomo v primeru, ko imamo posebne podatke o mladih potrošniki, na primer o študentih, kot so raziskave Eurobarometra, podatke za skupino objavili.

Emmanouil Angelakas, avtor. – (EL) Gospod predsednik, gospa komisar, zahvaljujem se vam za vaš popoln in natančen odgovor. Spletna uvedba kampanje v mesecu septembru je zelo razveseljiva in pohvalna.

Naj zastavim dodatno vprašanje, in sicer me zanima, ali Komisija razmišlja o prepovedi televizijskih reklam, ki so namenjene otrokom, kot so to naredili v nekaterih državah članicah, kjer so nekateri otroški televizijski oglasi prepovedani do določene ure, in sicer mislim, da do 22.00 ali 23.00, pred katero otroci gledajo televizijo.

Meglina Kuneva, komisarka. – Te informacije poznamo tudi v mojem generalnem direktoratu, vendar je to bolj v pristojnosti komisarke Viviane Reding, saj je povezano s svobodo informiranja, ki zelo splošno spada v pristojnost dejavnosti njenega generalnega direktorata.

Povem vam lahko, da imamo direktivo o televiziji brez meja, ki zadeva takšna vprašanja, pri čemer imamo v direktivi o nepoštenih poslovnih praksah naš črn seznam. Takšno orodje kot je črn seznam imamo zato, da lahko prakso po potrebi, če imamo dovolj dokazov in kadar menimo, da jo je treba opredeliti in prepovedati, dodamo na črn seznam. Dejansko morajo takšni ukrepi temeljiti na dokazih. Torej se te težave v celoti zavedamo.

Čeprav to ni neposredno del direktive o nepoštenih poslovnih praksah, lahko zadevo pregledamo, da bi ugotovili, ali obstaja praksa, ki bi jo lahko zaslužno vključili na črn ali siv seznam, pri čemer si komisarka Reding po najboljših močeh prizadeva, da bi se prepričala, da direktiva o televiziji brez meja obravnava takšna vprašanja.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) 55 % oglasov za hrano na televiziji trži nezdrave živilske izdelke. 80 % otrok želi zajtrkovati hrano popolnoma enakih znamk, kot so jih videli v TV oglasih. Zanima me, ali bi morala Evropska unija preusmeriti pozornost iz oglasov, ki jih naročijo proizvajalci? Ali lahko najdemo način, da spodbudimo njihove proizvajalce, da izdelujejo in posledično oglašujejo bolj zdrave živilske izdelke?

Meglina Kuneva, komisarka. – Verjamem, da lahko s tržnimi orodji napeljemo proizvajalce k proizvodnji zdrave hrane. Če je na trgu povpraševanje se bodo nanj odzvali. Lahko rečemo, kaj morajo proizvajalci proizvajati, vendar Komisija težave ne bi smela obravnavati na tak način. Lahko pa zagotovimo, da bo informacija v celoti dostopna na razumljiv način. Komisija si v zvezi s tem zelo prizadeva, da bi imeli ustrezne informacije o izdelkih, povezanih s hrano.

Pravite, da so nekateri oglasi napačni ali otroke izpostavljajo nevarnosti. Če vam na primer zagotavljajo, da vas izdelek lahko pozdravi ali vas nenadoma za 10 let pomladi (kar seveda ni mogoče), potem je to v moji pristojnosti in lahko to rešim z direktivo o nepoštenih poslovnih praksah. V nasprotnem primeru, ko govorite o zdravem vidiku hrane, vas moram znova opomniti, da ta del spada v pristojnost komisarke Vassiliou. Komisarka odlično zagotavlja ustrezno označevanje živil, ki potrošnikom zagotavlja pravico do lastne izbire. Naš cilj so dobro ozaveščeni potrošniki, pri čemer lahko z izobraževalno kampanjo, v katero je zelo vključen moj generalni direktorat, izboljšamo ozaveščanje trga.

Predsednik. – Vprašanje št. 39 predložila **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0530/08)

Zadeva: Varstvo in izobraževanje potrošnikov

Izobraževalna politika je odgovornost držav članic. Kljub temu so izdelki v zvezi z izobraževanjem, usposabljanjem in vseživljenjskim učenjem stvar trgovine, zlasti čezmejnje, zato zadevajo potrošnike. Ali bo zato Komisija povedala, kako je oblikovana evropska politika, da bi zaščitila potrošnike v zvezi z kakovostjo in ceno takšnih izdelkov?

Meglina Kuneva, komisarka. – Komisija nima pristojnosti, da bi določila cene ali opredelila kakovost izobraževalnih izdelkov. Po drugi strani menim, da je vprašanje precej pomembno. Vendar potrošnike zakoni EU ščitijo pred zavajajočimi in agresivnimi praksami pri kupovanju izobraževalnih izdelkov.

V skladu z direktivo o nepoštenih poslovnih praksah, o kateri sem pravkar govorila, trgovci ne smejo zavajati potrošnikov z napačnimi ali zavajajočimi informacijami, na primer v zvezi s koristi izdelka, pričakovanimi rezultati iz njegove uporabe ali rezultati izvajanih preskusov in pregledov.

Direktiva prav tako vključuje črn seznam praks, ki so prepovedane v vseh okoliščinah, in sicer so po vsej EU takoj prepovedali trditve, da je izdelek odobril ali podprl javni ali zasebni organ (kot so na primer trditve, da je izobraževalno knjigo odobrilo ministrstvo za šolstvo, tudi kadar je ni).

Poleg tega morajo trgovci zagotoviti potrošnikom vse informacije, ki jih potrebujejo za ozaveščeno izbiro. Komisija je na primer prejela pritožbo v zvezi s kupljenimi tečaji na angleški spletni strani, ki so se potem izvajali v drugem jeziku. Dejstvo, da potrošniki niso bili obveščeni o tem, v katerem jeziku bo tečaj potekal, lahko obravnavamo kot zavajajočo prakso. Vendar je odvisno od nacionalnih organov in sodišč, pristojnih za izvrševanje direktive o nepoštenih poslovnih praksah, da v skladu z načeli prostega gibanja, vključenega v Pogodbo ES, za vsak primer posebej določijo, katere informacije so v skladu z evropsko zakonodajo.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, avtorica. – (EL) Zahvaljujem se gospe komisarki za njen odgovor. Izkrivljanje cen v zvezi s kakovostjo izdelkov skrbi potrošnike. Ne govorim o določanju cene, ampak o opredelitvi odnosa med ceno in izdelkom na podlagi konkurence, prevozu izobraževalnih izdelkov iz ene države članice v drugo ter o čezmejnem varstvu potrošnikov.

Ali imate podatke o čezmejnem varstvu pri prenosu izobraževalnih izdelkov iz ene države članice v drugo?

Meglina Kuneva, komisarka. – V zvezi s čezmejnimi težavami z gradivom za poučevanje imamo evropske centre za potrošnike, katerih delo temelji na uredbi o sodelovanju na področju varstva potrošnikov in so dobri veleposlaniki za pravice potrošnikov po vsej Evropi.

V primeru čezmejnega nesoglasja med potrošniki in izvajalci izobraževalnih storitev, knjig ali gradiv se potrošnik lahko obrne na center za varstvo potrošnikov. Če potrošnik vprašanje ne more rešiti neposredno, mu lahko center za varstvo potrošnikov pomaga najti zadovoljivo rešitev v državi izvora izobraževalnih storitev ali gradiva.

Pri sebi nimam celotnega zapisa vseh različnih izkušenj in primerov v različnih državah članicah, vendar vam lahko povem, da se ti evropski centri za varstvo potrošnikov sestanejo večkrat letno. Mreža je že zelo okrepljena in dobro, pri čemer je večina centrov zelo aktivnih in znajo rešiti vprašanja, ki jih postavijo potrošniki.

Zaradi vprašanja, ki se nanaša na izobraževalni sektor, bi se bilo treba na centrih pozanimati v zvezi s tem, kako so ta vprašanja rešili. Vendar osnovno načelo ostaja enako in uredba zelo dobro deluje.

Paul Rübige (PPE-DE). – (DE) Zanima me, kako učenje preko spleta dejansko izgleda. V zvezi s pritožbami me zanima, ali lahko Komisija vzpostavi domačo spletno stran, ki kaže, katere institucije, ki ponujajo učenje na daljavo, so povezane s težavami ter tako zagotovi večjo preglednost.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Spet in spet imamo težave, kjer veliko ljudi v Evropi sprašuje, kje je evropska dodana vrednost. Evropska unija zdaj ni odgovorna za izobraževalna vprašanja, vendar smo odgovorni za zagotavljanje kakovosti in vprašanja v zvezi z zaščito potrošnikov. V zvezi s tem se prav tako strinjamo. Ali je možno, da bi šole in morda tudi nizke ravni izobrazbe zavestno naslovili kot prejemnike v zvezi z splošno informacijsko dejavnostjo Komisije? S projekti in konkurenco lahko pokažemo, kako Evropa tukaj zagotavlja evropsko dodano vrednost. Morda bi lahko tudi v zvezi s prejšnjim vprašanjem zato na to temo opozorili zelo mlade.

Meglina Kuneva, komisarka. – V celoti in z veseljem priznavam vrednoto vaših predlogov in prispevkov. Če malo bolj razširim področje mojega odgovora, želim povedati, da smo v fazi vzpostavitve notranjega trga, na katerem temelji Evropska unija. Vendar je bil trg do sedaj upravičeno usmerjen v delo in v prave pogoje za delo. Zdaj moramo notranji trg vzpostaviti na drugi stopnji, da bi bili potrošniki povsod enako dobrodošli in enako zaščiteni. To je potrošniška politika 21. stoletja.

Z veseljem vam poročam o potrošniški strategiji 2007–2015, kjer je izobrazba usmerjena k usposabljanju potrošnikov in je prvi in najbolj temeljni steber potrošniške strategije. Zdaj vam ne morem povedati več, vendar imamo orodja, kot je Evropski rokovnik, katerih cilj so točno najstniki, in Dolceto, ki je dodatek k izobraževanju učiteljev, vendar smo odvisni od prizadevanj držav članic.

To politiko si moramo ogledati z vidika subsidiarnosti. Nekatere države so pripravljene investirati več v izobraževanje potrošnikov in podpreti celotna prizadevanja Komisije. Pisala sem vsem zadevnim ministrom in jih prosila za njihovo podporo, ker smo na odločilni stopnji, kar zadeva enako uspešne potrošniške trge po vsej Evropi.

V prihodnosti bomo več razpravljali o tem, kako se potrošniki počutijo na tem notranjem trgu. To je ena zelo osnovna pripomba. Druga je, da moramo pritožbe potrošnikov obravnavati bolj in širše. V Evropski komisiji za pritožbe potrošnikov nimamo skupne osnove. Tudi mi prejmemo veliko pritožb iz naših volilnih enot, pri čemer se nekatere iz Parlamenta pošlje Komisiji, vendar moramo graditi na tem, kako jih bomo obravnavali. Komisija ne more ponoviti prizadevanj varuha človekovih pravic ali države članice, vendar če so na enem ali drugem področju potrošniške politike nenehne težave, jih moramo obravnavati, vključno z zakonodajo.

Imamo nekaj dobrih primerov, ki kažejo, da lahko pritožbe potrošnikov dejansko preusmerijo prevladujočo potrošniško politiko. Takšne informacije poskušamo zbrati s pregledom stanja potrošniškega trga. Prva izdaja pregleda stanja potrošniškega trga je bila na začetku tega leta. Imamo poseben kazalnik, in sicer Pritožbe potrošnikov. Med sabo primerjamo države članice, da bi videli, koliko pritožb obravnavajo in katerih področjih. Nestrpnost pričakujem informacije držav članic za naslednjo izdajo pregleda stanja potrošniškega trga začetek naslednjega leta. Tako, korak za korakom, delujemo v smeri enega notranjega trga za vse državljane.

Predsednik. – Vprašanje št. 40 predložila **Giovanna Corda** (H-0545/08)

Zadeva: Pritožbe potrošnikov v zvezi z e-poslovanjem

Ugotovitve nedavne raziskave Evropskega centra za varstvo potrošnikov so izpostavile zelo veliko število sporov, ki vključujejo spletne nakupe (leta 2007, 2.583 sporov in 8.834 pritožb).

Ali Komisija ob upoštevanju hitrega razvoja e-poslovanja meni, da bi morala začeti obveščevalne kampanje, da bi potrošnike opozorila na tveganja, ki nastajajo zaradi te nove oblike poslovanja in vzpostavila nujne in učinkovite postopke za reševanje takšnih čezmejnih sporov, zlasti v najpogostejših primerih, tj. nedostava ali dostava nezadovoljivih izdelkov?

Meglina Kuneva, komisarka. – To je v zvezi z internetom, ki je zelo pomembno vprašanje. Internet predstavlja veliko priložnost za potrošnike. Nudi jim dostop do boljših informacij, širi obseg trga, v katerem delujejo ter jim omogoča dostop do več ponudnikov in več izbire.

Že zdaj prek interneta nakupuje 150 milijonov državljanov EU, kar predstavlja tretjino prebivalcev. Hitra rast števila državljanov EU, ki kupujejo prek spleta, se ne ujema z rastjo števila tistih, ki to počno čez mejo.

To kaže, da ima Komisija prav pri obravnavanju tega vprašanja, ki je povezano z zaupanjem potrošnikov v vrsto obveščevalnih ukrepov. Omeniti je treba tudi spletni digitalni vodnik za potrošnike, ki ga pripravlja Komisija. Na spletu bo objavljen do konca leta 2008. Nadaljnji ukrepi, ki bi sledili temu vodniku, bi lahko bile smernice v zvezi z izvajanjem zakonodaje o nepoštenih poslovnih praksah, ob upoštevanju nepoštenih poslovnih praks na spletu.

Drugo orodje, o katerem smo že govorili je Dolceta, ki je usmerjena v izobraževanje potrošnikov, na primer v zvezi s prodajo in pravnimi sredstvi potrošnikov. Izobraževanje mladih potrošnikov, ki so dejavni zlasti na spletu, je bistveno. Evropski rokovnik z letošnjo rekordno razdelitvijo 2,8 milijonov kopij (pri čemer je lahko takšna informacija zanimiva tudi za gospoda Angelakasa) v več kot 18 000 šolah vključuje informacije v zvezi z rabo interneta in čezmejnimi pravnimi sredstvi.

Strategija potrošniške politike 2007–2013 v okviru svoje prednostne naloge, ki vključuje bolj obveščene in izobražene potrošnike, predvideva ukrepe v zvezi z obveščanjem potrošnikov. Glavna orodja, ki jih Evropska komisija uporablja za obveščanje državljanov in zainteresiranih strani v zvezi s potrošniško politiko v tem okviru, so spletne strani, časopis *Consumer Voice* in obveščevalne kampanje. Pismo vključuje e-poslovanje kot glavno temo kampanje v številnih novih državah članicah.

Kar zadeva drugo vprašanje, ki zadeva izvajanje zakonodaje in pravna sredstva, Komisija verjame, da morajo biti evropski potrošniki za zagotovitev delovanja evropskega notranjega trga prepričani, da lahko uveljavljajo svoje pravice in pravna sredstva v celotni Evropski uniji. Pritožbe v zvezi z e-poslovanjem, vključno s pritožbami v zvezi z nedostavo izdelkov ali dostavo nezadovoljivih izdelkov, se lahko obravnava v skladu s sedanjim okvirom pravnih sredstev EU, ki smo ga že vzpostavili za evropske potrošnike. Okvir vključuje mrežo evropskih centrov za potrošnike (ECC-Net), dva priporočila Komisije v zvezi z alternativnim reševanjem sporov, pravkar sprejeto direktivo o mediaciji in uredbo o ustanovitvi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti.

Komisija prav tako preučuje, ali je pobuda EU o kolektivnih pravnih sredstvih potrošnikov potrebna in, če je, kakšna bi morala biti. V celoti sem prepričan, da je zaslon nov trg.

Giovanna Corda, avtorica. – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, delno ste že odgovorili na vprašanje, ki sem vam ga nameravala zastaviti, in sicer v zvezi s težavami, s katerimi se srečujemo pri kupovanju.

Postopki so dolgi, zapleteni in dragi. Škodo največkrat utrpijo tisti, ki so najbolj prikrajšani.

Ali imajo po vašem mnenju glede na pravno praznino evropski potrošniški centri sredstva, da se v te postopke vključijo morda kolektivno, vendar tudi posamezno, namesto potrošnikov, ki so utrpeli škodo?

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Gre preprosto za to, da smo zaskrbljeni glede prihodnjih možnosti za pregledno objavo pritožb. Če se čezmejne dejavnosti ponavljajo, pridobijo dostop tudi sodišča in tožilstvo. Ali verjamete, da je tukaj mogoče vzpostaviti bazo podatkov?

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Gospa komisarka, v vašem govoru ste prepričljivo govorili o širitvi e-poslovanja, pri čemer sem precej prepričan, da se ta širitev veliko hitreje odvija v starejših državah EU. Zanima me, kaj se je naredilo za spodbuditev e-poslovanja v državah članicah, ki so k Evropski uniji pristopile v 21. stoletju, kako se je zaščitilo pravice potrošnikov in kakšni ukrepi so se oblikovali, da bi se ta delež izravnal. V zvezi z zlorabo me tudi zanima, ali so primeri zlorabe pogostejši v starejših državah članicah ali v novejših?

Meglana Kuneva, komisarka. – Predlog, da bi evropski potrošniški centri šli na sodišče v imenu evropskih potrošnikov je ideja, ki jo bomo pred koncem leta obravnavali v našem sporočilu o kolektivnih pravnih sredstvih. Do zdaj sem skrbela predvsem zato, da smo bili nepristranski, in da bomo pred končnim predlogom imeli različna mnenja.

Res moramo videti celotno sliko in uporabiti vse instrumente, ki so na voljo, vključno z direktivo o opustitvenih tožbah, ki je eno od orodji, ki ga v Evropi lahko uporabljamo čezmejno.

V celoti se strinjam z bazo podatkov, ki jo odločno podpiram. Potrebujemo jo, če želimo oblikovati boljšo politiko in boljšo zakonodajo.

Prepričana sem, da morajo predlog zakonodaje ali skupni izvršilni ukrepi temeljiti na dokazih.

Z izvršilnimi ukrepi bom nadaljevala v vseh 27-ih državah hkrati, in sicer s tako imenovanimi splošnimi preiskavami v zvezi z vprašanji, kot so letalske vozovnice ali vrste zvonjenja. Spletne strani so ponavadi zelo dobre stranke v takšnih čezmejnih izvršilnih ukrepih.

Vsaka država je drugačna. Potrebujemo širokopasovne priključke in večji delež prebivalstva mora uporabljati kakršna koli orodja za e-poslovanje, kar je ponavadi internet. Prav tako verjamem, da lahko priključke izboljšamo s kohezijsko politiko, regionalno politiko in Kohezijskim skladom. Nove države članice bodo imele edinstveno priložnost, da nas hitro dohitijo in se včasih izognejo nekaterim našim prejšnjim napakam. To morajo narediti hitro.

Če imate dobro, usmerjeno zakonodajo, ki je v celoti usklajena v vseh državah članicah, bo to zelo vplivalo na rast zaupanja potrošnikov na ravni delovanja potrošnikov v vseh državah članicah. E-poslovanje je eno od orodij za doseganje boljšega dogovora in boljšo izbiro. To ni le tržno orodje, ampak tudi zelo pomembno demokratično orodje.

Predsednik. – Vprašanje št. 42 predložil **Colm Burke** (H-0537/08)

Zadeva: Pregled stanja notranjega trga

Popolno izvajanje zakonodaje notranjega trga koristi potrošnikom in industriji po EU. Pregled stanja notranjega trga je učinkovit način za prikazovanje relativne zmogljivosti držav članic pri izvajanju te zakonodaje. Kako Komisija v skladu s tem v celoti predlaga, da rezultate tega pregleda stanja posredujemo potrošnikom in industriji?

Charlie McCreevy, komisar. – Gospod predsednik, zahvaljujem se gospodu poslancu za pozitivne pripombe v zvezi s pregledom stanja notranjega trga. Strinjam se, da je treba rezultate pregleda stanja široko posredovati. Vse izdaje pregleda stanja so na voljo na spletni strani Evrope. Tiskane izdaje so bile poslane stalnim predstavnikom držav članic in predstavnštvom komisije v glavnih mestih 27-ih držav članic. Poleg tega so bile kopije poslane drugim institucijam EU in nacionalnim upravam. Ob upoštevanju objave vsakega pregleda stanja je sporočilo za javnost objavljeno v 21-ih jezikih, pri čemer so bili rezultati posredovani med tiskovno konferenco, da bi zagotovili njihovo lahko dostopnost nacionalnim medijem.

Colm Burke, avtor. – Gospod komisar, zahvaljujem se vam za obravnavo tega vprašanja. Pozdravljam delo, ki je bilo opravljeno na tem področju in zadeva celotno vprašanje razumevanja Evropske unije v državah članicah.

Na Irskem smo imeli med razpravo o lizbonski pogodbi posebno težavo, saj vedno, ko se zgodi kaj slabega, radi okrivimo Evropsko unijo. Ali lahko podam en značilen primer področja, na katerem nimamo odziva, in sicer je to primer države članice, ki ne izvaja direktive Evropske unije. V Wicklowu, v moji vasi Cromane, smo imeli pred osmimi leti primer, kjer so se v skladu z direktivo irski vladi zagotovila sredstva iz Evrope, vendar se to ni zgodilo, zato danes 50 družin ne more opravljati svojega običajnega dela, in sicer gojenja školjk. Lokalni časopisi so krivili Evropsko unijo. Nimamo pravnih sredstev ...

(Predsednik je prekinil govornika.)

Charlie McCreevy, komisar. – Za pozen prenos direktiv imamo vrsto orodij, ki jih obravnava zlasti pregled stanja. Če država še naprej zamuja s prenosom, imamo potem seveda končne sankcije, pri čemer primer prevzamemo naprej. Vendar se temu poskušamo izogniti tako, da v primeru težav države članice pri prenosu direktive organiziramo srečanja z njimi in seminarje, pri čemer poskušamo obravnavati posebna vprašanja in težave, ki jih morda imajo. Delamo torej vse, kar je v naši moči, da bi se prenos izvedel kar najhitreje.

Strinjam se z gospodom Burkom, ki je dejal, da se to ne dogaja le na Irskem, ampak tudi v drugih državah EU. Vse vlade težijo k temu, da si jemljejo zasluge za dobre stvari, čeprav se morda zgledujejo po Evropi ali zamisli iz Evrope. Prepričan sem, da smo bili tega pogosto krivi vsi poslanci irskega parlamenta ali vlade. Vendar dejansko krivimo Evropo, kadar ima nekaj negativnega evropsko usmeritev. Zato se strinjam z gospodom Burkeom, da bi morali biti bolj pozitivni glede dobrih stvari, ki jih počnemo v Evropi.

Ko država članice na posebnem področju ne deluje, moramo primerno ukrepati, vendar se temu, če je le mogoče, poskušamo izogniti tako, da spodbujamo države članice, da čim hitreje uredijo svojo zakonodajo.

Predsednik. – Vprašanje št. 43 predložil **Jim Higgins** (H-0539/08)

Zadeva: Bančni sektor na obmejnih območjih

Ali lahko Komisija natančneje opredeli, ali bo preučila vprašanje dodatnih stroškov za asinhroni prenosni način, bančnih plačilnih in kreditnih kartic, ki se jih uporablja na obmejnih območjih, zlasti zato, ker veliko bank posluje na obeh straneh meje med Severno Irsko in Republiko Irsko?

Charlie McCreevy, komisar. – Uporabniki bančnih plačilnih in kreditnih kartic na obmejnih območju se lahko soočajo s tremi kategorijami stroškov, povezanih s plačili s karticami. To so običajni stroški uporabe kartic neodvisno od geografskega položaja države članice, stroški za pretvorbo valute, če je plačilo izvedeno med državama članicama, ki uporabljata različne valute, na primer euro in funt šterling, ter stroški ob prodaji gotovinskega dviga na asinhronem prenosnem načinu.

Če pogledamo prvo kategorijo, tj. običajni stroški za uporabnike kartic, ki se, kar zadeva plačila v eurih, urejajo na evropski ravni: V skladu z uredbo (ES) št. 2560/2001 o čezmejnih plačilih v eurih morajo biti zaračunani stroški pri čezmejnemu plačilu v eurih med dvema državama članicama enaki ustreznim stroškom v eurih v državi članici, ki je izdala kartico. Hkrati ta uredba ne velja za plačila s karticami, povezana z neevrskimi računi, na primer za račune funta šterling.

Ko se plačilo izvede med državo članico, ki je del euroobmočja, kot je Irska, in državo članico, ki ni del euroobmočja, kot je Združeno Kraljestvo, se lahko uveljavi dodatne stroške za pretvorbo valute pri plačilih s kartico. Direktiva o plačilnih storitvah ureja pogoje, v skladu s katerimi se omogoči pretvorba valute. Vendar jo morajo države članice izvajati.

Končno so lahko plačila s karticami tudi predmet provizij ob prodaji ali predmet dodatnih stroškov preklica pri zasebnem sinhronem prenosnem načinu. Vprašanje provizij ali popustov v zvezi z zadevnimi instrumenti plačila je v skladu z evropsko zakonodajo prepuščeno presoji trgovcev. Vendar hkrati nič ne ovira držav članic pri prepovedi ali omejitvi takšnih dodatnih dajatev. To je izrecno potrjeno v že omenjeni direktivi o plačilnih storitvah na notranjem trgu.

Zato Komisija nima pravne podlage za poseganje v vprašanje dodatnih stroškov pri čezmejnih plačilnih storitvah v Združenem Kraljestvu in na Irskem. Vendar Komisija verjame, da bodo zaradi konkurenčnosti na obeh straneh meje stroški ostali na razumni stopnji. Če bodo tržni igralci zmanjšali ali omejili konkurenčnost, bodo pristojni nacionalni organi posredovali v najboljšem interesu državljanov.

Jim Higgins, avtor. – Tako kot jaz je tudi komisar v celoti seznanjen z irskimi razmerami, kjer 18.000 delavcev vsak dan prečka mejo z ene sodne oblasti v drugo ter 5.200 študentov in 1,7 milijonov ljudi gre na počitnice ali po nakupih iz ene strani meje na drugo.

Vem, da je komisar rekel, da je to odvisno od nacionalnih vlad, in da banke niso predmet uredbe (ES) št. 2560/01, vendar je zagotovo mogoče uvesti uredbe, ki bi prepovedale te provizije. Imeli smo zelo dober primer, ko je vaša kolegica, gospa komisarka Vivien Reding, komisarka za informacije in medije, zavzela odločno stališče v zvezi s podjetji mobilne telefonije, pri čemer lahko vidimo rezultate, ki so v korist potrošnika. Ni prav, da dovolimo, da se to nadaljuje, zlasti ko so sestrške banke na obeh straneh meje.

Charlie McCreevy, komisar. – Strinjam se z gospodom Higginsom, da je vprašanje v zvezi z dodatnimi stroški čezmejnih storitev v nekaterih četrtilih povzročilo nekaj jeze.

Vendar je obravnava vprašanja odvisna od nacionalnih organov, kar je bilo izrecno potrjeno v pravkar sprejeti direktivi o plačilnih storitvah, saj so nacionalni organi v kompromisu, ki smo ga dosegli, želeli o tem vprašanju odločati sami. Torej lahko nacionalni organi ustreznih držav članic, če želijo, o tem vprašanju odločajo sami, vendar v tej posebni fazi države članice v večini niso podprle ukrepanja na ravni EU. Tukaj so zadeve takrat ustavile. Kot vse stvari v političnem in gospodarskem življenju se bo morda tudi to v prihodnosti spremenilo.

Torej pri razpravi v zvezi z direktivo o plačilnih sredstvih države članice niso v večini podprle ukrepanja, vendar kdo ve, kakšni predlogi bodo predloženi v prihodnosti, morda bomo celo dosegli večino.

Predsednik. – Vprašanje št. 44 predložil **Dimitrios Papadimoulis** (H-0553/08)

Zadeva: Prodaja helenske telekomunikacijske organizacije (OTE) in zavrnitev javne prevzemne ponudbe

Helenski parlament je sprejel zakon, ki ratificira dogovor med OTE in Deutsche Telekom brez upoštevanja določb Direktive 2004/25/ES <http://www.europarl.europa.eu/sidesv> zvezi z zaščito manjših delničarjev. Pri neupoštevanju teh določb je vlada svoje argumente zasnovala na členu 8(g) zakona 3461/2006, ki izvzema vladna podjetja, ki so v procesu privatizacije zaradi zahteve po prevzemni ponudbi.

Ali Komisija, glede na to, da je imela vlada pred dogovorom v lasti le 28 % helenske telekomunikacijske organizacije, meni, da je bila helenska telekomunikacijska organizacija vladno podjetje? Kakšen je minimalni odstotni delež, ki ga mora imeti vlada v podjetju, da lahko to podjetje smatramo za vladno? Ali oprostitev, ki jo zagotavlja naveden zakon, ščiti pravice manjših delničarjev? Ali se na ravni skupnosti spoštuje načela jasnosti in preglednosti v primeru javnih prevzemnih ponudb? Ali imajo v državah članicah delničarji podjetij, v katerih ima delež tudi vlada, manj pravic kot delničarji drugih podjetij, v katerih vlada nima deleža?

Charlie McCreevy, komisar. – Najprej bi rad poudaril, da je zaščita interesov manjših delničarjev v podjetjih, ki kotirajo na borzi, eden od ključnih ciljev pravil Skupnosti o prevzemnih ponudbah. V primeru spremembe nadzora v podjetju, ki kotira na borzi, je treba vsem delničarjem zagotoviti enako obravnavo, pri čemer je treba manjše delničarje zaščititi. Komisija je zelo zavezana temu temeljnemu načelu.

Manjši delničarji v državnih podjetjih, ki kotirajo na borzi, imajo pravico do točno enakih pravic kot manjši delničarji v privatnih podjetjih. Načelo ponavadi namiguje, da morajo osebe, ki pridobijo nadzor nad podjetji, ki kotirajo na borzi, začeti obvezno ponudbo nad kapitalom, s katerim upravljajo manjši delničarji. Vendar

pravila Skupnosti dovoljujejo državam članicam, da odstopajo od pravila obvezne ponudbe, da bi upoštevale okoliščine, določene na nacionalni ravni.

Grčija je izkoristila to diskrecijsko pravico. Njena nacionalna zakonodaja predvideva, da se pravilo obvezne ponudbe ne more uporabljati v nekaterih razmerah. To zlasti vključuje primer, ko poteka proces privatizacije podjetja. Ta izjema je splošna, vendar se kot ponavadi hudič skriva v podrobnostih.

Komisija ne izpodbija dejstva, da je bil grški nacionalni telekomunikacijski operater, OTE, po katerem poizveduje gospod poslanec, državno podjetje. Čeprav je imela država v lasti 28 % podjetja, ga je v celoti nadzorovala vlada. Pravo vprašanje v zvezi s tem je, kako dolgo lahko traja proces privatizacije. V primeru OTE se zdi, da bo proces privatizacije trajal dolgo, pravzaprav kar zelo dolgo. Proces, ki očitno še traja, se je začel pred 12 leti. Kako dolgo je podjetje lahko izključeno iz področja uporabe pravila obvezne ponudbe iz direktive o prevzemni ponudbi. Grški nadzornik, in sicer grška komisija za kapitalni trg, se je odločila, da je OTE še vedno v postopku privatizacije, zato ni bila potrebna nobena obvezna ponudba.

Končno, ko države članice odstopajo od pravila obvezne ponudbe, morajo ne glede na to spoštovati splošna načela zaščite manjših delničarjev in zagotoviti, da imajo ti delničarji enako korist od obravnave kot večinski delničarji. Videti moram, kako bodo grški organi zagotovili takšno zaščito v zadevnem primeru. Zato sem pozval moje službe, da poizvejo, ali je ta zaščita dosežena ter preučijo, ali so grški organi v tem primeru upoštevali pravila direktive o prevzemni ponudbi.

Dimitrios Papadimoulis, *poročevalec*. – (EL) Gospod komisar, težava je točno v tem. Ne morem razumeti, kaj ste iskali vse te mesece. Grški organi kršijo člen 3 in 5 Direktive 25/2004/ES ter zavračajo enako obravnavo in javni razpis na smešni podlagi, da je podjetje OTE (helenska telekomunikacijska organizacija), v katerem ima država v lasti 28 %, državno podjetje.

Ali bo Komisija še naprej kršila zakonodajo ter direktivo o zaščiti in enakem obravnavanju manjših delničarjev? Komisar McCreevy, morda niste prebrali direktive 25/2004/ES, prav tako kot niste prebrali lizbonske pogodbe.

Charlie McCreevy, *komisar*. – Kot sem navedel, preučujemo grško zakonodajo in njeno združljivost s pravili notranjega trga, zlasti v zvezi z prostim pretokom kapitala in ustanavljanjem, pri čemer, če je potrebno, lahko primer nadaljujemo naprej.

V tej preiskavi lahko različne službe Komisije ohranijo tesno sodelovanje, da bi zagotovile celovito analizo razmer. Gospodu poslancu lahko zagotovim, da bomo takoj ko zaključimo preiskavo ustrezno ukrepali, vendar le, če bo naša preiskava dokazala, da morajo grški organi na to odgovarjati. To je pravi in zakoniti način za opravljanje poslov z vsako državo članico, pri čemer se to zdaj, ko se soočamo z grškimi organi, ni spremenilo.

Ko bo preiskava zaključena bomo sprejeli ustrezne odločitve in z njo nadaljevali, če bo to v tej posebni fazi nujno.

Predsednik. – Vprašanje št. 48 predložil **Georgios Papastamkos** (H-0526/08)

Zadeva: Sinergija Črnega morja

Minilo je eno leto začetka pobude o sinergiji Črnega morja. Ali Komisija meni, da se je oblikoval širok, usklajen in strateški pristop k regiji? V zvezi s tem me zanima, ali razvoj pomorskih povezav, cestnega prometa in koridorjev skupaj s sodelovanjem v energetskem sektorju ter spodbujanjem trajnostnega razvoja predstavlja glavne cilje pobud EU. Kako namerava Komisija izkoristiti prisotnost držav članic (Grčije, Bolgarije in Romunije) v regiji?

Benita Ferrero-Waldner, *komisarka*. – Komisija je 19. junija 2008 sprejela poročilo o prvem letu izvajanja sinergije Črnega morja. To poročilo opisuje dosežke v različnih sektorjih in oblikuje predloge za razvoj sinergije v proces regionalnega sodelovanja. Zadnje vključuje določitev dolgoročnih merljivih ciljev in izbiro vodilnih držav in organizacij za usklajevanje ukrepov za izpolnjevanje teh ciljev ter ustvarjanje sektorskih partnerstev za sofinanciranje potrebnih projektov.

Kot je Komisija že navedla, dvostranske politike, ki se izvajajo v regiji, in sicer zlasti evropske sosedske politike, določajo strateški okvir, pri čemer jih sinergija Črnega morja dopolnjuje na regionalni ravni. Sosedska politika je na dvostranski ravni, pri čemer je to prvo regionalno dopolnilo.

Sektorji, ki ste jih omenili v vašem vprašanju so visoko na dnevnem redu Komisije. Predlogi za ustanovitev partnerstva Ārno morje segajo na več področij, vključno na področje prometa in okolja, pri čemer so države članice, ki so prisotne v regiji, zlasti aktivne pri spodbujanju teh pobud.

Usklajevanje med Komisijo in tremi državami slanicami se je okrepilo v razvijanju sinergije in sodelovanju z Organizacijo za črnomoško gospodarsko sodelovanje.

Nadaljnji proces sinergije zahteva aktivno vključitev naraščajočega števila držav članic in partneric Črnega morja, pri čemer imajo države članice Črnega morja pri tem pomembno vlogo.

Georgios Papastamkos, avtor. – (EL) Gospa komisarka, hvala za vaš odgovor. Sinergija Črnega morja resnično nosi vašo osebno znamko, vendar se prav tako zavedate, da je Organizacija za črnomoško gospodarsko sodelovanje zdaj zrela institucionalna struktura za regionalno organizacijo, pri čemer je njeno sodelovanje resnično okrepljeno in razširjeno. To je zlasti tako zato, ker se Evropa in Azija tam srečujeta, in sicer na številnih stopnjah.

Zanima me tudi, ali namerava Komisija poleg te pobude o sinergiji Črnega morja načrtovati tudi strukturo medregionalnih odnosov med EU in državami Črnega morja, in sicer znotraj strožjega institucionalnega okvira, da se pojavi institucionalno varovana oblika medregionalnega sodelovanja.

Benita Ferrero-Waldner, komisarka. – V zvezi s sinergijo Črnega morja, je bila zamisel, da bi imeli vzhodne partnerje, in sicer vse naše vzhodne partnerje, ter Turčijo in Rusijo, pri čemer smo bili mnenja, da je to prava pot, glede na to, da so takrat že sodelovali v črnomoškem gospodarskem sodelovanju.

Vendar prav tako veste, da nas je Svet pozval tudi k oblikovanju posebnega vzhodnega partnerstva, pri čemer bomo delali na tem, in sicer bom s svojimi službami pozno jeseni predlagala nekaj bolj specifičnega samo z vzhodnimi partnerji, brez Turčije in Rusije. Vendar sem želela še enkrat poudariti, da sem bila 13./14. februarja v Kijevu, kjer je potekalo prvo ministrsko zasedanje. Razumeti morate, da je bil to začetek konference. Dejansko vedno traja, preden se projekti končajo in se doseže dejanski napredek.

Spomnili se boste, kako dolgo smo obravnavali barcelonski proces in kako počasi se stvari razvijajo, zato menim, da je še možnost za sodelovanje v črnomoški regiji, vendar bo še vedno obstajala manjša možnost vzhodnega partnerstva.

Predsednik. – Vprašanje št. 49 predložil **Robert Evans** (H-0533/08)

Zadeva: Misije EU za spremljanje volitev

Komisija zapravi znatne vsote denarja za misije za spremljanje volitev po svetu, ki imajo zelo pomembno vlogo v nekaterih državah.

Kako Komisija dolgoročno oceni te misije? Kako lahko bolje pomagamo in podpremo države pri obravnavanju pomanjkljivosti, ki so zabeležene v enih volitvah, da bi pomagali pri pripravah na naslednje?

Benita Ferrero-Waldner, komisarka. – Strinjam sem, da je z misijami EU za spremljanje volitev po vsem svetu denar dobro porabljen. V zadnjih osmih letih so opazovalci EU poročali o pomembnih volitvah ter tako prispevali k zmanjšanju sporov v zvezi z volilnim rezultatom ali izpostavili območja, ki zahtevajo nujno volilno ali politično reformo. Ti uspehi imajo dolgoročni učinek.

Evropsko unijo zdaj vsi vidijo kot eno izmed najbolj verodostojnih mednarodnih opazovalk volitev. Vem, da se je gospod Evans pravkar vrnil iz volitev na Šrilanki, Menim, da bo imel tudi svoje lastne zamisli v zvezi s tem, kaj je bilo dobro in morda o tem, kaj je treba v prihodnosti popraviti. Misije EU za spremljanje volitev bodo zato še naprej prednostna naloga EU, za kar se bom, dokler bom tu, trudil tudi sam.

Kljub povedanemu spremljanje volitev ni in ne more biti edini ukrep. Spremljanje volitev ni cilj sam po sebi, vendar mora prispevati k obravnavanju pomanjkljivosti v volilnem okviru ter dolgoročno spodbujati demokratične in institucionalne reforme.

Poročila misij za spremljanje volitev so ključna vstopna točka za obravnavanje pomanjkljivosti v volilnem okviru. Po definiciji imajo dolgoročno perspektivo. Priporočila misij za spremljanje volitev ponavadi predstavljajo možnosti za volilno spremembo, na primer v ureditvenem okviru ali v upravljanju volitev. Vedno bolj so usidrane v širšo strategijo za volilno podporo, s čimer se krepi dolgoročni vpliv.

V zvezi z drugimi nedavnimi misijami za spremljanje volitev lahko potrdim, da smo na primer v Ruandi, Kambodži in Jemnu podprli ustrezne volilne komisije. Ti projekti so izhajalo neposredno iz prejšnjih misij EU za spremljanje volitev, ki so izpostavile številne pomanjkljivosti v volilnem okviru. Vendar je Komisija v istem okvirju v zadnjih nekaj letih bistveno povečala finančne prispevke za pomoč na volitvah, in sicer na priporočilih misij EU za spremljanje volitev. Ti od leta 2000 znašajo 400 milijonov evrov, kar je precej velik znesek.

Delegacije Evropske Komisije v državi so prav tako opravile veliko dragocenega dela pri vzpostavljanju volilne reforme z nadaljnjim spremljanjem misij EU za spremljanje volitev, pri čemer bodo dragoceno delo opravili tudi glavni opazovalci, ko se vrnejo v državo in predstavijo svoje končno poročilo.

Nenazadnje, ker je volilna reforma pogosto zelo politične narave, se je ne doseže vedno hitro, pri čemer zahteva različne udeležence in stalno vključevanje. Verjamem, da lahko Parlament poleg glavnega opazovalca igra pomembno vlogo v obravnavanju volilne reforme z nadaljnjim spremljanjem misije za spremljanje volitev, kar tudi počne.

Zato bi rada spodbudila odhod redne delegacije EP v državo, kjer bi se bolj vključila v zadeve, pri čemer bi potem v volilnem okvirju obravnavala pomanjkljivosti, in sicer v kontekstu širše institucionalne in demokratične spremembe. To je bila vsebina prvega seminarja med Komisijo in Parlamentom, pri čemer bo pozneje letos med Komisijo in Parlamentom potekala še ena, menim, da v decembru.

Robert Evans, avtor. – Zahvaljujem se gospe komisarki in se strinjam z njo, da je spremljanje volitev eno od koristnejših del, ki jih opravlja Evropska unija. Delo je v navedenih državah odmevno, pri čemer je skoraj brez izjeme denar dobro porabljen. Zelo sem ponosen, da sem v preteklih letih sodeloval na številnih misijah za spremljanje volitev, nazadnje v Pakistanu. Šrilanko sem dejansko obiskal z delegacijo.

Vendar se sprašujem, ali od gospe komisarke lahko zahtevam odgovor na eno zadevo. Ali EU, v štirih ali morda petih letih med eno misijo za spremljanje volitev in naslednjo, dejansko ponudi posebno pomoč ali predloge za obravnavanje katerih koli pomanjkljivosti na področjih, za katera menimo, da jih je treba izboljšati, ter ali predlagamo zamisli, ponudimo podporo ali sredstva za zagotavljanje, da države na volitvah ne ponavljajo napak, ki so jih storile prej?

Martin Callanan (PPE-DE). – Gospod predsednik, tudi jaz se strinjam z gospodom Evansom o pomembnosti misij za spremljanje volitev. Tudi jaz sem bil počaščen, da me je Komisija imenovala za glavnega opazovalca na nedavnih volitvah v Kambodži. Menim, da so se misije, kot vse misije za opazovanje volitev, izkazale kot zelo koristna pomoč za kamboške organe pri vodenju njihovih volilnih misij.

Pozivam gospo komisarko, naj poišče vire, ki jih ima na voljo, da izvede še več teh misij v prihodnosti, če je možno, ker se tudi jaz strinjam, da so zelo koristen ukrep za ozaveščanje. V državah, v katerih potekajo, jih zelo cenijo, pri čemer različne misije cenijo tudi predsedniki držav.

Benita Ferrero-Waldner, komisarka. – Najprej, dolgoročna priporočila in priporočila za naslednje volitve so dejansko področje, na katerem moramo bolj sodelovati.

To je zato, ker so nekatere države sprejele navedena priporočila, medtem ko druge niso, pri čemer bi morali priporočila bolj navajati v naših poročilih o državi ter ocenah delegacij in ocenah delegacij Evropskega parlamenta.

V odgovor na drugo vprašanje; če bi imeli večji proračun, potem bi obiskali veliko več držav, vendar moram narediti izbor. Izbor poskušam narediti glede na proračun, ki mora vključevati Afriko, Azijo, Latinsko Ameriko ter, če smo povabljeni, države Magreba in arabske države, za katere menim, da bi jih morali obiskati pogosteje, ker smo načeloma zaradi naše nepristranskosti zelo ugledni.

Predsednik. – Vprašanje št. 50 predložil **David Martin** (H-0543/08)

Zadeva: Izrael zadržuje palestinske davke

Katere ukrepe je Komisija sprejela, da bi Izraelu preprečila zadrževanje palestinskih davkov?

Benita Ferrero-Waldner, komisarka. – Menim, da poslanec navaja odlog pri mesečnem prenosu carinskih prihodkov, ki jih Izrael pobira v imenu palestinskega organa. Zadnji odlog, se je zgodil junija, skoraj takoj po pismu palestinskega predsednika vlade Fayyada, v katerem je nasprotoval razpravam, ki so potekale med EU in Izraelom o nadaljnjem razvoju odnosov.

Takrat je bil odlog pri prenosu davkov in carinskih prihodkov na najvišjih ravneh, pri čemer sem tudi jaz zastavila to vprašanje ministru za zunanje zadeve.

Izrael sem pozvala, da izvrši plačilo, ki pripada Palestincem in končno, moram reči in lahko rečem, da je bil prenos izvršen en teden pozneje kot običajno.

Od takrat dalje Komisiji niso več poročali o nadaljnjih primerih odlogov pri prenosu davčnih prispevkov.

David Martin, avtor. – Komisarki se zahvaljujem za njen odgovor in ker je ukrepala, kar je storila, ko sem zastavil vprašanje. Razumela bo, da je med predložitvijo vprašanja in prejemom odgovora časovni zamik.

Vendar želim poudariti, da je ta denar palestinski. Pod nobenim pogojem, to ni izraelski denar, ki bi ga lahko zadržali. Pridržanje tega denarja je enakovredno kraji, če ne denarja, potem koristi. Pogosto se uporablja za izseljevanje Palestincev, pri čemer upam, da bo Komisija od Izraelcev še naprej zahtevala, da prenesejo ta denar takoj, ko pripada Palestincem, in ga ne uporabljajo kot še eno politično orodje.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Dobro je, da se je ta težava dejansko lahko rešila hitro in brez odlašanja. Le še eno vprašanje: takrat smo večkrat imeli težavo s palestinskimi organi, ki so porabili denar na način, ki ni bil v skladu z nameni darovalcev. Ali so bile medtem tudi te težave urejene?

Benita Ferrero-Waldner, komisarka. – V odgovor na prvo pripombo; dejansko so bili v zadnjih letih dolgi odlogi pri prenosu palestinskega denarja, pri čemer se strinjam, da je denar palestinski, vendar sem poskušala, kadar je bilo potrebno in zelo pogosto so me Palestinci prosili, da to storim, osebno posredovati pri sprostitvi denarja. To je lahko trajalo dolgo časa in bila so obdobja, ko je bilo zelo težko, vendar sem vedno poskušala. Strinjam se z vami, da je to potrebno početi tudi v prihodnosti.

(DE) Gospod Rack, odločno vam lahko zagotovim, da je način, s katerim pošiljamo denar Palestincem, prej imenovan začasni mednarodni mehanizem TIM in zdaj finančni mehanizem PEGASE (palestinsko-evropski mehanizem za upravljanje socialno-ekonomske pomoči), oblikovan tako, da nam omogoča popoln nadzor. Menim, da je to bilo bistveno.

Sicer tudi Izraelci zdaj uporabljajo ta enotni zakladniški račun za prenos izraelskega denarja. Ker je Salam Fayyad minister za finance in predsednik vlade, imamo tudi nekoga, ki ima zaupanje mednarodne skupnosti. Vendar smo v glavnem izvedli tudi svoje inšpekcije, pri čemer tej zadevi namenjam veliko pozornosti, kot osebno zmorem. Moja delegacija je oblikovala svoj lasten sistem in svojo ekipo na tem področju, da ne prihaja do nepravilnosti.

Predsednik. – Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

(Seja je bila prekinjena ob 19.30 in se je nadaljevala ob 21.00.)

PRESEDUJOČI: GOSPOD MAURO

Podpredsednik

16. Trgovina s storitvami (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0283/2008) gospoda Syeda Kamalla v imenu odbora za mednarodno trgovino o trgovini s storitvami (2008/2004(INI)).

Syed Kamall, poročevalec. – Gospod predsednik, najprej se zahvaljujem poročevalcem v senci in njihovi skupini svetovalcev za njihov koristen prispevek k temu poročilu. Menim, da smo imeli nekaj zelo zanimivih razprav, v katerih se nismo vedno strinjali. Vendar nam je vsaj uspelo voditi razprave na zelo vljuden način.

Prav tako se zahvaljujem sekretariatu odbora za mednarodno trgovino za njihov prispevek in, ker sem že pri zahvalah, se zahvaljujem vsem uradnikom generalnega direktorata za trgovino za njihove koristne nasvete in predloge.

Zagotovo si Evropska unija kot največji izvoznik storitev zelo prizadeva za odprtje novih trgov za storitve. Vendar je moje osebno zanimanje v zvezi s tem področjem bolj usmerjeno na način, kako se lahko storitve uporabijo kot orodje, da se najrevnejšim pomaga iz revščine.

Vendar preden to naredimo, se spomnimo, kako pomembne so storitve. Storitve predstavljajo 75 % ali približno toliko (o natančnih zneskih se razpravlja in prereka) bruto domačega proizvoda EU v primerjavi z 2 % za kmetijstvo. V Afriki storitve predstavljajo 52 % bruto domačega proizvoda v primerjavi s 16 % za kmetijstvo, pri čemer se delež povečuje. Če se upoštevajo te številke, je resnično škoda, da se je na krogu pogajanj za razvoj iz Dohe tako zelo poudarjalo kmetijstvo, saj se bo dejansko z odprtjem trgovine in storitev veliko ljudi rešilo iz revščine. Zato sem bil pripravljen sprejeti predloge sprememb, ki navajajo, da pogajanja o trgovini in storitvah niso namenjena le interesom EU, ampak tudi gospodarski rasti najrevnejših držav.

Ne smemo pozabiti, kaj razvoj dejansko pomeni: rešiti ljudi iz revščine, kar lahko dosežemo s spodbujanjem podjetnikov, da ustvarijo bogastvo in delovna mesta.

V veliko najrevnejših državah mi podjetniki govorijo, da si zelo prizadevajo za reševanje vprašanja revščine. Vendar dejansko potrebujejo bančne storitve, da dobijo ugodnejše posojilo za širitev svojih podjetij in zaposlitev več ljudi ter ustvarjanje večjega bogastva na lokalni ravni; zavarovalniške storitve, ki zagotavljajo, da se imajo na kaj opreti, če njihovo življenje ali podjetje propade in gre kaj narobe; pravne storitve za uveljavljanje zadevnih pogodb, ki so jih sklenili s partnerji; ter komunikacijske storitve za poznavanje najugodnejših cen na lokalnih trgih, sprejemanje odločitev, kdaj stopiti na lokalni trg, in dejansko vključitev na lokalne trge.

Vendar moramo vsi priznati, da kadar vlade, ne po svoji krivdi, niso zmožne najrevnejšim državljanom zagotoviti osnovnih storitev, kot je zdravstvo, izobraževanje in voda, potem morajo podjetniki zapolniti primanjkljaje na področju zagotavljanja storitev.

Žal, trgovina s storitvami predstavlja le približno 25 % svetovne trgovine, vendar ima možnosti, da ustvari veliko več bogastva in delovnih mest. Vendar se vrnimo k nekaterim spornim točkam poročila.

Ena od točk v razpravi so bile tako imenovane „storitve splošnega gospodarskega pomena“, vendar si moramo zapomniti, da različne države to različno opredeljujejo. Nekateri države menijo, da mora zdravstvo, izobraževanje in vodo zagotavljati le država. Druge se obračajo na nedržavne akterje. V Etiopiji, Keniji in Ugandi več kot 40 % ljudi v najnižjem gospodarskem kvintilu prejema zdravstveno oskrbo od zasebnih ponudnikov storitev. Zagotovo moramo spodbujati več naložb v te sektorje.

V zvezi z izobraževanjem svoje kolege pozivam, da pogledajo delo profesorja Jamesa Tooleya iz univerze v Newcastleu. Svojo raziskavo je začel na Inštitutu za izobraževanje s sedežem v Londonu v prepričanju, da je zasebno šolstvo dejansko osovraženo. Vendar je kmalu ugotovil, morda v nasprotju z intuicijo, da zasebne šole lahko zagotovijo boljšo izobrazbo revnim. Ko so izvedli raziskavo državnih šol v Indiji, so nekatere preprosto zaprli. V nekaterih šolah se učitelji niti niso pojavili in v enem primeru je učitelj od svojih študentov zahteval, da mu cel dan pripravljajo čaj. Zato so se revni zaposleni odseljevali, ko so videli, da so razmere drugje boljše. Varčevali so, da so lahko plačali zasebno izobraževanje, ki ni potekalo v jeklenih in steklenih trdnjavah, ampak ponavadi v preprosti sobi nad trgovino. Te šole so potem subvencionirale brezplačno šolanje za revne brezposelne.

Sprašujem, kaj je narobe s spodbujanjem trgovine s temi storitvami, če to pomaga najrevnejšim. Zdaj slišim nekatere poslance v tem parlamentu, ki verjamejo, da lahko le država zagotovi te storitve, ki morajo delovati na podlagi monopola. Tudi v primeru neuspešnosti držav ali kadar država ne zbere dovolj prihodkov za zagotavljanje teh storitev, ne verjamejo, da se mora nedržavnim akterjem dovoliti, da odpravijo pomanjkljivosti. Ali bi raje videli, da najrevnejši nimajo dostopa do vode? Ali bi raje videli, da najrevnejši nimajo dostopa do izobraževanja? Ali bi raje videli, da najrevnejši nimajo dostopa do zdravstva, kot da obiskujejo zasebnega ponudnika?

Naslednja sporna točka je suverenost. Torej, strinjam se s tistimi, ki trdijo, da naših pogajalskih partnerjev ne moremo prisiliti, da odprejo trgovino s storitvami. Vendar se moramo zagotovo strinjati, da, če se država odloči liberalizirati to, kar mi obravnavamo kot storitve splošnega gospodarskega pomena, od države nimamo pravice zahtevati, naj ne liberalizira svojih trgov.

Kljub temu moram povedati, da so me nekateri moji kolegi razočarali: nekateri poslanci tega parlamenta menijo, da moramo državam v razvoju dejansko sporočiti, da zaprejo svoje trge. Ni pomembno, ali je zasebno ali državno. Ni pomembno, ali so ponudniki državni ali tuji. Pomembno je, da deluje. Namesto tega menim, da moramo sodelovati pri odpravi trgovinskih ovir, ki škodijo revnim.

Sodelovati moramo pri ukinitvi državnih monopolov, ki veliko najrevnejšim ne omogočajo temeljnih storitev, pri čemer moramo biti naklonjeni navedenim podjetnikom, ki želijo rešiti vprašanje globalne revščine z ustvarjanjem bogastva in delovnih mest s povečanimi naložbami v storitve.

Peter Mandelson, *komisar*. – Gospod predsednik, Evropskemu parlamentu sem hvaležen za to poročilo. Kot je navedeno, storitve predstavljajo največji delež bruto domačega proizvoda v državah v razvoju. Liberalizacija trgovine s storitvami je zato ključnega pomena za gospodarsko rast, kot tudi za države v razvoju, v katerih storitve niso zadostno razvite.

V veliki meri se strinjam s stališči, ki so bila izražena v poročilu. So v skladu z našo globalno evropsko strategijo. Ta temelji na visoko zastavljenem večstranskem programu in previdno izoblikovanem sklopu dvostranskih sporazumov. V celoti smo zavezani razvojni razsežnosti večstranskega trgovinskega kroga in, kot potrjuje poročilo, sprejemamo večstransko upravljanje storitev kot pozitivno v korist EU in tudi revnejših držav.

Strinjam se s spodbudo v poročilu za visoko zastavljeno raven zavezanosti pri pogajanjih, ki potekajo, in prihodnjih pogajanjih za dvostranske in regionalne sporazume. Natančno upoštevamo priporočila v poročilu glede različnih pogajanj, ki potekajo in splošno zadevajo sektorje, ki jih naša storitvena industrija obravnava kot pomembne.

Dovolite, da navedem splošen premislek o pogajanjih glede sporazumov o storitvah, ki velja za dvostranske in večstranske dogovore. Hitra rešitev za pogajanja o storitvah ne obstaja, tudi preprosti obrazec, ki bi veljal za vse sektorje storitev in vse države, ne. Ta pogajanja vključujejo obravnavanje zapletenega in pogosto natančnega sklopa ureditvenih okvirjev držav na področjih, ki so tako različna, kot je izraženo v zadnjem delu vašega poročila, tj. od finančnih storitev do zdravstvene oskrbe ali izobraževanja. To moramo izvesti na nevsiljiv način, ki ohranja pravico tretjih držav, da doma urejajo različne storitvene sektorje, kot želijo same, medtem ko jih odprejo zunanji ponudbi, če je konkurenčnost zaželena. Razlikovanje ne sme biti.

Priznavamo, da nekateri storitveni sektorji predstavljajo večji delež bruto domačega proizvoda kot drugi, ter da je v zvezi s tem liberalizacija njihove trgovine lahko bolj vplivala na našo splošno blaginjo. Vendar moramo pri dajanju prednosti kateremu koli zadevnemu sektorju med drugimi dejavniki upoštevati relativno specializacijo naših držav in regij EU za različne sektorje.

Končno, naj izrazim še mnenje o večstranskem procesu. Vaše poročilo pozdravlja objavo signalne konference o storitvah kot del ministrskih pogajanj o razvojni agendi iz Dohe. Dejansko smo si zelo prizadevali za ta dogodek, ki je potekal julija v Ženevi. Bil je relativno uspešen. Nismo slišali vseh zadev, ki bi jih želeli, vendar smo slišali dovolj, da lahko rečemo, da so članice Svetovne trgovinske organizacije in številne od naših ciljnih držav razumele pomembnost, ki jo pripisujemo rezultatu uspešnega dostopa na trg v storitvenem sektorju.

Ne morem napovedati, kako bodo napredovali večstranski pogovori pri pogajanjih o razvojni agendi iz Dohe s točke, na kateri smo jih končali julija. Smo v razmerah, v katerih je eno vprašanje, tj. posebni zaščitni mehanizmi v kmetijstvu držav v razvoju, neposreden vzrok za neuspeh, čeprav so še druga vprašanja, ki jih je treba odpraviti. Zato je podpora dogovoru o splošnih podrobnostih kot celota zelo krhka in ni le vprašanje premagovanja razlik v kmetijstvu med Združenimi državami in Indijo. Počutim se, kot da imamo v rokah neprecenljivo vazo, ki je ročno izdelana, vendar jo moramo prenesti preko zelo spolzkih tal. Eden nepravilen gib in celotna zadeva se lahko razbije na veliko majhnih koščkov. Zato moramo pri premikanju biti previdni. Ne moremo mirovati, vendar se je enako težko premakniti naprej.

Pripravljeni smo se ponovno vključiti na kateri koli ravni je koristno, da zagotovimo, da ne zgubimo tistega, kar smo dosegli in kar je že predloženo. Vendar morajo biti ostali resnično politično zavezani k sodelovanju pri pogajalskem procesu. V tem smislu napredek, dosežen na signalni konferenci za storitve, ne bo zaman. Izražena sporočila so predstavila prilagodljivost naših ključnih trgovskih partnerjev na področju storitev, kar so dragocene informacije.

V sedanjih okoliščinah neuspešnih pogajanj v Ženevi lahko največ prispevamo z realistično pozitivnim odnosom ter s pojasnitvijo, da lahko zamudimo veliko priložnost, če nam ne uspe. Vaše poročilo je zato pravočasno, ker jasno in uravnoteženo sporoča, kako pomembna je liberalizacija trgovine na enem od ključnih področij dogovora o razvojni agendi iz Dohe, tj. področje storitev, za nas in naše partnerje. Veselim se nadaljevanja svojega sodelovanja in dialoga s Parlamentom na tem področju in drugih področjih trgovinske politike.

Olle Schmidt, *pripravljaivec mnenja odbora za ekonomske in monetarne zadeve*. – (SV) Gospod predsednik, trgovina s storitvami je danes nujna za vsa gospodarstva. Ni mogoče, da katera koli država doseže gospodarski uspeh z drago in neučinkovito storitveno infrastrukturo. Zato se zelo zahvaljujem gospodu Kamallu za odlično in pomembno poročilo.

Proizvajalci in izvozniki tekstila, paradižnika in drugega blaga ne bodo konkurenčni, če nimajo dostopa do učinkovitega bančnega sistema, učinkovitih zavarovalniških podjetij, računovodskih podjetij, telekomunikacij in prevoznih sistemov.

Mnenje odbora za ekonomske in monetarne zadeve poudarja, da je dostop do finančnih storitev, kot so mikro krediti, dostop do osnovnih bančnih storitev in mednarodnih bančnih nakazil, potreben zato, da se posamezniki iz držav v razvoju vključijo v osnovne gospodarske dejavnosti in ustanovijo podjetja.

Odbor prav tako poudarja, da so zaradi posebnih značilnosti finančnega sektorja v globaliziranem svetu potrebne premišljene rešitve. To je tudi zadeva, o kateri je govoril komisar Mandelson. Če naši partnerji v pogajanjih, predvsem države v razvoju, zavrnejo priložnost za odprtje trga storitev, bo to zmanjšalo njihove možnosti za gospodarski razvoj.

Tistim v tej skupščini, ki dvomijo, pravim: poglejte, kako so se razvile vaše države. Razvoj trgovine z blagom je potekal hkrati z razvojem trgovine s storitvami. Gospod predsednik, to je koristilo vsem državljanom.

Zbigniew Zaleski, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, v ozadju socialističnega pristopa proti liberalizaciji tega trga je strah, da bo država izgubila vpliv na storitve, če bodo prišle v roke zasebnikov, ter da bo nekaj narobe. Petdeset let komunizma je dokaz, da ni tako. Konkurenčne storitve v turizmu, financah, prometu, ki omogoča dostop do stvari, ter izobraževanju in usposabljanju so velik izziv in upanje za pomoč revnim državam pri razvoju.

Kako si predstavljam pomoč pri razvoju, če primerjamo trg blaga, ki so otipljive stvari, in storitev? Storitve so ljudje, ki opravljajo dejavnosti. Omogočajo prenos znanja. Bistvo ni v podarjanju rib, ampak v ribiški palici, kot smo ponavadi govorili v tem parlamentu. Poleg tega to omogoča sproščanje osebnih pobud, inovacije in več sodelovanja pri različnih dejavnostih. Tudi trg storitev se lahko bolj prilagodi kulturnih zahtevam, je prožnejši ter se lažje prilagaja zahtevam lokalnih predpisov, ki jih je treba upoštevati v kateri koli državi. S tem se lahko zmanjša brezposelnost. Na socialni ravni se lahko doseže večje vključevanje ljudi iz različnih okolij in socialnih razredov.

Govorimo o vodi, izobraževanju ter zdravju, in zakaj bi ne. Petdeset let komunizma in nedavne spremembe v moji državi so dokazale, da je liberalizacija bolj dobronamerna kot slaba, pri čemer jo odločno podpiram.

Françoise Castex, v imenu skupine PSE.

– (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, najprej se zahvaljujem poročevalcu za kakovost njegovega poročila. Omogočil nam je priložnost za novo, izčrpno razpravo o trgovini s storitvami. Določili smo lahko, kaj nas zbližuje, in opredelili nekaj točk za razpravo. Videli bomo, ali te na koncu razprave in glasovanja predstavljajo resno razhajanje.

Kadar govorimo o notranjem trgu ali zunanji trgovini se strinjamo glede dejstva, da trg storitev predstavlja največji delež pri ustvarjanju bogastva in četrtno svetovne trgovine. Dejansko je mogoče, da ta gospodarski sektor v Evropski uniji še lahko raste. Zato je upravičeno vključevati trg storitev v dvostranska in večstranska trgovinska pogajanja. Vendar bomo morali določiti načela in pogoje za trg trgovine s storitvami.

Prva točka, ki jo moja skupina želi poudariti, je, da je treba razlikovati med trgovino s storitvami in trgovino s blagom. Storitve niso kot blago iz več razlogov. Najprej, storitve nimajo istih značilnosti; nekatere so povezane s temeljnimi potrebami in pravicami. Menimo, da je zelo potrebno razlikovati med komercialnimi in nekomercialnimi storitvami v zdravstvu ali izobraževanju. Osnovnim storitvam, kot je voda in energija, je treba določiti poseben status.

Storitve niso kot blago, ker trgovanje z njimi pogosto zelo neposredno vključuje človekovo prizadevanje in ne le navidezno trgovanje s tehnologijami. Čeprav se s storitvami lahko ustvarjajo nova delovna mesta, so tudi sektor, v katerem je največ neformalnih zaposlitev in največ negotovosti. Zato sem zadovoljna, da poročilo določa, da pravila trgovanja morajo spoštovati standarde zaposlovanja, ki jih je oblikovala Mednarodna organizacija dela. V naših razvojnih ciljih se moramo boriti tudi proti negotovosti in revščini.

Končno, nismo zanemarili ciljev iz Dohe in mednarodne trgovine kot nosilca razvoja. S tem stališčem se zavežemo k upoštevanju različnih interesov držav članic in držav v razvoju pri pogajanjih za zavezujoče načrte in gospodarske partnerske dogovore. Evropska unija mora upoštevati stopnje razvoja, hitrost in želje držav pri odpiranju trgov storitev, zlasti pri liberalizaciji nekaterih od njihovih storitev. S tem mislim zlasti na finančne storitve. Izvajanje pritiska na tretje države glede načina načrtovanja in upravljanja storitev ni

sprejemljivo. Suverenost teh držav je treba spoštovati, kadar to zadeva vprašanja, ki so tako občutljiva, kot so javne ali finančne storitve.

Ne vem, ali bomo glede tega vprašanja sprejeli popolno soglasje. Mogoče je to področje, ki v tem parlamentu ločuje desnico in levico.

Ignasi Guardans Cambó, v imenu skupine ALDE. – (ES) Gospod predsednik, to poročilo jasno poudarja pomembnost storitev v naših gospodarstvih in pomembnost njihove postopne liberalizacije.

Res je, da je ta poročevalec v senci z zanimanjem spremljal razpravo, ki potrjuje, zakaj nekateri sedimo na sredini tega parlamenta, in ne na eni, ali drugi strani, torej, zakaj nekateri sedimo tukaj, na sredini.

Kaj nas razlikuje, če prijazno vprašam, od ljudi, ki se še vedno oklepajo določene zamisli o tem, kaj storitve so, kaj se lahko in kaj se ne sme privatizirati, od ljudi, ki še vedno ne prenesejo zamisli, da nekatere storitve lahko zelo učinkovito zagotavlja zasebni sektor, pogosto učinkoviteje kot javni sektor, pogosto celo neodvisno od razvitosti države, od ljudi, ki še vedno zahtevajo, da je država v manj razvitih državah zelo vplivna, kot da je vplivnost države odgovor na vse njihove težave, ne da bi upoštevali, da je tako velik vpliv države pogosto podlaga za veliko moč, ki jo ima v navedenih državah korupcija.

To je nekaj opomb, nekaj nezaupanja glede svobodne konkurence, svobodnega podjetništva in možnosti, da državljani prejmejo storitve s samo družbo prek svobodnega gospodarstva.

To smo slišali v tej razpravi. Vendar želim pojasniti, kar je tudi razlog, da smo v sredini, da se prav tako v celoti ne strinjamo s poročevalcem, čeprav je pozneje radodarno sprejel predloge sprememb od drugih skupin, ker se nam včasih zdi, da poročevalec dejansko nima dovolj rahločutnosti, ali da včasih morda ni zadostna, da bi ocenil, kaj pomeni splošni pomen, da bi razumel, da vse ni predmet tržnih pravil, in da bi razumel, da države članice dejansko morajo imeti svobodo in jo ohraniti za zaščito nekaterih storitev izven samega trga v obliki, ki jo je mogoče regulirati, ali za zagotavljanje storitev izključno z javnim sektorjem.

Katere so te storitve? Ne moremo reči. Niti v Evropi nismo enotni, kaj splošen pomen je: obstajajo različne rešitve za ocenjevanje javnega in storitvenega sektorja pri zbiranju odpadkov, izobraževanju, vodi, pogrebnih storitvah, pokopališčih, javnem prevozu in poštnih storitvah celo v Evropi. Vendar je treba razumeti, da imajo izobraževanje, zdravstvo itd. razsežnost, ki se ne sme v celoti in popolnoma prepustiti zasebnim podjetjem.

Zato spodbujamo liberalizacijo storitev; razumimo, da s tem izboljšujemo storitve, ki jih državljani prejema. Pomembno je, da Evropska unija prevzame pobudo v zvezi s tem v vseh svojih trgovskih sporazumih, zlasti ko se srečujemo z neuspehom (za katerega ne vemo, ali je začasen, ali stalen) kroga pogajanj iz Dohe ter celotnega večstranskega okvira na tem področju.

Evropska unija ima zato znatno odgovornost, da zahteva povečanje in dejansko prisili k liberalizaciji storitev tudi v manj razvitih državah, vendar z dejanskim upoštevanjem njihove svobode in z razumevanjem, da to mora vključevati, pri čemer zaključujem, gospod predsednik, zelo močno regulacijo. V veliko primerih je treba v liberalizacijo vključiti regulacijo in jasna pravila, ki spoštujejo svobodo in avtonomijo vsake države članice, da se zase odloči, kaj mora ob upoštevanju tradicije, realnih razmer prebivalstva ali dejanskih okoliščin ostati del javnega sektorja.

Cristiana Muscardini, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v imenu skupine Združenje za Evropo narodov čestitam gospodu Kamallu za odlično opravljeno delo. Storitveni sektor, kot je priznal sam, je najpomembnejši sektor na vsem svetu. Tudi v Afriki in Aziji je najpomembnejši sestavni del bruto domačega proizvoda. Vendar mora biti ta strateški sektor gonilo gospodarske rasti, zlasti v državah, ki se še vedno ne razvijajo dovolj.

Poročilo dobro razlaga znatno rast v trgovini s storitvami kot nosilcu večje blaginje in stabilnosti, zlasti za države, ki se še morajo razviti. Trgovina s storitvami je tudi prenos znanja med državami in državljani. Zato je svoboda za izvajanje takšne trgovine, če upošteva skupna in pomembna pravila, ključna za katero koli razvojno strategijo. Vendar ne sme nihče poskušati izvažati ali uvažati modelov za druge: vsaka država v razvoju mora sprejeti ustrezne časovne okvire za svojo razvojno zmožnost.

Zato mora nova pot k liberalizaciji upoštevati dejstvo, da morajo vlade zadostiti potrebe državljanov in ne, kot se včasih žal dogaja v Afriki, kadar vlade niso sposobne svojim ljudem zagotoviti osnovnih storitev, kot sta voda in energija, ponuditi priložnost za zagotavljanje storitev javnim podjetjem, povezanih z vladami

drugih držav, ker zagotovo tvegajo, da se pojavijo gospodarske, politične in varnostne težave tudi na mednarodni ravni.

Neuspeh kroga pogajanj iz Dohe je žal kaznovala vse: Evropsko unijo, industrializirane države, vendar menimo, da zlasti najrevnejše države. Zato upamo, da s tem poročilom odločno sporočamo, da si ponovno prizadevamo za skladen razvoj družbe v celoti.

Caroline Lucas, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, na začetku se poročevalcu zahvaljujem za njegovo odprtost in sodelovanje. Vendar naša skupina kljub temu na jutrišnjem glasovanju tega poročila ne bo mogla podpreti, dejansko delno zaradi navedene domneve, da je trgovina s storitvami v osnovi popolnoma enaka kot trgovina z blagom. Že gospa Castex je dejala, da to preprosto ne drži.

S tem se ne moremo strinjati, še najmanj, ker trgovina s storitvami skoraj vedno zahteva spreminjanje nacionalne zakonodaje ali izvedbenih uredb, ki pogosto posegajo globoko v socialno strukturo družbe, zlasti če to zadeva osnovne storitve, brez katerih ljudje ne morejo živeti.

Prav tako ne drži, da sami člani Svetovne trgovinske organizacije vedno bolj razlikujejo med trgovino z blagom in trgovino s storitvami. Na zadnjem ministrskem srečanju pred nekaj meseci, julija, v Ženevi je skupina latinskoameriških držav tudi razposlala predlog, da se iz Svetovne trgovinske organizacije v celoti umaknejo zdravstvo, izobraževanje, voda, telekomunikacije in energija, dejansko na podlagi tega, da so to v osnovi javne storitve in človekove pravice, ki se jih ne sme obravnavati kot tržno blago. Končno, poročilo selektivno navaja nekatere pozitivne nacionalne primere liberalizacije in osnovnih storitev, vendar sploh ne omenja veliko uničujočih primerov, ki bi se lahko enakovredno navedli in ki se jih moramo zavedati.

Vprašanje, na katerega se želim osredotočiti, je težava liberalizacije bančnih storitev. Vprašanje, ki se je letos največkrat pojavljalo v naslovih časopisov, je globalna finančna kriza. Na splošno velja, da jo je povzročilo pomanjkanje ustrezne regulacije finančnih trgov. Kljub temu bogatejše države v pogajanjih Svetovne trgovinske organizacije o storitvah zahtevajo nadaljnjo deregulacijo, pri čemer to poročilo dejansko v celoti podpira navedeni predlog. Zdi se mi malo ironično, da je direktor Svetovne trgovinske organizacije, Pascal Lamy, pozval k zaključku agende Svetovne trgovinske organizacije kot rešitvi globalne finančne krize, medtem ko bi po objektivni oceni njene dejanske politike najverjetneje prispevale k nadaljnji finančni nestabilnosti.

Razočarana sem, ker so bili vsi naši predlogi sprememb, ki bi zahtevali vsaj odlog nadaljnje liberalizacije finančnih storitev dokler forum o finančni stabilnosti ne objavi svojih priporočil za nekatere nove osnovne predpise, kot so kapitalske zahteve in čezmejna likvidnost, (kar je bila le blažja zahteva, naj počakamo na to) dejansko zavrtni. Zato smo ponovno predložili navedene predloge sprememb, pri čemer vas nedvomno pozivamo, da jih podprete.

Helmuth Markov, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, konsenz poročila je splošno prepričanje, da je večstranski sistem meril in predpisov pomemben in potreben, da si trgovina in razvoj ne smeta nasprotovati ter da je Evropska unija zlasti odgovorna zaradi svoje gospodarske pomembnosti pri oblikovanju mednarodnih gospodarskih odnosov.

Vendar se pristopi temeljno razlikujejo. Domnevno je v osnovi pomembno, da izboljšamo dostop na svetovni ravni, kakovost ter izbiro storitev, zlasti v državah v razvoju. Vendar to ni dosegljivo s konceptom konkurenčnosti, ki zajema vsa področja, liberalizacijo in privatizacijo, zlasti v javnih sektorjih (voda, zdravstvo, izobraževanje, energija in potniški promet).

Še manj ustrezen način za spodbujanje globalnega trajnostnega razvoja je strategija deregulacije, za katero si Komisija prizadeva v večstranskih in vedno več tudi v dvostranskih pogajanjih, ker je usmerjena predvsem na dostop evropskih podjetij na svetovni ravni, ki delujejo mednarodno, pri čemer se premalo osredotoča na mala in srednje velika podjetja.

Še ena točka: Evropska unija želi končati sporazume o prosti trgovini, ki zadevajo tudi tuje investicije, z državami, kot so Kitajska, Koreja, Indija, države ASEAN ter afriške, karibske in pacifiške države. V nasprotju je Nemčija pred kratkim uvedla zakon, v skladu s katerim velja, da se lahko delež tujih delnic z glasovalno pravico v nemškem podjetju omeji na največ 25 %. Ko je Bolivija menila, da je veliko višji delež tujega kapitala v njeni proizvodnji zemeljskega plina treba omejiti, se je Evropa pritoževala.

Moja skupina je prepričana, da se mora vsaka država zase odločiti, v skladu s katerimi pravili se želi odpreti globalni konkurenci in koliko. Predsednik Arias je danes dejal, da potrebujemo nesorazmeren pristop. To je bistveno.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, kot sta izjavila poročevalec in komisar Mandelson, so storitve eden od najbolj dinamičnih sektorjev v evropskem in globalnem gospodarstvu. Vendar moramo priznati, da lahko še znatno okrepimo mednarodno trgovino storitev, kar bi koristilo podjetjem in še bolj potrošnikom.

V smislu izvoznega trženja je storitveni sektor zlasti pomemben za države v razvoju. Progressivno odpiranje trgov, ki temelji na načelu različne obravnave, prispeva k prenosu tehnologije, znanja in izkušenj ter izboljšanju njihove infrastrukture.

Primarni cilji EU so zavezujoča konsolidacija vsaj obstoječega stanja v zvezi z dostopom do trgov in njihova nadaljnja liberalizacija. Po mojem mnenju je potrebno zmanjšati ovire, s katerimi se srečujejo evropska podjetja, ter zagotoviti večjo preglednost in predvidljivost na tujih trgih.

Raven ponudb in splošni potek pogajanj Svetovne trgovinske organizacije v storitvenem sektorju sta do zdaj nezadovoljiva. Dvostranska ali medregionalna pogajanja o visoko zastavljenih sporazumih v prosti trgovini so postala nujen dodatek k večstranskemu okviru, zlasti po neuspehu julijskih pogajanj.

V pogajanjih o nadaljnjem odpiranju trgov bo treba zagotoviti pravico do regulacije za samo EU in njene trgovinske partnerje, zlasti na področju javnih storitev in storitev splošnega pomena.

Carlos Carnero González (PSE). – (ES) Gospod predsednik, gospodu Zaleskemu in gospodu Guardansu sporočam, da, kot vesta, obstaja znamenita slika Goye z naslovom „Spanje razuma poraja prikazni“, pri čemer včasih sanje o liberalizaciji s strogimi pravili trga lahko porajajo neučinkovitost in neenakost. Ko govorimo o storitvah, moramo to dejansko upoštevati.

Zamislimo si na primer revno državo, v kateri izobraževanje ne deluje dobro in v kateri se je odločilo, da bodo prišli zunanji akterji in domnevno zagotovili kakovostno izobraževanje otrokom te države. Kako smo lahko prepričani, da navedena zasebna podjetja tega ne bodo storila s ciljem, da postanejo monopol ali oligopol, ali določila cene, ki niso dosegljive potrošnikom, v tem primeru učencem, in na koncu prav tako izvajala nekakovostno izobraževanje? Kdo nam lahko to zagotovi? Ker se to lahko zgodi. V tem primeru ne bi imeli proste konkurence, ampak popolnoma regulirane konkurence v zasebnih rokah.

Zato moramo jasno podpreti privatizacijo trgovine s storitvami ter hkrati ločevati med javnimi storitvami in storitvami splošnega gospodarskega pomena, kar zagotavlja, da so merila in pravila o dostopnosti in kakovosti izpolnjena ter da so socialna merila dejansko prisotna.

Krepitev gospodarstev pomeni krepitev držav članic – tistih, ki so odprte pravilom trga, vendar ne prepustijo državljanov izključno na voljo tistim, ki jih bolj spretno izvajajo.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, gospod komisar, čestitam gospodu Kamallu za njegovo odlično poročilo. Čestitke.

Poudariti je treba, da je dostop do trga in prosta trgovina s storitvami temeljna za gospodarsko rast in zmanjšanje brezposelnosti. Ta rešitev koristi našim državam in regijam. Ta ugodnost vključuje tudi partnerje izven Evrope, zlasti revne države. Pogajanja na podlagi agende iz Dohe morajo zagotoviti usklajen storitveni sveženj, vključno s finančnimi storitvami, v zvezi s katerimi je EU najbolj odprta in pregledna.

Vendar mora ta odprtost vključevati tudi vzajemnost in spoštovanje. V zvezi s tem moramo obravnavati tudi tako imenovan „davčni raj“. Pravila, ki so sprejeta, morajo upoštevati potrebo po spodbujanju konkurence in zato znižati cene in dvigniti kakovost storitev, ter se po drugi strani boriti proti korupciji in monopolizaciji trga.

V zvezi s tem izpostavljam, da trgovina s storitvami vedno bolj vključuje visoko tehnologijo, informacijsko tehnologijo, kulturne dobrine itd. Storitve, ki se ponujajo preko spleta, zaslužijo posebno pozornost. Zagotoviti je treba pravice intelektualne lastnine in varstvo osebnih podatkov, pri čemer mora obstajati zaščita proti prevaram, trgovini s pornografijo in drugim kriminalnim dejanjem. Družba, ki se stara, in invalidi potrebujejo vedno več storitev na področju zdravstva in oskrbe. Zato moramo načrtovati večje število priseljencev, ki bodo delali na teh področjih. Zaradi sedanjih političnih razmer moramo pozornost usmeriti na energetske in komunikacijske storitve.

Slišali smo, da so povsod na svetu storitve zelo pomemben del bruto nacionalnega proizvoda. V globalni trgovini s storitvami se kaže rastoči trend, pri čemer že predstavlja četrtno storitev. Upajmo, da nam uspe

ustvariti sistem jasnih in pravičnih pravil, ki zagotavljajo, da so vse strani enakopravne. To ne bo preprosto, vendar kdo pravi, da moramo opravljati le preproste naloge.

Jens Holm (GUE/NGL). - (SV) Gospod Kamall poziva k daljnosežnemu odpiranju trgov storitev v državah v razvoju. Žal je to v celoti v skladu s sedanjo trgovinsko politiko EU. Gospod Kamall na primer želi, da lokalnim podjetjem ali javnemu sektorju v državah v razvoju, ki zdaj izvajajo storitve, konkurirajo multinacionalna evropska podjetja.

To je politika, ki se je v Evropi že preizkusila. Moja država Švedska je ena od prvih držav, ki je deregulirala svoj trg na področju energije, elektrike, železnice in poštnih storitev. Danes vidimo rezultat: višje cene, slabše vzdrževanje in pogosto manj kakovostne storitve. Nekaj monopolov lahko služi z dobički, kot jih še ni bilo, od storitev, ki so bile prej v skupnem lastništvu.

Ali je to razvojni model, ki ga moramo prodati državam v razvoju? Ne. Na srečo obstajajo države, ki stvari počnejo drugače.

Norveška, ki je neodvisna od EU, je preklicala vse zahteve na podlagi splošnih sporazumov o trgovini s storitvami za liberalizacijo storitvenega sektorja revnih držav.

Na splošno je Norveška spregovorila proti politiki, v katero država ne posega in ki jo EU uveljavlja glede na Svetovno trgovinsko organizacijo. To vzbuja upanje. EU mora na prvo mesto postaviti potrebe revnih držav, namesto da poziva k deregulaciji in privatizaciji.

Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE). - (ES) Gospod predsednik, čestitam svojemu kolegu gospodu Kamallu za njegovo poročilo, v katerem poudari potrebo po razvoju mednarodnega trga storitev, ki upošteva različne razmere držav v razvoju, pri čemer ne zanemarja, da morajo biti pogoji pravični za vse strani.

Po eni strani obstaja velik potencial, da Evropska unija odpre svoj storitveni sektor novim trgovom, na katerih ima veliko primerjalno in konkurenčno prednost na globalni ravni: razvoj novih poti za sektor, eno od glavnih orodij, s katerimi lahko Evropa obvladuje izziv globalizacije.

Po drugi strani to predstavlja veliko prednosti za države v razvoju.

Najprej, na tem področju bi jim koristilo znanje in spretnosti Evropske unije, ki jih potrebujejo za razvoj svojih lastnih gospodarstev, zlasti v osnovnih in meddisciplinarnih sektorjih, kot so finančne storitve. Zato bi to omogočilo prenos tehnologij iz evropskih institucij in podjetij. Ugodnejši gospodarski okviri bi povzročili „učinek privabljanja“ naložb iz drugih delov sveta, zato bi se prednosti za njihova gospodarstva znatno povečale.

Drugič, zaradi napredovanja pogajanj bi se izboljšale razmere za tiste, ki želijo storitve zagotavljati, ter podjetja, ki si želijo zagotoviti svoj položaj v Evropi.

Iz poročila izpostavljam potrebo, da se ravna v skladu s temeljnimi pravili Mednarodne organizacije dela, zlasti v zvezi z delom otrok in prisilnim delom, ker se strinjam, da mora biti odprtost nesorazmerna, vendar v skladu s pravili poštene konkurence in pravičnih pogojev, pri čemer se ne pozablja na interese naših podjetij.

Pozvati moramo k večji zavezanosti, zlasti velikih nastajajočih gospodarstev Kitajske, Indije in Brazilije, ki je vedno v okviru Svetovne trgovinske organizacije. Poročilo navaja specifične primere različnih trgovskih blokov, kot so ASEAN, zalivske države, Indija in Koreja. Poročilo ne vključuje enega območja, katerega razvojna raven in gospodarske razmere so primerne za razvoj našega storitvenega sektorja. Govorim o Mercosurju in v njegovem okviru o Braziliji; bil sem poročevalec Parlamenta za poročilo o statusu pogajanj s to državo. Čeprav ni izrecno omenjena med glavnimi točkami poročila, sem jo želel omeniti, zato da bi se vključila.

Glyn Ford (PSE). - Gospod predsednik, priznavam veliko količino dela, ki jo je moj kolega Syed Kamall opravil pri pripravi poročila o trgovini s storitvami, vendar se bojim, da mu ne morem čestitati za njegovo delo brez zadržkov, ker se v osnovi ne strinjam z nekaterimi elementi njegovega pristopa.

Ključno vprašanje so storitve splošnega gospodarskega pomena. Tukaj, običajno v Evropskem parlamentu, med skupino socialdemokratov in krščanskimi demokrati dosežemo točko kompromisa, ki izraža politično ravnovesje sil v tej instituciji. Vendar se bojim, da ob tej priložnosti tega kompromisa nismo sprejeli: dejansko smo slišali nekaj pripomb njegovih kolegov, ki namigujejo, da se nekateri od njegovih kolegov, tisti, ki imajo bolj razvito socialno zavest, nemirno presedajo in počutijo zelo neudobno zaradi pristopa, ki ga je izbral poročevalec.

To je zagotovo najbolj liberalno poročilo (s čimer mislim na slabšalni pomen izraza, da ne bo pomote), ki ga je odbor za mednarodno trgovino kadar koli predložil na plenarno zasedanje. Neučinkovito razlikuje med komercialnimi in nekomercialnimi storitvami, pri čemer bomo lahko jaz in velika večina moje skupine glasovali za poročilo gospoda Kamalla le, če bodo sprejeti predlogi sprememb številka 2, 11 in zlasti predlog spremembe številka 5, ki bodo šteli univerzalne, dostopne in visoko kakovostne javne storitve za vse.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, storitve so bistven del naše gospodarske prihodnosti. To ne drži le za visoko razvita gospodarstva tukaj v Evropi, ampak prav tako in zlasti za tako imenovane države v razvoju. Ker je to res, moramo dokazati, da je deregulacija, ki smo jo v preteklosti dosegli v sektorju prevoza blaga, naš cilj tudi v storitvenem sektorju. Morda je v veliko primerih tukaj tudi pomembnejša.

Poročevalec, gospod Kamall, ki se mu zahvaljujemo za poročilo, in gospod Zaleski sta izpostavila, kaj je v storitvenem sektorju mogoče: prenos znanja, boljša usposobljenost, delavna mesta in boljša infrastruktura. To so zadeve, ki jih dejansko moramo podpreti skupaj. Če gledamo na zadeve s tega stališča, moramo upoštevati veliko ideologij, zaradi katerih smo se v Evropi v zadnjih letih in stoletjih preekali, ne da se preveč oziramo nazaj.

Podprimo posebne potrebe v nekaterih sektorjih, vendar zavrnilo nadomestne bitke, ki jih nekateri poslanci tega parlamenta želijo biti na hrbtu držav v razvoju.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Gospod predsednik, vsi želimo odpreti meje za zagotavljanje storitev. V zvezi s tem bi spregovoril o dveh točkah. Evropska unija je leta 2006 jasno izrazila svoje stališče o zagotavljanju javnih storitev, pri čemer občutljivega področja javnih storitev sploh ni izpostavljala odprti konkurenci.

Zdaj dejansko poskuša na podlagi splošnih sporazumov o trgovini s storitvami prikrito liberalizirati ta občutljiv sektor. Tukaj ne moremo uporabiti istega pristopa kot za komercialne storitve. Obratno dejansko velja tudi za države v razvoju. EU ne sme izvajati pritiska na države v razvoju in jih prisiliti, da liberalizira javne storitve. O tem morajo odločati same.

Druga občutljiva točka zadeva trg finančnih storitev. Trg finančnih storitev je od osemdesetih let prejšnjega stoletja doživel zelo naglo rast v najboljše globaliziranih tržnih sektorjih, tudi glede finančnih transakcij. Letni prihodek valutnih trgov znaša 360 trilijonov USD. Vključitev v globalni rastoči trg je dejansko gospodarska svoboda, pri čemer države v razvoju kažejo veliko mero ranljivosti glede zunanjih pretresov. Liberalizacija finančnih storitev mora zato upoštevati razvojni položaj določene...

(Predsednik je prekinil govornika.)

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Gospod predsednik, v tej razpravi želim opozoriti na dve točki. Najprej, res je, da je storitveni sektor leta 2007 v Evropski uniji predstavljal 75 % bruto nacionalnega proizvoda, pri čemer je izvoz storitev iz EU predstavljal več kot 28 % skupnega svetovnega izvoza, vendar je v sami v Evropski uniji še vedno veliko ovir za prosto zagotavljanje storitev ponudnikov storitev iz novih držav članic. Upam, da bo v zvezi s to zadevo EU v prihodnosti bistveno napredovala.

Drugič, odločno je treba nasprotovati rešitvam, predlaganim v poročilu, s katerimi mora EU, kot del pogajanj Svetovne trgovinske organizacije, enostransko zmanjšati plačila in subvencije za kmetijstvo, da bo, kot je rečeno, nagrajena v obliki dodatnih zaslužkov iz trgovine s storitvami. Ta pristop, ki mu je EU že velikokrat sledila, je pripeljal do omejevanja proizvodnje, včasih tudi do ukinitve veliko sektorjev kmetijske proizvodnje v Evropski uniji, kar je znatno oslabilo varnost hrane v državah EU, pri čemer so v zadnjih mesecih znatno višji stroški kmetijskih surovin.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, želim, da pozornost namenite dejstvu, da se je govorilo o liberalizaciji bančnega sistema, vendar vsi vemo, da se je po sporazumu Basel II v tem sektorju pojavil monopol, pri čemer smo videli propad podjetij v celoti, gospodarskih enot v celoti, dejansko zaradi monopolizacije finančnega sistema.

Zato menim, da moramo v nekaterih pogledih ponovno uvesti stari sistem, kooperativni sistem, ki je v podeželskih območjih in veliko delih Evrope zagotavljal podlago za male zasebne pobude in rast družin. Zato dejansko govorimo in ukrepajmo v smislu liberalizacije namesto monopola v tem pomembnem bančnem sektorju, ki zadeva obstoj družin in podjetij v Evropi.

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, menim, da so mala in srednje velika podjetja zelo specifično potrebna tudi na področju finančnih storitev. V Evropi imamo 25 milijonov podjetij. Menim, da bi jih veliko od njih lahko bilo enakovredno uspešnih na mednarodnem trgu.

Končno, eno od bistvenih vprašanj tudi v najmanj razvitih državah je, kako ustvariti prihodek. Komisar Mandelson zato meni, da je zlasti pomembno, da se ne umaknemo iz pogajanj Svetovne trgovinske organizacije, ampak da jih ponovno spodbudimo. Potrebujemo spodbujanje trgovine, potrebujemo ustrezno zavezanost, pri čemer upam, da bomo to kmalu dosegli.

Peter Mandelson, komisar. – Gospod predsednik, zagotovo nameravam odločno nadaljevati s pogajanjmi za sprejetje dogovora iz Dohe o svetovni trgovini. To je zelo pomembno, pri čemer sem hvaležen, da je spoštovani poslanec to poudaril.

Dejansko nisem nameraval dajati pripomb ali se odzvati na to razpravo. Odgovarjam zato, ker se mi zdi, da se iz nekaterih govorov razbere nesporazum glede zagotavljanju storitev v enaindvajsetem stoletju, zlasti med državami v razvoju, pri čemer se poleg tega oblikuje zmotna ideološka meja v pripombah tistih, ki so k tej razpravi prispevali s „komercialnimi“ in „nekomercialnimi“ storitvami, kot jih imenujejo. Povedati moram, da na potovanjih po svetu in po državah razvoju, kot preživljam večino svojega časa jaz, ta razlika in ta ideološka meja, ki so ju navajali v tej razpravi, vedno bolj izginja brez sledi. Ni res, kot je gospa Lucas dejala, da med člani Svetovne trgovinske organizacije države v razvoju vedno bolj gledajo na trgovino s storitvami kot zelo drugačno in ločeno od trgovine z blagom. Dejansko se v Svetovni trgovinski organizaciji in pri trgovinskih pogajanjih pojavlja natančno nasproten trend. Države v razvoju v teh pogajanjih vedno več omenjajo trgovino s storitvami. Menim, da ne drži trditev (kar govorim kot oseba, ki je socialdemokrat že veliko desetletij, pri čemer menim in upam, da sem razvil socialno zavest), da je zagotavljanje državnih storitev dobro in zasebno zagotavljanje storitev slabo. To je zastarelo razmišljanje in je v nasprotju z interesi držav v razvoju in samimi potrebami najrevnejših članov navedenih držav in navedenih skupnosti, ki jih moramo zaščititi z našimi vrednotami kot Evropejci in našimi načeli kot Evropejci.

Zato upam, da ne bomo sledili in krepili, če lahko spoštljivo predlagam, to nenavadno enačenje, da so lahko potrebe najrevnejših na prvem mestu, če državam v razvoju ne omogočimo priložnosti za učinkovitejšo in potrošnikom ugodnejšo oskrbo z vodo, energijo in telekomunikacijami ter tudi oskrbo z zdravstvom in izobrazbo z naložbami, tehnologijo, vodstvenimi znanji in tehnikami različnih mednarodnih virov na podlagi konkurenčnosti.

To zagotovo ne pomeni, da morajo biti storitve zato neregulirane. Ne podpiram monopolističnega vedenja, določanja cen in kartelov, vendar to dokazuje, kar je govoril poslanec. Regulacija, ki jo izvajajo nacionalne vlade v državah v razvoju, je dejansko v zvezi s temi storitvami bistvena, vendar vas prosim, da ne oblikujete ali podpirate tega, kar menim, da je, kot sem opisal, zmotna ideološka meja med komercialnimi in nekomercialnimi storitvami. Oboje so enako učinkovite, če so ustrezno regulirane in ustrezno namenjene potrebam ljudi, ki nujno potrebujemo več takšnih storitev, ki so v veliko primerih učinkovitejše zagotovljene in cenejše.

Syed Kamall, poročevalec. – Gospod predsednik, resnično ne vem, kje naj začnem, saj so bili vsi tako prijazni. Vsem se zahvaljujem za njihove prispevke k razpravi, pri čemer pozdravljam prav vsak prispevek.

Rad bi obravnaval nekaj vprašanj, ki so se pojavila, v nekaj minutah, ki so mi na voljo. Redko spregovorim, zato mi dovolite, da v tem uživam.

Gospod Markov je govoril, da „ena velikost ustreza vsem“. V tem poročilu je precej jasno, da ne bi smeli liberalizacije vsiljevati drugim državam, pri čemer prav tako ne bi smeli drugim državam ali državnim monopolom vsiljevati protekcionizma. Sporočiti sem hotel to, kar nikakor ni blizu izrazu „ena velikost ustreza vsem“. Priznavamo, da v različnih državah obstajajo različne rešitve, a omogočimo jim možnost liberalizacije. Veliko ljudi iz revnejših držav mi je reklo, da imajo dovolj tega, da nimajo izbire, da se morajo obrniti na državne monopole, ki slabo delujejo, ali na zasebne monopole, za katere vsi vedo, da so povezani z vladajočo elito. Resnično si želijo predvsem dostopa ali izbire, prek katere imajo dejansko neke vrste dostop.

Glede premora v liberalizaciji finančnih storitev obstaja razlika med finančno krizo, ki se kaže globalno, ter slabimi posojili in slabimi dolgovi. Revni afriški podjetniki so mi povedali, da hočejo dostop do kapitalskih trgov, da bi si lahko izposodili denar za nakup traktorja, s katerim bi lahko orali polja in lokalno ustvarili več premoženja, zato jim dajmo to zmožnost ter dostop do kapitala.

Nazadnje, obsodil me je kolega Glyn Ford, kar dejansko jemljem kot pohvalo. Z veseljem sem slišal, da je to „najliberalnejše poročilo“, pri čemer upam, da bo to nekoč zapisano na mojem nagrobniku, čeprav še ne takoj. Izpostaviti želim, da obstaja razlika med socialno zavestjo in socialistično zavestjo. Socialna zavest pomeni, da se osredotočimo na to, kar dejansko deluje in kako lahko resnično pomagamo revnim, ter se ne

oklepamo zastarele socialistične ideologije, ki je, kot je dejal gospod Zaleski, izgubila svojo legitimnost, ker so jo toliko let vsiljevali Srednji in Vzhodni Evropi.

Predsednik. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 4. septembra 2008.

Pisna izjava (člen 142)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Julija je ponovno propadel še en poskus, da se konča krog pogajanj iz Dohe, ki poskuša doseči napredek pri liberalizaciji trgovine, pri čemer Parlament že hoče odobriti samoiniciativno poročilo, ki si tako neprimerno prizadeva za svetovno liberalizacijo trgovine s storitvami v STO ali z dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi s tretjimi državami, ki jih spodbuja EU.

To je pristna spodbuda, ki vodi v liberalizacijo vseh storitev, vključno z javnimi storitvami, kar poročilo imenuje „javne potrebe in potrebe splošnega pomena“.

Med drugim hoče doseči večjo liberalizacijo zdravstvene oskrbe, vodovodne distribucije, izobraževanja, kulturnih storitev, turizma ali finančnih storitev.

Poročilo si prizadeva razložiti, da „načela sporazuma GATS ne prepovedujejo ne privatizacije, ne deregulacije“, in določiti, da bodo po začetku veljavnosti sporazuma STO potrebni pogajalski krogi v rednih časovnih presledkih „za doseg vse večje liberalizacije“ ...

Da bi se prekinil sedanji „zastoj“ v STO, poročilo vztraja pri novih pobudah, kot je „pomembna konferenca“, in jih pozdravlja, pri čemer poskušajo omogočiti, da bo sporazum kmalu mogoč.

Velika podjetja v Evropi tega tudi sama ne bi mogla bolje napisati.

17. Kodeks poslovanja računalniških sistemov rezervacij (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo gospoda Timothyja Kirkhopa (A6-0248/2008) v imenu odbora za promet in turizem o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o kodeksu poslovanja računalniških sistemov rezervacij (KOM(2007)0709 – C6-0418/2007 – 2007/0243(COD)).

Peter Mandelson, komisar. – Gospod predsednik, predlog, o katerem danes razpravljajo spoštovani poslanci, si prizadeva posodobiti pravila, sprejeta leta 1989, o trgu za distribucijo storitev letalskih družb.

Računalniški sistemi rezervacij delujejo kot posredniki med letalskimi družbami in potovalnimi agencijami v prodajni verigi letalskih vozovnic. V zgodnjih devetdesetih letih 20. stoletja so bili računalniški sistemi rezervacij dejansko edina pot za prodajo letalskih vozovnic. Poleg tega so vse računalniške sisteme rezervacij nadzirale letalske družbe. Zaradi tega se je dogajalo, da so te zlorabljele svoj položaj v računalniškem sistemu rezervacij, na primer s pristranskimi prikazi v svojo korist.

Kodeks poslovanja za uporabo računalniških sistemov rezervacij uvaja številne zaščitne ukrepe za preprečitev zlorab. Dopolnjuje konkurenčno pravo, saj dodaja ukrepe za obravnavanje tveganj, značilnih za ta sektor. Zahteva, da se vse družbe, ki sodelujejo v sistemu, obravnavajo nediskriminatorno. Vse letalske družbe morajo na primer plačevati enako pristojbino. Kodeks določa tudi posebne obveznosti za matične prevoznike, tj. tiste, ki so lastniki računalniških sistemov rezervacij ali jih nadzorujejo.

Kodeks poslovanja je bil zelo učinkovit pri preprečevanju različnih vrst zlorabe. A od uvedbe kodeksa poslovanja se je trg prodaje letalskih vozovnic znatno spremenil zaradi razvoja nadomestnih prodajnih poti. Danes se skoraj polovica vseh rezervacij namesto prek računalniških sistemov rezervacij opravi prek spletnih strani ali klicnih centrov letalskih družb. Konkurenčni pritisk teh nadomestnih prodajnih načinov je znatno zmanjšal nevarnost zlorab prek računalniških sistemov rezervacij.

Nove razmere zahtevajo tudi prilagoditev kodeksa poslovanja. Pravila iz kodeksa poslovanja znatno omejujejo razsežnost pogajanj med računalniškimi sistemi rezervacij in letalskimi družbami. Računalniški sistemi rezervacij torej dejansko ne tekmujejo drug z drugim, pri čemer se pristojbine, ki jim jih izplačujejo letalske družbe in potniki, višajo.

Predlog Komisije želi omogočiti večji obseg pogajanj in zlasti možnost, da se določajo cene, kar zadeva pristojbino za uporabo računalniških sistemov rezervacij. To bo letalskim družbam omogočilo pogajanje o

znižanju stopenj z računalniškimi sistemi rezervacij. Povečanje konkurence med računalniškimi sistemi rezervacij bo pomagalo zmanjšati stroške in izboljšati kakovost storitev, ki jih ponujajo.

Hkrati predlog ohranja in krepi zaščitne ukrepe za preprečevanje zlorab in varstvo potrošnikov ter zlasti za nevtralnost posredovanih podatkov in varstvo osebnih podatkov.

Poleg tega predlog še naprej določa posebne obveznosti za matične prevoznike računalniških sistemov rezervacij. Zaradi opredelitve „matičnega prevoznika“ so nastale burne razprave, saj so obveznosti, ki se nalagajo tem podjetjem, zelo obremenjujoče.

Posodobitev kodeksa poslovanja bo omogočila znižanje stroškov distribucije njihovih storitev, pri čemer se bo zagotovilo varstvo interesov potrošnikov. To je nujno potrebno z vidika konkurenčnosti naše industrije, pri čemer imajo tekmeci naših družb že koristi zaradi liberaliziranega okolja in nižjih stroškov prodaje.

Zato sem zadovoljen s hitrostjo, s katero Parlament rešuje to vprašanje. Cenim delo vašega poročevalca Tima Kirkhopa ter odbora za promet in turizem ter tudi odborov, ki so izrazili svoje stališče.

Timothy Kirkhope, poročevalec. – Gospod predsednik, zelo me veseli, da smo imeli nocoj priložnost razpravljati o tej pomembni zadevi, pri čemer s ponosom predstavljam ta novi predlog za izboljšanje položaja evropskih potrošnikov.

Revizija kodeksa poslovanja računalniških sistemov rezervacij ter dogovor, ki ga imamo pred sabo, predstavlja priložnost za hitro in uspešno dokončanje pomembnega dela. Novi kodeks je namenjen ponovni oživitvi potovalnega sektorja, prej kot bo uveljavljen, prej bomo videli prednosti tega, to so nižje letalske prevoznine, večja izbira in boljša preglednost. Računalniški sistemi rezervacij bi seveda morali imeti možnost, da se svobodno pogajajo o pogojih distribucije storitev letalskega prometa, a v okviru moje revizije bodo morali računalniški sistemi rezervacij agresivneje tekmovati med sabo za sodelovanje letalskih prevoznikov na podlagi nižjih pristojbin za rezervacije in boljše kakovosti storitev. Evropskim potrošnikom bo to zelo koristilo.

Najprej izbira: potrošniki bodo imeli večjo izbiro in bi morali od potovalnih agencij prejeti boljše storitve. Večja konkurenca bo prav tako zagotovila kakovost podatkov, ki so na voljo potovalnim agencijam in s tem potrošniku.

Nato cena: to bi moralo pomeniti, da bi lahko cene letalskih vozovnic, ki jih sedanji sistem umetno ohranja visoke, posledično padle tudi za 10 % glede na raziskave Komisije.

Potem preglednost: s strožjimi zaščitnimi ukrepi bodo potovalne agencije ter potrošniki bolje zaščiteni pred zlorabami in izkrivljanjem trga. Vključena sta dva glavna zaščitna ukrepa. Eden je povezan z določbami revizije. Zdelo se mi je, da je treba premisliti o teh določbah, pri čemer se bodo posledično izkazale za učinkovitejše, zato uredba Komisiji ponuja pomembno orodje za spremljanje dejavnosti računalniških sistemov rezervacij.

Poleg tega opredelitev, kdo je ali ni matični prevoznik. To vprašanje je prevladovalo v celotnem poročilu in mojem delu v zvezi z njim. Pomembno je, da ravnamo pravilno, ker nočemo, da bi letalske družbe vlagale v računalniške sisteme rezervacij, da bi vplivale na vodenje poslovanja v morebitno škodo drugih.

Svojim kolegom, ki so trdo delali za to poročilo, sporočam, da verjamem, da imamo v okviru dogovora pred sabo trden, a prožen preskus, ki obravnava vse skrbi, ki ste jih izrazili. Nekateri so predlagali vložitev glasovanja po delih, a odkrito povedano bi zato lahko dosegli preširoko področje opredelitve. Ponavljam, kar sem povedal pri pisanju tem ljudem. Črtanje omembe „odločilnega vpliva“ ne zagotavlja uporabne razjasnitve elementov v predlogu spremembe 12, kot je bilo načrtovano. Prav zares se po takem črtanju lahko razume, da bi bil kateri koli vlagatelj označen kot matični prevoznik, saj lahko „drugi upravni organ podjetja“ dejansko pomeni kar koli. Ali bi moral biti kateri koli letalski prevoznik, ki sodeluje v računalniških sistemih rezervacij in ima pravice le do prejemanja podatkov, na primer o letnih sklepih ali letnih računovodskih izkazih, opredeljen kot matični prevoznik? Zagotovo ne.

Glede predloga skupine ALDE, da se vprašanje, da bi morali izvesti natančen pregled strukture lastništva in upravljanja zadevnih računalniških sistemov rezervacij, vrne odboru, bi Komisija potrebovala novo uredbo. Ko Komisija reče, da mora pregledati vsak primer posebej, to zame ni dokaz, da imamo slabo opredelitev. Nasprotno, o tem smo v odboru obširno razpravljali, pri čemer sem naročil neodvisno študijo, ki bi pomagala odboru. Prepričal sem se, da so bili poročevalci v senci na vseh stopnjah v celoti obveščeni o stanju neuradnih stikov s Svetom. Zlasti so se strinjali s tem, kar zajema dogovor. Namenoma sem to zadevo zadrževal en

mesec, da sem zagotovil, da so se v celoti upoštevala vsa stališča, to so stališča gospe Lichtenberger o okoljskih vprašanjih in gospoda Evansa o popolni liberalizaciji.

Jutri vas prosim za podporo. Glasovati moramo za nižje cene letalskih prevoznin, večjo izbiro in boljše preglednost. Vsi moramo ščititi pravice potrošnikov in jih obveščati o njih ter jim zagotoviti čim boljše poslovanje. To ostaja prednostna naloga. Moja prednostna naloga niso politične geste, ampak doseči najboljši dogovor za vse potrošnike, ki jih predstavljamo tu v Evropi.

Wolfgang Bulfon, pripravljavec mnenja odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov. – (DE) Gospod predsednik, evropski potrošniki se pritožujejo zaradi visokih cen hrane, pri čemer menim, da je eden od vzrokov za čezmerno višanje cen združitve nekaj pomembnih akterjev na maloprodajnem trgu.

Utemeljeno me skrbi, da lahko v prihodnosti nekaj podobnega doleti potovalne agencije. Liberalizacija kodeksa poslovanja računalniških sistemov rezervacij, ki jo predlaga to poročilo, bi morala zagotoviti večjo konkurenco na trgu. Vseeno se bojim, da bodo lahko v prihodnosti preživeli le veliki organizatorji potovanja s sklenitvijo več pogodb s ponudniki računalniških sistemov rezervacij. Vendar bo to potrebno, da se potrošnikom ponudi izčrpna izbira. Mali izvajalci, ki si ne bodo mogli privoščiti več pogodb s ponudniki računalniških sistemov rezervacij, bodo zapostavljeni.

Kadar se v tem okviru kot primer potrošniku prijazne konkurence navajajo Združene države, moram spomniti na to, da v državah članicah ni letalskih družb, ki še vedno sodelujejo v računalniškem sistemu rezervacij. Zato svetujem zelo natančno opredelitev izraza „matični prevoznik“.

Georg Jarzembowski, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v imenu svoje skupine se iskreno zahvaljujem poročevalcu gospodu Kirkhopu. Predstavil je zelo uravnoteženo poročilo in tesno sodeloval s poročevalci v senci. Njegova različica, ki jo je dosegel v pogajanjih s francoskim predsedstvom, potrošnikom ponuja boljše zaščito pred dvomljivimi ponudbami potovanj z letali in vlaki, ki temelji na jasnih predpisih in preglednosti, ter hkrati zagotavlja pošteno konkurenco med železniškimi in letalskimi družbami.

Poleg tega prenovljena različica dokazuje dejstvo, da je skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov kot prva upravičeno ustavila poskus Komisije leta 2005, da to uredbo opusti kot zastarelo. Potrebujemo jo, da se zaščitijo potrošniki, kar bomo dokazali z načinom glasovanja. Tudi če vse več potnikov dejansko rezervira vozovnice neposredno pri letalskih družbah ali prek interneta, se bo večina potrošnikov še naprej zanašala na svoje potovalne agencije, ki se morajo biti sposobne zanesti na nediskriminatorne in dejanske ugodne ponudbe v računalniškem sistemu rezervacij. Navedene cene morajo v prihodnosti vključevati vse davke in dajatve, da lahko potovalne agencije potrošniku dajejo resnično pregledne in primerljive ponudbe.

Za matične družbe bi v prihodnosti prav tako morale veljati strožje uredbe o preglednosti in konkurenci, da bi se sistemom preprečilo predlaganje prednostnih ponudb v škodo drugih letalskih družb in potrošnikov.

Vrniti se moram k poročevalcu in pozvati kolege poslance. Menim, da različica, o kateri smo se dogovorili s francoskim predsedstvom v zvezi z matičnimi družbami, ponuja zadostno zaščito pred pozitivno diskriminacijo v korist nekaterih letalskih družb. Vsaka sprememba, ki jo znani predlog spremembe uvaja v predlog spremembe 48, je torej popolnoma odveč, če se jutri sprejme, bi to preložilo sprejetje celotne zadeve ali jo celo ogrozilo. Pozivam vas, da jutri sprejmete jasno in končno odločitev, da se zaščiti potrošnike.

Robert Evans, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, tudi jaz se zahvaljujem gospodu Kirkhopu za njegovo zanesljivo sodelovanje in podporo vseh članov odbora.

Pred dvema letoma sem prek potovalne agencije v internetu ali potovalne spletne strani iskal vozovnico iz Londona v San Francisco. Spletna stran oziroma računalnik mi je sporočil, da ni več neposrednih letov iz Londona v San Francisco, pri čemer mi je priporočil povezovalni let prek New Yorka, mislim, da z letalsko družbo United. Seveda obstajajo neposredni leti, a izdajanje teh letov ni bilo v domeni prav te spletne strani.

A tako sem se na poenostavljen način soočil s težavo, ki jo poskušamo rešiti s to revizijo: kot je dejal komisar Mandelson, revizijo, ki zajema obdobje pred 20 leti ali več.

Priznati moramo resnične spremembe, ki so nastale v tehnologiji v tem obdobju. Zdaj ima velika večina ljudi in seveda vse potovalne agencije dostop do interneta, pri čemer se strinjam s prejšnjimi govorniki, ki so dejali, da je naša dolžnost zagotoviti poštenost in enak dostop do trga ter pravična in učinkovita pravila, kot je dejal komisar Mandelson, ter zaščititi potrošnike in zagotoviti konkurenco. Vendar ste, gospod Mandelson,

dejali tudi, da ste zadovoljni s hitrostjo, s katero se zadeva odvija. Medtem ko se strinjam z vašimi cilji in vedno hočem, da se zadeve opravijo čim hitreje, pri čemer se strinjam tudi s cilji gospoda Kirkhopa o preglednosti cen in varstvu potrošnikov, menim, da smo se med hitenjem oddaljili nedvomno od stališča, ki ga je odbor za promet sprejel konec maja, ter da je stališče, ki ga ima Svet, t. i. kompromisno stališče, drugačno od stališča, za katero smo si prizadevali v odboru za promet. V včerajšnjem pojasnilu Komisije je bilo povedano, da se bodo morale v okviru nove perspektive ponovno opraviti vse pretekle analize, pri čemer bo morala Komisija raziskati vsak primer posebej. Mislim, da to pomeni, da ni dovolj jasno, pri čemer nismo dosegli stališča, ki ga nedvomno želi doseči veliko poslancev na tej strani in v drugih skupinah, ko lahko zagotovo rečemo, da je stališče, za katero gospod Kirkhope upa, da ga je dosegel, resnično tako. Zato bom svoji skupini predlagal, naj podpre predlog, ki ga bo po mojem mnenju kmalu predložila gospa Lichtenberger.

Eva Lichtenberger, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, če bi morali korespondenco, ki je nastala zaradi tega poročila v zadnjih tednih, urejati prek glasnika na konju, bi nedvomno utrudili nekaj konjev. Sodobna komunikacija nam je omogočila, da smo stalno v stiku in obveščeni.

Največje zasluge za to ima gospod Kirkhope, ki je resnično zgledno obveščal poslance, bil vedno v stiku s poročevalci v senci in dejansko naredil vse, kar je lahko, da je zahteve Komisije posredoval Svetu. A Svet tega dela ni olajšal. Ravno nasprotno. Predlagano je bilo besedilo, pri čemer smo lahko dobro sledili postopkom, to besedilo dejansko ne bi storilo drugega kot učinkoviteje prikrilo konkurenčno ravnanje z učinkom izkrivljanja, čemur ugovarjam.

Odkrito moram povedati, da bi bilo tudi za matične države izkrivljeno konkurenčnih letalskih družb dobro, da bi se resneje posvetile varstvu potrošnikov z zagotavljanjem poštenih podatkov ter sledenjem našim predlogom, da se to zagotovi. Kodeks poslovanja ni najmočnejši instrument, ki nam je na voljo. Glede tega moramo biti jasni. Še pomembnejše je jasno besedilo, ki nam zagotavlja, da se ne bodo odprla še ena stranska vrata.

Skupaj s kolegico gospo Hennis-Plasschaert želim to jasnost zagotoviti z vrnitvijo besedila odboru. Menim, da je to pomembno vprašanje. Vztrajati moramo pri dejstvu, da ščitimo potrošnike, pri čemer moramo tudi sprejeti očitne posledice tega.

Zahvaljujem se kolegom poslancem, zlasti poročevalcu, da je v tem poročilu zaslediti zaskrbljenost za varstvo okolja, kolikor je bilo to mogoče v tem sektorju. Ponovno se iskreno zahvaljujem kolegom poslancem in poročevalcu.

Stanisław Jałowiecki (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, gospod komisar, s kolegom gospodom Liberadzkim sva vložila predlog spremembe tega poročila. Njegov cilj je bil, da se letalske družbe umaknejo iz glavnega sistema rezervacij letalskih vozovnic v obdobju treh let. Ta predlog spremembe je veljal za drznega, pri čemer ni prejel zahtevane večine. Upoštevajte, da ta drznost navsezadnje ni nič drugega kot izvajanje načela, ki je navidezno splošno priznано v Evropski uniji, tj. načelo enakih možnosti na konkurenčnem trgu.

Odbor za promet in turizem je pred kratkim sprejel različico, ki se lahko obravnava kot zelo dobra za prehodno obdobje. V prehodnem obdobju, na poti – da, tako je, k popolni nevpletenosti. Hkrati je zadeva doživela spremembo v Svetu: vloženi predlogi sprememb še vedno bolj kot različica, ki jo je prvotno predstavila Evropska komisija, krepijo položaj treh prevoznikov, to so Lufthansa, Iberia in Air France. Slišimo, da je to uspeh in da zato pridobivajo stranke.

Najbrž je nadaljnji uspeh, da se je poročevalec uprl zelo velikemu pritisku lobistov. To si lahko predstavljam, saj smo se morali tudi mi, posamezni poslanci Evropskega parlamenta. A ti lobisti so predstavniki družb, ki se borijo za enako možnost. A niso je dobili, ker so prevladali interesi nekaj državnih podjetij. Na drugi strani tem podjetjem ne pravimo lobisti, zlasti ker te interese predstavlja država, ki zdaj predseduje Evropski uniji. V tem primeru je vse dobro in omenja se odlično sodelovanje s Svetom.

Ali ni to hinavščina? Ali ni še večja hinavščina, da temu poročilu pravimo kodeks poslovanja? Za koga naj velja novi kodeks v spremenjeni različici, če nova opredelitev matičnega prevoznika učinkovito izključuje tega prevoznika?

Gilles Savary (PSE). – (FR) Gospod predsednik, predvsem je hinavsko trditi, da so potrošniki oškodovani. Niti en potrošnik na ulicah Evrope ne pozna računalniškega sistema rezervacij letalskih družb. Niti eden. Vsi potrošniki uporabljajo zasebne sisteme rezervacij, internet ali telefon.

Danes gre za razmerje med letalskimi družbami in podatki, ki jih dajejo o svojih letih, zlasti potovalnim agencijam. To besedilo moralizira in uveljavlja zelo pomembni načeli preglednosti in neekskluzivnosti. To besedilo ima tradicionalen pogled na konkurenčno pravo in nadzorovanje združitev.

Številni lobiji ga izrabljajo, da bi poskušali iz upravnih odborov izgnati tiste, ki so v Evropi ustvarili največji računalniški sistem rezervacij. To bi bilo zelo resno, ker nikoli nismo storili ničesar drugega, kot sprejeli konkurenčna pravila in metode za njihovo nadzorovanje. Nikoli nismo nikogar silili, naj sprejme poseben status ali delniško bazo. Zaradi tega razloga, gospe in gospodje, bom glasoval za sporazum, ki ga je spretno in po obsežnem delu dosegel gospod Kirkhope med Svetom, vsemi državami članicami Sveta, kot se spominjam, Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo.

Bolje bi bilo glasovati za ta kompromis, kot se ponovno upreti lobistom glede na veliko tveganih interesov, in tako preprečiti, da se to besedilo navsezadnje znatno spremeni, kar ne bi koristilo potrošnikom.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, poročevalec gospod Kirkhope je danes prejel že nekaj upravičenih zahval, ker je zdaj dosegel jasno soglasje o zelo zapletenem vprašanju v odboru in ob sodelovanju s poročevalci v senci ter tudi drugimi kolegi poslanci, pri čemer upam, da se bo to danes zjutraj nadaljevalo.

Ravnokar je bilo povedano, da celo izraz „računalniški sistem rezervacij“ na začetku razprave veliko poslancem ni bil jase. Danes vemo, kaj pomeni in o kako pomembnih vprašanjih smo upravičeno razpravljali. Ponovno se iskreno zahvaljujem za dobro opravljeno delo v zvezi z evropskim pravnim instrumentom, za katerega upamo, da bo dober.

V to poročilo smo vključili številne vsebine, pri čemer ima poročilo zdaj obvezno pomembno funkcijo, ki presega zelo tehnično naravo tega poročila, celo v drugem okviru. Potrošniki so zaščiteni, saj je lahko končna skupna cena dejansko prikazana z metodo prikaza cene, pri čemer se tega ne more prikriti z različnimi posebnimi ali dodatnimi cenami.

Dosegli smo, ker se naši skupini to vedno očita, znaten napredek. Zatrdili smo, da nočemo govoriti le o prednostnem obravnavanju železnic, ampak hočemo v zvezi z leti na kratke in srednje dolge razdalje zagotovo vedeti, da ima železniški promet dobro možnost, da se vključi. Kot je bilo že omenjeno, smo dokazali tudi porabo CO₂, ali zahtevali, da se to tudi dokaže, da bi se s primerjavo ugotovilo, kaj hočemo doseči in kako lahko k temu prispeva potrošnik.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Gospod predsednik, osredotočiti se želim na sporno težavo opredelitve matičnih podjetij. Namen opredelitve je preprečiti, da letalske družbe z deležem v računalniškem sistemu rezervacij zlorablajo svoj položaj. Zdaj to jasno zadeva Air France, Iberio in Lufthanso z manjšinskim deležem v Amadeusu. Sedanje ravnanje Komisije, da ob sumu zlorabe razišče vsak primer posebej, je preizkušeno. Primeri zlorabe vpliva so se razrešili in sodno preganjali. Do zdaj se je to zgodilo dvakrat. Ne obstajajo utemeljeni razlogi, da bi se v tem načelno preizkušenem ravnanju kar koli spremenilo.

Opredelitev matične družbe, ki ob upoštevanju konkurenčnega prava temelji na izražanju odločilnega vpliva, je skladna s tem preizkušenim ravnanjem. Ta izraz se dokazuje že 40 let. A nekatere članice hočejo, da se vsaka letalska družba s kapitalskim deležem samodejno opredeli kot matična družba. To za trg zračnega prometa pomeni obsežno in nepotrebno motnjo v sedanjem konkurenčnem položaju. Tudi potrošniki od tega ne bi imeli koristi. Štirje zmagovalci bi na primer bili British Airways, American Airlines in ostali, ki bi se okoristili s tako spremembo konkurenčnega položaja. Poleg tega bi moral edini evropski računalniški sistem rezervacij sprejeti konkurenčno neugoden položaj glede na ameriško konkurenco na zelo tekmovalnem evropskem trgu. To se mi zdi politično nerazumno, celo malomarno, pri čemer zato priporočam, da se doseženi kompromis sprejme.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Kompromis, ki ga je dosegel kolega Kirkhope, temelji na krepitvi načel nediskriminacije, učinkovitosti in preglednosti, vse to očitno v korist končnega upravičenca, tj. evropskega državljana.

Prvič, preprečene so možne zlorabe, ki so usmerjene proti letalskim prevoznikom, in možni posegi slednjih v dobro izvajanje dejavnosti agencij.

Drugič, zagotovljena je preglednost in preprečeno je zavajanje potrošnika v zvezi z izbiro letov, trajanjem, izvjalci in ne nazadnje ceno, pri čemer se zagotavlja tudi varstvo osebnih podatkov.

Tretjič, upravičenci imajo tudi možnost, da izberejo možnost železniškega prometa za kratke poti, pri čemer lahko to sčasoma koristi okolju z zmanjšanjem emisij ogljikovega dioksida.

Žal obstaja nekaj vidikov, ki jih kodeks poslovanja ne določa in ki niso vključeni v njegovo področje uporabe. To so tarifne politike nizkocenovnih družb, ki niso odvisne od sodelovanja z računalniškimi sistemi rezervacij. Menim, da bi morali zdrava načela v zvezi s tem kodeksom poslovanja sprejeti vsi sistemi rezervacij in nakupa prevoznih listin, vključno z nizkocenovnimi družbami.

Za potrošnika je obžalovanja vredno, da te družbe niso vključene v računalniški sistem rezervacij. Poleg več možnosti za potnike bi to vključevanje ustvarilo tudi pozitiven pritisk, da se zagotovi kakovost storitev in preglednost cen.

Ob tej priložnosti Evropsko komisijo in države članice prosim, naj okrepijo nadzor in uporabijo sankcije prek zadevnih organov, ko je to potrebno, za resnično varstvo potrošnikov, za katere družbe, ki niso vključene v računalniške sisteme rezervacij, predstavljajo cenovno ugodno, a varljivo sredstvo mobilnosti. Prav tako podpiram in priporočam predlog, da bi morali v prihodnosti premisliti o možnosti, da bi računalniški sistemi rezervacij vključevali tudi redne avtobusne prevoze.

Brian Simpson (PSE). – Gospod predsednik, z zahvalo poročevalcu za njegovo poročilo priznavam njegovo prizadevanje, da bi dosegel sporazum na prvi obravnavi o tej pomembni dokumentaciji.

Dogovor na prvi obravnavi bi bil resnično mogoč, če bi Svet sprejel stališče odbora za promet. Poročevalec ima prav. O tem smo se podrobno pogovarjali v odboru za promet in dosegli skupno stališče. A nato se je zgodilo, da se je stališče odbora za promet spremenilo.

Žal posredovanje Sveta in posledični predlogi sprememb Sveta niso povzročili le oviranja, ampak resno zaskrbljenost med organizacijami potrošnikov, potovalnimi agencijami in združenji potnikov.

Posledično ima to, kar zdaj predlaga poročevalec prek Sveta, resne zakonodajne in mednarodne posledice. Na področju zakonodaje EU dva predloga sprememb nikoli nista povzročila takega spopada in zmedenosti v škodo demokratičnega stališča odbora za promet.

Nekaterih ljudi to ne moti, a v resnici je posredovanje Sveta povzročilo veliko moralno in pravno negotovost.

Obstaja sum, da Svet ustvarja vrzeli, da bi se zaščitili nekateri veliki letalski prevozniki, zlasti v zvezi z matičnimi prevozniki. Prav tako lahko zaradi neupravičene naglice, da se doseže sporazum, nastane slaba zakonodaja. Zato podpiram poziv, da se to poročilo vrne v odbor, da bomo lahko obravnavali vse izražene skrbi in oblikovali dobro zakonodajo, ne za naše velike letalske prevoznike, ampak za naše potrošnike, pri čemer nam njihova predstavništva sporočajo, da jim dodatki Sveta niso všeč.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Najprej želim čestitati poročevalcu Timothyju Kirkhopu, ker je vključil določbe o prikazu v uredbo o kodeksu poslovanja računalniških sistemov rezervacij. Potovalne agencije za prikaz podatkov računalniških sistemov rezervacij uporabljajo prikaze in zaslone, pri čemer je zato bistveno, da potovalne agencije prejmejo nevtralne in uravnotežene podatke.

Menim, da uporaba nepristranskih prikazov veča preglednost potovalnih proizvodov in storitev, ki jih ponujajo sodelujoči prevozniki, ter zaupanje potrošnikov. Potovalne agencije bodo lahko uporabile poštena ocenjevalna merila, da bi ponudile najpreglednejši razpon možnosti za potrošnike, glavni prikaz bo na primer omogočil oceno najprimernejše možnosti potovanja, ki jo ponuja načrtovani letalski ali železniški prevoznik.

Cenim prizadevanje poročevalca, da zagotovi preglednost cen z neposrednim navajanjem CENE proizvoda, saj veljavna opredelitev PREVOZNINE ne vključuje vseh elementov cene, kar je pogosto zavajajoče za potrošnike.

Menim, da bo to poročilo prispevalo k pošteni konkurenci med računalniškimi sistemi rezervacij, kar bo koristilo predvsem potrošnikom, ki bodo prejeli potovalne proizvode z visokokakovostnimi storitvami po zmerni ceni.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Uredba o kodeksu poslovanja računalniških sistemov rezervacij določa pravila, ki jih morajo izvajalci letalskega in železniškega prometa upoštevati pri opravljanju rezervacij.

Sedanje razmere kažejo, da so zaradi rezervacij prek računalniških sistemov rezervacij, ki jih uporabljajo potovalne agencije, cene višje. Vztrajam pri potrebi po varstvu osebnih podatkov potnikov. Menim, da bi morali potniki imeti možnost izbire najprimernejše vozovnice, pri čemer mora biti potnik zaradi tega razloga primerno in popolnoma obveščen.

Vztrajam, da zahteva ne razlikuje med distribucijskimi potmi ali na podlagi kraja prebivališča potnikov potovalnih agencij. Nekatere distribucijske poti, kot je internet, izpolnjujejo načelo nediskriminacije, a računalniški sistemi rezervacij zahtevajo nekatere pogoje od turističnih izvajalcev, zaradi česar so cene pogosto višje in nastane diskriminacija na podlagi kraja prebivališča potnikov.

Menim, da je ta uredba pomembna, pri čemer bi morali vedno upoštevati potrošnika, zato ponovno vztrajam pri upoštevanju varstva osebnih podatkov.

Marian Zlotea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Kot navidezni poročevalec za mnenje o tem dokumentu v informativnem odboru iz skupine PPE-DE želim najprej čestitati poročevalcu za njegovo delo in oblikovano poročilo. Poudariti želim pomembnost tega poročila za zagotavljanje resnične konkurence na področju računalniških sistemov rezervacij.

Prav tako nikoli ne bi smeli zapostavljati pravic potrošnikov, pri čemer bi morali zagotoviti, da predlogi sprememb tega kodeksa poslovanja koristijo potrošnikom. Potrošniki bi morali prejeti vse podrobnosti v zvezi s potovanjem, na katero se odpravljajo. Prav tako je zelo pomembno, da poznajo natančno ceno vozovnic in niso zavedeni zaradi morebitnih skritih stroškov.

Prav tako želim poudariti dejstvo, da je najpomembnejše, da družbe, ki so odgovorne za te spletne strani, niso več članice upravnih odborov, ker imajo vedno skrite stroške.

Na koncu želim poročevalcu zagotoviti popolno podporo na jutrišnjem glasovanju.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Gospod predsednik, v celoti podpiram stališče gospoda Simpsona. Pokazal je, da je nova opredelitev matičnega prevoznika zelo nejasna. Dodaten izraz „izvajanje odločilnega vpliva“ postavlja vprašanje: ali Lufthansa z dvaindvajsetodstotnim deležem v Amadeusu izvaja odločilen vpliv? In Lufthansa, Air France ter Iberia, katerih skupni delež znaša 44 %: ali je to odločilen vpliv? To si je treba ogledati z vseh vidikov: lahko sprejmemo predlog spremembe 48 ali ta osnutek vrnemo odboru, da se spremeni. Sicer bo zamisel konkurence nedvomno oškodovana.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Gospod predsednik, strinjam se s tem sporazumom, ki temelji na soglasju, pri čemer zato nihče ni popolnoma zadovoljen z njim.

Priznavam prizadevanje Komisije, Sveta in seveda tudi Parlamenta, ki ga predstavljajo odbor za promet, njegov poročevalec in poročevalci v senci.

Menim, da se je odgovorilo na zaskrbljenost potrošnikov v zvezi s težavo podatkovnih trakov s tržnimi informacijami, vključno z novim razvojem glede vlakov in emisij, ki je inovativen ter se odziva na to novo težavo.

Menim, da se je nadzorni sistem, v katerega se je vključila konkurenca, okrepil. Zato bi se zdaj zaradi zahteve, da se iz sistema izključijo tri podjetja, le zmanjšala ta konkurenca, ki koristi potrošnikom, česar se vsi zavedamo.

Peter Mandelson, komisar. – Gospod predsednik, spoštovanim poslancem izrekam pohvalo za visok standard te razprave. Strinjam se z večino predlaganih predlogov sprememb. Več točk pojasnjujejo na koristen način, zlasti kar zadeva nevtralen prikaz potovalnih možnosti na zaslonu potovalne agencije in varstvo osebnih podatkov.

Parlamentu se zahvaljujem, da je pogumno načel sporno vprašanje matičnih prevoznikov. Razložiti želim stališče Komisije v zvezi s tem. Vsi vemo, da je to zelo občutljivo vprašanje, zaradi katerega je potekalo zelo intenzivno lobiranje. Pri tem Komisija podpira kompromis med predsedstvom in poročevalcem, ki so ga soglasno podprle države članice.

Nova opredelitev, ki jo predlaga predlog spremembe 13, odpravlja vsako dvoumnost ali pravno negotovost. Komisija bi tako lahko izvedla analizo in ugotovila, ali družba nadzoruje računalniški sistem rezervacij ter ali družba, ki ima pravice in sodeluje v upravljanju računalniških sistemov rezervacij, nanje odločilno vpliva. Ta koncept se zanaša na dolgotrajne izkušnje Komisije na področju konkurence, kar ji omogoča, da ugotovi, kakšna sta resnična moč in vpliv delničarja, na primer z analizo pravic, ki jih ima na podlagi deleža, ter sporazumov med delničarji. Glede na to menim, da bo besedilo pred nami Komisiji omogočilo, da pri preverjanju prejete pritožbe ali na lastno pobudo v celoti izvaja svoje posebne pravice, pri čemer je njena pristojnost znatno okrepljena, ter da v vsakem posameznem primeru in kadar koli določi, katere družbe so matični prevozniki, pri čemer morajo te družbe prevzeti velike obveznosti, ki izhajajo iz tega statusa.

Glede navedbe potovalne agencije v statističnih podatkih, ki jih priskrbijo podatkovni traki s tržnimi informacijami računalniških sistemov rezervacij, prav tako podpiram kompromisno besedilo, ki išče ravnovesje med potrebo po zaščiti potovalnih agencij pred neprimerno uporabo podatkov in uporabnostjo podatkov, kar zadeva strateško načrtovanje letalskih družb. Menim, da bomo s tem besedilom uvedli ureditveni okvir, ki upošteva razvoj trga in potnikom omogoča, da imajo koristi od vključitve konkurence v distribucijo vozovnic za letalski in železniški promet, pri čemer se ohranjajo zaščitni ukrepi za preprečitev zlorab.

Na tej podlagi resnično menim, da je pomembno nadaljevati s sporazumom na prvi obravnavi v tem zakonodajnem obdobju. Novo zakonodajo pričakujejo vsi udeleženci, pri čemer se bodo zmanjšali upravni stroški za izvajalce. Kar zadeva obravnavanje zaskrbljenosti, ki je bila izražena v zvezi z opredelitvijo matičnega prevoznika, sprejem obveznost, da bo Komisija v okviru sedanjega kompromisa izdala uradno obvestilo, ki bo razložilo, kako si namerava razlagati to opredelitev pri izvajanju te uredbe. Tako obvestilo bi bilo podobno tistim, ki jih občasno izdaja Komisija glede zadev, povezanih s konkurenco. To obvestilo bi se objavilo v Uradnem listu pred začetkom veljavnosti uredbe, da bi se zagotovila potrebna pravna gotovost za vse zadevne strani. Močno upam, da boste ta predlog obravnavali z naklonjenostjo.

Mislím, da sem spregovoril o glavnih točkah, ki so bile omenjene med razpravo. Kot običajno bom sekretariatu Parlamenta poslal popoln seznam predlogov sprememb in stališče Komisije glede vsakega predloga.

Stališče Komisije o predlogih sprememb Parlamenta

Poročilo gospoda Kirkhopa (A6-0248/2008)

Komisija lahko sprejme predloge sprememb 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 14, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 43, 44, 45 in 48.

Komisija lahko načelno sprejme predloge sprememb 10, 19, 26 in 28.

Komisija lahko po preoblikovanju sprejme predloge sprememb 1, 2, 3, 18, 25 in 47.

Komisija lahko delno sprejme predlog spremembe 33.

Komisija ne more sprejeti predlogov sprememb 12, 13, 15, 24, 29, 39, 40, 41, 42 in 46.

PRESEDUJOČA: GOSPA ROTHE

Podpredsednica

Timothy Kirkhope, *poročevalec*. – Gospa predsednica, gospodu komisarju se zahvaljujem za to zelo jasno predstavitev njegovega stališča in potrditev, da bo, ko bomo končali postopek v Parlamentu (pri čemer upam, da se bo to zgodilo jutri z odobritvijo), še več dela, ki ga lahko in ga bo opravil sam ter drugi komisarji, da se zagotovi, da se upoštevajo zahteve Parlamenta.

Zahvaljujem se kolegom za njihove prispevke kljub dejstvu, da se ne strinjam z vsako njihovo razlago. To je najbrž razumljivo, ker je to nedvomno zelo zapletena zadeva. Kljub zelo odprtemu načinu nadaljevanja dela je neizogibno, da bodo nekatere razlage njegovega izida spolitizirane ali celo napačno razumljene.

Vendar menim, da je v interesu potrošnika in širšem interesu razjasnitve, da nadaljujemo na dogovorjeni način. Ponosen sem na delo, ki sem ga opravil. Ponosen sem tudi na delo, ki so ga opravili drugi, da bi mi pomagali. Nasmehi in sprejetje poročevalcev v senci med postopkom so me navdali z zaupanjem, da me bodo podprli, ne le ta večer, ampak tudi jutri s svojimi skupinami.

Zato upam, da se bodo po premisleku ter nocošnjem zelo smiselnem in pozitivnem prispevku komisarja jutri vrnili in nam omogočili, da napredujemo v popolnem soglasju, da bi se zagotovilo, da je Evropa boljši prostor za potnike, boljši prostor za potrošnike in boljši prostor za izvajanje konkurenčne politike v naslednjih letih.

Predsednica. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 4. septembra, ob 12.00.

Pisne izjave (člen 142)

Christine De Veyrac (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Gospe in gospodje, besedilo, o katerem nocoj govorimo, je bilo predmet živahnih razprav v odboru za promet in turizem, in to ne brez razloga, saj je to pomembno zakonodajno besedilo za turizem, industrijo letalskega prometa in tudi za državljane.

Ni bilo lahko poiskati ravnovesja med ohranjanjem konkurence med letalskimi družbami in zagotavljanjem neodvisnosti potovalnih agencij, pri čemer se potnikom omogoča prejetje uporabnih in nepristranskih informacij.

Besedilo, o katerem sta se sporazumela poročevalec in francosko predsedstvo, spoštuje te zahteve, zaradi česar sem zadovoljna.

Sporazumeli smo se glede uravnotežene opredelitve koncepta „matičnega prevoznika“, kar je bistveno za zagotavljanje zdrave konkurence med različnimi računalniškimi sistemi rezervacij.

Upam, da se bo med jutrišnjim glasovanjem besedilo odobrilo na prvi obravnavi, da bo lahko hitro začelo veljati.

Hvala za vašo pozornost.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Računalniški sistemi rezervacij so namenjeni predvsem stranki. Zato je tako pomembno, da se zagotovi preglednost na trgu rezervacij letalskih vozovnic, zlasti če lahko družbe z deležem v računalniških sistemih rezervacij omejujejo konkurenco na trgu.

Seveda so se razmere na trgu letalskih družb v zadnjih nekaj letih znatno spremenile, pri čemer je večina letalskih družb prodala svoje deleže v računalniških sistemih rezervacij, kar ne pomeni, da so to storile vse letalske družbe. Najpomembnejša zadeva je, da razen deleža v sistemih rezervacij letalske družbe nimajo priložnosti, da izvajajo tak vpliv na delovanje sistemov, kot je prednostno obravnavanje prog, na katerih izvajajo lete, pri čemer mora biti to primerno izraženo v opredelitvi „matičnega prevoznika“.

Poenostavitev kodeksa poslovanja bo povečala potencial za pogajanje med udeleženci na trgu (letalske družbe in računalniški sistemi rezervacij se bodo lahko svobodno pogajali o ravni plačil za rezervacijo, ki pripada računalniškemu sistemu rezervacij). Zdaj določbe povečujejo stroške računalniških sistemov rezervacij ter omejujejo prožnost računalniških sistemov rezervacij pri prilagajanju svojih storitev posebnim potrebam letalskih družb in potovalnih agencij zaradi pomanjkanja potenciala za razlikovanje razpona tarif za posamezne računalniške sisteme rezervacij.

Upam, da bo zaradi uvedenih predlogov sprememb nastala večja konkurenca na trgu prodaje letalskih vozovnic v dobro stranke, zlasti kar zadeva širitev sedanjega razpona in nižjih cen letalskih vozovnic.

James Nicholson (PPE-DE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki priporoča, da se poenostavijo in posodobijo pravila za računalniške sisteme rezervacij, ki jih uporabljajo glavne potovalne agencije za rezervacijo letalskih vozovnic.

Veljavna pravila glede računalniških sistemov rezervacij se uporabljajo le za omejevanje konkurence in ohranjanje visokih prevoznin. Ti predlogi bodo spodbudili konkurenco med družbami, ki so odgovorne za posredovanje teh sistemov, pri čemer upamo, da se bodo zaradi tega znižale prevoznine in povečala izbira za potnike.

Zdaj je običajno najprivlačnejša možnost za potrošnike rezerviranje neposredno pri letalski družbi. Zaradi novega kodeksa poslovanja bo stopnja preglednosti cen večja, pri čemer se bo spodbudil potovalni sektor in zagotovilo pošteno poslovanje za potrošnika.

18. Politika evropskih pristanišč (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0308/2008) gospoda Josuja Ortuonda Larree v imenu odbora za promet in turizem o politiki evropskih pristanišč (2008/2007(INI)).

Josu Ortuondo Larrea, poročevalec. – (ES) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, vzdolž približno 100 000 km obale v združeni Evropi imamo več kot 1 200 trgovskih pristanišč in dodatnih več sto trgovskih pristanišč vzdolž 36 000 km notranjih plovni poti. Prek njih poteka 90 % naše mednarodne trgovine in tudi 40 % ton na kilometer trgovine v Skupnosti.

Pristanišča proizvedejo pol milijona delovnih mest in zagotavljajo razvoj celotnih regij. Prav tako so ključna za redne prevoze potnikov in trajektov, ki omogočajo socialno kohezijo za otoke in druga ozemlja, ki so lažje in bolj trajnostno dostopna prek morja. Zato nedvomno govorimo o sektorju, ki je zelo pomemben za našo blaginjo. Vseeno se naša pristanišča soočajo z velikim izzivom, vključno s porastom mednarodnega povpraševanja po prevozu, ki narašča še hitreje od stopnje globalne gospodarske rasti.

V tem okviru je vredno omeniti napredek pri navigacijskih tehnologijah, logističnih telekomunikacijah in izkoriščanju, obveznosti zmanjšanja onesnaževanja in toplogrednih plinov, zagotavljanju novih naložb in potrebo po posodobitvi usposabljanja za osebe, ki upravlja te vidike in se ukvarja z njimi. Vendar se pristanišča soočajo tudi z izzivom ohranjanja dialoga in usklajenega delovanja z zadevnimi okoliškimi območji, sosedi, mesti in regijami ter z razvojem najboljših mogočih povezav in priložnosti v zvezi z drugimi načini prevoza za njihovo skupno korist ter da bi se poiskale najbolj usklajene in trajnostne rešitve načrtovanja.

Pristanišča so tudi del našega notranjega trga, zato morajo izpolnjevati ustrezne parametre Skupnosti. Odbor za promet in turizem, ki me je določil za poročevalca o tej zadevi, je hotel pripraviti samoiniciativno poročilo, ki je po razpravah in sporazumu različnih skupin zdaj predloženo na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta.

V analizi smo menili, da bi morala politika evropskih pristanišč spodbujati konkurenčnost v pomorskem prometu ter ponujanje visokokakovostnih in modernih storitev, pri čemer se spodbujajo varnost, hitre storitve, nizki stroški in spoštovanje okolja, tako da se ustvarja evropski prostor pomorskega prometa brez ovir.

Menimo, da bodo tehnološki in gospodarski napredek ter razširitev Panamskega prekopa poudarili sedanji trend k večjim plovilom in spremenili mednarodne poti. Menimo tudi, da se bodo hkrati v Evropi, v kateri ni veliko pristanišč, ki bi bila dovolj globoka za plutje velikih plovil, razvila vmesna pristanišča ter tudi mala in srednje velika pristanišča, pri čemer se bosta spodbudila kabotaža in rečni promet.

Za tako prihodnost potrebujemo celotno evropsko politiko za spodbujanje regionalne konkurenčnosti in ozemeljske kohezije, pri čemer je treba podvojiti prizadevanje za zmanjšanje onesnaževanja vode in emisij CO₂, zato vas prosimo, da se sedanje gorivo nadomesti z dizelskim gorivom do leta 2020. Pristaniški organi morajo sodelovati drug z drugim ter z lokalnimi in regionalnimi organi ter združenji prometnih sektorjev, ne le za pomorski in rečni promet, ampak tudi za železniški, zračni in cestni promet.

Menimo, da je pravna gotovost pravnega okvira Skupnosti na področju pomorstva, ki izhaja iz mednarodnega pravnega okvira, odvisna od hitre odobritve pomorskega svežnja Erika III, pri čemer prosimo, da se to opravi zelo nujno in z največjim mogočim soglasjem.

Včasih so konkurenca evropskim pristaniščem pristanišča v tretjih državah z diskriminatornimi politikami; zato potrebujemo seznam ozkih grl. Razumemo, da bodo tehnološke spremembe imele velike finančne posledice, zato bi morale imeti regije dostop do strukturnih skladov za financiranje pridobitev naprednih tehnoloških obratov, nastanek delovnih mest na inovativnih področjih in poselitev urbanih območij, ki bi se sprostila s selitvijo pristanišč.

S Komisijo se dogovarjamo, da bo leta 2008 objavila smernice za državno pomoč pristaniščem, ki bi razlikovale med infrastrukturo za dostop in obrambo, ki bi morala biti izvzeta, ter infrastrukturo, povezano s projekti, in nadgradnjo, ter da se pomoč za izboljšanje okolja ali odpravo prezasedenosti cest ter zmanjšanje uporabe cest ali ko je bistvena za zagotavljanje kohezije, npr. na otokih, ne bi obravnavala kot državna pomoč.

Strinjamo se z razširitvijo zahtev po preglednosti v tem okviru, a namesto absolutne obveznosti prosimo, da se izvzamejo pristanišča, ki ne dosegaajo najnižjega zneska letnih prihodkov.

Končno, podpiramo zamisel, da se pristaniškimi delavcem zagotovi priznana kvalifikacija, pri čemer evropski odbor za socialni dialog prosimo, naj obravnava ta vprašanja.

Peter Mandelson, komisar. – Gospa predsednica, najprej se zahvaljujem odboru za promet in turizem za oblikovanje vizije politike pristanišč ter poročevalcu gospodu Ortuondu Larrei za poročilo. Poročilo priznava prizadevanje Komisije pri razvoju dejanske politike evropskih pristanišč, pri čemer nas to združuje.

Sporočilo o politiki evropskih pristanišč je odgovor na potrebe in zaskrbljenost sektorja, ki jih je imenovala Komisija po širšem posvetovanju pristaniškega sektorja od novembra leta 2006 do junija leta 2007. Rezultati posvetovanj so pokazali, da obstaja sporazum o izzivih, ki čakajo evropska pristanišča: to so povečana

potreba po mednarodnem prometu, tehnološka sprememba, obveznost zmanjšanja toplogrednih plinov in drugih emisij, potreba po dialogu ter zagotavljanju enakih konkurenčnih pogojev.

Za spopad s temi izzivi potrebujemo učinkovit in uspešen sistem evropskih pristanišč. Sporočilo je mišljeno kot seznam stanja v pristaniškem sektorju, ki ga opredeljuje velika raznolikost v velikosti, vlogi, prometu in metodah upravljanja. Poročilo Parlamenta upravičeno upošteva to raznolikost. Kot jasno navaja sporočilo, se Komisija ne namerava vmešavati v to raznolikost.

S Parlamentom se strinjam, da pomembnost naših pristanišč ni povezana le z gospodarskimi dejavniki, ampak tudi z vlogo pristanišč v družbi. Prav zares Parlament izpostavlja pomembnost pristanišč, ne le za pomorski, rečni in intermodalni promet v Evropi in mednarodno, ampak tudi kot vir zaposlovanja ter dejavnik pri vključevanju prebivalstva.

Logično sledi, da je sektor primeren za pristop na evropski ravni. Izvajati je treba ukrepe, objavljene v sporočilu, s katerimi se industrija strinja in celo jasno poziva k njim: smernice o državni pomoči, usmerjanje pri uporabi okoljske zakonodaje, evropski prostor pomorskega prometa brez meja in socialni dialog. Že smo začeli, pri čemer si prizadevamo doseči oprijemljive rezultate v bližnji prihodnosti.

Komisija je sprejela sporočilo, ki predlaga jasen okvir in akcijski načrt, ki evropskim pristaniščem omogoča, da se spopadejo z današnjimi in jutrišnjimi izzivi, da bi se pritegnile naložbe in v celoti prispevalo k razvoju somodalne prevozne verige.

Trdno sem prepričan, da se bodo zaradi sporočila in praktičnih ukrepov, ki se bodo izvajali, dosegli pozitivni ter koristni rezultati, pri čemer se bo zagotovilo, da bodo evropska pristanišča še naprej najpomembnejša v logistični verigi ter kot središča rasti in zaposlovanja.

Pierre Pribetich, pripravljavec mnenja odbora za regionalni razvoj. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, kot pripravljavec mnenja odbora za regionalni razvoj iskreno čestitam gospodu Ortuondu za njegova glavna priporočila za potreben razvoj evropskih pristanišč. Prav tako mu želim čestitati, ker je upošteval vse naše predloge, pri čemer se mu zahvaljujem v imenu vseh kolegov.

V EU je prosti pretok blaga in ljudi bistven za našo rast ter tudi izkazuje našo solidarnost. Prevozna veriga blaga, ki obsega 90 % mednarodne trgovine in prevoza, zahteva, da se vsaka povezava in vsako vozlišče optimizirata glede na to stopnjo pretoka. Na pristanišče 21. stoletja vpliva ta nova mobilnost. Kot del mesta se mora vključiti v trajnostno načrtovanje mest v skladu z glavnimi navedenimi proaktivnimi cilji boja proti podnebnim spremembam. Tudi kot del regionalnega razvoja se mora optimizirati glede na celosten pristop v leipziški listini. Politika evropskih pristanišč, v katero polagamo svoje upe, se mora torej odzvati na to pomembno potrebo in tudi cilje iz tega poročila, pri čemer se mora torej vključiti v naš splošni pristop.

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE-DE. – (NL) Gospa predsednica, gospod komisar, pristanišča v Evropi so gibal gospodarstva. Nič manj kot 90 % evropske mednarodne trgovine poteka prek pristanišč. To mora zanimati gospoda Mandelzona, komisarja za zunanjo trgovino. Vsako leto se z vsega sveta pretovorijo več kot trije milijoni ton blaga. Pristanišča zaposlujejo več kot pol milijona Evropejcev. Številke rasti so še vedno znatne. Rast prinaša priložnosti, a tudi težave: razpoložljivo infrastrukturo, dobre povezave z zaledjem in okoljsko zmogljivost. Prav zaradi tega razloga je tako pomembno, da Evropa ne ovira pristanišč, ampak jim pomaga in rešuje njihove težave.

Za to ni potrebna direktiva o storitvah pristanišč ali zakonodaja, ampak jasne smernice. Pomembno je, da Evropska komisija pospeši postopek sprejetja smernic o nejasni in včasih celo nedosledni okoljski zakonodaji. Zaradi nejasne terminologije in neuskkljenega besedila se sprožijo sodni pritožbeni postopki ter mirujejo pomembni projekti. Komisija mora še določiti datum predstavitve teh smernic. Ali lahko danes zvečer pojasni to točko?

Prav tako je pomembno uvesti smernice za državno pomoč. Enaki konkurenčni pogoji med evropskimi pristanišči so osnovni predpogoj. Zahteve po preglednosti so prav tako pomembne za pristanišča. Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov podpira Evropsko komisijo in nasprotuje izvajanju pragov, ki jih zagovarja naš poročevalec. Zato bomo glasovali proti tem delom poročila. Prav tako bomo glasovali proti predlogom sprememb konfederalne skupine Evropske združene levice/Zelene nordijske levice, ker so v nasprotju s smiselnimi predlogi grške vlade, pri čemer je narobe, da jih Evropski parlament tako onemogoča. O tem bodo kmalu razpravljali grški kolegi.

Emanuel Jardim Fernandes, v imenu skupine PSE. – (PT) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, poročevalcu čestitam za kakovost njegovega poročila in se zahvaljujem poslancem za sodelovanje,

zlasti Williju Piecyku, ki je nedavno umrl. Leta 2006 je Parlament drugič zavrnil predlog o dostopu do trga pristaniških storitev. Takrat se je odločil za ukrepe, ki podpirajo večjo preglednost, zdravo konkurenco, manj negotova delovna mesta, boljšo usposobljenost zaposlenih in večjo varnost, ter poudaril, da je neurejena liberalizacija evropskega pristaniškega sistema neučinkovita. Zadevno poročilo krepi to stališče.

Kot poročevalec v senci skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu sem vedno podpiral naslednje točke, ki so vključene v končnem poročilu: potreba po izkoriščanju sedanjih priložnosti v smislu evropskega financiranja ali državne pomoči za razvoj ter nakup napredne in okolju prijazne infrastrukture ter za njeno boljšo vključitev v omrežje evropskih pristanišč; potreba, da lokalne in regionalne oblasti izkoristijo priložnosti, ki jim jih omogočajo njihova pristanišča za razvoj regij, pri čemer se vzpostavi več prometne intermodalnosti in večja konkurenca med pristanišči; potreba po izboljšanju sedanjih socialnih razmer v pomorskem sektorju, zlasti prek boljšega usposabljanja, vseživljenjskega učenja in boljših varnostnih pogojev na delovnem mestu; potreba po okrepitvi konkurenčnega položaja Evropske unije kot svetovne pomorske sile, zlasti z okrepitvijo ureditvenih okvirov na področju pomorske varnosti in finančnih spodbud, predpisov za pomoč javnim in zasebnim vlagateljem iz različnih okolij; izboljšanje prilagajanja sedanjih pristanišč strogim okoljskim zahtevam, zlasti v smislu zmanjšanja toplogrednih plinov; okrepitev sedanjega ureditvenega okvira za pristanišča, ker vplivajo na svetovno ravnovesje; prilagajanje evropskega sistema pristanišč zelo hitremu tehnološkemu razvoju, pri čemer je treba upoštevati vpliv na okolje; sprejemanje dejstva, da nekatere naložbe javnih organov za najbolj oddaljene regije in otoke mogoče ne bodo obravnavane kot državna pomoč, če bodo nujne za zagotovitev gospodarske, socialne in ozemeljske kohezije ter če se z njimi ne bodo okoriščali posamezni uporabniki ali upravljavci; ter zavedanje, da so najbolj oddaljene regije v posebnem položaju, kot je to priznано v pogodbi o Evropski uniji.

Anne E. Jensen, v imenu skupine ALDE. – (DA) Gospa predsednica, skupina zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo podpira novo evropsko pristaniško strategijo Komisije. Zdaj, ko sta bila oba predloga za direktivo o pristaniščih neuspešna, je treba o tej zadevi ponovno premisliti. Poleg tega so številna posvetovanja, ki jih je sklicala Komisija in v katerih so sodelovale vse zainteresirane strani, pokazala, da je treba pojasniti predpise o vladni podpori, da se zagotovi enakovredna konkurenca med pristanišči, in okoljske predpise. Zato je glede na sedanje razmere primerna strategija Komisije priprava smernic za državno podporo. Treba je sprejeti odločitve v zvezi s številnimi podrobnostmi. Pojavijo se lahko vprašanja v zvezi s tem, do katere točke je pot do pristanišča javni projekt in kdaj je zanj odgovorno pristanišče. Smernice morajo vključevati jasne odgovore na tovrstna vprašanja. Na področju vprašanj v zvezi z državno podporo sta potrebni odprtost in preglednost; kar zadeva to, v celoti podpiram priporočila poročevalca.

Prav tako bo Komisija pojasnila, kako naj se razlaga okoljska zakonodaja EU v zvezi s širitvijo in razvojem pristanišč. Na splošno širitve pristanišč izboljšujejo razmere v okolju s podpiranjem pomorskega prometa, ki je okolju prijaznejši. Seveda se pristanišča ne smejo razvijati na račun škodovanja okolju. Če bodo zadeve jasnejše, ne bo okoljskih vprašanj, cilj katerih je dejansko zavlačevanje in zapletanje širitve pristanišč, torej vprašanj, ki se ne izpostavljajo zaradi resnične skrbi za okolje.

Komisija bo spodbujala razvoj omrežja pristanišč in zagotovila dobro podpiranje naložb. Dovoz blaga v pristanišča in odvoz iz pristanišč predstavljata veliko težavo in v prihodnosti je treba v podpornih programih EU bolj upoštevati dobre prometne povezave, ne le v okviru podpore na regionalni ravni, ampak tudi v programih, kot je Marco Polo.

Učinkovitost pristanišč bomo izboljšali z večjo uporabo nove tehnologije in zmanjšanjem birokracije. Poleg tega menim, da bi bil bolj konstruktiven dialog med socialnimi partnerji v prihodnosti za posvetovalni postopek pozitiven element. Biti delavec v pristanišču pomeni biti del kulture, ampak delo v sodobnih pristaniščih je zelo specializirano in se opravlja v nevarnem delovnem okolju. Zato se je treba osredotočiti na kvalifikacije in usposabljanje. Menim tudi, da je dobro, da je Komisija uvedla usposabljanje kot del orodja. Gospodu Ortuonu želim srečo z odličnim poročilom in se veselim izvajanja akcijskega načrta Komisije.

Pedro Guerreiro, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospa predsednica, s tem ocenjevanjem pobude Evropske komisije ne moremo nadaljevati, ker menimo, da poskus liberalizacije pristaniških storitev na ravni Evropske unije ni njena primarna naloga. V svojem sporočilu Komisija navaja, kako se je soočala z izzivom potrebe po uskladitvi upravljanja pristanišč in razvoja s preglednostjo, konkurenčnostjo in pravnim redom EU na splošno ter vzpostavitev resničnega notranjega trga za pomorski promet v Evropi, za katerega bo vložila zakonodajni predlog, kar pomeni, da je cilj razširiti vključevanje upravljanja pristanišč v pravila o konkurenci notranjega trga Evropske unije.

Seveda Komisija ne more izvajati privatizacije. Vendar skuša vzpostaviti pogoje, ki bodo omogočili privatizacijo v okviru Evropske unije prek liberalizacije pristaniških storitev, na primer kar zadeva koncesije storitev v pristaniškem sektorju – navajam „da ne omejuje odprte konkurence bolj, kot je to potrebno“ ali kar zadeva javno financiranje za vsa trgovska pristanišča – navajam „ne glede na njihov ... promet“.

Zato menimo, da je treba v poročilu Evropskega parlamenta eksplicitno navesti, da se zavrača kakršen koli poskus liberalizacije pristaniških storitev na ravni Evropske unije, kar zadeva javno financiranje, pristaniške koncesije, tehnično-navtične storitve ali storitve upravljanja s tovorom. Pristaniški sektor je javna storitev, ki je strateško pomembna za gospodarski in socialni razvoj, okolje, obrambo in suverenost vseh držav članic, zato se je ne sme liberalizirati na ravni EU.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospa predsednica, na začetku se zahvaljujem gospodu Ortuondu Larrei za poročilo o politiki evropskih pristanišč. V zvezi z zadevnim poročilom želim poudariti, da je treba nepošteno konkurenco med evropskimi pristanišči ustaviti. Nesprejemljivo je, da bi bila državne pomoči deležna le nekatera evropska pristanišča.

Moja prva prošnja za Evropsko komisijo je povezana s tem. Ali lahko komisar Mandelson obljubi, da bo objavil smernice za državno pomoč pristaniščem pred koncem leta 2008?

Prav tako pozivam Evropsko komisijo, naj v letu 2008 objavi smernice o uporabi okoljske zakonodaje Skupnosti. Zdjaj zapletenost in pomanjkanje jasnosti te zakonodaje ovirata razvoj evropskih pristanišč.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Gospa predsednica, sam se vsak dan srečujem s pomorskim gospodarstvom. Pristanišča niso zelo pomembna le za promet v Evropi, ampak predstavljajo tudi pomemben element v gospodarstvu in vir zaposlitve. Pomorski promet in morska pristanišča prispevajo k enotnemu trgu EU in svetovnemu gospodarstvu ter ju povezujejo. Njuno učinkovito delovanje in stalni razvoj sta zelo pomembna za konkurenčnost Evropske unije in Evropo v svetu, kjer se nadaljuje globalizacija. Čeprav čezmejni obseg zadevnega sektorja zahteva usklajenost politike pristanišč na evropski ravni, osnov te politike ni mogoče določiti, ne da bi se pri tem upoštevale lokalne in nacionalne potrebe. Glede na to nisem najbolj navdušen nad omejenim vplivom Evropske unije na države članice v obliki mehkega prava, kar pomeni nad smernicami in odstranitvijo upravnih ovir za celostno ali trajnostno pomorsko politiko.

Jim Higgins (PPE-DE). – (GA) Gospa predsednica, strinjam se z začetnim priporočilom Komisije. To je zelo uporaben dokument in poročevalcu čestitam za trdo delo, ki ga je vložil v pripravo tega poročila. Poročilo poudarja, da so pristanišča bistvena infrastruktura. V Evropski uniji je več kot 1 200 trgovskih pristanišč, ki posredno ali neposredno zaposlujejo pol milijona ljudi. Strinjam se z delom poročila, ki poudarja pomembnost dobrih celinskih povezav s pristanišči. Na Irskem je na primer zelo malo železniških povezav s pristanišči in ni povezave z nacionalnimi ali mednarodnimi letališči.

Minister za promet na Irskem, ki je član stranke Zelenih, je priznal, da so razmere na Irskem, kar zadeva emisije ogljika, zelo slabe, stanje se slabša, kar bo v prihodnosti nedvomno še bolj izrazito zaradi prometa. To se očitno dogaja zaradi odsotnosti železniških povezav med pristanišči in letališči. Izvozniki in uvozniki na Irskem nimajo druge možnosti, kot da uporabljajo motorna vozila, kar je nesprejemljivo. Vedno, ko odbor za promet objavi tovrstna poročila, ki podpirajo okoljsko zakonodajo Evropske unije, sem zelo zadovoljen.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Gospa predsednica, dovolite, da se gospodu Ortuondu Larrei zahvalim za to poročilo. To počnem kot eden od pobudnikov zavrnitve osnutka direktive o dostopu do pristaniških storitev pred dvema letoma.

Strinjam se z obravnavanjem pristanišč kot elementa infrastrukture in tako tudi elementa javnega sektorja, ki sprejema strateško odgovornost za razvoj pristanišč. Ni nujno, da so pristanišča državna, vendar mora javni sektor prevzeti odgovornost zanje. Prav tako se strinjam, da govorimo o državni pomoči. To bomo morda potrebovali in pravila igre bodo nedvomno koristna za naše delovanje.

Želim poudariti, kako pomembno je utrditi pogoje za zaposlene v pristaniščih. To je skupina ljudi, ki skupaj s pristaniščem kot elementom infrastrukture vzpostavlja vir gospodarskega potenciala. Na koncu želim poudariti tudi potrebo po posodobitvi dostopa do pristanišč, kar pomeni posodobitev cest, železniških prog in celinskih plovni poti, za vzpostavitev večnačinovnega prevoznega vozlišča.

Siiiri Oviir (ALDE). – (ET) Poročevalcu se zahvaljujem in upam, da bo to poročilo tokrat uspešno.

Tudi moja država – Estonija, je obmorska država in veseli me, da se to poročilo osredotoča na odpravljanje ovir v pristaniškem sektorju v številnih državah članicah.

Pristanišča so zelo pomembna za gospodarski in socialni razvoj celotne Evropske unije, vendar bomo v svetovni konkurenci uspešni le, če bomo nadpovprečni v smislu inovativnosti in najboljši v smislu kakovosti.

V obmorski državi so vprašanja v zvezi s pomorstvom neločljiv del zapletenega logističnega sistema in sestavni del splošnega gospodarskega sistema države. Tudi pomorski promet je pomemben način prevoza v Evropski uniji in glede na to se strinjam s pobudo o oblikovanju enotnega prostora pomorskega prometa brez ovir.

Menim, da Evropska unija ne sme postaviti plovbe na kratkih razdaljah v slabši položaj v primerjavi z drugimi oblikami prevoza in da se blago, ki ga carini Skupnost, v Evropi ne sme dodatno carinsko pregledovati.

Za urejanje dejavnosti pristanišč Evropske unije je treba oblikovati skupna pravila. Vendar je prav tako pomembno, da Evropska unija bolj podpre svoja lastna pristanišča, da se upre nepošteni konkurenci pristanišč tretjih držav.

Ena od pomembnih zadev v razpravi o pristaniščih je „pomorska varnost“; na tem področju so potrebne izboljšave, pri čemer je treba izboljšati tudi sodelovanje med pomorskimi reševalnimi koordinacijskimi centri.

Upam, da bodo vsi koraki, ki so v tem poročilu poudarjeni – ker imam na voljo le dve minuti časa, ne morem navesti vseh – pripomogli k večji konkurenčnosti pomorskega prometa Evropske unije in razvoju politike evropskih pristanišč.

Hélène Goudin (IND/DEM). - (SV) Gospa predsednica, ko smo leta 2006 razpravljali o direktivi o pristaniščih, je Junjska lista jasno in odločno glasovala proti. Razlog za naše nasprotovanje zadevni direktivi je, da evropska pristanišča že delujejo uspešno in so tudi z mednarodnega vidika konkurenčna. Poročilo, o katerem zdaj razpravljamo, vključuje veliko elementov, ki so bili prisotni v direktivi o pristaniščih, proti kateri smo glasovali. Poleg tega poročilo vključuje veliko predlogov, ki so zaskrbljujoči in nezaželeni.

Tako je na primer predlagano, da za blago, ki ga carini Skupnost, ne velja carinski nadzor. To je večja težava, zlasti kar zadeva na primer tihotapljenje drog. Države članice bi se morale same odločiti, ali se kontejnerji pregledujejo ali ne.

Mislím, da se v tem poročilu skrivajo nepotrebni predpisi, prikrit protekcionizem in večji stroški za davkoplačevalce. Zato vas pozivam, da jutri glasujete proti temu poročilu.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, okrog naših pristanišč so se razvila mesta in ta pristanišča so povezana z razvojem naših ljudi. Zato je ključno, da so naša pristanišča zgleđna in zakonita ter da resnično delujejo v skladu z zakonodajo.

Žal moram poudariti, da sta v Italiji dve pristanišči (Neapelj in Gioia Tauro), za kateri je bilo ugotovljeno, da sta resno kršili zakon. Prisotno je organizirano nezakonito uvažanje blaga, na primer s Kitajske, kar škodi gospodarstvu države. Poleg tega mafijske organizacije organizirajo nezakonite uvoze drog in orožja ter še naprej ogrožajo gospodarstvo, red in mir naše države ter celotne Evrope.

Zato morajo organi in Evropski parlament pozorno spremljati te razmere, v katerih je prisotnih veliko nezakonitosti in v katerih ima mafija žal pomembno vlogo, nad čemer ni nobenega nadzora ali ustrezne zakonodaje.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Gospa predsednica, gospod komisar, poročevalec, gospe in gospodje, menim, da je zadevni predlog boljši kot dokument, ki je bil predstavljen zadnjič. Veliko več pozornosti namenja decentralizaciji odgovornosti. To tudi povečuje vlogo držav članic in kot član odbora za regionalni razvoj želim ponovno razpravljati o tem.

Preseneča me, da je položaj pristanišč po eni strani zelo jasno opredeljen, po drugi strani pa nujna povezanost z notranjostjo države v številnih primerih ni zadovoljiva. Na primer Antwerpen v Belgiji in Porurje. O odprtju proge Iron Rhine – železniške povezave, ki bi končno odpravila prevoz kontejnerjev po avtocesti – se je razpravljalo več let. Razmere so absurdne: lahko bi se spremenile, vendar so za to pristojne nacionalne države.

To velja tudi za Nizozemsko, kjer je bila proga Betuwe, v katero je bilo vloženih več milijard evrov, speljana od Antwerpna do Porurja. Presenetilo me je, da na nemški meji ni dobre povezave. O tem moramo razpravljati. Glede na rast mednarodnega prometa preko pristanišč se moramo odločiti za strožji celosten pristop.

Vem, da Evropska komisija pripravlja dokument v zvezi z ozemeljsko kohezijo, ki ne sme veljati le v zahodni Evropi, starih državah članicah, ampak tudi v novih državah članicah in drugje. Na to zadevo se je treba bolj osredotočiti. Ne mislim na zavezujoče zakone in predpise, ampak na način, s katerim bo mogoče presoditi, kdo je za kaj pristojen. Prav tako s tem ne mislim na porabo sredstev iz strukturnih skladov. Več milijard evrov se je preusmerilo v razvoj pristanišč in grozde, vendar se to ni ustrezno usklajevalo z zaledjem. To sporočilo želim posredovati danes. Gospod komisar, ali bo to prednostno področje vključeno v zeleno knjigo o ozemeljski koheziji, ki bo predstavljena oktobra?

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). - (RO) Poročevalcu čestitam za delo in prizadevanja v zvezi s pripravo tega dokumenta.

Pomorski promet in pristanišča predstavljajo dva ključna elementa verige, ki povezuje evropski enotni trg s svetovnim gospodarstvom, ter sta nujna za upravljanje 90 % evropske mednarodne trgovine. S stališča regionalnega razvoja predstavljajo pristanišča enega od nujnih elementov kohezije v Evropi, zaradi razvoja turizma ter vzpostavitve več kot pol milijona delovnih mest, s čimer se krepijo in razvijajo skrajno obrobne regije.

V tem smislu vidiki, kot so izboljšanje podobe pristanišč in boljše vključevanje pristanišč v mestno življenje, njihova posodobitev z izkoriščanjem možnosti, ki jih zagotavljajo FEDER in kohezijski skladi, ter sodelovanje lokalnih in pristaniških organov na področju upravljanja kakovosti vode in zraka, bistveno prispevajo k regionalnemu razvoju.

Za konkurenčno evropsko politiko je potreben celosten vidik, pri čemer se povezujejo gospodarski, okoljski, socialni in varnostni vidiki. Prav tako ne smemo zapostavljati spodbujanja programov sodelovanja v sosedski politiki in politiki širitve Unije ter povezovanja pristanišč z vseevropskim prometnim omrežjem.

Na koncu želim opozoriti na pristanišča ob Črnem morju, poleg katerih je treba kljub temu, da uspešno izpolnjujejo vse zahteve za terminale, vzpostaviti še približno toliko celinskih pristanišč in vodnih poti, da se olajšata uveljavitev več načinov prevoza in trgovina z državami članicami, ki ne mejijo na morje.

Zato menim, da Donava predstavlja potencial, ki se lahko izkoristi za gradnjo logističnega predora, ki bi povezoval črnomorsko regijo, vzhodna vrata Evrope, z zahodno Evropo. Zato bi morala Unija posvetiti posebno pozornost črnomorski regiji, ki bi lahko postala primer rasti in razvoja za Evropo ter tako prispevala k zmanjšanju razlik med skrajno obrobni in osrednjimi regijami.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - Gospa predsednica, kot poročilo ustrezno poudarja, pristanišča niso pomembna le za prevoz, ampak tudi zagotavljajo delovna mesta našim državljanom, pomembno vplivajo na naše gospodarstvo in predstavljajo pomembno strateško točko za varnost in obrambo naših držav članic. V smislu politike se moramo primarno osredotočiti na posodobitev pristanišč in razvoj sektorja, kar vključuje vse dejavnosti na področju logistike, ki so povezane s pristanišči. Ob širitvi katere koli industrije moramo upoštevati okolje, zlasti ko gre za naše pomorstvo in vodne poti. Čeprav naša politika lahko varuje okolje in družbeni vpliv, moramo obravnavati težave, ki so povezane z državami, ki niso članice EU in ovirajo našo uspešnost v tem sektorju, tako, da ne uporabljajo enakih pravil in nadzornih ukrepov kot mi.

Jim Allister (NI). - Gospa predsednica, odstavek 44 tega poročila poziva države članice, da izvedejo čezmejno strategijo za uporabo obstoječih zmogljivosti v okviru sofinanciranja pristaniške infrastrukture.

Če poenostavim, to pomeni, da država ne sme delati novih infrastruktur, če te že obstajajo v drugi državi, in tako vplivati na uspešnost obstoječe strukture v sosednji državi članici. Vendar se bo prav to zgodilo v mojem volilnem okrožju na Severnem Irskem, področju, ki ga komisar dobro pozna.

Warrenpoint ob zalivu Carlingford Lough se je zlasti z nedavnimi velikimi naložbami razvil v zelo uspešno pristanišče za trajekte ro-ro. Le šest milj od Greenorea v Republiki Irski, v istem zalivu, se predlaga podvojitev zmogljivosti z javnim denarjem prek podjetja, solastnik katerega je dublinska vlada.

Veliko poslušam o tem, da želijo irski politiki pomagati Severni Irski in z njo sodelovati, zato moram vprašati, zakaj si prizadevajo za izpodrinjenje in uničenje našega pristanišča v Warrenpointu.

Upam, da se bo Komisija posvetila tej zadevi, ukrepala na področju državne pomoči in se zavedla, da takšno ravnanje ni v skladu s kakršno koli smiselno politiko pristanišč.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, brez konkurenčnih pristanišč se EU ne bo mogla uspešno soočiti z izzivom svetovne trgovine – 90 % blaga je uvoženega po morju – in odpraviti prezasedenosti na svojih glavnih poteh v korist morskih poti.

Vendar bodo pristanišča končno prisiljena napredovati. Prenehati morajo biti žrtve sindikatov ter morajo začeti delovati pregledno, omejiti upravne zahteve in se odpreti trgovskim možnostim.

Grška vlada je omogočila začetek zelo ambiciozno zastavljenega programa za prenos nekaterih pristaniških dejavnosti na področje dela samostojnih zasebnih izvajalcev, ki bodo h grškemu gospodarstvu in gospodarstvu širšega območja jugovzhodne Evrope prispevali novo dinamčnost.

Zato poslance pozivam, naj podprejo to možnost in zavrnejo predloge sprememb številnih levo usmerjenih poslancev, cilj katerih je zmanjšati pomembnost grškega programa za morska pristanišča.

Colm Burke (PPE-DE). – Gospa predsednica, s tem poročilom se v celoti strinjam. Medtem ko se izkoriščajo okoljske koristi pomorskega prometa, je nujna celostna politika pristanišč za spodbujanje trgovine in vlaganja. Z večjim sodelovanjem med pristanišči in različnimi državami članicami se lahko dosežejo veliki dobički.

V mojem mestu, Corku, in tamkajšnjih pristaniščih obstaja predlog za novo storitev med tem pristaniščem in nekim pristaniščem v Španiji. Zdaj med temi državami članicami ni povezave ro-ro. To ne bo koristilo le Irski in Španiji, ampak tudi Združenemu kraljestvu in Franciji. Tovorni promet med Irsko in Španijo mora zdaj potekati preko Združenega kraljestva in Francije, kar prispeva k prezasedenosti njihovih cest. Tovorni promet ne bo potekal po že preveč obremenjenih avtocestah, ampak po kratki morski poti, kar bo časovno in denarno ugodneje ter bo prispevalo k zmanjšanju emisij ogljika.

Vendar opozarjam na naslednje. Pristanišče, ki sem ga omenjal, se je nedavno poskusilo preseliti na lokacijo zunaj mesta, kjer je voda globlja. Žal je odbor za načrtovanje, ki ni odgovoren vladi, načrtovanje zavrnil. Podlaga za zavrnitev je odsotnost železniške povezave do novega predlaganega objekta. Vlada nima politike o železniškem tovornem prometu. To dokazuje pomanjkanje celostnega razmišljanja, pri čemer je oblikovanje politike med vladnimi agencijami neusklajeno. Zato se s tem poročilom strinjam.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Gospod komisar, to poročilo je zadovoljivo za ljudi, ki živijo ob morju. V smislu nove politike Evropske unije, nove pomorske politike, je zelo pomembno izvajati učinkovito politiko pristanišč. In ker pristanišča za vse države predstavljajo vrata v svet in ker štiriindvajset držav od sedemindvajsetih velja za obmorske, je politika pristanišč zelo pomembna za gospodarski razvoj številnih regij.

Lokalne skupnosti se morajo vključiti v dogajanje na njihovem ozemlju in morajo sodelovati pri oblikovanju politike pristanišč. Varstvo okolja na pomorskem ozemlju in obalnih območjih je nujno, ker je to zelo pomembno. Letos je bila bolgarska obala Črnega morja trikrat onesnažena z naftnimi madeži. Spet moramo razpravljati o pripravi direktive o uveljavljanju minimalnih zahtev v skladu z Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaževanja morja z nafto.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, naša razprava o politiki evropskih pristanišč poteka v času zelo dinamičnih sprememb v ladjedelniški industriji. Po eni strani obstajajo možnosti za razvoj industrije. Vedno več je naročil in povpraševanja za ladje za prevoz kontejnerjev. Po drugi strani se moramo zavedati, da so naši tekmeci v zelo močnem položaju. Približno 75 % gradnje ladij za prevoz kontejnerjev izvajajo azijske države – Južna Koreja, Japonska in Kitajska. Naše ladjedelnice so bile prisiljene ukrepati, ker so zelo zaostajale za svetovno konkurenco. Dodatna težava industrije je nizek menjalni tečaj dolarja. Te razmere številnim podjetjem, ki se ukvarjajo z ladjedelništvom, dolgoročno grozijo s stečajem.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Približno 30 % pretoka blaga v Evropi poteka preko pristanišč v Rotterdamu, Anversu in Hamburgu ter približno 20 % preko devetih največjih pristaniščih v Sredozemskem morju. Pristop Romunije in Bolgarije omogoča Evropski uniji izhod na Črno morje in s tem tudi neposreden dostop do pomembnih morskih pristanišč, kot so Constanța, Mangalia, Varna in Burgas, ter do pristanišč ob Donavi: Galați, Brăila, Tulcea in Sulina.

Veliko evropskih pristanišč se sooča z razlikami med zmogljivostmi skladiščenja ter natovarjanja in raztovarjanja, pomanjkljivo organizacijo terminalov, nezadostnimi potmi ter morskim in kopenskim

dostopom, dolgimi čakalnimi vrstami, nezadostno varnostjo za tovornjake, vlake in tovarne čolne, nizko produktivnostjo ter pretiranimi, dolgotrajnimi in dragimi formalnostmi.

Menim, da se je treba prednostno posvetiti naložbam za vzpostavitev novih obratov in izboljšanje obstoječih, oblikovanje obratov za obdelavo odpadkov, zmanjšanje emisij, poenostavitev postopkov, preglednost javnega financiranja, zagotovitev zdravja in varnosti pri delu. Strukturni skladi, državna pomoč, programa Naiades in Marco Polo so le nekateri od instrumentov Skupnosti, ki so na voljo.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, naj se najprej zahvalim poročevalcu, gospodu Ortuondu Larrei, za odlično delo, pozornost, ki jo je posvetil predlogom poslancev, in njegovo sodelovanje s političnimi strankami. Prav tako se zahvaljujem Evropski komisiji, ker je predstavila dobro premišljen, celovit predlog, ki upošteva vse izzive in vidike sodobne politike morskih pristanišč.

Zlasti poudarjam zadevo, ki je bila po mojih predlogih in predlogih drugih poslancev končno vključena v dokument: pozornost, ki jo je treba nameniti otoškim regijam. Pristanišča v teh regijah se morajo okrepiti. Poudariti je treba, da se lahko dovoli državno financiranje, da se omogoči okrepitev regionalnih in otoških pristanišč, s čimer se je mogoče odzvati na gospodarsko in ozemeljsko kohezijo.

Menim, da to resnično prispeva k ciljem EU v zvezi s solidarnostjo, konkurenčnostjo in kohezijo.

Josu Ortuondo Larrea, poročevalec. – (ES) Gospa predsednica, k mojim pripombam želim dodati, da pozivam Komisijo, naj podpre izmenjavo in širjenje dobre prakse v pristaniškem sektorju nasploh ter zlasti kar zadeva inovacije in usposabljanje delavcev, da izboljša kakovost storitev, konkurenčnost pristanišč in privabi investicije.

Veselim se, da bomo vsako leto 20. maja praznovali evropski dan pomorstva, v okviru katerega bo organiziran dan odprtih vrat, ki bi javnosti lahko pomagal bolje razumeti dejavnost in pomen pristaniškega sektorja za naša življenja in blaginjo. Pozivamo izvajalce, naj zmanjšajo število praznih kontejnerjev na ladjah, in Komisijo, naj podpre izdajo enotnega usklajenega dokumenta o prevozu za vse kontejnerje Evropske unije, s čimer se bodo poenostavili tudi carinski postopki za blago, ki se uvaža v kraje znotraj Skupnosti ali izvaža iz njih, do stopnje, ki velja za cestni, železniški ali zračni promet. Prav tako pozivam Komisijo, naj si še naprej prizadeva, da se spremeni ureditev Združenih držav, ki predvideva pregled vseh kontejnerjev, ki jih pošljemo tja, ter da se nadomesti s sodelovanjem, ki temelji na vzajemnem priznavanju pooblaščenih gospodarskih subjektov in varnostnih standardov, sprejetih v okviru Svetovne carinske organizacije.

Na koncu se želim zahvaliti vsem poročevalcem v senci, vsem kolegom, ki so govorili, sekretariatom odborov za promet in regionalni razvoj za njihovo pomoč in pomemben prispevek h končnemu rezultatu tega poročila, ter tudi uslužbencem v Komisiji in direktoratu B generalnega direktorata za notranje politike Unije, ki so pripravili odlično poročilo o tej temi. Hvala vsem in upam, da bomo jutri deležni podpore za napredovanje v zvezi s tem pomembnim poročilom.

Predsednica. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 4. septembra.

19. Tovorni promet v Evropi (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0326/2008) Michaela Cramerja v imenu odbora za promet in turizem o tovrnem prometu v Evropi (2008/2008(INI)).

Michael Cramer, poročevalec. – (DE) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, najprej se lepo zahvaljujem poročevalcem v senci za delo v zvezi s poročilom o tovrnem prometu v Evropi ter sekretariatu odbora za promet in turizem, zlasti gospodu Catotu. Sodelovanje je bilo uspešno, kar dokazuje tudi to, da je bilo poročilo v odboru sprejeto soglasno, brez negativnih ali vzdržanih glasov.

Državljanje Evrope vedno bolj bremeni vse pogostejši tovorni promet, zlasti na cestah. Moje poročilo vključuje prizadevanja za nadzor nad težavami v zvezi s tovrnimi vozili. Evropska komisija ima jasne cilje za svoj akcijski načrt o tovrnem prometu, ki jih želi kmalu predstaviti.

Samostojno železniško tovrno omrežje je nedvomno nesprejemljiva možnost. Čeprav bi bila ta možnost dobrodošla, mešani promet v večini držav poteka po železniških tirih, kar pomeni, da tovrni in potniški

vlakovi vozijo po istih progah. Zato je treba uporabo sedanje infrastrukture izboljšati v tehničnem in logističnem smislu ter jo po potrebi seveda razširiti.

V poročilu o zamisli Komisije o „zelenih koridorjih“ je vsebina določeneje opredeljena. Na področju prometa se je treba osredotočiti na okolju prijazne vrste prevoza, da se zmanjšajo število nesreč, zastoji in hrup ter onesnaženje zraka in poseganje v podeželsko okolje. Obnovljive energije bi morale imeti pri tem pomembno vlogo, saj sta v zadevnem poročilu izrecno navedeni vetrna in sončna energija.

S sprejetjem načel uporabnik in onesnaževalec plača za vse vrste prevoza poročilo posreduje tudi jasno sporočilo v zvezi z razpravo o evrovinjeti: prevoz s tovornimi vozili, ki zelo onesnažujejo, se ne sme več subvencionirati in zunanji stroški se morajo v celoti internalizirati.

(Vpadanje govorniku v besedo.)

... in zlasti za zrakoplove.

Preusmerjanje tovornega prometa s cest na železnico ostaja osrednji cilj. Zato je v poročilu zahteva, da se železniškemu prometu nameni najmanj 40 % sredstev EU za prometno infrastrukturo. V Evropi se le približno 17 % tovora prevaža po železnici. V Združenih državah je ta delež na primer 40-odstoten. EU se bo lahko uspešno soočila s povečanjem tovornega prometa le, če bo izboljšala svojo železniško infrastrukturo. Ministre za promet držav članic smo prosili, naj nujno upoštevajo tudi stanje zunaj svojih meja in v svojih državah vlagajo v projekte, ki so nujni za Evropo.

Pomembna je tudi medsebojna povezanost različnih vrst prometa. Standardna prevozna listina je potrebna za pošiljke po morju, železnici ali z zrakoplovom, evropski prostor pomorskega prometa brez ovir, ne le evropski, ampak svetovni standard za intermodalne nakladalne enote ter zlasti boljša povezava med morskimi in rečnimi pristanišči ter med potmi v zaledju in železniškem omrežjem.

Kljub soglasni odločitvi je moja skupina vložila predloge sprememb, ker je bilo glasovanje v odboru zelo izenačeno. Najpomembnejši predlog spremembe zadeva izziv Komisiji, da natančno opredeli območja, kjer nastajajo večji zastoji in težave v okviru evropskega sistema železniškega tovornega prometa. Tovrstna analiza je nujna, da se hitro odpravijo šibke točke železniškega omrežja in se tako omogoči večja zmogljivost. Komisija se je sicer zelo strinjala s to zamisljo in upam, da bo jutri med glasovanjem na plenarnem zasedanju večina tega dosežena.

Ponovno se vsem poslancem zahvaljujem za sodelovanje in pozornost.

Peter Mandelson, komisar. – Gospa predsednica, v štirih sporočilih, sprejetih v letih 2007 in 2008, je Komisija razvila svojo strategijo za izboljšanje sistemov tovornega prometa v Evropi. Ta sporočila so: prvič, agenda EU za tovorni promet, izboljšanje učinkovitosti, povezanosti in trajnosti tovornega prometa v Evropi; drugič, akcijski načrt za logistiko tovornega prometa; tretjič, k železniškemu omrežju, namenjenemu predvsem tovornemu prometu; in četrtič, večletna pogodba o kakovosti železniške infrastrukture.

Zlasti me veseli, da so vsa ta sporočila zdaj postala predmet predloga resolucije v vaši skupščini, kar dokazuje, da Parlament tej zadevi pripisuje veliko pomembnost.

Zahvaljujem se poročevalcu, gospodu Michaelu Cramerju, za njegovo delo in vsem poslancem, ki so k temu prispevali.

Bela knjiga iz leta 2001 je v tonah na kilometer predvidela 50-odstotno povečanje prevoza blaga v Evropi med letoma 2000 in 2020. Komisija bo to oceno posodobila naslednje leto, vendar je že jasno, da je bila v veliki meri pravilna. Večji izzivi, ki jih predstavlja to povečanje, boj proti zastojem in podnebnim spremembam, zmanjšanje emisij onesnaževal in zagotovljena varnost oskrbe z energijo, so bolj aktualni kot kadar koli prej.

Ljudi je treba usmerjati tako, da bodo izbirali tiste vrste prevoza, ki povzročajo najmanj onesnaženja, čeprav bi se morale vse vrste prevoza, tudi cestni prevoz, uporabljati na področjih, na katerih so najučinkovitejše in najprimernejše.

Prav tako je treba učinkovitost evropskega prometnega sistema izboljšati z izvajanjem ukrepov, cilj katerih je obsežno uvajanje informacijske tehnologije v upravne poenostavitve in večjo kakovost storitev.

Strinjam se z dejstvom, da osnutek poročila spodbuja Komisijo k vodenju politike o prevozu blaga, ki poudarja trajnost. Želimo vzpostaviti prometni sistem, ki bo zanesljiv, učinkovit ter uspešen v finančnem

in okoljskem smislu. Zato sem prepričan, da mora somodalnost, tj. racionalna in najugodnejša uporaba vseh vrst prevoza, naj se uporabljajo posamezno ali skupaj, postati eno od vodilnih pravil našega razmišljanja in ukrepanja.

Poleg tega morajo različne vrste prevoza izpolnjevati številna merila učinkovitosti, ki so za konkurenčnost nujna. Zlasti točnost, pravilnost, zanesljivost, visoka kakovost, zadostna zmogljivost, interoperabilnost in nadnacionalno usklajevanje na mednarodnih koridorjih so nekatere od ključnih zadev za številne storitve, pri katerih se v celoti upošteva potrošnik. Učinkovitost evropskega prometnega sistema bomo lahko povečali le s specifičnim, takojšnjim ukrepanjem po sprejemljivi ceni, kar je omenjeno v besedilu vaše resolucije, in drugimi evropskimi pobudami, kot je zelena knjiga o prihodnosti TEN-T.

Georg Jarzembowski, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, moja skupina podpira samoiniciativno poročilo odbora za promet in turizem z večstranskimi predlogi za tovorni promet v Evropi. Okvirni pogoji za okolju prijazen tovorni promet, prilagojen potrebam trga, so nujni za rast in zaposlovanje v Evropski uniji.

Vendar moram tudi povedati, da so bile Evropska unija in države članice pozvane k obsežnejšim prizadevanjem za razvoj učinkovitih prometnih struktur. Na to bi morali opomniti Komisijo, ko izvajamo vmesni pregled finančnih sredstev. Veliki govori ne pomagajo, če ni na voljo denarja za nadgradnjo vseevropskih omrežij. Nadgradnja prometne infrastrukture je potrebna predvsem na področju železniškega prometa. Najprej je treba izboljšati najbolj prometne železniške koridorje in jih opremiti s čezmejnimi evropskim sistemom za nadzor železniškega prometa ERTMS, da bo mogoča hitra preusmeritev tovornega prometa s cest na železnico. Gospod komisar, resnica je, da ste ob sestavljanju seznama predlogov za tovarne storitve – spomnim se, da je imel že Neil Kinnock zamisel o ločenih železniških omrežjih za tovorni promet – ponovno ukrepali na predlog Komisije „K železniškemu omrežju, namenjenemu predvsem tovarnemu prometu“. Komisija od takrat ni več govorila o tem, ker vsi vemo, da ni dovolj denarja za dodatno železniško omrežje poleg običajnega, smiselno oblikovanega sistema, prilagojenega potrebam trga. Kot Komisija bi zato morali govoriti resnico: zamisel o ločenih omrežjih za tovorni promet je mrtva. Razvijmo smiselno zasnovana omrežja za dvojno uporabo: potniški vlaki naj vozijo predvsem podnevi, tovorni pa predvsem ponoči. Nato je treba rešiti težavo v zvezi s hrupom, ker je za prebivalce mest v Nemčiji in drugje ter ob Renu ponoči zelo moteč in se zaradi njega zbujejo. Zato se pogovorimo o praktičnih ukrepih za zvočno izolacijo ob železnicah, v vseevropskih omrežjih in železniških omrežjih za dvojno uporabo.

Vendar so še pomembnejši smiselni ukrepi na področju logistike. Gospod Cramer, to v poročilu ni dovolj obravnavano. Pomembno je, da države članice in EU učinkoviteje sodelujejo z industrijo in podjetji za te storitve, da se bolje izkoristi logistika tovornega prometa. Uporaba logistike je za podjetja seveda primarna naloga. Ker najbolj poznajo način uporabe logistike. Vendar lahko Evropska unija in države članice pomagajo tako, da odpravijo nepotrebne nacionalne omejitve in – v zvezi s tem se popolnoma strinjam z gospodom Cramerjem – zagotovijo standardne carinske dokumente za boljšo uporabo logistike, na primer. Zato izboljšajmo infrastrukturo na nacionalni ravni in sodelujmo z industrijo pri določanju najboljše uporabe prometne logistike.

Inés Ayala Sender, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospa predsednica, najprej se zahvaljujem Komisiji za akcijski načrt za logistiko, v katerem se upošteva večina prejšnjih predlogov Evropskega parlamenta. Zahvaljujem se tudi gospodu Cramerju, poročevalcu, ker je bil odprt za konstruktiven dialog. S tem smo dosegli večjo izpopolnjenost besedila, v katerem logistika ne sme prispevati le k trajnosti prometa na splošno in zlasti tovornega prometa, ampak tudi k boljši mobilnosti, tako da se vključijo logistične rešitve za vse vrste prevoza ter podpora za zelene koridorje kot vzorne primere v smislu mobilnosti in ugodnosti.

Prav tako se strinjam z dejstvom, da je poudarjena možnost, da se lahko sedanja železniška omrežja, ki niso več tako obremenjena zaradi napredka s hitrimi vlaki, namenijo izključno tovarnemu prometu.

Menim tudi, da je bistvena vključitev pomembne vloge notranjih platform in suhih dokov ter podpiranje mestne logistike prek odločnega poudarjanja logističnega vidika zelo zanimivega programa CIVITAS, katerega smo veseli.

Prav tako se gospodu Cramerju zahvaljujemo, ker je poudaril logistični dejavnik prednostnih mednarodnih koridorjev železniškega tovornega prometa, pri čemer moram omeniti vrstico, ki vključuje prečkanje osrednjih Pirenejev, ki bo v prihodnosti predstavljalo povezavo med špansko logistično platformo, kot je Plaza, in logističnimi platformami v južni Franciji.

Na koncu želim Komisijo opozoriti na predlog v zvezi s programom za okrepitev sodelovanja med nacionalnimi logističnimi načrti držav članic do konca tega leta, kar bi pomagalo pri pripravi učinkovitejših rešitev za zmanjšanje sedanjega pomanjkanja sredstev in potrebe sektorja, ki je zdaj ključnega pomena, v tem gospodarskem okolju, v katerem cene goriva, povpraševanje za boj proti podnebnim spremembam, obrobnost zaradi širitve in nevarnih delovnih razmer v tem sektorju kažejo na to, da je treba uporabiti inteligentne, inovativne in privlačne rešitve, kar nam lahko omogoči le ambiciozno zastavljen evropski logistični akcijski načrt.

Zato moja skupina podpira poročilo gospoda Cramerja in predlog spremembe 4 o večletnih pogodbah.

Erik Meijer, v imenu skupine GUE/NGL. – (NL) Gospa predsednica, na različnih stopnjah proizvodnega procesa se blago prevaža v oddaljene kraje, zaradi česar se kot končni proizvod prodaja v popolnoma drugačnih krajih. Pogosto se prevaža na okolju neprijazen način: s tovornimi vozili po vedno bolj obremenjenih avtocestah. Velika rast tovrnega prometa, ki se še vedno večja, je posledica stalnega zniževanja stroškov tovrstnega prevoza. To je slaba novica za okolje, varnost, delovne razmere in tudi za dobro počutje živali. Moja skupina zato zagovarja uvedbo strožjih ukrepov v zvezi z rastjo prometa in preusmeritev nujnega ostalega prometa na železnico in celinske plovne poti, kolikor je to mogoče. Ta želja se kaže v popustljivih predlogih Evropske komisije in nadomestnih predlogih poročevalca, gospoda Cramerja.

Vendar se ne strinjamo z možnostjo, da bi imel tovorni promet prednost na škodo potniških vlakov. Za rast tovrnega prometa bo mogoče potrebna dodatna infrastruktura, da se prepreči medsebojno oviranje tovornih in potniških vlakov. Poleg tega želim poudariti težave v zvezi z uvedbo enotnega evropskega varnostnega sistema ERTMS. Naložba za ta sistem bo koristna za prihodnost, vendar bo kratkoročno povzročala težave.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospa predsednica, najprej se želim zahvaliti gospodu Cramerju za delo v vlogi poročevalca. Poročilo je dobro in želim poudariti njegove naslednje vidike.

Tovorni promet mora biti neomejen, pošten in čist, za kar si prizadevamo v tem parlamentu. V začetku tega leta so se pojavile omejitve kabotaže. To je bil dober začetek. Poročilo nadaljuje v tem smislu, kar je odlično. Poročevalec pravilno poudarja, da je za tovrno logistiko v mestih potreben poseben pristop. Najpomembnejše je, da se evropska mesta očistijo. Menim, da so računalniško podprte prilagoditve hitrosti v mestih odlični instrument, in zato upam, da bo Evropska komisija podprla ukrepe in vložila predloge za zagotovitev neoviranega tovrnega prometa v mestih. Na ta način bo tovorni promet hitrejši in čistejši.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Gospodarski razvoj in konkurenčnost Unije sta odvisna od učinkovitega prevoza blaga. Razviti moramo železniško infrastrukturo, morske koridorje, infrastrukturo pristanišč in somodalnost. Izboljšanje povezav med morskimi in rečnimi pristanišči ter celinsko železnico in cestnim omrežjem je pomemben element logistične infrastrukture.

Pristop Romunije in Bolgarije Evropski uniji omogoča izhod na Črno morje. Donava je zdaj skoraj v celoti vodna pot znotraj Unije. To predstavlja nove priložnosti za evropski prevoz blaga. Kljub temu poudarjam, da je za učinkovit prevoz blaga potrebno naslednje: uravnotežena uporaba vseh vrst prevoza, odprava prometnih zastojev v prometu, poenostavitev postopkov, zakonodajna stabilnost, naložbe v logistični sistem in inteligentne prevozne sisteme, kot je Galileo, vendar zlasti zagotavljanje prometne varnosti.

Države članice za izboljšanje prevoza blaga ne uporabljajo dovolj programov, kot sta Naiades in Marco Polo. Vendar Komisijo opozarjam na ovire, s katerimi so se pri prečkanju ozemlja nekaterih držav članic soočili nekateri cestni prevozniki, pri čemer imam v mislih romunske cestne prevoznike.

Michael Cramer, poročevalec. – (DE) Gospa predsednica, gospod komisar, seveda moramo pomisliti tudi na naše napake. Za trajnosten promet si je treba prizadevati vse dni v tednu, ne le ob nedeljah. Zdi se, da Komisija 60 % denarja za prevoz preusmeri v ceste v obliki sofinanciranja in le 20 % denarja v okolju prijazne železnice.

Prevoz v Evropi je na splošno prepoceni, kar pa ne velja za okolju prijazen prevoz. To je povezano tudi z okvirnimi pogoji. Za vsako državo članico imamo na primer obvezen sistem uporabnine železniške infrastrukture. To velja za vse motorje, vsak kilometer poti, medtem ko je pristojbina za okolju škodljiv cestni promet prostovoljna, njen znesek je omejen in velja le za avtoceste, ponavadi le za tovorna vozila 12 ton ali več. Te nepošteno okvirne pogoje morate spremeniti, sicer ne boste rešili niti težav, ki so povezane s podnebno politiko, niti težav v zvezi s prevozom. Glede na napovedi bo prometa vedno več. Ampak zakaj? Ker nič ne stane.

Omenil bi lahko veliko primerov. Naj omenim en primer iz vaše države. Združeno kraljestvo vsako leto izvozi 1,5 milijona ton svinjine. Glede na saldo uvozov to pomeni, da Združeno kraljestvo uvozi dodatnih

1,5 milijona ton svinjine. To bi lahko odpravili. Ta prevoz bi lahko odpravili in uporabili zmogljivost, ki je za to zagotovo potrebna. Zato moramo v Evropi odpraviti veliko nesmislov na področju prevozne zmogljivosti in nato prevoz usmeriti v okolju prijazne načine ter zagotoviti njegovo učinkovitost, da bomo lahko omogočili mobilnost, oskrbo ljudi z blagom, vendar tudi zaščitili okolje, glede na to, da je promet del našega vsakdanjega življenja.

Le v zdravem okolju bomo lahko mi, naši otroci in otroci naših otrok živeli tako, kot si želimo.

Predsednica. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 4. septembra.

Pisne izjave (člen 142)

Gábor Harangozó (PSE), v pisni obliki. – Trajnosten in učinkovit tovorni promet je treba vsekakor izboljšati, ker je prometni sektor odgovoren za velik delež emisij CO₂ v Uniji. Ker se pričakuje, da bo rast sektorja precejšnja, je treba povečanje njegove učinkovitosti in trajnosti obravnavati kot priložnost za razvoj njegove gospodarske konkurenčnosti in vzpostavitev številnih delovnih mest.

Zato mora Unija dodeliti sredstva, ki bodo zadostovala za doseganje ambiciozno zastavljenih ciljev v zvezi z izboljšano mobilnostjo, intermodalnostjo vrst prevoza, energetske učinkovitostjo, manjšo porabo nafte in manjšim onesnaževanjem. Zato se strinjamo s strateškim pristopom predlaganega akcijskega načrta o tovarnem prometu in njegovimi cilji: osredotočenje na koridorje tovarnega prometa z uporabo različnih vrst prevoza; podpiranje inovativnih tehnologij in infrastrukture; učinkovitejše upravljanje tovarnega prometa in spodbujanje necestnih načinov prevoza. Za zagotovitev uspešne trajnostne evropske prometne politike se moramo seveda zavedati pomembnosti pospeševanja sinergije in dopolnjevanja z drugimi evropskimi politikami, kot sta energetska in okoljska politika.

Čezmejno usklajevanje nacionalnih predpisov in sinergija z drugimi s tem povezanimi politikami sta nujna pogoja za doseganje ciljev trajnostnega in učinkovitega tovarnega prometa.

20. Sestava odborov in delegacij: glej zapisnik

21. Zaščita poslanske imunitete: glej zapisnik

22. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

23. Konec seje

(Seja se je končala ob 23.50.)